

Országgyűlési Napló

*dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	5505
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	5505
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	5507
Lukács Zoltán (MSZP)	5509
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	5511
Soltész Miklós (KDNP).....	5513
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	5515
Gógös Zoltán (MSZP)	5517
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	5517
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	5519
Tuzson Bence (Fidesz)	5520
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	5522
Az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer továbbfejlesztésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	5524
Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	5525
A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	5525
Zárószavazás	5526
Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat általános vitája	5526
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	5526
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5534
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5537
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	5541
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	5544
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	5550
Szelényi Zsuzsanna (független).....	5556
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	5558
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	5560
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	5563
Burány Sándor (MSZP)	5565
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	5566
Gógös Zoltán (MSZP)	5567
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	5572
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	5577
Ikotity István (LMP)	5577
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	5579
Ikotity István (LMP)	5580
Szabó Sándor (MSZP)	5580
Vágó Sebestyén (Jobbik)	5584
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	5588
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	5590
Gúr Nándor (MSZP).....	5591
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	5592

Dr. Varga László (MSZP)	5592
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	5597
Dr. Schiffer András (LMP).....	5601
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	5602
Vágó Sebestyén (Jobbik)	5607
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	5608
Dr. Schiffer András (LMP).....	5608
Heringes Anita (MSZP).....	5608
Novák Előd (Jobbik).....	5609
Gúr Nándor (MSZP).....	5611
Gúr Nándor (MSZP).....	5612
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	5618
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	5618
Gúr Nándor (MSZP).....	5619
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	5620
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	5622
Teleki László (MSZP)	5623
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	5627
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	5628
Korózs Lajos (MSZP)	5628
Révész Máriusz (Fidesz)	5633
Korózs Lajos (MSZP)	5633
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	5634
Novák Előd (Jobbik).....	5635
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	5638
Gúr Nándor (MSZP).....	5640
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	5641
Novák Előd (Jobbik).....	5642
Gógös Zoltán (MSZP)	5643
Szabó Sándor (MSZP)	5647
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	5648
Törő Gábor (Fidesz)	5648
Magyar Zoltán (Jobbik).....	5649
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	5650
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	5652
Gúr Nándor (MSZP).....	5652
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	5653

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló, valamint a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája	5658
Dr. Karas Monika Zsuzsanna , a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának elnöke, a napirendi pont előadója.....	5658
Halász János , a Kulturális bizottság előadója, a napirendi pont előadója.....	5664
Felszólalók:	
Törő Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5666
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5671
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	5675
Szabó Szabolcs (független)	5685
Dr. Karas Monika Zsuzsanna , a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa elnökének válasza	5688
Halász János , a Kulturális bizottság előadójának válasza.....	5689

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	5690
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	5692

Az ülésnap bezárása	5694
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS és TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, CZIBERE KÁROLY és DR. RÉTVÁRI BENECSE emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
22. ülésnapja

2014. december 2-án, kedden

(9.00 óra - Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Tiba István és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 22. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Hiszékeny Dezső jegyzők lesznek segítségemre.

Tisztelettel köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP részéről: „Nyomorba taszított emberekből lesznek a jövő munkavállalói?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Igazából mindannyian unalomig ismerjük már a kormány sikerpropagandáját az újabb és újabb csúcspontok döntő foglalkoztatásról, csökkenő munkanélküliségről, de egyvalamit önöknek is látni kell: a megélhetés, az emberek jövedelmi helyzete szemernyit sem javul ebben az országban, sőt romlik. Egész egyszerűen nem tudnak annyit keresni a magyar emberek, hogy megéljenek és eltartsák a családjukat. Megállíthatatlanul nő a szegénység.

Mindannyian ismerjük azokat a jelszavakat, amiket használnak, a munkaalapúság meg a teljes foglalkoztatás, de igazából ez semmi mást nem takar, mint azt, hogy egyre több ember dolgozzon éhbérért ebben az országban. Önök a közmunkában hisznek, meg a futószalag mellett végzett három műszakos munkában, de nem veszik észre azt, hogy a közmunkából nem lehet megélni, amúgy is megalázóan keveset, a minimálbér háromnegyedét keresik ezek az emberek, és egyébként meg a minimálbér a létminimumnak ugyanekkora hányada, miközben teljesen világos, hogy van pénz ebben az országban, csak nem arra költik, amire kellene. Mondhatnám a jövő évi költségvetést, ott van benne 150 milliárd forint teljesen fölösleges kiadásokra, Eximbank feltőkésítésére, a stadionokra, Paks II-re, 5 milliárd forintért költözik miniszterelnök úr a Várba.

Mit tesz ebben a helyzetben a kormány? Mi azt gondoljuk, hogy létezik egy pozitív út: a bérek felzárkóztatása és a munkahelyteremtés. Célszerű lenne a munkára háruló terheket csökkenteni, a kis- és középvállalkozásokat megerősíteni, nemcsak szóban, ahogy önök teszik, hanem ténylegesen tettekben. Ehelyett önök folyamatosan megnyirbálják a szociális juttatásokat, és igyekeznek eltüntetni a segélyezett embereket, legalábbis papíron.

Az LMP szerint radikálisan más irányra van szükség. Mi azt is látjuk, hogy hiába nő a munkaerő-

piaci igény a piacon, nemhogy csökkenne, de nő a közmunkások száma, és ez pont azt mutatja, hogy a közmunkásokat nem tudja felszívni a munkaerőpiac, hiába a több ezer betöltetlen állás. Önök ezeket a visszasságokat nem tudják kezelni, egész egyszerűen nincs olyan foglalkoztatáspolitikájuk, ami korszerű lenne.

De nézzük meg, hogy mit csinálnak jövőre: 270 milliárdot betáraztak közmunkára, 30 milliárd forintot pedig képzésre, felnőttképzésre, holott egy olyan helyzet van, hogyha megnézzük, hogy a 270 milliárd a közmunkások helyzetére sem lesz rózsás, hiszen az egyetlen olyan dolog, ami rajtuk igazából segítene, az egy korszerű oktatás lenne. Ezt tavalyról idénre levették a negyedére. Tehát a tavalyi oktatásban részt vevő közmunkás emberek negyede fog tudni idén télen oktatásban részesülni. Emellett pedig a képzés, ami szintén növelné a munkaerőpiaci esélyeket, tehát az aktív munkaerő-piaci eszközök terén, meg összesen 30 milliárd.

Tehát önök minden téren vágják el azokat a lehetőségeket, amik az oktatásról, a képzésről, a valós munkaerő-piaci felzárkóztatásról szólnak, és egész egyszerűen egy közmunkacsapdában tartják a magyar embereket. Mikor értik már meg végre, hogy a munkaerő képzettségi szintjének emelése nélkül nem fog nőni a foglalkoztatás, és nem fog csökkenni a szegénység sem?

Azonkívül emlékszünk rá, hogy tavaly a kampány előtt hirtelen nagyon fontos lett önöknek a sok közmunkás, hirtelen ott voltak a képzések, ott volt a téli közmunkaprogram. Idén most már, hogy nincsenek választások, ezekről az emberekről is elfeledkeznek. Negyedére vették az oktatásban részt vevő közmunkások számát idén téle.

De azt is el kell hogy mondjam, hogy a dolgozói szegénység is nő ebben az országban a piaci munkavállalók között egyre nagyobb mértékben. Önöknek van egy újraiparosítási koncepciójuk, és ez egy olyan koncepció, amelynek következtében éppen olyan szegmensekben nő a foglalkoztatás, ahol éhbérért dolgoznak az emberek, kiszolgáltatottan. Ráadásul a bérek ebben az országban évek óta nem vagy csak alig nőnek, és a kormány adópolitikája pedig egyértelműen a kiskeresetűeket sújtja.

Mi azt gondoljuk, hogy egy alapvető fordulatra van szükség, a munkáltatókat terhelő adók csökkentésével a létminimum szintjére lehetne növelni a minimálbéresek nettó keresetét, ami számításaink szerint 20 ezer forint pluszt jelentene havonta. Nagyon kellene ez a magyar embereknek, nagyon kellene ez a kis keresetű magyar embereknek.

Igazából mi azt látjuk, hogy önök teljesen más-hogy gondolkodnak erről az országról. Olcsó, kiszolgáltatott és képzetlen munkavállalókra épülő gazdaságban gondolkodnak, ahol a termelés nagyipari üzemekben folyik, óriási közpénzek bevonásával, holott világosan látjuk, az elmúlt 25 év ezt bizonyítja, hogy ez a modell már egyszer megbukott. Pont a rendszerváltás után bizonyosodott be, hogy a Magyar-

országgra betelepülő multik egész egyszerűen nem tudják kivезetni az országot a foglalkoztatási válságból, egyébként nem is az ő dolguk lenne. Önöknek kellene egy olyan gazdaságpolitikát, kiszámíthatóságot és megfelelő foglalkoztatáspolitikát teremteni, ami képes lenne, hogy a tartósan leszakadt embereket felzárkóztassa, a munkanélküliséget csökkentse, a béreket viszont növelje.

Azt látjuk, hogy ez a korszerűtlenség minden téren érvényesül, az energia terén is. A paksi bővítés folyamatosan, újra meg újra megjelenik a kormány szellemi horizontján, hogy így fogalmazzak, de egyre inkább látszik, hogy itt csak nettó pénzlenyúlásról van szó. Önök tegnap benyújtottak egy olyan törvényjavaslatot, amelyben mindent titkosítanak, és még ráadásul azt a hitelt, amit az oroszoktól kaptak, az is felsejlik a törvényben, hogy majd más célokra fel lehet használni. *(Az elnök csenget.)* Ez a korszerűtlenség jellemzi önöket...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Kérdezem, államtitkár úr *(Az elnök csenget.)*, ez a paksi törvény most pontosan mit jelent. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Tállai András... - nem, hanem Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

Őné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egyvalami biztosan felsejlett az LMP napirend előtti felszólalásából, hogy különösebb jövőképe, megoldási javaslata a problémára nincs. *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* A problémát látja az LMP, bár nyilvánvalóan egypár számot fogok mondani önöknek arra, hogy pontosan mekkora problémát is jelent Magyarországon a szegénység, ami tényleg jelen van, de szerencsére azért csökkenő mértékben sok tekintetben, de megoldási javaslata mindenesetre annyi volt összesen, hogy mindenki keressen 20 ezer forinttal többet. *(Dr. Szél Bernadett: Olvasta a programunkat?)*

Tisztelt Képviselő Asszony! A családi típusú adózás rendszerének köszönhetően pontosan körülbelül 19-20 ezer forint az a plusz, ami minden családnál ott marad a négy évvel ezelőthöz képest, hiszen ennyivel marad több az átlagjövedelmű és átlag gyermekszámmal rendelkező magyar családoknál az új, egykulcsos, családi típusú adózási rendszerben.

A szegénységnek nyilván többféle megközelítése van. Nyilván én igyekszem európai uniós számokat mondani önnek, pontosan azért, mert azokat talán ön is könnyebben elhiszi. Az európai uniós szinten az EU-országok szegénységi átlaga 16,7 százalék, Magyarországon a válság következtében ez 14 százalékra

emelkedett, de 2011 óta lényegében nem emelkedik, de ez a 14 százalék még mindig kisebb, mint az uniós 16,7 százalékos átlag. Így is sok, mert 14 százalék is nyilvánvalóan sok, ez ellen is lépünk kell, csak felhívnam a figyelmét, hogy ez a kormány mindamellett, hogy az Európai Unió teljes területén még folytatódott a gazdasági válság, ennek ellenére meg tudta állítani a korábbi szegénységi növekedést.

Ha pedig azt nézzük, hogy a most novemberben, tehát ezelőtt pár nappal kihozott KSH-statisztikák mit mondanak, akkor azok azt mondják, hogy a relatív jövedelmi szegénységben élő vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett személyek összesített csoportja 241 ezer fővel csökkent 2012-höz képest, ami 2,4 százalékos csökkenés. A legnagyobb mértékű a súlyos anyagi deprivációban élők aránya. Ez azt jelenti, hogy az alapvető javakhoz nem tudnak elegendően hozzáférni és anyagi nélkülözést szenvednek. Az ő mértékük csökkent a legnagyobb mértékben, 2,9 százalékkal.

Ennek nagyon sok oka van nyilvánvalóan, ha a képviselő asszony is végignézi. Ön azt mondja, hogy nem nőnek a válság alatt a bérek. Valóban, általában sehol a világon, amikor gazdasági válság van, nem nőnek a bérek, viszont, hogy megóvjuk a magyar lakosságot a tömeges elszegényedéstől, pontosan ezért is léptünk a rezsicsökkentés útjára, ha a bérek nem emelkednek, akkor legalább a megélhetési költségek csökkenjenek, ezáltal óvjuk meg az emberek nagyobb tömegeit attól, hogy elszegényedjenek.

Nagyon fontos volt már a válság dandárjában, amikor a Fidesz-KDNP 2010-ben elkezdte a kormányzását, hogy akinek van munkahelye, azt megóvjuk. Ezért indítottuk el a munkahelyvédelmi akciótervet. Ön is tudja, 700-800 ezer embernek járultunk így hozzá a munkahelye megőrzéséhez, mert azt hiszem, abban ön is egyetért velem, hogy a szegénység elkerülésének, megelőzésének az egyik legjobb módja az, ha valakinek munkája van. Ha valakinek van munkahelye, van munkajövedelme, sokkal kisebb a lehetőség arra, hogy szegénységben éljen, ha viszont nincs munkája, akkor szinte biztos, hogy csak a szegénység és a nyomor lehet az osztályrésze. Ezért volt fontos számunkra a munkahelyek megvédése.

Ön ismételtelen lekcisnylően beszélt és közmunkacsapdáról beszélt. Tisztelt Képviselő Asszony! Kérdezze meg azokat az embereket, akik korábban huszon-egynéhányezer forintos segélyből tengődtek, most pedig egy bruttó 70 ezer forintos átlagos közmunkabérből élnek, hogy ők ezt csapdának tartják vagy kitörési lehetőségnek. Erre valóban a kormány egyre többet költött, hiszen 2011-ben 64 milliárd forint, 2012-ben 137 milliárd forint, 2013-ban már 153 milliárd forint szerepelt a költségvetésekben, pontosan azért, hogy egyre több embernek tudjunk így munkát és munkabért biztosítani, egyre több embernek legyen meg a lehetősége arra, hogy hosszú évek munkanélkülisége után végre elkezdhessen dolgozni, és előbb-utóbb piaci munkahelyet is szerezhessen.

(9.10)

Azt hiszem, sokkal inkább emberhez méltó dolog, ha az ember egy munkahelyre jár be, ha közmunkát végez, mintsem hogyha segélyből otthon tengődne, és azt hiszem, mindenki igazságosabbnak is tartja ezt így, ha az állam valamiért, egy munkavégzésért juttat többször annyi pénzt ezeknek az egyébként szegénységnek kitett embereknek, mintsem ha a segélyek világában tartja őket. És ha megnézi ezeket a számokat, ezeket a több száz milliárd forintos tételeket, ezek lényegében ebből a szempontból mind a szociális kasszát bővítették, hiszen azoknak az embereknek adott többlettámogatást, akik korábban segélyből kellett hogy éljenek.

De ezen kívül - mivel már csak 20 másodpercem van - hadd soroljak föl önnek még pár intézkedést. Az ingyenes tankönyvek szintén a családoknak átlag havi 5 ezer forint spórolást jelentenek; a nyári étkeztetésre - ön is tudja - jövőre többet költünk, mint valaha, 3 milliárd forintot; a szociális gyermekétkeztetés 29 milliárd forint volt 2010-ben, jövőre 58 milliárd forint lesz, tehát minden gyermek, aki nélkülözést szenved, meg fogja kapni a napi többszöri étkeztetést; és a rászoruló személyeknek külön operatív programot indítottunk 29 milliárd forint értékben; nem is beszélve a GINOP 60 százalékos vállalkozásfejlesztéséről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lukács Zoltán, az MSZP képviselője: „Vasárnap” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tegnap kiderült, hogy a Fidesz is odaállt a KDNP azon javaslata mögé, amely alapján a kereskedelmi egységeket Magyarországon vasárnap kötelező lenne zárva tartani, ott kereskedelmi tevékenység nem lenne végezhető. Ez a törvény nekünk, nekem elsősorban arról szól, hogy körülbelül 20 ezer magyar munkahely szűnne meg, ha vasárnap bezárnánk ezeket a kereskedelmi egységeket, körülbelül 20 ezren veszítenék el az állásukat, ha vasárnap bezárnák ezeket a munkahelyeket.

A kereskedelemben jelenleg 330-340 ezer ember dolgozik, a vasárnapi nyitva tartás ezek közül körülbelül 100 ezer embert érint, körülbelül 100 ezer dolgozó dolgozik vasárnap a kereskedelemben, és ha bezárják az áruházakat, akkor természetesen kevesebb lesz a munkaidő, és a kevesebb munkaidőhöz nyilvánvalóan kevesebb munkavállaló kell, ezért kerülnek veszélybe a munkabérek és kerül veszélybe a megélhetés ezen a területen. Természetesen ezt nem csak mi mondjuk, ezt mondják a kereskedelmi alkalmazottak szakszervezetei *(Dr. Rétvári Bence: Nem ezt mondják!)*, és ezt mondják a kereskedelmi ágazat szakértői is.

S azt is tudni kell, hogy már most 40 ezer olyan munkanélküli van Magyarországon, aki ezelőtt a kereskedelemben dolgozott, és ha hozzávesszük azt a 20 ezer munkahelyet, amely most elveszhet, akkor 60 ezer olyan ember lesz, aki munka nélkül lesz, és előtte a kereskedelemben dolgozott. És azt is lehet látni a statisztikákból, hogy körülbelül 2 ezer üres munkahely van ma a kereskedelemben. Ha ezt a három számot összeadjuk és összehasonlítjuk, akkor az azt jelenti, hogy 2 ezer üres kereskedelmi munkahelyre hamarosan 60 ezer, a kereskedelemből származó munkanélküli lesz. Ez azt jelenti, hogy minden üres munkahelyre 30 ember szeretne majd elhelyezkedni.

A Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezete is kihátrált a támogatás alól. Tegnap kiadtak egy közleményt, hogy egy dolog volt, amiről őket tájékoztatták, és egy másik dolog volt az, amit leírva láttak, ezért aztán ők sem támogatják már ezt a javaslatot, és a kereskedelmi szakma képviselői is azt mondják, hogy ez nem támogatható. Azt mondják a szakszervezetek, hogy az előkerült jogszabálytervezetek súlyosan támadják a kereskedelem egészét, és azt is mondják, hogy súlyosan veszélyeztetik az ott dolgozók munkahelyeit, az érintett családok létbiztonságát és megélhetését.

Önök a munkavállalói jogokkal példálózhatnak, a munkavállalói jogokra hivatkoznak, amikor erről a törvényről beszélnek. Hölgyeim és uraim, a munka törvénykönyvében kellett volna a munkavállalói jogokat biztosítani, akkor nem kellett volna megengedni, hogy elvegyenek pótlékokat, akkor nem kellett volna megengedni, hogy teljesen kiszolgáltatottak legyenek a munkavállalók a munka törvénykönyvében, és akkor most nem kéne erre hivatkozniuk!

Azt mondják önök, hogy a családok legyenek együtt vasárnap, kivéve advent idején, akkor ne legyenek együtt vasárnap, vagy akkor ne legyenek együtt vasárnap, ha esetleg kereskedelmi egységük van és vállalkozók, mert akkor együtt lehetnek a munkahelyeiken is. Ez is egy érdekes gondolkodás.

Aztán önök nagyon szeretik hangoztatni, hogy ez Nyugat-Európában is így van, nyugat-európai példákra hivatkoznak. Jelzem, hogy az Európai Unió tagállamai közül 15 országban semmiféle szabályozás nincs erre vonatkozólag, a kisebb részben van szabályozás, és azt is látni kell, hogy azokban az országokban, például Németországban, Franciaországban éppen most tesznek olyan javaslatot a kormányok, hogy több vasárnap legyenek nyitva az üzletek, mert kell a foglalkoztatáshoz és kell a gazdasági növekedéshez. Franciaországban a gazdasági miniszter épp a napokban tett egy ilyen javaslatot.

Azt mondták, az önök végső célja az, hogy vasárnap senki ne dolgozzon. Jelzem, vasárnap azért a kereskedelmen kívül is dolgoznak emberek Magyarországon, méghozzá olyan helyeken, ahol lehetetlen megoldani, hogy ne dolgozzanak vasárnap, de olyan helyeken is dolgoznak - például üzemekben, gyárakban -, ahol szintén van vasárnapi munkavégzés. Úgy

látszik, hogy az ő családjaik nem olyan fontosak, most éppen csak a kereskedelmi családok a fontosak.

Azt mondta Orbán Viktor 2011-ben, hogy amíg nem lehet megélni heti ötnapi munkából, addig nincs lehetőség az üzletek zárva tartására. Jelzem, továbbra sem lehet megélni Magyarországon ötnapi munkából. Nem azért dolgoznak az emberek vasárnap, mert nem tiltja a törvény, hanem azért dolgoznak vasárnap, mert szükségük van arra a bérpótlékra, hogy meg tudjanak élni a kevés fizetésükből. Semmivel nem lettek 2011 óta gazdagabbak a magyar emberek. A magyar kereskedelemben is azért dolgoznak az emberek, mert az az 5-6 ezer forint bérpótlék, amit tudnak kapni, pontosan arra kell, hogy valamilyen módon meg tudjanak élni.

Hölgyeim és Uraim! Ha önök ilyen törvényeket hoznak, nyilvánvalóan meg fognak bukni, és azt is megmondom önöknek, hogy mikor fognak megbukni: vasárnap fognak megbukni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem egy olyan beszédet hallhattunk itt az MSZP részéről, amivel végleg lemondott arról, hogy baloldali pártnak tartsa valahol is valaki Magyarországon az MSZP-t. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Láttuk ezt már akkor is, amikor az éhségmenet élén úgy vándoroltak, hogy százmillió bankszámla volt a zsebükben, és tudjuk, hogy az MSZP-nek jelen pillanatban minden volt miniszterelnöke milliárdos; már akkor lemondtak arról, hogy a baloldaliság látogatására adjanak, amikor milliárdosokat segítettek miniszterelnöki pozícióba. De most, amikor a munkavállalók által kezdeményezett javaslatra mondanak nemet, és utána ilyen harciasan reagálnak, akkor azt hiszem, önmaguk is beismerik azt, hogy továbbra sem kívánnak baloldali emberek és a munkavállalók pártjává válni. Sajnálom, mert más baloldali pártoknak Nyugat-Európában sikerült elérni ezeket az eredményeket. Önök is nagyon jól tudják, hogy Ausztriában, Németországban és Belgiumban szinte pontosan ugyanaz a szabályozás, mint Magyarországon a mi javaslatunkban *(Lukács Zoltán: Csak ott kicsit mások a fizetések!)*, másrészt ha megnézik az olasz, francia vagy az angol szabályozást, azokban nagyon sok hasonló elemet találnak, mint a most beterjesztett törvényjavaslatban. *(Lukács Zoltán: Csak ott kétszer annyit keresnek!)*

Úgyhogy nemcsak a szociáldemokráciáról, hanem a nyugatos gondolkodásról is lemondtak ezzel a szocialisták, hiszen a vadkeleti viszonyokat szeretnék Magyarországon rögzíteni, ahol a nagy munkáltató cégek mindent megtehetnek a munkavállalóikkal, ahol nem védik őket olyan garanciák, mint Ausztriá-

ban, Németországban vagy Belgiumban, hanem teljes mértékben kiszolgáltatottak a tulajdonosoknak.

Ön azzal példálózott, tisztelt képviselő úr, hogy Nyugat-Európában is nagyon sokan támadják ezeket a javaslatokat. No persze ott nem baloldali politikusok támadják általában. Nos, igen, sokan támadják - és eddig minden támadást visszavertek. Hiszen a hatvanas évek óta, talán '67 vagy '62 óta él ez a szabályozás Ausztriában, és a többi nyugat-európai országban is évtizedek óta próbálják nagy cégek megtörni ennek a szabályozásnak a szigorát, fel akarják lazítani a munkavállalók védelmi szabályait, de nem tudták megtenni, mert ott voltak olyan parlamenti képviselők, voltak olyan kormányok, akik megvédték a munkavállalók érdekeit ezekkel a nagy cégekkel szemben, amelyek az utolsó pillanatig is ki akarták használni ezeknek az embereknek a kiszolgáltatottságát.

Tehát, tisztelt képviselő úr, ezt évtizedek óta sikerült megvédeni Nyugat-Európában. Bízunk benne, hogy ezt a nyugat-európai modellt Magyarországon is sikerül majd véghezvinnünk. Ha önök ilyen büszkén viselik azt az európai uniós zászlót - amit legalább önnek, tisztelt képviselő úr, sikerült jól is feltenni, mert képviselőtársainak 60 százaléka fejfelé rakta fel a saját laptopjára *(Derűtség a kormánypárti oldalon.)* -, tehát ha ilyen büszkén sikerül ezt viselni, akkor próbálják meg esetleg az ottani szabályokat is a munkavállalók szempontjából figyelni, és megvédeni valódi baloldali pártként.

Ön azt mondja, hogy kevesebb lesz a munkaidő. Ez egyrészt nyilván igaz, hiszen a nagy boltok valóban zárva lesznek.

(9.20)

De ugye elsősorban nem a munkaidő befolyásolja a forgalmat, hanem az emberek pénztárcája, hogy több van-e benne vagy kevesebb. Ha az elmúlt időszakot megnézi, 4,5 százalékkal nőtt a kereskedelmi forgalom, és úgy számoltunk a jövő évi költségvetésben is, hogy 2-3 százalékkal nőni fog a következő évben is. Tehát az emberek egyre több pénzt fognak elkölteni a boltokban, éppen ezért az ott levő forgalom is bővülni fog, és a nagyobb forgalom több pénztárost, több eladót, több árufeltöltőt, több kereskedelmi dolgozót fog megkívánni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Egy pénztárban ketten fognak ülni!)*

Ön azt mondja, hogy nagyon sokan vannak a kereskedelmi szakképzettséggel rendelkezők közül munka nélkül. Tisztelt Képviselő Úr! Ha ez igaz lenne, akkor nem kellett volna az egyik legnagyobb áruházláncnak saját kereskedelmi iskolát indítania, mert munkaerőhiány van a kereskedelemben. A Dunántúlon nincsenek feltöltve a munkahelyek, pontosan azért, mert nincs elég kereskedelmi dolgozó, ott munkaerőhiányt mondhatunk. Sőt, ha megnézzük főváros és vidék viszonylatában, hogy a vasárnapi nyitva tartás egyáltalán nyereséges vagy nem, itt nagyon sokféle vélemény van, ön egyfajta

véleményt elmondott, de azért itt eléggé szórtak a vélemények, az egyik kereskedelmi szakszervezet szerint (*Gőgös Zoltán: Melyik?*) nagyon fontos bevezetni ezt az intézkedést, sőt nemzetközi hálózat tagjai, munkástanácsok, sőt, amikor a KDNP négy évvel ezelőtt felvetette másodszor ezt a javaslatot, akkor még az MSZOSZ is emellé állt, és ő is támogatta. Önöknek ezekkel a szakszervezetekkel egyébként elég jó kapcsolata volt régen, úgy látszik, ezek a kérdések eltávolították önöket. Amikor persze majálison kell beszélni munkavállalói jogokról, amikor vörös zászlók tengerében kell szép szavakat mondani, akkor önök könnyen baloldaliak, és könnyen szólalnak meg a szakszervezetek javaslatai mellett (*Gőgös Zoltán: És mi lesz a többi munkavállalóval?*), főleg ellenzékben. Amikor kormányra kerülnek, elfelejtik ezt, és amikor döntést kell hozni a munkavállalók érdekében itt a parlamentben (*Kunhalmi Ágnes és Gőgös Zoltán: Ne velünk vitatkozzon!*), akkor szintén elfelejtik azt, hogy pontosan mit ígértek, kiket képviselnének elvileg önök, és mit várnak önöktől a szakszervezetek.

Nos tehát, ez a nagyon sokféle felmérés, amely az elmúlt időszakban készült, hiszen egy eléggé alapos konzultáció végén vagyunk ezen javaslat kapcsán, elmondta, hogy csak Budapesten éri meg egyáltalán a cégeknek is nyitva tartani, vidéken szinte veszteséget termel mindenhol a vasárnapi nyitva tartás. De ami nekünk a legfontosabb, az a munkavállalók jogi védelme (*Gőgös Zoltán: De miért csak annak a pár ezernek?*), számukra a szabad vasárnap biztosítása, hogy alkalmazottként senki se legyen kötelezhető arra, hogy kinyisson (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), de természetesen azok a kisboltok, ahová valaki vasárnap is ki akar ugrani (*Az elnök ismét csenget.*), és ahol maga a tulajdonos dolgozik, azok továbbra is nyitva lehetnek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem tisztelettel a tőlem bal oldalra helyet foglaló képviselőtársaimat, hogy nyugodjanak meg.

„Ne felejtsük el a baloldal árusítását” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Soltész Miklós képviselő úr. (*Lukács Zoltán: Jaj, Miklós, monddjad! - Gőgös Zoltán: És mi lesz a tehennel, azt azért megbeszélhetnénk! - Csenget.*)

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha az előző öt perc felkavarta Gőgös Zoltánt, akkor most se fog nyugtatólag hatni rá ez a néhány perc (*Gőgös Zoltán: Nem is érdekel engem!*), amire szeretném emlékeztetni, nemcsak őket, hanem az országot is (*Gőgös Zoltán: Miért váltottak le, ha ilyen jó voltál?*), nemcsak őket, hanem az országon túl élő magyar embereket is. Ugyanis 2004. december 5-ét követően, aki Erdélyben, Kárpátalján, Délvidéken járt, szomorúan tapasztalhatta azokat a hónapokat, sok helyen még

éveket is, amikor azokat a magyarokat, akik szeretettel jártak közéjük, azokat a magyarokat, akik vissza akarták fogadni őket, őket is érthető dühvel, érthető ellenállással fogadták a szocialisták árusítása miatt. Miért volt ez (*Gőgös Zoltán: Mert annyi pénzt viszel...*), miért kellett idáig eljutni, ez itt a nagy kérdés. És az a nagy kérdés, hogy megváltozott-e azóta a szocialisták hozzáállása.

A 2004. december 5-ei népszavazásra a szocialisták és velük karöltve a liberálisok, az SZDSZ kőkeményen kampányolt az ellen, hogy azokat a testvéreinket, akiket egy békediktátum szakított el tőlünk - akik kitarítottak évtizedekig akár a Ceausescu-vagy bármilyen más diktatúrákban, megtartották magyarságukat, megtartották nyelvüket és mindent -, őket visszafogadjuk, és egy olyan hergelést indítottak el a népszavazás kapcsán, aminek során érvénytelen lett a népszavazás. 50 millió forintot fordítottak erre. Volt olyan cinizmus is bennük, hogy egyes plakátokat egyébként, hogy olcsóbb legyen a szocialistáknak, határon túl nyomtattak ki, határon túli, azt is mondhatnám, hogy nem túl szimpatikus nyomdászokkal és emberekkel.

De hát, azt gondolom, érdemes néhány dolgot felidézni. Kinyomtattak olyan plakátot: „Ne fizessünk rá a kettős állampolgárságra!”, „Ne fizessünk havi 20 ezer forintot!”, „Ne fizessünk az állásunkkal az olcsó határon túli munkavállalók miatt!”. Gyurcsány Ferenc a következőt mondta: „A határon túliak tömeges bevándorlása összeroppanthatja az ország gazdaságát, az egészségügyet és a nyugdíjrendszert.”, Hiller István akkori szocialista elnök nemet mond, mert szerinte sokkal jobb lesz a határon túli magyaroknak a külhoni magyar útlevél és a sok milliárdos állami támogatás, mint a kettős állampolgárság (*Dr. Staudt Gábor: Szégyen!*), hiába kérte itt a parlamentben egyébként az összes határon túli szervezet felszólalva az Országgyűlésben azt, hogy igenis szavazza meg az ország és támogassa a kettős állampolgárságukat. (*Dr. Staudt Gábor: Szégyen!*) Kuncze Gábor mint nagy demokratikus politikus cinikusan a következőt mondta: az emberek keveset tudnak erről ahhoz, hogy döntsenek róla, ezért nemmel szavazva le kell mondaniuk arról, hogy ők mondják meg, hogy mi történjen. Ez a nagy liberális hozzáállás.

De ennek az időszaknak sajnos volt egy előzménye. Az előzménye nyilván a kommunizmus időszaka, nyilván a szocialisták kormányzásainak az időszaka. És sajnos 2002-ben is ezt művelték, hiszen 2002-ben ugyanígy a külhoni magyarokról szóló státustörvény ellen is ágáltak. Mit mondtak akkor: 23 millió román fogja megszállni az országot, elvéve ezzel az itt élők kenyerét, munkahelyét és mindent. De érdemes meghallgatni Tóbiás Józsefnek, az akkori Fiala Baloldal elnökének mi volt a hozzáállása: „Fiala romániai román munkavállalók a kis pénzü magyar diáktársainkat fogják tönkretenni a kormánynak ezzel az árusításával. Ez a szomorú helyzet tragikussá teszi a munkalehetőségeket a fiatalok számára.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Változott-e azóta a szocialisták hozzáállása? (Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem.) Változott-e azóta a baloldal hozzáállása? (Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem.) Sajnos, nem. A folytatás egyértelmű volt: 2010-ben, amikor egy felemelő pillanatot élhetünk volna meg, hogyha mindenki megszavazza a külhoni magyar állampolgársági törvényt, de Gyurcsány Ferenc, Szanyi Tibor, Molnár Csaba szocialista képviselők nemmel szavaztak; Baracska József, Oláh Lajos, Vitányi István szocialisták tartózkodtak... (Közbeszólások az MSZP soraiból: István? - Az más pártban van! - Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: Iván!) - Vitányi Iván szocialista tartózkodott; Dorosz Dávid, Szabó Timea LMP-s képviselők tartózkodtak. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyen!) Kérdés az, és itt kell a szocialistáknak is, a baloldalnak is a döntést meghoznia: az elmúlt évtizedek (Gőgös Zoltán: És te mennyi pénzt adtál, arról beszéljél!) politikáját folytatják-e, vagy azt a bocsánatkérésnek mondható kolozsvári találkozót, amit Mesterházy Attila kezdeményezett? De amennyiben önök nem határolódnak el, nem zárják ki soraik közül Szanyi Tibort, aki a következőt mondta: „Ideje lenne azt az ukrán nemzeti színekre hajazó félholdas műizét leszedni a magyar Parlament épületéről” (Dr. Staudt Gábor: Szégyen!), akkor önök továbbra is ezt a nemzetárulást, ezt a nemzetellenes politikát folytatják.

Jobbulást kívánok Gőgös elvtársnak! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps és derűtség a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Potápi Árpád államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. (Lukács Zoltán: Duma, az van! - Gőgös Zoltán: Duma, az van, de csak papíron!)

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban voltak előzményei ennek a népszavazásnak, többek között 2002. december 1-jén a koccintás a Kempinski szállodában, jól előkészítette már azt a folyamatot, amely 2004. december 5-ébe torkollott, és ez a nemzet szégyenének, a nemzet egy része megtagadásának napjaként vonult be Magyarország rendszerváltoztatást követő történelmébe. Bátran kijelenthetjük, hogy az a nap és főleg az azt megelőző kampányidőszak a rombolás hetei voltak.

Soha nem gondoltuk volna, hogy miután végre lehetőségünk támadt újrakovácsolni nemzetünket, módunkban állt újra nyíltan kimondani és vállalni a határon túli magyarságot, feláll egy olyan politikai erő, egy olyan kormány, amely kormányzati pozícióból mondja ki, hogy a határon túli magyar közösségek nem részesei a magyar nemzetnek; nem részesei a nemzetnek, mert érvelésük szerint gazdasági teherterét jelentenek. Eljátszva a gondolattal: ezek szerint

a mai Magyarország határain túl született nagyjaink, mint például Mátyás király vagy az erdélyi fejedelmek, Balassi Bálint, Márai Sándor, Kós Károly vagy Ady Endre, és folytathatnánk hosszan tovább a sort, nem lehetnének önök szerint, szocialista képviselőtársaim, magyar állampolgárok, mert teherterét jelentené önökre nézve, illetve az anyaországra nézve.

(9.30)

Ez a politika hatalmas károkat okozott az összmagyar társadalomban. Mi akkor azt vallottuk, és most is azt valljuk, hogy minden egyes magyar ember érték, éljen bárhol a világon, minden egyes magyar közösség pedig gazdagítja kultúránkat. A népszavazási vita okozta bizalomvesztés után azonban hamar kiderült, hogy hatalmas tévedés volt alábecsülni egy olyan ezeréves lelki közösség erejét, mint a magyar nemzet. Mára sikerült ebből a helyzetből is újra talpra állnunk. Bebizonyítottuk, hogy nemzetünk ereje az egységben rejlik, hűen történelmünkhöz, amely a kilátástalan helyzetekből való talpra állások példatára. Megkezdtük a nemzet újraegyesítését, közjogi értelemben vett újraegyesítését.

A 2010-es választásokon végleg eldöntött, hogy az a politika és önzés nem folytatható tovább. 2010-ben az egész magyar nemzetért felelős magyar kormány alakult. Meghoztuk azokat a törvényeket, amelyek szimbolikus jelentőségűek, de mindannyiunk számára nagyon-nagyon fontosak. Nem megyek ezeken végig sorra, tudjuk, hogy melyek ezek, de kézzelfogható eredményei is vannak a mai napra. Például az, hogy 680 ezer külhoni magyar adta már be a honosítás iránti kérelmét, és több mint 630 ezren lettek azóta magyar állampolgárok.

Tavaly december 5-én történelmi pillanatnak lehettünk részesei, amikor Bójte Csaba atya és édesanyja, Bójte Julianna a magyar Parlament Kupolatermében tehette le a magyar állampolgársági esküt. Ők voltak az ötszázazrediek, és az 500 ezer között nagyon sokan a kultúra, a tudomány, az egyházi világ jeles személyiségei is voltak. 2014. április 6. után pedig össznemzeti parlament szolgálja a magyarság ügyét. 2014-re elmondhatjuk, hogy helyreállt a magyar közösségek közötti bizalom, azonban sohasem felejthetjük el, és nem téveszthetjük szem elől a múlt rossz emléké eseményeit, így december 5-ét sem.

Annak érdekében, hogy soha többé ne fordulhasson elő hasonló árusulás, hogy soha többet ne lehessen megkérdőjelezni a magyar nemzet egységének erejét, ezért dolgozunk továbbra is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypárti padosorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Gőgös Zoltán képviselő urat kérem, hogy személyi érintettség ügyében jelentkezzen-e. (Jelzésre: Megadom a szót két percben.)

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* Azért kértem szót, mert másokra hivatkozva Soltész Miklós folyamatosan engem rágalmazott egy olyan ügyben, amihez egyébként semmiféle jogalapja nincsen. Azt gondolom, tisztelt volt államtitkár úr, hogy ha majd ugyanannyit segít a határon túli magyaroknak saját magától, nem szöveggel, hanem egyébként, akkor beszélgethetünk arról, hogy ki is tett azokért valamennyit is.

Egyébként önök csak ártottak a határon túli magyaroknak *(Felzúdulás a Fidesz soraiban. - Közbeszólás ugyanott: Hol itt a személyes érintettség? - Az elnök csenget.)*, erről Szilágy megyében külön lehetne beszélni. Ugyanis azért nem magyar tanácselnök lett, mert Orbán Viktor egy olyan párt mellett kampányolt, amely 1 százalékot kapott, de elvitt annyi szavazatot, hogy ne magyar tanácselnöke legyen Szilágy megyének. Jöjjenek egyszer oda el velem, aztán beszéljük majd meg velük ezt a problémát, és ne minket sértegessen, hanem inkább tegyen tevélegesen saját zsebből, abból a rengetegből, amit összeszedtek maguknak az elmúlt négy évben. Biztos kerül rá, nem csak Rolex órára.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban. - Hoppál Péter: Simon Gábor! - Balla György: 2004-ben mit mondott?)*

ELNÖK: Köszönöm. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám jobbkios képviselő *(Gögös Zoltán és Lukács Zoltán többször közbeszól.)*: „Meddig garázdálkodhatnak még az erőszaktevők?” címmel.

Öné a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem ma szót napirend előtt, hogy egy, mondhatom talán, hosszú-hosszú évek vagy inkább évtizedek óta megoldatlan problémát próbáljunk pozitív előjellel előrevinni, egészen konkrétan a visszaesők problematikájáról szeretnék beszélni a bűnelkövetők között, amiktől, hogy is mondjam, a társadalom szubjektív biztonságérzete folyamatosan csökken. Előrebocsátom, hogy nem az ellenzéki mivoltomból fakadó kritikákat szeretnék megfogalmazni, hanem tényleg az motivál, hogy ezt a nagyon komoly társadalmi problémát hogyan tudnánk a legmegfelelőbb mederben, a lehető leghatékonyabban megoldani.

Ha valaki föllapozza az elmúlt napok vagy az elmúlt két hét bűnügyi statisztikáit, illetve bűncselekménytípusait és bűnügyi híreit, akkor megdöbbenő hírekkel találkozhat. Most nem szeretném végigsorolni, Eger, Miskolc, két megyeszékhely: csak öt nemi erőszak; Somogyzil: idős néni megtámadása? Nagykáta: iskolai erőszak. Tényleg nem szeretnék ezeken végigmenni, napestig lehetne sorolni, hogy záros határidőn belül milyen bűncselekmények történnek naponta. Ami érdekes, és mintha a jóisten

is így akarta volna, éppen mai friss hír, hogy a szege-di Csillag börtön parancsnoka azt nyilatkozta egy interjúban, hogy például a súlyos bűncselekményt elkövető magyar elítéltek több mint 50 százaléka visszaesik szabadulása után.

Nyilván ennek nagyon sok oka van. Azt gondolom, hogy az ároktói, a nagy vihart kavart ároktói eset után ideje lenne komolyan foglalkozni mind a házi őrizet kérdésével, mind pedig a bűnügyi felügyelet megoldásával. Hiszen az látható, hogy nagyon nagy mértékben visszaesnek ezek az elkövetők. Azt gondolom, most felejtjük el, hogy ki van kormányon és ki ellenzéki, hanem hallgassunk meg minden építő jellegű gondolatot. Többször javasoltuk már a műholdas, GPS-alapú nyomkövetőt, akár például karperec formájában, a házi őrizeteskire rászerelni. Akár pedig azt, hogy aki súlyos bűncselekményéért letöltötte börtönbüntetését, és amíg ténylegesen nem illeszkedik vissza a társadalomba, és ténylegesen nem látjuk annak építő jellegű életvitelét, addig szerintünk rájuk is kellene egy olyan szankciót vagy szabályozást kidolgozni, amely által a hatóságok számára megfelelően nyomon követhetők.

Ezt a bűnügyi ellenőrző felügyeletet mi egy picit még hatékonyabbá tennénk, és még inkább szélesítenénk a lehetőséget. Ha nagyon le akarnám egyszerűsíteni, akkor mi szeretnénk bizonyos értelemben a kijárási tilalomra hajazó intézményt is bevezetni, tehát korlátozni az elítéltek vagy a frissen szabadultak, a bizonyos bűncselekményeket elkövető szabadultak mozgását olyan értelemben, hogy ezt a mozgáskorlátozást lehetne térben, időben és személyekre is kiterjeszteni vagy személyi alapon is.

Mire gondolunk? Elsősorban arra gondolunk, hogy a nap bizonyos időszakai után ezek az emberek nem hagyhatják el az otthonukat - egy. Kettő: bizonyos bűncselekményt, például pedofil bűncselekményt elkövetett emberek nem érintkezhetnek, és nem járhatnak óvodák, iskolák környékén. Tehát egyfajta személyi korlátozást is bevezetnénk. Azt is szeretnénk elérni, hogy ezek az erőszakos bűncselekményeket elkövetett emberek szórakozóhelyeket ne látogathassanak. Azt gondolom, amikor valaki megnézi, főleg az indulatból elkövetett bűncselekmények esetében, azok elképesztő mértékét és hányadát, hogy is mondjam, szórakozóhelyeken követik el, vagy szórakozóhelyeken tartózkodás után.

Azt gondolom, ezek nem ördögtől való szabályozások, hiszen az Amerikai Egyesült Államokban ezek jelentős része a mai napig alkalmazva van. Ami jó, azt szerintem nyugodtan át lehet venni, nem kell nekünk feltétlenül kitalálni a spanyolviaszt ahhoz, hogy egyről a kettőre jussunk a közbiztonság és a közérzet javítása érdekében. És azt is szeretnénk, ha a frissen szabadult bűnelkövetők rendszeresen beszámolnának a hatóságnak a tekintetben, hogy miből élnek, honnan van pénzük, milyen forrásokból származik a jövedelmük s a többi. Meglepő dolgokat tapasztalnának a hatóság munkatársai, ha ezt rendszeresen tudnánk ellenőrizni.

És még egyszer, zárásként: mi ne verjük át a társadalmat azzal, hogy a jelenlegi szabályozás jó. Azt gondoljuk, hogy vannak előremutató jelek, de azt szeretnénk, ha a társadalmat nem átvernénk, hanem megvédenénk, és további lehetőségeken törnénk a fejünket, akár ötpárti egyeztetések formájában. Mi nyitottak vagyunk minden megoldásra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

(9.40)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A visszaesők büntetőjogi megítélése tekintetében nem hiszem, hogy különbség lenne a kormány és önök között, tehát a visszaeső bűnöző vagy bűnismétlő a legveszélyesebb bűncselekmény elkövetője, potenciális elkövetője, és természetesen ennek megfelelően az elmúlt években reagált is az Országgyűlés a kormány javaslatára a büntető törvénykönyv több alkalommal történt szigorításában, reagált a visszaeső bűnözőkkel szembeni küzdelem új kihívásaira. Így szeretném emlékeztetni önt arra, hogy első lépésként bevezettük a „három csapás” intézményét, amely kifejezetten a személy elleni erőszakos bűncselekményeket elkövető visszaesőkre jelentett nagyon súlyos szankciót, hiszen a harmadik alkalommal már az erőszakos visszaeső bűnöző a büntetési tétel kétszeresével *(Zaj. - Az elnök csenget.)* sújtható büntetésként, vagy akár ha meghaladja e büntetési tétel kétszerese a húszéves börtönbüntetést, akkor az életfogytig tartó szabadságvesztést is ki kell szabnia a bíróságnak.

Tehát a „három csapás” intézménye, amelynek egy korrekcióját az Alkotmánybíróság elvégezte a halmazati büntetés tekintetében, de éppen a visszaeső bűnözők tekintetében megmaradtak a „három csapás” szabályai, ezek a „három csapás” szabályai kizárják lényegében, hogy a legsúlyosabb bűnöket elkövetők bármikor szabadlábra kerüljenek, vagy pedig olyan hosszú börtönbüntetés után kerülhetnek szabadlábra, amely - azt kell hogy mondjam - lényegében sikeresen izolálja őket a társadalomtól, megátolja azt, hogy újból bűnöket kövessenek el.

Az új büntető törvénykönyv tartalmaz a visszaesőkre nézve, akik nem a „három csapás” szabályai alá esnek, további szigorításokat, így az új büntető törvénykönyv kizárja őket a kedvezményekből, a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből, vagy akár a felfüggesztett szabadságvesztés kedvezményét is csak nagyon kivételes esetben lehet alkalmazni visszaeső bűnözővel szemben.

Szeretném felemlíteni önnek és felhívni a figyelmét arra, hogy az úgynevezett gyermekbarát igazságszolgáltatás törvénycsomag keretében az

Országgyűlés szigorította a gyermekek sérelmére elkövetettek, elsősorban szexuális bűncselekményeket elkövetettek büntetett előéletének nyilvántartását. Tehát ma már nem fordulhat elő az, hogy egy olyan munkakörben alkalmazják a korábban gyermekek sérelmére bűncselekményt elkövető személyt, akire egyébként az erkölcsi bizonyítvány adásának kötelezettsége fennáll, tehát az erkölcsi bizonyítvány kifejezetten tartalmazza majd azt a rendelkezést, hogy ő milyen típusú bűncselekmény miatt volt elítélve. Tehát ha nem is a széles nyilvánosság, de a potenciális munkaadó tudni fogja, hogy nem alkalmazható ilyen munkakörben az, aki ilyen pedofil bűncselekményt követett el, vagy más gyermekek sérelmére követett el bűncselekményeket.

Az ön által említett különös figyelem, hogy így mondjam, amely a börtönből szabadulókat illetné, nem ebben a formában, de az új büntetés-végrehajtási törvény tartalmazza, és nemrégiben a kormány is úgy döntött, hogy az úgynevezett pártfogó felügyelői rendszerből a szabadulók, a büntetés-végrehajtásból szabadulók pártfogó felügyeletét a büntetés-végrehajtás fogja koordinálni, tehát a büntetés-végrehajtáshoz kerülnek azok a pártfogó felügyelők, akik a szabadulók speciális kezelését és speciális figyelemmel kísérését fogják elvégezni.

Úgy gondolom, hogy az Országgyűlés eddig is nagyon sok lépést tett az erőszakos visszaeső bűnözőkkel szemben, és nagyon sok lépést tett azért, hogy a börtönből szabaduló elítéltek részben vissza tudjanak illeszkedni a társadalomba, részben pedig az ő figyelemmel kísérésük speciális körülmények között zajlik. Minden javaslatot meg fogunk fontolni természetesen.

Az a javaslatom, a jövő évben várhatóan felülvizsgálatra kerül a büntető törvénykönyv néhány rendelkezése, szerintem térjünk akkor vissza erre a vitára, amikor az új büntető törvénykönyvhöz esetleg egy első novellát tárgyal majd az Országgyűlés. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tuzson Bence képviselő úr, a Fidesz részéről: „Politikánk lényege” címmel. Öné a szó.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amikor 2010-ben az előző Orbán-kormány átvette a kormányzást, akkor számos alapkérdés vetődött fel. Az egyik ilyen alapkérdés volt, hogy az ország nehéz helyzetében hogyan lehet elérni azt, hogy egyről kettőre jusson az ország, hogy beinduljon a gazdasági növekedés és hogy a foglalkoztatottság, a foglalkoztatás is növekedjen az országban. Nagyon alacsony szinten állt a foglalkoztatás akkor, hiszen emlékezzünk vissza, akkor kevesebb mint 3 millió 800 ezer ember dolgozott Magyarországon. Ha ebből a számból levesszük még a közalkalmazottak számát is, akkor láthatjuk

azt, hogy ez a szám olyan kevés volt, az embereknek körülbelül a negyede vagy az ötöde tartotta el gazdasági oldalról az egész teljes magyar lakosságot.

Ezzel a számmal valamit kezdeni kellett, hiszen mindannyian pontosan tudtuk azt, hogy abban az esetben, ha ez így marad, egy ilyen alacsony foglalkoztatottság mellett megy tovább az ország, akkor gazdasági növekedés, tartós gazdasági növekedés és az emberek életminőségének, életszínvonalának a növekedése nem érhető el. Számos intézkedést kezdett el a kormány annak érdekében, hogy beinduljon végre a növekedés, csábította ide Magyarországra azokat a vállalatokat, amelyek a termelésbe, a termelőipar fejlesztésébe szálltak be, hiszen az egyik oldalon termelünk, a másik oldalon értéket termelünk, és ha a munkahelyek száma is nő, akkor biztos, hogy azok az emberek, akik ebben részt vesznek, életminőségükben és életszínvonalukban is növekedés fog beállni.

Növekedni fog tehát és növekedett is a foglalkoztatottság, és számos egyéb intézkedést akár az adójog területén, akár a munkajog területén bevezetett a kormány azért, hogy az olyan korábbi látszólagos, munkavállalókat védő szabályok, amelyek a valóságban nem a munkavállalókat védték, hanem éppen azt idézték elő, hogy kevesebb munkahely legyen Magyarországon, ezek megszűnjenek, és ne álljanak útjába ezek a szabályok a gazdasági növekedésnek.

Ezzel kapcsolatos volt minden olyan intézkedés, amely akár a közmunkaprogramot is jelentette, amiben elértük azt, hogy egyre többen és többen dolgoztak Magyarországon. A közmunkaprogrammal kapcsolatban itt már számos kritika elhangzott, de azt fontos kiemelni, hogy ez egy ideiglenes, átmeneti foglalkoztatást jelent, egy ideiglenes, átmeneti foglalkoztatást, aminek a lényege az, hogy az embereket vezessük vissza a munka világába. Ez a számos intézkedés, ami ebben az időben megtörtént, természetesen nem azonnal és nem rögtön jelent valós, látható, számokban is mérhető hatást. Ezek a számok most kezdenek jelentkezni, és most láthatók elég komoly és nagy mértékben.

Természetesen komoly feladatok állnak előttünk, és ezek a komoly feladatok, amelyek előttünk állnak (*Zaj. - Az elnök csenget.*), komoly embereket igényelnek, és át kell gondolni azt a stratégiát, amit a későbbiekben ennek érdekében folytatni fogunk. A számok szépek, és jól néznek ki, hiszen most már 7,1 százalékra csökkent Magyarországon a munkanélküliség, egyre több ember dolgozik Magyarországon, lassan eléri a 4 millió 200 ezer főt. Természetesen akkor lehetünk boldogok, és akkor megyünk jó irányba, ha ezek a számok tovább fognak növekedni, és el fogjuk tudni érni azt, hogy szinte teljes foglalkoztatás legyen Magyarországon, és ne legyen olyan ember, aki tud, képes és akar Magyarországon dolgozni és nem lesz munkája.

Ebben az irányban kell továbbmenni, és ennek az eszköztárszert kell a továbbiakban kidolgozni.

Az eszköztárszert ebből a szempontból nagyon fontos, továbbra is fontos, hogy ipari vállalatok jöjjenek Magyarországra, és üdvözlünk minden olyan vállalatot, ami Magyarországra tartósan azzal a céllal jön, hogy munkahelyet teremtsen. Igen, munkahelyet kell teremteni még akkor is, ha ki kell szélesíteni Magyarországon a közmunkaprogramot, és olyan intézkedéseket kell tenni, ami segít ezeknek az embereknek a valós gazdasági életben is munkát találni.

Még egy olyan terület van, ami rendkívül fontos, amin szerintem tovább kell mennünk, ez pedig a nyugdíjasok kérdése. A nyugdíjasokat is ösztönözni kell arra, és olyan ösztönzőrendszert kell Magyarországon kidolgozni, amely képessé teszi a nyugdíjasokat arra, hogy érdemes legyen nekik főleg a hiányterületeken, a hiányszakmában a munka területére visszajönni, hiszen ma már más problémáink vannak, mint évekkel ezelőtt, más problémáink. Míg korábban az jelentette a problémát, hogy fiatalok bizonyos munkaköröket nem tudnak betölteni a nyugdíjasok miatt, most pont fordított a helyzet, vannak olyan hiányszakmák, ahol szükség van a nyugdíjasok munkavállalására is. Ezzel kapcsolatban akár adójogi szabályokat, adójogi jogszabályokat is módosítani kell.

Ezt az irányt kell követni, és azt hiszem, mindannyiunk kötelessége, hogy ezt támogassuk. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Tuzson Bence képviselő úr. A kormány nevében Czomba Sándor államtitkár úr fog válaszolni.

(9.50)

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban az egyik legfontosabb és legsúlyosabb probléma az, amivel az első Orbán-kormány 2010 áprilisában találkozott. Hol tartottunk akkor? 3 millió 750 ezren dolgoztak Magyarországon, 12 százalékos körüli munkanélküliségi ráta volt, ezzel Máltával „versenyeztünk” - idézőjelben mondom -, az európai tagállamok közül hosszú évek óta egyébként. Ha csak a számok nyelvén most azt mondom, hogy jelen pillanatban 7,1 százalékos a munkanélküliségi ráta, ezzel Belgiummal, Finnországgal és Svédországgal vagyunk nagyjából azonos szinten, akkor ez is egy nagyon fontos dolgot mond el. De ami talán ennél is fontosabb, hogy a foglalkoztatás immáron egy éve 4 millió fölött van, végre 22 év után először, mert 1992 óta nem sikerült ezt egyetlenegy magyar kormánynak sem elérnie, és úgy tűnik, tartósan 4 millió fölött tudjuk tartani. Ugye, a kérdés az, hogy vajon ez magától jött, tehát a világ alakult úgy, hogy a foglalkoztatás bővíthetett, vagy kellett az azokat a kormányzati intézkedések, amelyeket az elmúlt időszakban a magyar kormány meghozott. Erre néhány példát engedjen meg, hogy említsek.

A 2010-2014 közötti szakaszt két részre lehet foglalkoztatáspolitikai szempontból bontani. Az első része a 2010-2013 első feléig tartott, amikor egy gazdasági válságból való kilábalás időszakában tudtuk, láttuk, hogy a versenyszféra nem lesz képes annyira munkahelyet létesíteni, mint amennyi munkahelyre Magyarországon szükség van, ezért el kellett döntenünk, hogy a segélyezési rendszert átalakítjuk, és segély helyett munkát, ha mást nem, átmenetileg közfoglalkoztatást nyújtunk azoknak az embereknek azokban a térségekben, ahol hosszú évek vagy évtizedek óta nincs a versenyszféra jelen. Úgy döntöttünk, hogy a segélyezési rendszer helyett a foglalkoztatást választjuk, és valóban, 2010-2013 között a foglalkoztatás dinamikáját elsősorban a közfoglalkoztatás adta. A versenyszférában is jöttek létre munkahelyek, de éves szinten 20-30, maximum 40 ezer. Egész más a helyzet, hála a Jóistennek, 2013 második felétől, hiszen ha ésszel, érvalapon vizsgálódunk, akkor azt látjuk, hogy közel 200 ezer munkahely jött létre, és ennek döntő többsége, 160 ezer a versenyszférában. Tehát egy nagyon egészséges folyamat indult be, ezt a folyamatot kell fenntartanunk a következő időszakban is.

Mit tettünk? A munkatörvénykönyv módosítása. Számos bírálatot kapott ez a jogszabály, de azért azt látni kell, hogy a munkatörvénykönyv rugalmasabbá tétele, a valós élethez való közelítése rengeteget segített munkáltatói, munkavállalói oldalról is a versenyszféra foglalkoztatás elősegítésére. Emellett azt is látni kell, hogy Magyarországon nemcsak általában van baj a foglalkoztatással, hanem óriási területi különbségek is vannak, hiszen Győr környékén Ausztriával versengünk, míg Szabolcs-Szatmárban, Borsodban pedig Görögország munkanélküliségi rátája van jelen, ezért nagyon fontos, hogy próbáljuk a munkahelyeket oda vinni, ahol egyébként a sok munkáskéz rendelkezésre áll - ismerve a magyar munkaerő mobilitását -, erre szolgál a szabad vállalkozási zóna léte és lehetőségei. A következő években szeretnénk ezt a lehetőséget bővíteni azzal, hogy reálisan adópolitikai és más fejlesztéspolitikai eszközökkel segítsük az ottani emberek mielőbbi elhelyezkedését. A munkahelyvédelmi akcióterv nem véletlenül céloz oda, ahová céloz, hiszen nagy baj van a 25 év alatt, az 55 év felett és a szakképzetlenek esetében. Visszük tovább ezt a programot. „Első munkahely” garanciaprogram címén jelenleg is 16 ezer fiatal dolgozik Magyarországon ennek a programnak a segítségével. A fiatalok vállalkozóvá válását segítjük, és sorolhatnám, hál’ istennek, van mit bőségesen sorolni az elmúlt időszak intézkedéseivel kapcsolatban, de rengeteg még a teendő. Át kell alakítanunk a szakképzési rendszerünket, azért, hogy a munkaerőpiac igényeihez közelebb álljon, ezzel párhuzamosan a felsőoktatást, a köznevelési lábat is hozzá kell igazítani a munkaerő-piaci igények minél hatékonyabb kihasználásához, és számos olyan intézkedést tervezünk még a következő időszakban is, amely kifejezetten a foglalkoztatás bővülését fogja

segíteni. Bízunk abban, hogy tartósan 4 millió fölött leszünk képesek tartani a foglalkoztatotti létszámot, és a teljes foglalkoztatás elérése érdekében a 7 százalékról igyekszünk a munkanélküliségi rátát tovább lefelé szorítani.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. *(Zaj, beszélgetés. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el a helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat behelyezték-e a szavazógépbe.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer továbbfejlesztésével összefüggésben egyes törvények módosítását kezdeményező törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztést T/1965. sorszámon kapták kézhez. Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslatához részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat benyújtására nem kerül sor.

Az LMP képviselőcsoportjának vezetője a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a T/1965/2-3-4. számú módosító javaslatok fenntartását kezdeményezte. Először ezekről döntünk.

A T/1965/3. sorszámu módosító javaslatban Sallai R. Benedek terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot az LMP kérése alapján. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1965/2. számú módosító javaslatban Sallai R. Benedek indítványa következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot az LMP kérése alapján.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 44 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1965/4. számú módosító javaslatban Sallai R. Benedek terjeszt elő indítványt. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot az LMP kérése alapján.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 44 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Ennek során a törvényjavaslat szövegéről döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1965. sorszámu törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 158 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény módosítására kezdeményezett törvényjavaslat zárószavazása.** Az előterjesztést T/804. sorszámon kapták kézhez. A stabilitási törvény és a házzsabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/804/8. sorszámu egységes javaslatot megküldte a Költségvetési Tanácsnak. A tanács előzetes hozzájárulása megadásáról szóló véleménye T/804/9. sorszámon a hálózaton elérhető.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/804/8. sorszámu egységes javaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 116 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.00)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/1706. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1706/11. sorszámon, összegző jelentését pedig T/1706/12. sorszámon terjesztette elő.

Most tehát a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a Házzsabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportjának vezetője a T/1706/3. és 4. sorszámu módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről döntünk.

A T/1706/4. sorszámu módosító javaslatban Sallai Benedek terjeszt elő indítványt. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot az LMP kérése alapján.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 21 igen szavazattal, 142 ellenében, 1 tartózkodással nem tartotta fenn.

A T/1706/3. sorszámu módosító javaslatban Sallai Benedek indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot az LMP kérése alapján.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 5 igen szavazattal, 159 ellenében, 1 tartózkodással nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási

bizottság T/1706/11. sorszámu összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 2 ellenében, 27 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1706/14. sorszámu egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 21 ellenében, 28 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Munkánk folytatása előtt most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket a folyosón vagy pedig az ülésteremben. *(Zaj. - Pillanatnyi szünet.)* Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket a folyosón vagy az ülésteremben. Folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/2141. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyaljuk. Tájékoztatom önöket továbbá, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Költségvetési bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslatban hozzávetőlegesen 110 törvény módosítására teszünk javaslatot. A törvényjavaslat azonban nem kizárólag módosító, hanem önálló, megállapító rendelkezéseket is tartalmaz. Kérem, engedjék meg, hogy a javasoltak közül kiemeljek néhányat.

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosításával többek között a jövőre tiszta lappal induló önkormányzatok ismételt eladósodását szeretnénk meggátolni. 2015. január 1-jétől a százszázalékos önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaságok kevés kivételtől eltekintve kizárólag a kormány hozzájárulásával köthetnek adósságot keletkeztető ügyletet. Ezzel kívánjuk megakadályozni, hogy ezek a társaságok kontrollálatlanul halmozhasanak fel adósságot.

A módosítás rendelkezik az egykulcsos társasági adó későbbi időpontban történő hatálybalépéséről. Az Országgyűlés a gazdasági stabilitásról szóló tör-

vény elfogadásakor 2015. január 1-jében határozta meg az egykulcsos társasági adó bevezetésének időpontját, tekintettel azonban arra, hogy a jelenlegi társaságiadó-szabályok is vállalkozóbarát környezetet biztosítanak az adózók számára, az egykulcsos társasági adó későbbi bevezetése nem okoz jelentős hátrányt a gazdasági élet szereplőinek.

Az államháztartásról szóló törvény módosításával újraszabályozásra kerülnek a költségvetési szerv alapításának, átalakításának és megszüntetésének, valamint irányításának és felügyeletének szabályai.

(10.10)

A javaslat meghatározza a költségvetési szervek alapításának feltételeit és korlátait. A javaslat a költségvetési szerv átalakításának és megszüntetésének új esetkörként bevezeti a beolvadásos kiválás és a beolvadásos különválás lehetőségét, egyidejűleg pedig a törzskönyvi nyilvántartás közhitelességét erősítő garanciális szabályokat is tartalmaz.

A javaslat alapján megszűnik az engedélyezett létszám fogalma. A gyakorlat ugyanis a létszám irányító szerv általi meghatározásának hatékonyságát egyértelműen kétségessé tette, és mára már jelentősen elszakadt azoktól az igényektől, amik eredetileg annak bevezetését motiválták. Az állomány valódi korlátjai ugyanis nem a meghatározott létszám, hanem annak az előirányzatnak a nagysága, aminek keretében a költségvetési szerv a személyi juttatások kifizetéséről gondoskodhat. A kiadási előirányzat mértéke pedig a jogállási törvények által meghatározott javadalmazási szabályoktól függ.

Az engedélyezett létszám fogalmának megszüntetése azonban nem zárja ki éppen a tervezhetőség érdekében más típusú létszám alkalmazását, figyelembevételét. A Központi Statisztikai Hivatal által közzétett módszertan szerint a folyamatosan vezetett létszámnyilvántartás alapján számított mutató ugyanis ezáltal fokozottabb szerepet kap a költségvetési szervek működésében. Ez lesz például az a mérőszám, ami a takarékosabb állami gazdálkodás szempontjából a költségvetési szerv gazdasági szervezettel való rendelkezését vagy annak hiányát meg alapozza.

A javaslat újraszabályozza a költségvetési támogatások és a helyi önkormányzatok általános működéséhez és ágazati feladataihoz kapcsolódó támogatások szabályait. Ennek keretében a javaslat kielégíti azt a régóta megfogalmazott elvárást, amely rendezi a támogatási jogviszony jogági jellegét, és egyértelmű szabályokat teremt a támogatási jogviszony tekintetében a támogató és a kedvezményezett jogait és kötelezettségeit érintően.

A javaslat rendezi az államháztartásról szóló törvény és a közpénzekből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló törvény egymáshoz való viszonyát is. Ez utóbbit az államháztartásról szóló törvény alapján nyújtott támogatásokra nem kell alkalmazni.

E módosítás azonban a sajtóban felmerült korábbi híresztelések ellenére nem irányul sem a közpénzek felhasználásával kapcsolatos nyilvánossági, sem az összeférhetlenségi szabályok megszüntetésére. Célja, hogy a költségvetési támogatásokra vonatkozó szabályozást kizárólag az államháztartásról szóló törvény és annak végrehajtási rendelete rögzítse, növelve a költségvetési támogatások tekintetében a Kincstár által vezetett monitoringrendszer szerepét.

A közpénzek, ennek keretében a költségvetési támogatások átlátható felhasználását biztosítja a javaslat azon új szabálya is, amely kizárja, hogy a monitoringrendszerben nem rögzített és közzé nem tett támogatási döntések alapján érvényesen a jövőben költségvetési támogatást lehessen nyújtani.

Tisztelt Ház! A javaslat új jogintézményként bevezeti a helyi önkormányzatok szabályszerűségi, pénzügyi ellenőrzését. A tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló tanácsi irányelv alapján a helyi önkormányzatok, nemzetiségi önkormányzatok éves költségvetési beszámolójának szabályszerűségi, pénzügyi ellenőrzése a Kincstár útján fog a jövőben megvalósulni. Az ellenőrzés célja, hogy az önkormányzati alrendszer éves beszámolóinak megbízhatósága javuljon, lényeges hibát minél kevésbé tartalmazzon. Az ellenőrzés során készített jelentést a helyi önkormányzat, a nemzetiségi önkormányzat képviselő-testülete a költségvetés végrehajtásáról szóló beszámolóval, a zárszámadással együtt tárgyalja majd meg.

A törvényjavaslat kezdeményezi a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap megszüntetését. A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap a létrehozásakor megkívánt funkcióját betöltötte. Tekintettel arra, hogy az alap további, érdemi adósságcsökkentést szolgáló eszközt már nem kezel, fenntartása okafogyottá vált, ugyanakkor bizonyos működési ráfordítások továbbra is felmerülnek. Erre tekintettel az alap a javaslat szerint 2015. január 31-én megszűnik. Ezt követően az alapból korábban az államnak térítésmentesen átadott eszközöket a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság kezeli akként, hogy az eszközökhöz kapcsolódó bevételeket - osztalékok, hozamok, értékesítésből származó bevétel - adósságcsökkentésre kell fordítania. Az alap fennmaradó pénzeszközállománya és a későbbiekben visszalépő tagok befizetései a kincstári kör bevételeit növelik. Ily módon közvetetten szintén az adósságcsökkentést szolgálják.

A törvényjavaslat III. fejezete rendelkezik a szociális ellátások rendszerének átalakításáról. A kormány célja ezzel kapcsolatosan az, hogy megújítsa a rászorulókat támogató rendszerét. A módosításoknak köszönhetően az új szociális támogatási rendszer igazságosabb és átláthatóbb lesz, emellett elejét veszi a segélyekkel való visszaéléseknek, amit korábban gyakran tapasztalhattunk.

Az állam által garantált és biztosított támogatási formákon túl a magyar emberek szociális támogatás-

sal való ellátása a jövőben az önkormányzatok feladata lesz. Ezt a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény is rögzíti a javaslat szerint. Ha a települési önkormányzatok döntenek a támogatásokról, minden rászoruló kap majd juttatást, azok viszont nem, akik korábban visszaéltek ezen szabályokkal. A helyi közösségek rendelkeznek ugyanis leginkább azzal a tudással, amely alapján eldönthetik, kik jogosultak támogatásra, és kik nem. Az új támogatási rendszerben senki sem maradhat ellátás nélkül, ugyanis a megfelelő adóerő-képességgel nem rendelkező önkormányzatok központi költségvetési forráshoz jutnak majd.

Az állami felelősségi körbe tartozó ellátások járási hatáskörbe, az önkormányzati ellátások képviselő-testületi hatáskörbe kerülnek. A módosítással elválnak egymástól az állami hatáskörben nyújtott és az önkormányzati segítezővel kapcsolatos feladatok. A szociális törvény a jövőben csak a kötelező ellátásokra vonatkozó szabályokat fogja tartalmazni. A módosítást megelőzően a kötelező ellátások közül a rendszeres szociális segély mint ellátási forma megszűnik, így az aktív korúak ellátására vonatkozó szabályozás egységessé válik.

A módosítások hatálybalépésekor rendszeres szociális segélyben részesülők részére 2015. február 28-ig a korábban megállapított összeget kell folyósítani. Ezen személyek foglalkoztatást helyettesítő, illetve egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatásra való jogosultságát pedig eddig az időpontig felül kell vizsgálni.

A települési önkormányzat számára a jövőben lehetővé válik, hogy egyes helyi sajátosságokra tekintettel települési támogatás bevezetéséről döntsön. A támogatás különösen a lakhatáshoz kapcsolódó rendszeres kiadásokhoz, a 18. életévét betöltött tartósan beteg hozzátartozó ápolásához, gyógyszerkiadások fedezéséhez, lakhatási kiadásokhoz kapcsolódó felhalmozott hátralékokhoz, illetve a létfenntartást veszélyeztető, rendkívüli élethelyzet esetén lesz nyújtható.

A települési támogatás forrásának biztosítása céljából a törvényjavaslat rögzíti, hogy a helyi iparűzési adót és a települési adót elsősorban e célra kell felhasználni.

A törvényjavaslat rendelkezik továbbá az egyes állami vagyontárgyak tulajdonjogának ingyenes átruházásáról is. Az állam 2012. január 1-jén Esztergomtól átvállalta az óvodák kivételével a köznevelési intézmények és egyes szociális intézmények teljes feladatellátási kötelezettségét, valamint a feladatok ellátásához kapcsolódó vagyont. Az átvételt 2012-ben a városban kialakult helyzet indokolta. A város ugyanis nem tudta ellátni számos kötelező feladatát. Ez a feladatátvétel azonban egy évvel megelőzte az önkormányzati rendszer átalakítását, amelynek keretében egységes elvek mentén a települési feladatok egy része az államhoz került, ebből fakadóan az Esztergomban fennálló helyzet számos tekintetben eltér az általánostól.

(10.20)

Ez az egyedi helyzet mára már semmivel sem magyarázható, erre tekintettel indokolt Esztergom esetében a kötelező feladatok ellátását az általánoshoz igazítani. Ez alapján az önkormányzati és állami feladatok megoszlása Esztergom esetében is az országos gyakorlatot követné, ezzel Esztergomnak is ugyanazok lennének a feladatai, mint az ország többi hasonló önkormányzatának, illetve a feladathoz kapcsolódó vagyontulajdonjoga is ugyanúgy alakulna Esztergomban, mint másutt az országban.

A javaslat módosítja továbbá a termékdíjköteles termékekből keletkező hulladékok gyűjtésével és hasznosításával kapcsolatos, a hulladékgyűjtési közszolgáltatási tevékenység minősítéséhez kapcsolódó hatósági feladatok hatékonyabb ellátásának lehetőségét. A jövőben a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényből eredő feladatok ellátásáért kormányrendeletben kijelölt állami hulladékgyűjtést közvetítő szervezet lesz a felelős.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a továbbiakban a törvényjavaslat VI. fejezetében szereplő igen fontos további törvénymódosításokról is ejtsék néhány szót! Ezek között elsőként a személyi jövedelemadóról szóló törvényt említeném, amelynek módosítását az indokolja, hogy a fogyasztási kölcsön-szerződések devizanemének forintra váltása tényleges időpontjában az azonnali árfolyam eltérhet a forintosítás, tehát a rögzített árfolyamtól. Ennek következtében a magánszemélyt kisebb kötelezettség terheli a továbbiakban, mint az azonnali árfolyamon történő átváltás esetén; ez eredményét tekintve egyenértékű a tartozás egy részének elengedésével. Indokolt tehát, hogy megteremtjük a jogszabályi háttérét is annak, hogy a megszűnt kötelezettség adómentes legyen.

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény módosításáról a törvényjavaslat benyújtása óta kibontakozott vita okán részletesebben kívánok szólni. Köztudomású, hogy a nyugdíjrendszer a kötelező magán-nyugdíjpénztári tagság miatt 2010-re az összeomlás szélére került. A magyarok nyugdíj-megtakarításainak nagy részét külföldi pénztárak kezelték, az állami nyugdíjkassza hiánya egyre nőtt; a Gyurcsány-kormány már csak IMF-hitelből tudta fizetni a nyugdíjakat, a Bajnai-kormány pedig 357 milliárd forintot hiánnyal adta át a nyugdíjkasszához. Ez növelte az államadósságot, így a korábbi rendszer fenntarthatatlan volt.

Beszédes tény, hogy 2008-ban és 2009-ben a baloldali kormányok alatt 50 ezer embert irányítottak át a magánnyugdíjpénztárakból az állami rendszerbe, a pénztárak rossz befektetései miatt ugyanis nem tudták az akkor nyugdíjba menők nyugellátását biztosítani. Ha az előző kormányokon múlt volna, ma milliók lennének nyugdíjellátás nélkül. Az Európai Bizottság foglalkoztatási főigazgatóságának nyugdíjszakértője és a Világbank álláspontja szerint is alapvetően hibás volt a magyar kötelező magán-

nyugdíjpénztári rendszer finanszírozási modellje. A Bizottság szakértője szerint a korábbi rendszer nem volt alkalmas arra, hogy a pénztártagok megtakarításokat érjenek el. A korábbi magán-nyugdíjpénztári rendszer nem szolgálta az állampolgárok érdekeit, megtakarításokat nem a magyar polgárok, hanem a pénztárak tudtak elérni.

A nyugdíjrendszer átalakítása elengedhetetlen volt ahhoz, hogy az állam biztosítani tudja a mostani és a leendő nyugdíjasok ellátását. A kötelező magán-nyugdíjpénztár-tagság megszüntetésével és a nyugdíjjárulemek állami alapba terelésével megszüntettük az állami nyugdíjalap növekvő hiányát. Az érintettek 97 százaléka, több mint 3 millió ember lépett vissza az állami rendszerbe, 60 ezren ugyanakkor magán-nyugdíjpénztári tagok maradtak; az ő ellátásuk biztonsága érdekében további biztosítékokra van szükség, a magánnyugdíjpénztárak egy része ugyanis fiktív, a nyugdíjbiztonság hamis illúzióját keltik, miközben pénzügyileg teljesen bizonytalan lábakon állnak. Több pénztárban a tagoknak csak a töredéke fizeti rendszeresen a tagdíjat. A 2011-ben még havi 10 ezer forintos nagyságrendű tagdíjfizetés idén már kevesebb mint 500 forintos átlagot mutat, ami a nem fizetők miatt ilyen alacsony.

Beavatkozás nélkül idővel ezek a fiktív nyugdíjpénztárak összeomlanak, és még a tisztességesen fizetők pénze is elvész, mert a nyugdíjpénztárak egyszerűen felélik vagyonukat. Ezt a kormány nem engedheti meg, ezért a módosítás alapvető célja az, hogy kiszűrjük a fiktív pénztárakat, és a tagokat rendszeres befizetésre ösztönözzük. A működőképesség feltétele a jövőben, hogy a tagok legalább 70 százaléka fizessen tagdíjat. A javaslat szerint a pénztárak működésére a jövőben a tagdíj 2,5 százalékát fordíthatják, míg a befektetések eredményessége érdekében a vagyonkezelési költségeket maximálisan 0,4 százalékban határozzuk meg.

A javaslat tartalmazza a tagdíjfizetést elmarasztaló tagokra vonatkozó rendelkezést, amely szerint a pénztár jogosult a tag egyéni számlájának befektetéséből származó hozamát csökkenteni, és azt a működési és likviditási tartalék javára jóváírni. Azon magánnyugdíjpénztár esetében, ahol a tagság jelentős része huzamosan nem fizet tagdíjat, a működőképesség fenntarthatóságának a szándéka megkérdőjeleződik, ezért az új szabályok a pénztár kötelező végelszámolással történő megszüntetését írják elő.

Ezen szabály szerint a magánnyugdíjpénztár nem működőképés, ha a tagdíjfizető tagok száma hat hónap átlagában legalább kettő hónapon keresztül a taglétszám 70 százaléka alá csökken. Ez esetben a tagoknak lehetőségük nyílik más magánnyugdíjpénztárba történő átlépésre vagy a társadalombiztosítási rendszerbe történő visszalépésre. A szabály visszamenőleges alkalmazása a törvényjavaslat tervezett rendelkezései alapján is kizárt, azt ugyanis a jogbiztonság alaptörvényi követelményéből fakadó, csak a szabályozás hatálybalépését követően keletkezett tény tekintetében lehet majd alkalmazni.

A szabályozás emellett egyáltalán nem érinti az önkéntes nyugdíjpénztári ágat, ahol ma is több mint egymillió tag van jelentős vagyonnal. Ezt az öngondoskodási formát a kormány határozottan támogatja, és az önkéntes pénztári tagságot ösztönzi, többek között a befizetésekre vonatkozó adókedvezménnyel együtt. Az átlátható működés követelménye miatt ugyanakkor az önkéntes nyugdíjpénztáraknak és a magánnyugdíjpénztáraknak a jövőben nem lesz lehetőségük arra, hogy vegyes nyugdíjpénztárrá alakuljanak.

Nagyon fontosnak tartom hangsúlyozni azt is, hogy azok, akik visszalépnek az állami rendszerbe, ugyanolyan nyugdíjat kapnak, mint ha nem lettek volna magánnyugdíjpénztár-tagok. Ez a gyakorlat azt jelenti, hogy ha a magánnyugdíjpénztárban reálhozamot értek el, azt a tagok megkapják csakúgy, mint az önkéntes befizetéseiket, ugyanakkor a pénztári tagság miatt elszenvedett esetleges veszteségek nem csökkentik a későbbi nyugdíjukat.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvény módosításának elfogadásával adók módjára behajthatóvá válik a jogalap nélkül felvett fogyatékosági támogatás.

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosítása az úthasználati díjfizetési kötelezettség megsértőivel szembeni hatékony fellépés lehetőségét teremti meg. A javaslat elfogadása esetén a hatóságoknak lehetősége lesz a központi közlekedési nyilvántartás adatbázisához való célzott hozzáférésre.

Az adózás rendjéről szóló törvény módosítására is több ponton teszünk javaslatot. Ezek között elsőként említtem, hogy a jogbiztonság érvényesülése érdekében a kordedvezmény biztosítási járulékhöz kapcsolódó, a 2014. évet érintő adókötelezettségek teljesítése során az adózók a 2014. december 31-én hatályos szabályok alapján járhatnak el. Emellett több ponton is könnyíteni kívánjuk az önkormányzati adóhatóságok eljárását, csökkentve ezzel a rájuk és az emberekre nehezedő bürokratikus terheket is.

Ennek keretében említtem, hogy a jövőben az önkormányzati adóhatóságoknak lehetőségük lesz arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján az adózó hiányos vagy hibás bevallását kijavítsák, kiegészítsék, valamint az adót bevallás hiányában megállapíthassák, ebben az esetben nem lesz szükség az ellenőrzési eljárás lefolytatására.

(10.30)

A módosítás az adózó szempontjából is előnyös, hiszen az adóellenőrzéssel járó hátrányos jogkövetkezmények alól is mentesül. Emellett az önkormányzati adóhatóságok az adómegállapítási eljárás során a rendelkezésre álló adatokkal elkészíthetik az adó-kivetést anélkül, hogy az adózónak új bevallást kellene tennie egy olyan adótárgyra, amelyet korábban az önkormányzat másik adónemmel már adóztatott. Ez a módosítás az adózó és az adóhatóság adminisztratív terheit egyaránt csökkenti. Fontos kiegészítés az

is, hogy amennyiben az önkormányzati adóhatóság tudomására jutott, hogy az adózó adófizetési kötelezettsége megszűnt, újabb bevallás nélkül törölheti a kivetést, és nem kell az adózóval szemben bevallás elmulasztása miatt eljárást indítani. A javaslat megteremti annak a jogi lehetőségeit is, hogy ha az önkormányzati adóhatóság azt igényli, a polgárok személyi adatainak és lakcímeinek nyilvántartását kezelő központi szerv - hasonlóan az állami adóhatósághoz - az önkormányzati adóhatóságnak is adatszolgáltatást teljesítsen.

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló törvény módosítása azt célozza, hogy ne kelljen magasabb jövedéki biztosítékot fizetniük az alkoholdermékekkel foglalkozó kisvállalkozásoknak. A javaslattal a kormány elismeri azokat a jellemzően családi vállalkozásokat, amelyek a kisebb borászatok bortételeinek, kisebb szeszfőzdek pálinkájának kereskedelmi forgalmazásában játszanak meghatározó szerepet. Tevékenységüknek köszönhetően ugyanis számos olyan hungarikum kerül a polcokra, amelyeket csak kis tételben forgalmaznak, és a nagyobb kereskedők termékpalettáján meg sem tudnának jelenni. A módosítással olyan sávosan meghatározott jövedéki biztosítékrendszer hozunk létre, amely arányos tehernövekedést jelent az italforgalmazással foglalkozó nagykereskedőknek. A jövedéki biztosíték mértékének árbevételhez való igazodása eléri az eredetileg kívánt politikai célt is, ugyanis az új biztosítékrendszer további szigorúbb előírást tartalmaz a nagyobb forgalmat bonyolító kereskedők esetében. Egyértelműen ott nagyobb a kockázat, ahol nagyobb árutömeg mozog.

Az egyszerűsített közteher-viselési hozzájárulásról szóló törvény módosítása a bevételi összeghatár 25 millió forintról 60 millió forintra való felemelését tartalmazza. Ezen módosítás eredményeképpen a törvény hatálya alá tartozó szakmák, foglalkozások gazdasági teljesítményének további kifehéredése és ennek nyomán növekvő adóteljesítménye várható.

A közfoglalkoztatásról szóló, valamint a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó egyéb törvények módosítására elsősorban gyakorlati okokból teszünk javaslatot. A felmerült és megoldandó problémák között jelentkezik, hogy a közfoglalkoztatásban részt vevők általában munkaidőben kapnak lehetőséget arra, hogy állásinterjún vegyenek részt, a foglalkoztatók azonban sokszor nem járulnak ehhez hozzá. A hatályos jogszabályok szerint a foglalkoztatók valóban nem kötelesek lehetővé tenni a közfoglalkoztatottak számára a munkaidőben történő álláskeresést, ugyanakkor a kormány kiemelten fontosnak tartja, hogy minél több közfoglalkoztatott találjon magának állást az elsődleges munkaerőpiacon, ezért javaslatot teszünk arra, hogy a közfoglalkoztatottak az állásinterjún való részvételhez munkaidő-kedvezményt kapjanak. Ehhez, szintén az elhelyezkedés támogatása érdekében, az állami segítségnyújtás egyik eszközeként hozzárendeljük a bejelentett üres álláshelyre

való munkaközvetítést. Amennyiben ez eredményre vezet, a felajánlott, megfelelő munkahely elfogadásának kötelezettsége, illetve el nem fogadás esetén szankció is társul a javaslatához.

A munka törvénykönyvéről szóló törvény és a közszférában dolgozóakra vonatkozó jogállási törvények módosításának célja, hogy tovább javítsuk a gyermeket nevelő családok helyzetét. Ennek megfelelően a három vagy több gyermeket nevelő szülők esetében a korábbi 3 évről a gyermek 5 éves koráig meghosszabbítjuk a kötelező részmunkaidős foglalkoztatás lehetőségét. Ez a módosítás jól illeszkedik a munkahelyvédelmi akcióterv kibővítéséhez is. Emlékeztetek arra, hogy ennek keretében már jövő januártól meghosszabbodik az az időtartam, amíg igénybe lehet venni a három- és többgyermekes szülők foglalkoztatása utáni adókedvezményt.

A nemzeti köznevelésről szóló törvény a pedagógus-illetménytábla alapjának és a pótlékalapnak a jelenlegi minimálbér szintjéhez való rögzítését tartalmazza. Hangsúlyozni kívánom, hogy a módosítás nem érinti a pedagógus-életpályamodell fokozatos bevezetéséből eredő bérnövekedést, azt természetesen a továbbiakban is biztosítjuk. A módosításra azért van szükség, hogy a mindenkori költségvetési peremfeltételek között lehessen a közszférában illetménynövelésről dönteni.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy a benyújtott törvényjavaslat a 2015. évi központi költségvetési törvényjavaslattal szoros egységet alkot, és annak megalapozását szolgálja, ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot megvitatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 22. § (5) bekezdése alapján a kormánynak a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat benyújtása mellett elő kell terjesztenie azokat a törvényjavaslatokat is, amelyek az abban foglaltak megalapozásához szükségesek. Ennek a kötelezettségének a kormány 2014. november 20-án eleget tett, amikor benyújtotta a Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/2141. számú törvényjavaslatot. A több mint száz jogszabályt módosító javaslatot úgy nyújtotta be a kormány, hogy az a központi költségvetésről szóló törvénnyel legalább egyidejűleg lép majd hatályba.

Tény az, hogy ez a törvényjavaslat nem a legizgalmasabb törvények közé tartozik, de mégis úgy gondolom, hogy ezt nem lehet, nem szabad, nem

célszerű önmagában nézni, hiszen ez szoros összefüggésben áll két másik törvényjavaslattal, a központi költségvetéssel és az adótörvényekkel. A kormány először betervezte a parlament elé a költségvetést, amely tükrözi a kormány koncepcióját, elképzelését a jövőt illetően. Mivel a költségvetés általános vitáját a parlament már lefolytatta, így a költségvetés főbb céljai mindenki számára ismertek, ezt nem szükséges újból ismertetni. Ahhoz, hogy a költségvetésben megfogalmazott intézkedések megvalósulhassanak, fontos volt az adótörvények módosítása, hiszen ez teremti elő a költségvetési fedezetet. Úgy vélem, hogy a már megszavazott adótörvény teljesíteni fogja ezt a célkitűzést, ahogyan a kormány az elmúlt években mindig is szigorú költségvetési fegyelmet tanúsított, és teljesítette a kitűzött hiánycélokat. Annak érdekében, hogy a költségvetés és az adótörvények végrehajtása zökkenőmentes legyen a jövő évben, nélkülözhetetlen a megalapozó törvényjavaslat, amelynek alapvető célja a jogharmonizáció.

Az előbb elmondottakat azért tartottam fontosnak kiemelni, hogy mindenki számára egyértelmű legyen, miért is készül szinte egyszerre ez a három törvényjavaslat. A megalapozó törvényjavaslat legfontosabb elemei dióhéjban:

1. Először is egyszerűsödnek az önkormányzati adósságot keletkeztető ügylet kormány általi hozzájárulásának szabályai.

2. 2015. január 1-jétől a száz százalékos önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaságok kizárólagosan a kormány hozzájárulásával köthetnek adósságot keletkeztető ügyletet vagy vállalhatnak kezességet és garanciát.

3. A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény szerint 2015. január 1-jétől lett volna egységes a társasági adó. A költségvetés jelenlegi helyzetére tekintettel ez valószínűleg egy évvel később lép hatályba.

(10.40)

4. A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2015. január 31-én megszűnik.

5. Annak érdekében, hogy a kisebb italkereskedőket ne lehetetlenítse el az alkoholok új jövedéki biztosítási rendszere, a kormány sávossal kivánja feloldani a problémát. Ezzel a mintegy 150 családi vállalkozásban saját terméket értékesítő kereskedők, jellemzően a családi borászatok, pezsgőkészítők, pálinkafőzők és kézműves sörfőzők továbbra is a piacon tudnak maradni.

6. Az alacsony árbevételű cégekre a kivethető közigazgatási bírság összegének alsó határa 200 ezer forint helyett 100 ezer forint lesz.

7. A tokaji borvidék szőlészeti és borászati kutatási feladatait százszázalékos állami tulajdonú gazdasági társasági formában ellátó Tokaji Borvidék Szőlészeti és Borászati Kutatóintézet Nonprofit Kft. tulajdonjoga a Tokaji Borvidék Hegyközségi Tanácsa tulajdonába kerül.

8. A még meglévő magán-nyugdíjpénztári vagy vonalként a magánnyugdíjpénztár végelszámolással történő megszüntetési esetei közé bekerül, hogy megszüntetendő a pénztár, ha a tagdíjfizető tagok száma a megelőző 6 hónap átlagában legalább 2 hónapon keresztül a taglétszám 70 százaléka alá csökken. A végelszámolás egyéb szabályai mellett a tagoknak lehetőségük nyílik a társadalombiztosítási rendszerbe történő visszalépésre vagy más magánnyugdíjpénztárba történő átlépésre, amire időkorlát nélkül lesz lehetőségük a pénztári tagoknak.

9. Változik a központosított illetményszámfejtés rendszere. 2015. január 1-jétől az államháztartás rendszerében egységesen valamennyi költségvetési szervre kiterjedően megvalósul a bérek és illetmények központosított számfejtése.

10. Megújul a rászorulókat támogató rendszere. A módosításnak köszönhetően az új szociális támogatási rendszer igazságosabb, átláthatóbb lesz, emellett elejét veszi a korábban gyakran tapasztalt segélyekkel való visszaéléseknek. Mivel a helyi közösségek rendelkeznek leginkább azzal a tudással, amely alapján eldönthetik, ki jogosult támogatásra és ki nem, ezért indokolt, hogy az önkormányzatok döntenek a támogatásokról. Szabadon dönthetnek majd a támogatások nagyságáról és formájáról egyaránt. Az új támogatási rendszerben senki sem maradhat ellátás nélkül, ugyanis a megfelelő adóerő-képességgel nem rendelkező önkormányzatok központi költségvetési forráshoz juthatnak.

Elválasztásra kerülnek az állami szabályozási körben nyújtott segélyek és az önkormányzatok segélyezéssel kapcsolatos feladatai. A szociális törvény csak a kötelező ellátásokra vonatkozó szabályokat tartalmazza majd. E körbe tartozik az időskorúak járadéka, a foglalkoztatást helyettesítő támogatás, az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás, az ápolási díj, az alanyi és a normatív közgyógyellátás. Az eddig kötelező ellátásnak számító rendszeres szociális segély mint ellátási forma megszűnik. Emellett a kötelező segélyek közül kikerül a lakásfenntartási támogatás és az adósságkezelési szolgáltatás.

A törvényjavaslat arról is rendelkezik, hogy az óvodáztatási támogatás a kötelező óvodáztatás bevezetésével 2015. szeptember 1-jétől megszűnik.

A kötelező segélyek szűkítése mellett az önkormányzatok további ellátásokról és jogosultsági feltételekről dönthetnek szabadon. A szociális törvény az önkormányzatok által biztosítandó segélyek tekintetében annyit ír elő, hogy az önkormányzat a helyi viszonyokhoz mérten a krízishelyzetben lévő személyek számára, illetve a helyi szociális problémák kezelésére települési támogatást nyújt. A települési támogatás egyes típusait és jogosultsági feltételeit az önkormányzat rendeletében határozza meg. Ennek megfelelően a méltányossági közgyógyellátásra, a méltányossági ápolási díjra, valamint az önkormányzati segélyre vonatkozó szabályozást a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi törvény a továbbiakban nem tartalmazza.

Zárásképpen szeretném hangsúlyozni önöknek, hogy az ország pénzügyi helyzete stabil, csökken az államadósság, és a költségvetési hiány 3 százalék alatti lesz jövőre is.

Tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, ez a törvénycsomag az ország javát szolgálja, ezért kérem mindannyiukat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, László Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Kezdjük talán rögtön a legnagyobb horderejű változtatással, ami tekintetében ez a törvényjavaslat súlyos megállapításokat tartalmaz, és ez a magánnyugdíjpénztárak helyzete. Tekintsük át röviden, hogyan is jutottunk el ideig, mielőtt a javaslatról ejtenék pár gondolatot.

Először is, ami a mostani törvényjavaslatban van, az már a sokadik, talán utolsó zsarolás. Utolsó zsarolás azok felé az emberek felé, akiknek még van valamennyi megtakarítása. Évekkel ezelőtt a Fidesz azt ígérte a magánnyugdíjpénztárban lévő, akkor még mintegy 3 millió embernek, hogy megvédi a magánnyugdíjpénztárakat. Láttuk, hogy mi lett ennek az ígéretnek a sorsa. Ennek az ígéretnek az lett a sorsa, hogy elvették mintegy 3 millió ember mintegy 3000 milliárd forintos megtakarítását, és a mai napig nem lehet tudni, hogy pontosan mire költötték el. Így védte meg a Fidesz a magán-nyugdíjpénztári vagyont. Nem lehet tudni, hogy pontosan mire költötték; egy részét az államadósság csökkentésére, ez világos, ez durván ennek a megtakarításnak a fele. De hogy a további pénznek mi lett a pontos sorsa, azt a mai napig nem lehet minden kétséget kizáróan megismerni. A „megvédés” szó azóta a „rablás” szinonimája.

Azt ígérte továbbá a Fidesz akkor az embereknek, hogy egyéni nyugdíjszámlákat fog bevezetni, és ez alapján mindenki számára világossá válhat, hogy a jövőben milyen nyugdíjra számíthat. Ebből az ígéretből sem lett semmi, a Fidesz nem vezette be az egyéni számlák rendszerét. Ennek következtében, csak hogy világos legyen, a jövőbeni nyugdíjak nem attól fognak függni, hogy valaki mennyi járulékot fizet be, vagy valaki keresete után a munkaadója mekkora járulékot fizet be a nyugdíjkasszába, hanem kizárólag attól fognak függni, hogy az akkori állam járulékokból mekkora bevételekkel rendelkezik az adott évben, és ezt milyen mértékben tudja a nyugdíjasok között szétosztani. Végképp elválnak egy életpálya során megszerzett jövedelmek és ennek járulékaik attól, hogy egyébként a nyugdíjba menetel után az egykori munkavállaló mekkora nyugdíjra lesz jogosult.

Szeretném azt is világossá tenni, hogy a nyugdíjrendszerben 10-15 év múlva súlyos lyukak lesznek. *(Dr. Rétvári Bence: 2010-ben azok voltak!)* Annak idején a magán-nyugdíjpénztári rendszerek kidolgozásakor és bevezetéskor pontosan ennek a demográfiai változásnak a felismerése volt a vezérlő motívum, világossá vált, hogy a népesség adatai, ennek a mozgása következtében valamikor, a most már nem túl távoli jövőben tisztán a járulékok befizetéséből az emberekhez, nyugdíjasokhoz méltó nyugdíj nem lesz folyósítható. Ezért került bevezetésre a magánnyugdíjpénztár rendszere, aminek pontosan az volt elgondolásakor a lényege, hogy nemcsak a járulékok fognak játszani a jövőben, hanem igenis mindenki, aki után a munkaadója járulékot fizet magánnyugdíjpénztárba, illetve személy szerint is befizet bizonyos összeget a magánnyugdíjpénztárak rendszerébe, ezzel kiegészítve az állami nyugdíjat, ezzel megtámogatva élvezheti időskorában ezeknek a befizetéseknek a hozamait.

(10.50)

Most lényegében nem történik semmi, az egyébként tényleg néhány gyermekbetegségben szenvedő magán-nyugdíjpénztári rendszert önök mindenképpen meg akarják szüntetni anélkül, hogy cserébe tíz vagy tizenöt év múlva bármi pluszt betennének a nyugdíjrendszerbe. Ennek következményei világosak: mintegy tíz-tizenöt év múlva a járulékok mennyiségéből csak egy jóval kevesebb, arányaiban a mai nyugdíjaknál kevesebb nyugdíj lesz folyósítható, igaz, ez már nem az önök kormányának lesz a felelőssége és dolga. Ezzel együtt súlyos felelőtlenség a tíz-tizenöt év múlva regnáló államra ilyen megterhelést hagyni, az utókorra ilyen örökséget hagyni annak biztos tudatában, hogy az állami nyugdíjrendszer önmagában tizenöt év múlva nem lesz elegendő normális, értékelhető, nyugdíjas élethez méltó nyugdíjak folyósítására.

Még így, ilyen zsarolássorozat után is voltak emberek, több mint 60 ezren, akik úgy döntöttek, hogy nem hisznek önöknek - egyébként ezt jól tették -, és megtartják magán-nyugdíjpénztári megtakarításaikat. Most ők jönnek sorra. Az ő vagyonukra fáj a kormány foga. *(Dr. Nagy István: Nem fizetik a díjakat.)* Szeretném elmondani, hogy önök milyen rendszert hoztak létre. Először is, egy olyan szabályozást vezettek be, amely mellett a magánnyugdíjpénztárak működése nem biztosított. Egyenes út vezet a mostani szabályozás mellett afelé, hogy a magánnyugdíjpénztárak vagyona szép lassan lemorzsolódik. Csakhogy ez a folyamat részben pontosan az önök szabályozása miatt következik be, s nem pedig azért, mert önmagában a magánnyugdíjpénztárak életképtelenek lennének.

Önök tehát azt az elvet alkalmazzák, egyébként nem először kormányzásuk alatt, hogy először létrehoznak olyan szabályokat, amelyekkel hosszú távon

tönkretesznek egy egyébként jól működő rendszert, majd utána arra hivatkozva, hogy a rendszer nem működik jól, végleges megszüntetésére tesznek javaslatot. Ez az önök módszere. Most pontosan ez zajlik. Ha a törvényjavaslatot elfogadja az Országgyűlés, akkor a maradék több mint 60 ezer magánnyugdíjpénztári tag mintegy 200 milliárd forintos megtakarításait veszik át önök egy tollvonással, ellopva ezzel az emberek pénzét; mert igenis, ez a pénztártagok pénze. Amikor úgy döntöttek, hogy önként ebben a rendszerben maradnak, pontosan kiszámítható volt, hogy mekkora vagyonnal és a vagyonnak mekkora hozadékával, hozammal rendelkeznek. Ezek az emberek öntudatos, saját nyugdíjukra, majdani nyugdíjukra gondoló állampolgárok, akik méltán igényelhetik, hogy ez a pénz valamikor az övék legyen; valamikor az övék legyen, és forrásává váljon a nyugdíj-kiegészítéseiknek. Önök ezt rabolják el tőlük. Kárpótlásul semmit nem adnak cserébe, leszámítva a hozamot, természetesen, de ez a minimum lenne. Cserébe őket is belökik az állami nyugdíjrendszerbe, abba a nyugdíjrendszerbe, amelyről az előbb elmondtam, hogy tizenöt év múlva súlyos forráshiánnyal fog szembenézni.

Másodszor próbálják tehát megvédeni az embereket, amiről most már pontosan tudjuk, hogy az önök szóhasználatában mit jelent. Amikor önök valakit meg akarnak védeni, akkor az a gyakorlatban azt jelenti, hogy ki akarják rabolni őket. A mi álláspontunk egyértelmű, ezt a vagyont, az embereknek ezt az átlagosan 3-4 millió forintos megtakarítását önök egyszerűen nem vehetik el. Ez a jogos tulajdonosuknál kell hogy maradjon. Gondolkodni legfeljebb azon lenne érdemes, hogy hogyan tegyük életképpé a magánnyugdíjpénztárak rendszerét, szemben az önök mostani szabályozásával, ami valóban lehetővé teszi, hogy ez a magánvagyon gyarapodjon, és egyre több hozamot hozzon, hogy a pénztárak működési feltételeire tisztességes források álljanak rendelkezésre. Ez tehát ennek a törvénycsomagnak az egyik, talán legsúlyosabb következménye, ha ebben a formában a tisztelt Ház elfogadja ezt a javaslatot.

A másik nagyon súlyos csomag ebben a törvényjavaslatban a szociális támogatások átalakítása. A képlet itt is sajnos egyszerű, önök persze nagyvonalúan megengedik, hogy az önkormányzatok a jövőben is saját hatáskörben eljárva, a saját bevételeikre hagyatkozva milyen szociális támogatási rendszert működtetnek egyes településeken, csak éppen a hozzá szükséges forrásokat most már nem biztosítják számukra. Ezzel gyakorlatilag az önkormányzatok jó részének szociális támogatási rendszerét átírják, kereteit pedig megkurtítják. Cserébe odalökik nekik, hogy egyébként lényegében bármilyen adót kivethetnek a településükön, de ismerjük a gyakorlatot: a települési önkormányzatok, szemben a kormánnyal, nem jeleskednek abban, hogy sok adót vessenek ki helyben, egyébként ez a gyakorlat helyes. Ennek következtében viszont szociális támogatásokra kevesebb pénz marad.

A szociális támogatási rendszeren belül önök meg fogják szüntetni a lakásfenntartási támogatást. Meg fogják szüntetni az adósságkezelési támogatást és szolgáltatást. Önök meg fogják szüntetni a méltányos közgyógyellátást. Önök meg fogják szüntetni a méltányos ápolási díjat. Önök meg fogják szüntetni az óvodáztatási támogatást. Meg fogják szüntetni a beilleszkedést segítő programot is, így a jövőben az érintettek már nem vehetnek részt többek között az egyéni képességeket fejlesztő vagy az életmódot formáló foglalkozáson, tanácsadáson, illetőleg a munkavégzésre történő felkészülést segítő programban sem.

Ezzel az intézkedéscsomaggal és az önkormányzati támogatások megkurtításával szociális katasztrófhelyzetbe fogják sodorni az országot, olyan évek után, amikor az összes hazai és külföldi elemző egyértelmű és tragikus folyamatról ír. Egyértelmű és tragikus adatok állnak ugyanis rendelkezésre a tekintetben, hogy az országban a szegénység évről évre nő (*Dr. Rétvári Bence: 2010-ig.*), egyre többen vannak egyre reménytelenebb helyzetben. Minden adat, minden kutatás, ami az elmúlt években ezen a téren született, mind-mind ezt támasztja alá. Egy ilyen helyzetben pedig önök mit tesznek? Nem próbálják orvosolni a bajt, hanem tetézik a bajt azzal, hogy a szociális támogatási rendszerek úgymond átalakításával jelenleg létező támogatási formákat egy tollvonással megszüntetnek, és az önkormányzatok támogatását ezen a téren is komoly mértékben csökkentik.

Ehhez képest a törvénycsomagban elbújtatva még van azért néhány kisebb jelentőségű, de megemléstés méltó epizód is. Az apróságok közé tartozik, hogy az önök egyik ígéretét újra elhalasztják, mármint a megvalósítását. Korábban ugyanis azt ígérték, hogy a társasági adó egykulcsos lesz. Ennek bevezetését ugyanakkor ebben a törvényjavaslatban szemérmesen egy évvel elhalasztják, ebből az ígéretből jövőre szintén nem lesz semmi.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És végül, de nem utolsósorban hab a tortán, az önök kapkodó és kiszámíthatatlan kormányzásának bizonyítéka ebben a törvényjavaslatban, hogy módosítják számos ponton a nemrég elfogadott adótörvénycsomagot. Még meg sem száradt a tinta a november 18-án elfogadott adótörvénycsomagon, önök ebben a törvényjavaslatban máris hét módosítást és számos hatályba léptető rendelkezés eltörlését fogalmazzák meg. Felmerül a kérdés, hogy ha néhány héttel az adócsomag elfogadása után már ennyi ponton kell ezt az elfogadott adótörvénycsomagot módosítani, akkor önök egyáltalán tudják-e, hogy mit akarnak csinálni.

Itt az Országházban nem először tesszük szavá, de amikor a 2015. évi, a jövő évi költségvetést tárgyaljuk, még zajlik az idei költségvetési törvény módosításának vitája. Amikor önök benyújtják az idei

költségvetés módosítását, akkor egy-két hétre rá bizottsági módosító indítványokkal gyökeresen átírják a már benyújtott törvényjavaslatot, két hét leforgása alatt újabb és újabb ötletük támadt; és ebben a törvényjavaslatban pedig - ahogy említettem már - hab a tortán, hogy a 18-án elfogadott adótörvénycsomaghoz máris számos módosítást fűznek, számos ponton módosítani akarják. Hát, ez minden, csak nem kiszámítható kormányzás!

(11.00)

Hölgyeim és Uraim! Végezetül, ez a törvényjavaslat hatalmas terjedelme mellett számos pontján egészen egyszerűen elfogadhatatlan intézkedéseket tartalmaz. Nem értünk egyet a szociális támogatási rendszer ilyen megkurtításával és átalakításával, nem értünk egyet a magán-nyugdíjpénztári vagyron elrablásával, nem értünk egyet a kiszámíthatatlan és kapkodó kormányzás újabb és újabb jelével, tényével.

Ezért ezt a törvényjavaslatot a Szocialista Párt nem tudja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a vitát. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A költségvetést megalapozó törvények vitáját tárgyaljuk most. A költségvetésünk, négy év kormányzás után is azt mondhatom, hogy konzekvens és beállt költségvetés. Ezért a költségvetést módosító törvényekben sincsen semmilyen rendszerszintű új elem, talán kettőt kivéve, ami érdemi módosításokat jelent. Ezért azt mondhatom, hogy a 110 módosuló törvény alapvetően technikai módosításokat, pontosításokat tartalmaz, leszámítva talán azokat, amikről itt külön is érdemes szót ejtenünk.

Az első mindjárt az önkormányzati adósság kezelésének problémája. Ugye, az Országgyűlés az új Alaptörvény elfogadásával egy komoly közpénzügyi fejezetet épített be az Alaptörvénybe. Az Országgyűlésnek elhatározott szándéka, hogy az önkormányzatok további adósságkeletkezését megakadályozza. Ez az első olyan költségvetési év, 2015 az önkormányzatok számára, amikor már majd tiszta lappal indulhatnak, legalábbis nem kell bajlódniuk az adósságaikkal. Így érthető a kormánynak az a további törekvése, hogy az esetleges adósságkeletkezésnek gátat szabjon. Ezért jön a törvényben ez a módosítás, hogy a jövőben az százszázalékos önkormányzati tulajdonban lévő cégek adósságfelvételéhez, adósságkeletkeztetéséhez kormányzati hozzájárulás kell. Ugyanakkor ez az egész szabályrendszer, ahogy az önkormányzatok ilyen kérelmekkel a kormányhoz fordultak, kelleen bürokratikus. Azt gondolom, itt is ésszerűsítő, egyszerűsítő lépések történnek.

Kritika érte az előbbi szocialista felszólaló részéről, hogy nem csökkentjük tovább a társasági adót, ahogy azt 2015-re valamikor prognosztizáltuk. Mellette jegyzem meg, hogy mi csökkentettük a kicsi cégek esetében, az 500 millió forint értékhatárt el nem érő bevételű cégek esetében 10 százalékra a társasági adót. Itt kétségtelenül most az szerepel, hogy az egységesítést, az egységes 10 százalékot 2015-től kezdve nem tudjuk garantálni a nagyobb vállalkozásoknak, ezért ennek határidejét kitoljuk.

Burány képviselő úr kritikaként fogalmazta meg azt, hogy belenyúlunk a már elfogadott adótörvényekbe. Amikor elfogadtuk az adótörvényeket, akkor is tudtuk, hogy bele fogunk nyúlni - árulok el önnek egy műhelytitkot. Ugyanis a kormánynak van egy elképzelése, de az adótörvényeket a parlament alkotja meg. Tehát azt, hogy a parlament változtat az adótörvényeken, nem tekintem természetellenesnek. Azért nem tudtuk, az új házszabály adta lehetőséget vizsgálva nem tudtuk már keresztülvinni a Fidesz és a KDNP frakciójának akaratát akkor az adótörvények eljárásánál, ezért tudatosan ezt a technikát választottuk, hogy a mostani törvénycsomagban teszünk korrekciókat.

Megjegyzem, ott, ahol korrekciókat teszünk, az adózók számára könnyítéseket jelent. Hogy mondjak egy dolgot, amikor a jövedéki biztosítékot kelleen megemeltük, és most azt mondjuk, hogy sávossá tesszük, hogy a kicsik számára ez elviselhetőbb legyen, akkor ez egy könnyítésként értékelhető. Vagy ha a közigazgatási bírság minimumhatárát szigorú eljárásokban 200 ezer forintban lóttük be, a továbbiakban most azt mondjuk, hogy kisebb árbevételű cégek esetében ez legyen 100 ezer forint, ez egy további könnyítés. Tehát nem tragédiaként fogják megélni a vállalkozók ezeket a kicsi korrekciókat, amiket, mondom, másként nem tudtunk volna kezelni, de alapvetően könnyítésekről beszélünk, és ezt jó mindenkinek tudnia.

Érdemi átalakítások történnének elképzeléseink szerint a magán-nyugdíjpénztári rendszerben. Burány képviselő úr itt az előbb könnyeket hullatott, és lopásról beszélt, holott az államtitkár úr az előterjesztésében világosan elmondta, hogy mi ennek az átalakításnak a lényege. Önök is tudják jól, hogy a kötelező magán-nyugdíjpénztári rendszer, már a címe is árulkodó volt, amikor sikerült megalkotni, valójában állami forrásszerzésre szerveződött, így indították el az egészet. Tudják jól, hogy az egész egy tévedés volt, ma már minden elemzés azt mondja, hogy úgy, ahogy az IMF ezt kelet-közép-európai országokra ráerőltette, működésképtelennek bizonyult ebben a rendszerben.

Ezzel mi nem azt mondjuk, hogy az öngondoskodással van bajunk. Az öngondoskodást, amit az önkéntes nyugdíjpénztári rendszer biztosít, ahogy az államtitkári expozében elhangzott, adókedvezményekkel is ösztönözzük. Mi a gond, mi a további gond a magán-nyugdíjpénztári rendszerrel? Hárommillió ember a mi sugallatunkra, javaslatunkra

átlépett a társadalombiztosítás rendszerébe, az ő gondjuk ilyen szempontból megoldódott, az ő nyugdíjukat az állam garantálja.

Volt további 60 ezer ember, aki benn akart ebben a rendszerben maradni. Nincs is ezzel az égvilágon semmi gond, de jól látszik, hogy jó néhány magánnyugdíjpénztár csak a túlélésért létezik, mert egyszerűen a tagok nem teljesítik azokat a kötelezettségeket, amiket vállaltak. És ez előbb-utóbb nyilvánvalóan egy totális bukta. Egyesek fizetnek, mások ülnek, várják a jó szerencsét, várják azt, hogy egyszer majd ebből a rendszerből nyugdíjhoz jussanak. Az állam nem lehet olyan felelőtlen, mint amilyen felelőtlen volt több esetben a szocialista kormány idejében ezen a területen és más területen, hogy ennek a rendszernek az összeomlását végignézzék, mert utána ezek az emberek, amikor majd nyugdíjra remélnének, csak nem kapnak, akkor az államtól remélnék segítséget.

Ezért teszünk itt további korrekciókat, és azt mondjuk, hogy a kötelező végelszámolás alá kerül az a magánnyugdíjpénztár, ahol a tagok 70 százaléka a jövőben nem teljesíti az ilyen befizetési kötelezettségeit. De ezt is megúszhatják az ott lévők, ha komolyan gondolják, mert átléphetnek a társadalombiztosítás rendszerébe, vagy átléphetnek egy másik magánnyugdíjpénztárba. Tehát lopásról, tulajdonelvonásról, ráadásul visszamenőlegességről, Burány képviselő úr, ön is tudja jól, nincsen szó ebben a rendszerben. Azt gondolom, hogy itt előretételezően jár el a kormány, amikor ezzel a javaslattal az Országgyűlés elé áll.

A másik módosítás, amiről szintén a szocialista képviselő úr sokat beszélt, és ez egy érdemi korrekció a rendszerben, az egész szociális támogatási rendszer újragondolása. Mi az, ami az eddigi rendszert jellemezte? Innen a kormány, Budapest magasságából, a törvényalkotó bevonásával, meghatározta minden egyes település számára, hogy milyen ellátásokat kell nyújtani a végeken. Mi, akik a végekről akár polgármesterként ezt a rendszert megéltük, sokszor tudtuk, hogy ez a rendszer igazságtalan. Azok, akik a jövedelmük egy részét el tudták rejteni a hatóságok elől, sokszor segélyekhez jutottak, mások, akik erre nem voltak képesek ilyen ügyesen, azok pedig kritikákat fogalmaztak meg ezzel a rendszerrel kapcsolatban. És a végeken a polgármester vagy a jegyző, aki ennek a rendszernek a végrehajtója volt, szétárta a karját, és azt mondta, lehet, hogy ez a rendszer igazságtalan, de hát a törvényalkotó így meg így döntött.

Ezért nyúlunk bele ebbe a rendszerbe, alapvetően azzal a szándékkal, hogy igazságosabbá és átláthatóbbá is tegyük a rendszert. A változtatás másik indoka pedig az, amit ez a kormány hosszú ideje képvisel, hogy alapvetően nem akarjuk azt, hogy sokan, tízezrek, százezrek segélyekre kényszerüljenek, hanem azt akarjuk, hogy munkából tudjanak megélni. Tehát ebből a segélyezett világból is jó néhány embert, évről évre egyre több embert szeretnénk, ha másként nem, a közfoglalkoztatáson keresztül mun-

kalehetőséghez juttatni, és a munkalehetőségen kívül jobb megélhetést biztosítani ezeknek az embereknek. A segélyezést ezért is alakítjuk át.

(11.10)

A segélyezésnek marad egy normatív rendszere, amit alapvetően az Országgyűlés törvényeken keresztül szabályoz, és ennek végrehajtója az állam részéről a járási intézményrendszer lesz. Az időskorúak járadéka a foglalkozást helyettesítő támogatás, az egészségkárosodottakat megillető ellátás. Az ápolási díj és a közgyógyellátás, ami alanyi jogon jár bizonyos körben, maradnak ebben az állam által nyújtott és a járáások által végrehajtott rendszerben.

És lesz a segélyezésnek egy másik része, ami települési önkormányzati feladattá válik. Azt gondoljuk, hogy azok a települések - mivel ez kötelező feladatuk lesz -, ahol jó az adóerő-képesség, képesek lesznek a jövőben ezt a feladatot a saját forrásaikból is biztosítani, és persze jól tudjuk, hogy a települések még nagyobb körében, elsősorban a kicsi települések esetében, ahol kisebb az adóerő-képesség, saját forrásból erre nem lesznek képesek, ezért az állam ehhez ezeknek a településeknek forrásokat fog tudni biztosítani. A szociális törvény ennél a támogatási rendszerénél, amit települési támogatásnak hívunk, csak a kereteket, a célokat szabja meg, és nagy mozgási lehetőséget biztosít az önkormányzatoknak arra, hogy a rendeletben szóljanak az ilyen ellátások típusairól és azok feltételeiről. De még egyszer mondom, fontos, hogy az állam, a kormány ehhez az ilyen településeknek a forrásokat is biztosítja.

Beszélhetnék még sok, kevésbé lényeges módosításról, de ezt idő hiányában most nem teszem. Azt fogalmazom meg, hogy azon a két területen, ahol átfogó módosításokat tesz a jogalkotó - még egyszer mondom, ez a szociális segélyezés és a magánnyugdíjpénztárakat illető változtatás -, azokat mi a KDNP részéről indokoltnak tartjuk és ezért támogatni is fogjuk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az a kormányzat által elénk fektetett csomag, amiről itt reményeim szerint vitatkozni is fogunk - tehát nemcsak mindenki elmondja a magáét, hanem értékelhető válaszok is születnek majd -, tulajdonképpen kaotikusként jellemezhető, és korábbi, két héttel, négy héttel, hat héttel ezelőtti kormányzati döntések felülvizsgálatait is tartalmazza. Ebből kifolyólag az a következtetés vonható le, hogy egy kapkodó, átgondolatlan, koncepció nélküli valami van előtünk. Ám ez mégsem állja meg a helyét teljes mértékben, hiszen nagyon is komoly aknák vannak eb-

ben a csomagban elrejtve, amellett, hogy a vívmányait se titkoljuk el, hiszen egy-két adózást illető könnyítést valóban tartalmaz, amelyeket önmagukban, ha élénk lenne téve, én olyan nagyon támogatnék, hogy innen kiszakadna az „igen” gomb a sorból, csak az a baj, hogy megint salátát kaptunk magunk elé, és megint nem lehet az amúgy pozitív kezdeményezéseket jó szívvvel támogatni, ha olyanokat rejtenek mellé, amilyeneket.

Túl azon, hogy az adócsomagot két hét elteltével megint módosítják - mondom, ebben vannak jó és vannak rossz elemek is, erről lehetne vitatkozni -, a leginkább elképesztő mégiscsak az a hosszú távú koncepció nélküli kommunikáció vagy annak jele nélküli kommunikáció, amit az úgynevezett magánnyugdíjpénztári vagyon ügyében folytatnak és fogatósítanak. Itt elhangzott, hogy 3 millió ember az önk sugalmazására - hát igen erős sugallatára - lépett vissza az állami rendszerbe, amivel szemben nekem komoly kifogásom nem lett volna, hiszen ismerem a kötelező magán-nyugdíjpénztári szisztéma működését, azt a helyenkénti szabad rablást, ami ebben folyt, és azt is, hogy bizony itt magyar emberek megtakarításait nagyon komoly veszélybe sodorták. De az az erőszakos módszer, amit a kormányzat választott, nemcsak azért elfogadhatatlan, mert aztán a bevétel jó részét az úgynevezett államadósságcsökkentésre tapsolták el, miközben az államadósság folyamatosan növekszik, hanem azért is, mert jelen pillanatban, amikor a maradék 60 ezer ember megtakarításainak a kezeléséhez nyúlna hozzá, akkor érzésem szerint - cáfoljanak meg, ha nem így van - a kormányzatot nem az érintett emberek hosszú távú nyugdíj- és ellátásbiztonságának a szavatolása vezérli, hanem pusztán annyi, hogy szeretne egy 200 milliárd körüli pluszpuffert a költségvetéshez hozzácsapni, tehát egy olyan tartalékállományt, amiből aztán dolgozhat, hiszen a későbbiekben kifejténém, hogy legalább négy-öt nagyon komoly tétel veszélyezteti az önk költségvetési várakozásainak megvalósulását.

Nyilvánvaló és ezen sebtében élénk rakott csomag alapján kijelenthető, nem arról van szó, hogy önk egyéni nyugdíjszámlákat vezetnének be, mint ahogy ígérték korábban. Csak így lenne ellenőrizhető és követhető az, hogy magyar emberek befizetéseinek, járulékfizetéseinek eredményeképpen milyen időskori ellátásra számíthatnak. Most azt mondják, hogy ezen 60 ezer ember félretett vagyonának a kezelését is átveszik. Még egyszer mondom, ezt lehetne csinálni, egy átgondolt koncepció mentén a jelenkori és ilyen típusú magán-nyugdíjpénztári szisztéma átgondolására igenis lenne lehetőség, hely és indok is. Viszont azt mondani, hogy az állami rendszer szavatolja az ő időskori biztonságukat, nemcsak arcátlanság, hanem egyenesen hazugság.

Elhangzott itt a szocialista vezérszónok részéről - egyébként a meglátás helyes, az időpontja már kevésbé -, hogy bizony az állami rendszer összeomlása az adott esetben szerinte, ha jól emlékszem, 10-15

év távlatában várható. Valóban ez volt a Magyar Nemzeti Bank modellje két vagy három évvel ezelőtt, ami például egy öngondoskodási konferencián is elhangzott, csak hogy ez a magyar nemzeti banki modell még nem súlyozta modelljét a kivándorlás elképesztő volumenével. Azóta drámai mértékben súlyosbodott ez a helyzet, és nem áll rendelkezésre 10-15 év arra, hogy a kormányzat, akármelyik akkori kormányzat bármilyen lavírozással ezt kiegyensúlyozza.

El kell mondani tehát, hogy ami előttünk van, az tüneti kezelés, költségvetési bevételt növelni szándékozó lépés, de a hosszú távú biztonságról egy büdös szót sem szól, hiszen semmiféle rendszerszintű megoldása nincs ezt illetően. És ne feledjük el, hogy a járulékfizetők fogyatkozásával párhuzamosan most már a második olyan költségvetési év fog kezdődni, amikor ki kell pótolni a nyugdíjfizetéseket, és messze nincs annyi járulékfizető, hogy ezt a terhet fedezni tudja. Szakmai elemzések szerint hosszú távon az államadósság törlesztésére éves szinten 1200 milliárdot fizet Magyarország csak a kamatterhek tekintetében, még egyszer mondom, szakmai elemzések szerint tízéves távlatban legalább ekkora szintre kúszhat fel az az éves igény, amivel ki kell egészíteni a nyugdíj- vagy szociális kasszát, hisz egész egyszerűen kitermelhetetlen a rendszerből ennél több bevétel.

Erre kéne tehát megoldást találni, erről kéne hogy szóljon egy költségvetés. Ezzel szemben mit látunk? Azt, hogy a problémát még csak nem is érzékeli a kormányzat, pusztán bevétel-növelő intézkedéseket tervez egy olyan költségvetés kapcsán és egy olyan nemzetgazdaságban, ahol a nemzeti jövedelem - tehát nem a GDP, hanem a nemzeti jövedelem - növekedése egyáltalán nem várható.

Egyébként a 112 törvényt módosító csomag kapcsán - nem 110-et, mint ahogy itt elhangzott az egyik előterjesztőtől - el kell mondjuk, bizony van két-három olyan nagyon súlyosnak tekinthető akna, ami hosszú távon befolyásolja Magyarország helyzetét. Itt kiemelhetném, mondjuk, a 111. § (9) bekezdését, amely lazán és egész egyszerűen arról szól, hogy a hazai forrásból finanszírozott költségvetési támogatásokra kivesznek különféle összeférhetlenségi és eddigi korlátozó szabályozásokat. Hozzáteszem olyan, főként 2007-ben hozott szabályozásról beszélünk, amit a közpénzekkel nem éppen mindig tisztességesen bánó szocialisták hoztak meg, és önk még ezen is lazítani kívánnak egy lépésnyit. Tehát egészen elképesztő módon lehetővé tennék azt, hogy a közpénzek, pályázati pénzek, költségvetési támogatások kiutalása során hazai támogatások esetén akár rokonok, családtagok, ismerősök majdnem hogy mindenféle akadály nélkül juthassanak olyan forrásokhoz, amelyekhez eddig nem juthattak, vagy csak nehezebben juthattak. De hogy ebben a rendszerben ezeket a biztonsági tényezőket kiveszik, egészen elképesztő, és még egyszer mondom, arcátlan lépésként kezelhető, főleg azért, mert pont ezen korlátozások alapján támadta meg például a Kehi vizsgálata

jogosan a norvégialapos adatkérések során azon kifuzetéseket és elbírálásokat, amelyeket álláspontom szerint egyébként jogosan vitatott ez az érintett szervezet.

El kell mondani, hogy van egy nagyon súlyos tétel ebben a csomagban, ez pedig az úgynevezett élelmiszer-piaci gigadíj, ahogy a köznyelv fogalmaz. Ennek kapcsán pedig egy nagyon fontos változás jön szembe, mégpedig az, hogy ez teljes egészében a költségvetési bevételek részét képezi. Tehát megint ott tartunk, hogy a szakmailag indokolható álláspont szerint eddig ezek a Nébih bevételét képezték, és ebből a piacfelügyeleti eljárásokat foganatosították. Megint csak a költségvetés bevételi oldalát kívánják növelni úgy, hogy hosszú távú befektetésektől, befektetési formáktól vonják el a forrást, szívják el a levegőt. Hiszen ez a díj egyértelműen azt szolgálta eddig, hogy a Nébih nagyon fontos piacfelügyeleti folyamatokat láthasson el.

És látható, az, hogy inentől költségvetési bevételként értelmezhető az, amiből ellenőrzéseket kellene a piacon foganatosítani, magyarázatot ad arra is, hogy miért kívánja emelni a kormányzat a kereskedők díjfizetéseit 2015-től. Korábban egységesen az éves árbevételük 0,1 százalékát kellett leróniuk élelmiszerlánc-felügyeleti díjként, most ez sávós rendszerre áll át, és maximum 6 százalékra növekszik. Indokolt is lenne a multinacionális hálózatokat jobban terhelni, bevonni őket a közteherviselésbe, de a kormányzat valami egészen amatőr módozatokat talál ehhez, hiszen továbbra is lehetővé teszi azt, hogy az érintett hálózatok kivigyék, kiszivattyúzzák a nyereségüket, a tőkéjüket az országból, tehát megkerülik a közteherviselést, ne adózzanak Magyarországon.

(11.20)

Most bejött ugyan egy kormánypárti törvényjavaslat, amely arról szól, hogy ha veszteség mutatkozik ezeknél a társaságoknál, akkor bezárhatóak lennének az üzemegeiségei, vagy ha nem is bezárhatók, de mondjuk, élelmiszert nem árusíthatna egy-két élelmiszer-kereskedelemmel foglalkozó nagyáruház, de azt látnunk kell, hogy önmagában ez még egy háttéralkut tesz csak lehetővé a kormányzat és az érintett megavállalkozások között, hogy hozzátok ki egy kicsit nyereségesre, fizessetek be valamit, akkor a költségvetés bevételi oldala is jobban jár, a kormányzat is megnyugszik, és nem is kell bezárni az üzemegeiségeket.

Ahelyett, hogy megfognák ezt a több ezer milliárdos, Magyarországról kiáramló hatalmas tőkeáramlást, bevonnák a közteherviselésbe, ilyen amatőr módozatokkal próbálnak fellépni, miközben a nagyon fontos piacfelügyeleti tevékenységtől elvonják azt a forrást, ami teljesen indokoltan volt eddig a Nébihnél. És el kell hogy mondjuk azt is, hogy mivel ebből is nagyjából 30-40 milliárd forintnyi költségvetési díjbevétel folyhat be a piaci várakozások szerint, megint csak ott tartunk, hogy a kormányzat

valamiért erőltetetten, mindenféle logikával szemben próbálja tuningolni a költségvetés bevételi oldalát, próbál mindenhol bevételi forrásokhoz jutni. A letelepedési államkötvénynek az áremeléséből is egy hatalmas mértékű várakozásuk van, miközben nem árucikkról beszélünk, hanem magyar állampolgárságról és letelepedési engedélyről.

Erdemes tehát megfejteni, hogy milyen veszélyek vannak a költségvetésben, mitől fél és retteg a kormányzat ennyire, mert látszik, hogy pánikszertűen próbál a bevételi oldalon olyan lépéseket foganatosítani, amelyek értelmében ha csak pár tíz milliárdonként is, de valamivel följebb tudja tornázni az eredményeket. Kiesett, ugye, az úgynevezett internetadó bevétellel kapcsolatos várakozások tömege, itt 25 milliárd volt az átlagos piaci becslés, volt, aki többre, volt, aki kevesebbre becsülte azt, amennyi befolyhat, ez kiesett. Érdekes módon az e-útdíjból várt 40 milliárd forintos bevételnövekedést sem nagyon részletezte a kormányzat. Ahogy az sajtójelentésekben is elhangzott, tehát itt is olyan bevételi várakozásról van szó, ami mögött sem a forrást, sem a folyamatot nem látjuk, talán még a kormányzat sem.

A legdurvább viszont valóban az áfabevételekkel kapcsolatos bevételi várakozásokat illető bizonytalanság, hiszen itt 160 milliárdos pluszt tervezett be a kormányzat ezen a soron, és egész egyszerűen láthatatlan, hogy honnan, milyen forrásból, kiket terhelve. Hogy kiket terhelne ez a 160 milliárd, azt tudjuk, hiszen mindig a fogyasztókon, vásárlókon, ügyfeleken csapódik le ez a teher, de egészen elképesztő, hogy ilyen számok egyébként idekerülnek, és nemhogy az indoklás hiányzik mögülük, de az elképzelés is.

Látható, hogy a kafetériaügyekben történt úgynevezett kormányzati visszatáncolás is mintegy 30 milliárddal megrövidíti az önök eredeti várakozásait, és az látható, mintha most ezeket akarnák pótolni az előttünk fekvő, 112 törvényt módosító és egyébként nagyon komoly beavatkozásokat tartalmazó csomag által. És itt is láthatjuk, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti díj amúgy jogos emelése, csak nem ilyen formában, hanem tisztességesen, behajtható módon történő emelése és a dohányipari cégek további terhelése, ami ellen azért szintén komoly kifogásokat én itt nem akarok felhozni, mind-mind olyan lépések, amelyek megpróbálják ezeket a veszélyeket, kieséseket kompenzálni.

De azt látni, hogy a magán-nyugdíjpénztári vagy kezelésének vagy maradékának bevonásával, tehát ezzel a 200 milliárd forintnyi vagyon csodafegyverként történő kezelésével itt bármit megoldhat ez a kormányzat, az teljes és totális tévedés. Hiszen látható, hogy a nyugdíjrendszer ettől nemcsak hogy nem lesz kiszámíthatóbb, időskori biztonságról nem beszélhetünk, ehhez két dolgot kéne tenniük. Először is a valódi egyéni nyugdíjszámlák rendszeren való keresztülvezetésével végre láttatni és láttathatni kéne azt, hogy egy magyar ember a járulékfizetéseit követően mire jogosult, hol tart az élete derekán, és egyáltalán az időskori éveire mire számíthat.

Mi a valóság ezzel szemben? A magyar férfiak egynegyede átlagosan - és nem csak regionális átlagot mondok, országosat is mondhatok - sajnálatos módon elhalálozik, mielőtt igénybe vehetné a nyugellátást, és aztán, hogyha Magyarország leginkább... *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból.)* Így van! Ha Magyarország leginkább elmaradott régióit nézzük, és lehet rám integetni, de nem rám integet, hanem azokra, akik érintettek, az Európai Unió húsz leginkább elmaradott régiója közül négy Magyarországon található, képviselőtársaim. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból.)* Ne velem vitatkozzanak, cáfoljanak meg! Négy régió a legelmaradottabb uniós régiók közül itt van Magyarországon. Ezekben a régiókban a magyar emberek és magyar férfiember többsége átlagosan öt-hat évig van életben a nyugdíjra történő jogosultsága után, aztán elhalálozik, tehát nem tudja az időskori biztonságot élvezni és igénybe venni.

Ezzel szemben önök az egyéni nyugdíjszámla biztosításának kikerülése mentén egy olyan nyugdíjrendszert tartanak fenn, ahonnan az egyik láb, a járulékfizetők és a bevételi oldal lába folyamatosan hiányzik, egyre kevésbé érhető el, egyre kevesebb a járulékfizető, nem reagálnak érdemben arra, hogy a kivándorlási kedvet hogy kívánják lassítani, csökkenteni, pedig így lehetne a járulékfizetőket itthon tartani, nem hoznak létre állami, átfogó bérlakás-építési és otthonteremtési programot, hogy a fiatalokat könnyebben itthon tudják tartani, és nem foganatosítanak olyan eszközöket, ami által ez a nyugdíjrendszer kiszámítható lenne.

Még egyszer mondom: nem 10-15 év múlva következnek be az összeomlás, hanem sokkal hamarabb, mert a kivándorlás elképesztő súlya hamarabb hozza a járulékfizetők hiányának a mutatkozását. És az összeomlás alatt ne azt értsék, hogy nem lesz állami nyugdíj, dehogynem lesz, a felosztó-kirovó típusú nyugdíjrendszer klasszikus értelemben nem tud összeomlani, csak el tud jutni egy olyan helyzetbe, hogy mondjuk, 70 éves korra, 70 évre emelik önök a nyugdíjkorhatárt, és adott esetben 100-200 eurós kiutalásokat foganatosítanak, annak arányában, amennyi a bevételi oldalon jelentkezik. Tehát itt igazából nincsen alsó határ, nem is szavatolja a kormányzat azt, hogy legyen egy, legalább az alapvető megélhetéshez szükséges alsó határ kikötve, amit minden nyugdíjas meg kell hogy kapjon.

Tehát ezen hosszú távú veszélyeket a rendszerből nem iktatják ki, miközben azzal kábítják a közvéleményt, hogy azért van szükség a magánnyugdíjpénztárakat illető lépésekre, mert itt magyar emberek időskori biztonságát kell szavatolni. Hát valóban kell, csak nem ilyen módon, egész pontosan olyan módon kellene, hogy egy hosszú távú, kiszámítható és gyarapodó rendszerben minden honfitársunk időskori biztonságát a magyar nemzetgazdaság, a mindenkor magyar kormányzat külső folyamatoktól függetlenül is garantálni legyen képes. Ennek most még jelét sem látjuk.

Nagyon reméljük, hogy sikerült legalább egy-két gondolatot felébreszteni önökben azt illetően, hogy ne csak tüneti kezeléseket foganatosítsanak, hanem rendszerben, nem kéthetente módosítva tegyék már kiszámíthatóvá a magyar polgárok életét, mert azért mennek el nagyon sokan Magyarországról, mert ezt a kiszámíthatatlanságot nem tudják elviselni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Szél Bernadett képviselő asszony következik, aki felszólalását itt az emelvényen mondja el. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Igazából ott kezdem, hogy önöknek egyetlen elfogadható indoka lenne arra vonatkozóan, hogy miért duzzasztották fel ennyire azt az apparátust, amit önök kezelnek, olyannyira, hogy most már, ha kimegyek a folyosóra, percenként egy államtitkár vagy egy helyettes államtitkár jön velem szembe, és ez az indok az lenne, hogyha minőségi munkát végeznének a törvényalkotásban. Na most, ez a produktum, amit letettek az asztalra, megint nem tartozik a minőségi munkák közé. Egy rendkívül kapkodva, sebtében összetákolt törvényjavaslatról van szó. Egyrészt ez következik a salátajellegből is, de következik abból is, hogy teljesen követhetetlen módon próbálják a saját, meglehetősen zavaros elképzeléseiket megfogalmazni.

Igazából azon nem vagyunk meglepődve, hogy ennek a törvénynek a szellemisége tükrözi az egész 2015-ös költségvetésnek a tartalmát, amellyel bebetonozzák a korábbi éveknek a megszorításait, és az országban milliók számára megmarad a kilátástalanság és a kiszolgáltatottság. Csakhogy én egyáltalán nem úgy látom, mint ahogy Hargitai János KDNP-s képviselőtársam látja, hogy itt pusztán technikai módosítgatások lennének. Persze, a lopásnak is van technológiája, ez a törvényjavaslat bővelkedik benne, hogyha ezt értette alatta, akkor egyetértek vele, de egyébként semmiféle jó szándékú olvasata nincsen azoknak a javaslatoknak, amelyeket ebben a törvényjavaslatban megfogalmaznak, illetve azoknak, amiket kihagynak ebből a törvényjavaslatból. Én azt látom, hogy természetesen van egy szűk réteg, amely továbbra is profitálni fog abból, hogy önök kormányon vannak. Folytatódni fog az önökhöz kapcsolódó elitnek a kiszolgáltatása, a haverok gazdagítása és az arcpirító lenyúlás, és ezt könnyebben meg fogják tudni tenni, hogyha ez a törvényjavaslat átmegy.

Az látszik egyébként - és ezen gondolkodjanak egy kicsit el -, hogy a választások óta egyre erősebb az a közfelháborodás, ami pontosan azért kezdődött el, mert önök olyan arcátlanul kezelik a közpénzt ebben az országban, és az, hogy önök ilyen paragrafusokat tesznek le az asztalra, azt bizonyítja, hogy önök ebből az égvilágon semmit nem érzékelnek.

Egész egyszerűen, ha egy picit is körbenéznének az országban, nem mernének ilyen törvényjavaslatokat letenni az asztalra.

Az első ilyen módosítás - hogy konkrétumokról is beszéljek - arra vonatkozik, hogy van egy szabály, amit önök egész egyszerűen hatályon kívül helyeznek, márpedig ez a szabály megtiltotta, hogy a döntéshozók a saját családjuknak osszanak közpénzeket. A VI. fejezet 68. részében, ahogy arra az atlatszo.hu is rámutatott, egyszerűen önök hatályon kívül helyeznek néhány paragrafust.

(11.30)

Volt egy törvényünk, a közpénzekből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló 2007. évi CLXXXI. törvény, ami kimondta, hogy párttal együttműködési megállapodást kötő civil szervezeteknek, egyházaknak, egyesületeknek nem adható támogatás. Ezt önök most eltörlik. Most kinek akarnak megint osztogatni? Még egyszer mondom, ennek más olvasata nincs. Azért törlik el, mert önök valakinek pénzt akarnak adni. Kinek akarnak pénzt adni?

A másik konkrétum, és ami még ennél is súlyosabb szerintem, hogy az 54. § 62. pontjában gyakorlatilag az államháztartás és minden egyes alrendszerének minden költségét, az egészet kiveszik a közpénzek átláthatóságát biztosító törvény hatálya alól. Én azt gondolom, hogy itt a körünkben helyet foglaló államtitkár urak nyilván tisztában vannak a lépés súlyával, de megismétlem, itt arról van szó, hogy a közpénzből nyújtott támogatások nagy részét egyszerűen kiveszik az átláthatósági szabályok alól. Egyetlen kérdés merül fel: van ennek más értelmezése, mint hogy önök ezeket a pénzeket haza akarják vinni?

Egyébként ezzel az intézkedéssel megszüntetik azokat a rendkívül szigorú átláthatósági szabályokat, amelyeket pontosan az előző kormányzat alatt, amikor az uniós pénzeket érintették a botrányok, pontosan azért fogadtak el, hogy ne lehessen az országban olyan könnyen lopni, a pályázatok, a döntések, a szerződések esetében ezek egész egyszerűen egy védelemet biztosítottak, pontosan a lopás ellen.

S jön a harmadik felháborító mozzanat. Megszűnnek azok az összeférhetlenségi szabályok, amik egyszerűen kizárták azt, hogy kormánytagok - hangsúlyozom, kormánytagok - és a többi állami vezető, döntéseket meghozó emberek családtagjai állami támogatást kaphassanak. Tehát erre azt tudom mondani, hogy - ezt egyébként több lépésben eddig azért meg lehetett tenni - önök most már nem lacafacáznak, egy lépésben akarják a pénzt. Gyakorlatilag lehetségessé válik közpénzből egyetlen lépéssel a családi vagyont gyarapítani. Mégis, nem értem, hogy ezt hogy gondolják, hogy egy ilyen paragrafust letesznek az asztalra. Erre mondja azt a KDNP-s képviselőtárs, hogy technikai módosítás? Mondom, itt a lopás technológiájáról van szó. Önök ebben a törvényjavaslatban kodifikálták. Felháborító, hogy ez egyáltalán az eszükbe juthatott!

Úgy tudnám ezt megfogalmazni, és az egész költségvetésnek van egy ilyen szellemisége, hogy önök itt most mindent megadóztatnak, ami nem tud elfutni, és mindent lenyúlnak, amit csak akarnak, mindent hazavisznek, ami nincs bebetonozva. Ráadásul hozzáteszem, hogy az uniós forrásoknál is megszűnnének az átláthatósági szabályok.

Azért felfedeztünk itt még valamit. Az elmúlt négy évben sokat ostromoztuk önöket azért, hogy a trafikmutyinál, a földmutyinál és hasonló gazembersegeknél miket műveltek. Önöket ez biztos nagyon zavarhatta, mert úgy döntöttek, hogy a vesztes pályázatokat mostantól nem kellene megőrizni. Miért nem kell megőrizni a vesztes pályázatokat? Elmondom. Szerintem egész egyszerűen el akarják tüntetni ezeknek a lopásoknak a nyomait, azt akarják, hogy ne lehessen önökre ráhúzni, hogy mit csináltak itt az elmúlt négy évben.

Folytassuk tovább! Önök sokat beszélnek a pedagógustársadalomról, engem viszont az érdekel, hogy önök mennyi pénzt adnak ezeknek az embereknek. Én azt látom, és ez viszonylag váratlan volt ebben a törvényjavaslatban, hogy úgy variálják a béremelést, hogy adnak is meg nem is, ugyanis számomra teljesen logikátlan megoldást választanak, gyakorlatilag azt teszik, hogy a tavalyi minimálbérhez viszonyítják az emelést, ami nem emelkedik. Tehát van egy fix évnek egy fix összege, és ahhoz képest adnának emelést, pedig évről évre változó számhoz kellene adni. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy önök a pedagógusok zsebéből havi sok ezer forintot kivesznek, tehát úgy adnak valamit, hogy rögtön el is vesznek valamit. Erre olyan büszkék?

De hogy mégis mi okuk van rá, hogy miért pont a tavalyi évet vették alapul, és miért pont ahhoz akarják ezt viszonyítani, miért nem lehet rendesen, tisztességesen megadni azt a béremelést, amire olyan régóta várunk már, mert csak így egy szemfényvesztés az egész, arra jó, hogy ha bemegyünk egy tévéműsorba, akkor önök elmondhatják azt, hogy önök adtak a pedagógusoknak. De mi van mögötte? *(Dr. Rétvári Bence: 38 milliárd forint!)* Mögötte az van, hogy egy csomó pénzt egyben ki is vesznek a zsebükből. *(Dr. Rétvári Bence: 38 milliárd forint plusz!)* Államtitkár úr, lesz alkalma beszélni, legyen kedves! *(Dr. Rétvári Bence: Kérdezett, én választam.)*

Ráadásul én azt látom, önök azt állították, hogy senkit nem hagynak az út szélén. Ezen már csak vagy sírni, vagy mosolyogni lehet. Én azt gondolom, hogy ebben az országban kezd megtelni az út széle. A kormány egész egyszerűen láthatóan úgy döntött, hogy a magyar állampolgárok egy részéről nem kíván gondoskodni. Önök azt a megoldást választották, hogy emlékszem én még, amikor Czibere Károly államtitkár úr az NSZK koncepcióját letette, az is arról szólt, hogy van egy erős normatív központi támogatás, és ahhoz képest helyben lehet adni plusztámogatásokat. Most itt van az államtitkár úr - mármint nem itt most körünkben, de az állam-

titkári karban -, de már teljesen mást mond. Most azt látjuk, hogy a kormány hátradólt, felemelte a kezét, és azt mondta, hogy nagyjából mindent csináljanak a települések.

Önök, és ezt állandóan elismélik, ezek ilyen mágikus szavak, azt mondják, hogy igazságos, átlátható meg visszaélésektől mentes rendszer lesz ebből az egészből. Ennek az ellenkezője az igaz. Miért lenne az igazságos, ami növeli az egyenlőtlenséget? Miért lenne az átláthatóbb, amikor településről településre változik, hogy egy szociálisan rászoruló ember mennyi pénzre számíthat? És miért lenne átláthatóbb ez az egész meg visszaélésmentesebb, amikor gyakorlatilag az önkormányzatok tudnak majd mérlegelni, mondván, hogy önök szerint ott helyben jobban látják a viszonyokat? Én viszont azt gondolom, hogy ez módfelett lehetőséget fog adni arra, hogy adott esetben egy szociálisan rászoruló ember egy bosszú áldozatává váljon. Ilyet is láttam már az eddigi praxisomban.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ennek az égvilágon semmi értelme nincs, amit csinálnak, csak annak, hogy megint kivonnak pénzt ebből az amúgy is kivéreztetett rendszerből, és mondjuk, a segélyezés számításaink szerint akár még meg is feleződhetne.

Én külön felháborítónak tartom azt, amit önök az óvodáztatási támogatással csinálnak. Ezt mindannyian tudjuk, akik itt vagyunk a parlamentben, hogy jelenleg a hétévesnél fiatalabb magyar gyerekek majdnem fele deprivált, azaz valamilyen módon szegénységben él. Önök ezt a helyzetet használják fel arra, hogy fogják és beszantsák az óvodáztatási támogatást. Értik? Megszűnik. Azt mondják, nem kell, merthogy jövőre már minden gyereknek 3 éves kortól óvodába kell járni. De könyörgök, önök tudják, hogy ha egy gyermek óvodába jár, tiszta ruhára, cipőre van szüksége, egy csomó mindenre szüksége van! Miért most szüntetik meg ezt a támogatást? Hogy vállalják föl, hogy ilyen gyermekszegénységi mutatókkal rendelkező országban gyakorlatilag megint hoznak egy gyermekszegénységet növelő intézkedést? Azt gondolom, és önök ezt pontosan tudják, akik a szakmában vannak, hogy főleg ott, ahol a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek óvodáztatásáról van szó, különös érzékenységgel kell eljárni. Egész egyszerűen szüksége van azoknak a gyerekeknek egy csomó mindenre. Miért veszik el ezektől a családoktól ezt a pénzt?

Úgy látom egyébként, hogy a munkába visszasegítés területén vegyesek az intézkedések. Vannak olyan szabályok, amelyek érthetetlenül akadályozzák az elhelyezkedést; vannak olyanok, ilyen például, ezt nem tudom mire vélni, hogy bevezetik az igazgatási szolgáltatási díjat, ami egy újabb sarc, és azokkal a munkaerő-piaci szolgáltatásokat nyújtó szervezetekkel akarják megfizettetni, akik önöknek segítenek, hogy a munkát el tudják végezni. Miért sarcolják meg önök a legjobb barátait? Tényleg arról van szó, hogy ezek a szervezetek, amelyek az állam feladatait veszik át, közfeladatot végeznek, teljesen

felesleges pénzbeszedés áldozataivá kell hogy váljanak? Ez teljesen érthetetlen számomra.

Ma reggel még Rétvári Bence államtitkár úr kicsit megsértődött, amikor közmunkacsapdáról beszéltem. Én viszont ebben a törvényben azt látom lekodifikálva, hogy önök pontosan tudják, hogy egy közmunkacsapdát hoztak létre, ugyanis elkezdik megvalósítani azokat a javaslatokat, amelyek, nem mondom, hogy pont ugyanazok, de kezdenek hasonlítani arra, amit az LMP most már négy éve mond. Mi azt mondtuk, hogy kerüljenek a közmunkások álláskeresői státusba; ezzel persze önök elveszítenék azt a fantasztikus lehetőséget, hogy a folyamatosan javuló munkanélküliségi adatokról tudjanak beszélni, de gyakorlatilag segítenének egy csomó embernek, hogy állást találjon. Ezt nem látjuk ebben a javaslatban.

Viszont látjuk azt, hogy legalább a közmunkások elmehetnek állásinterjúra. Ez fantasztikus. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon radikális lépés. Én azt gondolom, hogy így kellett volna ennek az egésznek nekiindulni. Nem állapot az, hogy a közmunkások nem mehetnek el állásinterjúra, mint ahogy szerintem az sem állapot, hogy iskolába se mehetnek el, mert nem egy közmunkással beszéltem, akit nem engedtek el képzésre, mert olyanok a szabályok.

Azt is látom - van egy jó lépés, hogy még egy pozitívumot mondjak -, hogy a 25 éven aluli álláskeresők, akik nem részesülnek álláskeresési járadékban, nem kell elfogadniuk a közmunkát. Azt is jó lépésnek tartom, hogy a 25 év felettiéknél pedig abban az esetben, hogy ha nem vesznek részt munkaerő-piaci szolgáltatásban, akkor hasonló helyzetbe kerülnek.

Tehát én úgy látom, hogy egy kicsit kezdenek egy olyan irányba elmozdulni, hogy beismerik azt, hogy a közmunka nemhogy nem segít az elhelyezkedésben, de a legfontosabb gátjává tud válni, egyébként pontosan azzal is, hogy a munkaügyi központok látóteréből kikerülnek a közmunkások, egész egyszerűen beleragasztódnak, benne maradnak egy olyan helyzetben, amikor láthatatlanná válnak úgy a cégeknek, amelyek egyébként állást ajánlanának, mint a munkaügyi központoknak, amelyek meg segítenének nekik, hogy odakerüljenek.

De akkor rögtön mondom, hogy elképesztőnek tartom azt, hogy egy sutyiban odaírt kis részben egész egyszerűen a Nemzeti Munkaügyi Hivatalt beszántják, tehát önök ezt az önálló intézményt megszüntetik, és az NGM-nek, a Nemzetgazdasági Minisztériumnak rendelik alá. Eddig én azt láttam, hogy akárhányszor beolvasztottak vagy intézményt összevontak, önök ezt minden esetben azért tették, mert ezt a funkciót leépítették, megszüntették. Gondoljunk csak például az Országos Munkavédelmi Főfelügyelőség sorsára. Ugyanez történt, beolvasztották őket a kormányhivatalokba. Innentől kezdve az ellenőrök száma lecsökkent, ritkultak az ellenőrzések, és gyakorlatilag a visszatartó erő pedig a nulához konvergál.

Én azt látom, hogy ennek az országnak egy korszerű munkaügyi központra és munkaügyi intézményrendszerre van szüksége, amelyben a munkaügyi hivatalnak egy nagyon fontos szerepe lenne, hiszen szakmai háttérmunkát végeznek, programok hatékonyságát mérik, adatokat gyűjtenek, rendszeres jelentéseket készítenek.

(11.40)

Lehet, hogy önöknek ezekre tényleg nincs szükségük, mert önöknek ott van ez a koncepció, hogy 2018-ra itt mindenkinek lesz valamilyen munkája, leginkább közmunka, ahogy így elnézem. De tényleg komolyan gondolják, hogy ez az a lélektani pillanat, amikor Magyarországon nem tudnak megélni, a dolgozószegénység is az egekben van, meg a szegénység is az egekben van - a mutatók -, ebben a pillanatban beszántanak egy ilyen fontos intézményt? Persze, mindezt sutyiban, úgy, hogy ne sokan vegyék észre, megbújik a salátatörvényben.

Hozzáteszem azt is, hogy a hulladékgyűjtéssel kapcsolatban - salátáról van szó, ezért muszáj ilyen sok témáról beszélnem, önök rakták ezt így össze, tehát a hulladékgyűjtéssel kapcsolatban - is kritikákat kell hogy megfogalmazzak. Azt látom, hogy továbbra sem tettek le arról kormány-szinten, hogy a hulladékkezelési ágazatot teljesen maguk alá gyűrjék. Hogy ez az egész folyamat mennyire nem a magyar lakosság és általában az ügyfelek érdekeit szolgálja, arra az is egy bizonyíték, és ezt is láthatjuk magából a költségvetésből meg a hozzá benyújtott módosítókból is, hogy folyamatosan támogatniuk kell ezt a szektort. Az egyik oldalon beszélnek rezsicsökkentésről, a másik oldalon meg ezek az ágazatok folyamatosan kapják ugyanazoktól az adófizetőktől a támogatást, mert gyakorlatilag egy teljesen rossz irányban indultak el.

Azt is látom, hogy ezeket a bevételeket önök egyáltalán nem a hulladékgyűjtés működtetésére fordítják, hanem egyszerűen elvonják, és ezzel is demonstrálják, hogy mekkora káosz van az egész rendszerben. Értsék meg, a kárvallott mindig a fogyasztó, mindig az az ember, aki a rendszer végén áll. Hozzáteszem, hogy megszüntetik az Országos Hulladékgyűjtési Ügynökséget. Sok milliárd forintot fektettek abba, hogy felépítették ezt a szervezetet, kommunikációs szisztémát, autóparkot, mindent létrehoztak. Remélem, ezzel a közpénzzel elszámolnak majd, ami a megszüntetésével kapcsolatos. Ha már létrehozták, befektették az adófizetők pénzét, most megszüntetik, mondják meg, hogy mi lett azokból a közpénzekből, hová teszik.

Egyébként még egy mondatra maradt talán időm, hogy a számlázási rendszer tanúsításával kapcsolatban megint felsejlik a mutyi. A számlák egyébként eddig is tanúsítva voltak, nézzék meg a korábbi számláikat. Most itt van egy újabb füstadó ezzel kapcsolatban, ami a kisebb cégeket nyilván majd a padlóra küldi, de a nagyok működését is megdrágítja. (Az

elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Viszont hozzáteszem, hogy egyértelműen az új tanúsítórendszer kritériumai erősen Fidesz közeli szálakhoz vezetnek. Köszönöm. (Taps az LMP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalására. Meg is adom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nehezen lehet megfogni, micsoda az előttünk lévő törvényjavaslat. Ez egy tankönyvi példa vagy a kormányzás tükre, vagy cseppben a tenger? Egy biztos, olyan javaslatcsomagról van szó, amelynek ha kötelezővé tennék a megismerését, a Fidesz egy perccel sem kormányozhatna tovább Magyarországon.

Miről szól ugyanis ez a törvényjavaslat? Ez a törvény arról szól, hogy 1. elvesznek rengeteg pénzt azoktól az emberektől, akik a legjobban rászorulnak a támogatásunkra; 2. elvesznek még több pénzt azoktól, akik időskorukra saját keresetükből spóroltak. Végül pedig lehetővé teszik, hogy ezt a pénzt odaadják maguknak, családtagjaiknak és rokonaiknak. Putyin országában állva tapsolnának ennek a Fidesz-féle kleptokráciának. Ha a kormánynak esetleg nem ez a célja, akkor kérem, sürgősen vonják vissza ezt a javaslatot.

Nem fogom pontról pontra végigelemezni ezt az abszurd javaslatcsomagot, a 2015-ös költségvetést megalapozó törvényt, de ezt a három elemet egy picit jobban kifejteném, ez ugyanis kiválóan demonstrálja az önök gondolkodását, nevezetesen: a segélyrendszer felszámolását, a maradék nyugdíj-biztosítási, magán-nyugdíjbiztosítási pénztári megtakarítások lenyúlását és azt, hogy önök saját magukat akarják támogatni az állami forrásokból. Ha valami felháborító, ez a kombó, ez a csomag valóban az.

Kezdjük mindjárt az utóbbival! Az elmúlt napokban olyan, az átláthatóságért küzdő civil szervezetek, mint az Átlátszó, a Transparency International vagy a K-Monitor hívták fel a figyelmet arra, hogy az összeférhetlenségi szabályok kihúzásával a Fidesz lehetővé tenné állami vezetők családtagjainak vagy cégeinek támogatását, önök, akik ezekre a bizonyos összeférhetlenségre pár évvel ezelőtt még olyan nagyon büszkék voltak. Tudom persze, hogy önök szerint ezek a civil szervezetek külföldi ügynökök, akik a magyar népi demokrácia ellen harcolnak, de azért jó, ha tudjuk, hogy ezek a szervezetek az előző kormány idején is nagyon kritikusan küzdöttek a korrupció ellen. Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a Fidesz állami vezetőket akar támogatni közpénzből. Milyen meglepő lenne, ha az állami vezetők, akik a közpénzek felhasználásáról döntenek, sokkal fontosabbnak tartanák azt a tevékeny-

séget pénzzel kitömní, amit feleségük, családtagjuk, testvérük, sógoruk, netán saját cégük vezet, mondjuk, a konkurencia támogatásánál.

Ez nem a korrupció melegágya, hanem ez maga a korrupció, illetve annak törvénybe foglalása. Ilyen alapon kiállhatnának azzal a szöveggel is az emberek elé, hogy bocsánat, de szeretnénk lopni, de az azért elég direkt lenne. Jobb tehát, ha bonyolult jogi nyelvre fordítják az állami pénzek masszív lenyúlását. Nyilvánvaló, hogy ez a javaslat teljes mértékben elfogadhatatlan. Aki pedig ezt támogatja, annak tudnia kell, hogy részesévé válik a korrupciónak, pontosan ugyanúgy, ahogy a trafikmutyi megszavazásával is. Lehet azzal mentegetőzni, hogy én csak pártutasításra cselekedtem, de valójában mindenki tudja, hogy mit szolgál egy ilyen típusú módosítás. Azt, hogy számolatlanul lehessen kitalicskázni az emberek pénzét a kormány tagjainak cégeibe.

Mindez különösen felháborító akkor, amikor a kormány elhatározta magát, hogy leépít minden szociális támogatást, azaz pontosan azoktól az emberektől vesz el pénzt, akiknek a legnagyobb szüksége van rá; munkanélküliektől, akik képtelenek állást találni, és nem azért, mert nem akarnának dolgozni, hanem azért, mert ahol élnek, ott még elegendő közmunka sincs, nemhogy rendes megélhetést biztosító piaci munkahely. Anyáktól és családoktól veszik el a pénzt, akik óvodába szeretnék küldeni a gyerekeiket, hogy ne szakadjanak le már kisgyerekkorukban a társaiktól; attól a két és fél millió rezsihátralékos-tól, akik a kormány hangzatos rezsicsökkentése ellenére nem tudják befizetni az elmaradt számláikat. Gyerekektől veszik el a pénzt, akik nem kapnak eleget enni, mert nincsen miből.

A Fidesz csökkenti a gyermekétkeztetésre szánt keretet is, miközben rendkívül fontosnak érzi módosítani azt a törvényt, hogy állami vezetők cégei kaphassanak költségvetési támogatást. Ennél felháborítóbb javaslatpárost egy törvényen belül egyáltalán el se lehet képzelni. Ha ez nem lenne elég, a Fidesz elveszi a maradék magánnyugdíjpénztár-tagok megtakarításait is. Az előző kör is remekül sikerült, a pénz jelentős részét állítólag az államadósság csökkentésére fordították. Nos, az államadósság ma Magyarországon óriási.

Mit látnak mindebből az emberek? Milyen konklúzióra juthatnak az önök ténykedéséből? Azt látják, hogy amit a kormány tőlük elvesz, azt nemhogy megőrzi, nemhogy befekteti, hanem elherdálja, eltözsdezi, elloppja. Nem csoda, hogy sokkal jobban bíznak a magánnyugdíjpénztárakban, mint a Fideszben. Az az igazság, hogy én is sokkal inkább tőlük vennék használt autót. De persze a Fidesz egyértelművé teszi, hogy ki az úr a háznál: ellenvéleményt nem tűr, az emberek pedig egyre nagyobb mértékben viszik külföldre a megtakarításukat, önök is nyilvánvaló módon, mert nem tudhatják, hogy a kormány foga mikor fájdul meg a privát bankszámlájukra. Meg is értem őket, hiszen a maradék 200 milliárd forintnyi nyugdíj-megtakarítás államosításával a

Fidesz éppen a jövő befektetéseit rabolja el alkotmányellenes módon, a narancssárgára festett Alkotmánybíróság támogatásával.

Tisztelt Országgyűlés! Ha csak ez a három elem, a rászoruló újabb büntetése, a magán-nyugdíjpénztári megtakarítások maradékának megszerzése és az állami vezetők családtagjainak és cégeinek kistafrungozása szerepelne a törvényjavaslatban, azt jó erkölcsű ember akkor sem fogadhatná el, ha gengszterek fenyegetnék. Kérem, hogy önök se tegyék. Gondoljanak azokra az emberekre, akik ma félmilliónál is többen vannak, és semmilyen ellátást nem kapnak az államtól. Napról napra élnek, sokan közülük éheznek, és a gyerekeik is szegénységben fognak élni, mert ebből a csapdából nincsen kiút.

Ha önök kapzsiságból, párthűségből vagy nemtörődömségből megszavazzák ezt a törvényt, akkor még többen lesznek azok, akiknek esélyük sem lesz a kiemelkedésre a nyomorból, akiknek nem az a kérdés, hogy milyen inget vegyenek fel az esti fogadásra, hanem az, hogy tudnak-e fűteni a tél beálltával, és tudnak-e ételt adni másnap a gyerekeiknek. Nos, Magyarország gazdasági fejlettsége lehetővé teszi, hogy csökkentsük a szegénységet, hogy ne elvegyünk, hanem többet adjunk a rászorulóknak, hogy segítsünk annak, akinek szüksége van rá, és tanítsunk mindenkit, hogy előbbre juthassanak az életben.

(11.50)

Orbán Viktor kormányzása óta mégiscsak a leggazdagabb 10 százalék jövedelme nőtt, az összes többi emberé csökkent, de meg lehet ezt fordítani, csupán politikai akarat, némi bátorság kérdése ez az egész. Kérem, legyenek bátrak, és mondjanak nemet a szociális rendszer felszámolására és a szegények büntetésére. Tegyék világossá: az önök kormánya nem bünteti a szegényeket, az elesetteket, és nemcsak a saját érdekeit nézi, hanem mindenekelőtt a rászorulókat, akiknek segíteni kell.

Ettől lehet, hogy tényleg különbözne a XXI. század Magyarországa a XX. századétól. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azokra a részfelzólalásokra reagálnék, amelyek a szegénység témakörét érintették. Burány képviselő úr, és legutóbb is elhangzottak ezzel kapcsolatos felvetések. Szeretnék egy-két számot mondani önöknek. Valóban, a szegénység növekedett, elsősorban 2008-tól kezdve. Valamikor 2011-ben volt az a pont, amikor a legrosszabb volt Magyarországon a helyzet, de azóta azért javulást tapasztaltunk. Ha például a legutóbb említett gyermekszegénységet nézzük, 2011 óta még-

iscsak érezhető mértékben csökkent a gyermekszegénység, bár így is nyilván nagyon sok gyermek él nehéz sorban, de azért 10 ezer fővel csökkent a nélkülözésnek kitett gyermekek száma, mindemellett pedig a számukra nyújtott juttatások értéke pedig a duplájára nőtt, a korábbi 29 milliárd forint helyett idén már 53 milliárd, jövőre pedig 57 milliárd forint áll pontosan a legnehezebb sorsú gyermekek étkeztetésének támogatására, azért, hogy ők mindennap többször egészséges ételt kapjanak. Szintén az általános szegénységi számok is növekedtek európai uniós szinten is, Magyarországon is, de valamikor 2011-ben ez a növekedési ütem is megállt, azóta szerencsére nem nő az elszegényedés Magyarországon, és még így is az uniós átlag alatt van.

Ha a három legfontosabb statisztikai irányt nézzük, és ezt összevetjük, az egyik a relatív jövedelmi szegénység, ez a mediánjövedelem 60 százaléka alatt élők, a súlyos anyagi depriváció, ami azt jelenti, hogy anyagi nélkülözést szenved az illető, illetve ha a nagyon alacsony munkaintenzitást, az úgynevezett munkaszegénység összesítését nézzük, akkor ezek összességében 2011 óta 2,4 százalékkal csökkentek, 241 ezer fővel csökkent az ezen három veszélyeztetett kategóriában élő emberek mennyisége. Ez tehát a legnagyobb szám, akik közül körülbelül 400 ezer környékén lehetnek azok, akik tényleg mélyszegénységben élnek, 400-500 ezer között mozog valahol ez a szám, de hogyha megnézzük a teljes, leginkább szegénységnek kitett emberek arányát, akkor itt egy 241 ezer fős csökkenéssel számolhatunk, ami nyilván nem önmagától következik be. Semmilyen ilyen szám nem önmagától csökken, hanem az adópolitikának, a foglalkoztatási intézkedéseknek és a szociálpolitikának köszönhető, a közmunkaprogramnak, amely több száz milliárd forintot hagyott azoknál az embereknél, akik korábban segélyből éltek.

A jövő évben is több száz milliárd forintos az a nagyságrend, ami az ő zsebükben fog landolni a következő időszakban. A minimálbér radikális emelése mindig kétszeres-háromszoros ütemű ahhoz képest, ami a szocialista kormányzatok idején történik, a rezsicsökkentés nyilván segítette a megélhetési költségek csökkentését. Sok statisztika ezt nem veszi figyelembe, hiszen amiket önök általában idéznek az ellenzéki oldalról, azok elsősorban csak az állami újraelosztás mértékét veszik figyelembe, és nem veszik figyelembe, hogy az ingyentankönyvvel például 600-700 ezer diák szüleinek csökkentek a kiadásai vagy a tankönyvek árának átlagos 15 százalékos csökkentésével.

Szintén nem veszik figyelembe a rezsicsökkentés mértékét, hogy 20 százalékkal csökken az egyik legnagyobb nehézség, hiszen hogyha megnézzük azt a 9 mutatót, ami összességében kiadja azt, hogy valaki szegénynek minősíthető-e vagy sem, azok közül Magyarországon hagyományosan az egyik legmagasabb a lakbér- és lakhatási költségek voltak, amelyekből nyilván a lakbér kevésbé jellemző Magyarországra, mint a nyugat-európai országokra, de a lakhatási

költségek, tehát a rezsifizetés mértéke magas volt, ezt sikerült leszorítanunk az elmúlt 4 évben, illetőleg a rendkívüli kiadások fedezete nem volt biztosított nagyon sok magyar családnál. Ezen rendkívüli kiadások pedig általában azért nem voltak biztosíthatók, hiszen a megemelkedett deviza-törlesztőrészek miatt ezekre a hitelekre, ezekre a törlesztőrészekre kellett hogy kiadják a magyar családok a megtakarításukat, így nem volt 60-70 ezer forintjuk egy-egy hirtelen kiadásra. Éppen ezért a bankok elszámoltatási törvénye, amit idén két körben elfogadtunk, ezen a mutatón is, bízunk benne, hogy javítani fog. De hangsúlyoznám, hogy a lakhatási költségek magas szintje a korábbi 8 év alatti tizenötöszi rezsijemeléseknek köszönhető, illetőleg a rendkívüli kiadásokkal kapcsolatos nehézségek is elsősorban a devizahiteles szerződések elengedésének a következtében valósultak meg.

Zárásként pedig csak annyit mondanék, hogy nemcsak a családi adócsökkentéssel, a családi típusú adózással sikerült a sok esetben szegénységi kockázatként mondható sokgyermekes családoknak segíteni, hiszen sok esetben azért volt valaki szegény, mert sok gyermeket vállalt, ezen sikerült enyhítenünk, hiszen most már azoknak a bruttósított nettó jövedelme egybeesik, hanem az is nagyon fontos, hogy külön a rászoruló személyek támogatására operatív programot indítottunk 29 milliárd forint értékben, amelyben az egyik célcsoportként a hajléktalankok és az 55 év fölötti vagy a nyugdíjas korú, szegény sorban élő embereken túl pontosan a 0-3 éves kor közötti, tehát csecsemőkorban lévő gyermekek szüleit támogatjuk. Ezt elsősorban élelmiszersomaggal, hogy a gyermekeknek nemcsak a 3 éves kortól, amikor a kötelező óvodáztatással már a napi többszöri étkezés ellátása megoldott az óvodáztatási rendszerben, a köznevelési rendszerben, hanem az előtt is már élelmiszersomagokkal segítsük 29 milliárd forint értékben a legnagyobb nélkülözésnek kitett családokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a Nemzetiségi bizottság által felkért szószólók felszólalása következik mindösszesen 15 perces időkeretben. Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a nemzetiségi szószólók felszólalásukban, köszöntőjükben a saját anyanyelvüket használhatják, amennyiben az elhangzottakat le is fordítják. Először megadom a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úrnak, értelemszerűen 15 percen belül, amennyit elhasznál arra az időkeretre. Parancsoljon, szószóló úr!

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от името на Българското малцинство живущи в Унгария в историческия

момент когато за първи път се изнася реч на български в Народното Събрание в Унгария. Като Малцинствен активен наблюдател аз имам възможност да ви запозная за мнението на комисията. Mélyen Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magyarországi nemzetiségi bizottság és a Magyarországon élő bolgár nemzetiség nevében tisztelettel köszöntsem önöket ebben a történelmi pillanatban, amikor először hangzik el bolgár szó a Magyar Országgyűlésben. Mint felkért szószóló szeretném kifejetni bizottságunk véleményét.

Áttanulmányozva a T/2141. számon a Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslatot, a nemzetiségeket érintően az alábbi megállapításokat és észrevételeket tennénk. A törvényjavaslat 2. alcím 12. §-ában az államháztartás rendszere 3. § (3) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy az államháztartás önkormányzati alrendszerébe tartozik a helyi önkormányzat, a helyi nemzetiségi önkormányzat és az országos nemzetiségi önkormányzat. A szabályozásból kitűnik, hogy az államháztartásról szóló törvény a nemzetiségi önkormányzatokat, legyen az helyi vagy országos, a települési helyi önkormányzatokkal veszi egy szabályozás alá.

A törvényjavaslat 12. §, 4/A. §, az államháztartás alrendszerei működtetésének alapvető szabályairól szóló 6/C. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban arról rendelkezik, hogy a helyi önkormányzat bevételeivel, kiadásaival kapcsolatban a tervezési, gazdálkodási, ellenőrzési, finanszírozási, adatszolgáltatási és beszámolási feladatok ellátásáról az önkormányzati hivatal gondoskodik. Ezen szabályozást analógia alkalmazásával terjeszti ki a normatervezet a nemzetiségi önkormányzatokra is.

A törvényjavaslat 22. §, 28/A. § (2) és (4) bekezdései elemi költségvetés készítésének kötelezettségét róják a helyi és nemzetiségi önkormányzatokra is. A törvényjavaslat értelmében a jóváhagyása a helyi önkormányzat esetében a polgármester, míg a nemzetiségi önkormányzat esetében annak elnöke részéről történik. A normatervezetben jogtechnikai pontosítás történt.

A törvényjavaslat 26. § (4) és (5) bekezdésében a költségvetési rendeletben foglalt előirányzatmódosítás, előirányzat-átcsoportosítás, átvezetés jogi korlátjait rögzíti, amely kiterjed arra, hogy a helyi önkormányzat és a nemzetiségi önkormányzat közötti jogi szabályozásra vonatkozó azonosságot fenntartja.

(12.00)

A törvényjavaslat 36. §-ában a 68/A. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a Kincstár ellenőrzési jogköre a helyi önkormányzat, nemzetiségi önkormányzati társulás, térségi fejlesztési tanács, valamint

az általuk irányított költségvetési szerv vizsgálatára is kiterjed. Ezen szabályozásban szintén megfigyelhető a helyi önkormányzat és a nemzetiségi önkormányzat hasonló elveken működő jogi szabályozásának igénye.

A törvényjavaslat 38. § (3) bekezdésének (6), valamint (6a) bekezdései alapján kötelezettségmulasztás esetén a finanszírozás felfüggesztésének szankcióját alkalmazhatja a nemzetiségpolitikáért felelős miniszter. Ezen rendelkezések összhangot teremtenek a nemzetiségek jogairól szóló törvény 134. § rendelkezésével, miszerint ha nincs elfogadott költségvetés vagy zárszámadás, illetve az önkormányzat nem tesz eleget beszámolási kötelezettségének, a finanszírozás felfüggesztésére kerül sor. Ezen rendelkezések a szabályszerűségi, pénzügyi ellenőrzés hatékonyságát segítik elő.

A törvényjavaslat 47. §-ában a 105/A. § (1) bekezdése a nemzetiségi önkormányzat létrejöttére és megszűnésére ugyanazon feltételeket írja elő, mint a helyi önkormányzatokra.

A törvényjavaslat 50. §-ában a 108. § (2) és (5) bekezdéseiben a nemzetiségi önkormányzat adatszolgáltatási kötelezettsége akkor tekinthető teljesítettnek, ha azt az általa irányított költségvetési szervek is teljesítik. Az (5) bekezdésben megállapítást nyer, hogy a nemteljesítéshez szankcióként bírság fűződik, amelyet az irányító szervvel vagy a helyi nemzetiségi önkormányzattal szemben szabnak ki. Jelen szakaszban is látható, hogy a helyi önkormányzat és a nemzetiségi önkormányzat szabályozottsága azonos elveken alapul és azonos módon történik.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a helyi önkormányzat és a nemzetiségi önkormányzat a törvényjavaslatban analóg módon került szabályozásra. Ennek következtében a törvényjavaslat 12. §-ának, az államháztartásról szóló törvény módosításának, 14. pontjában szabályozott - idézem: „költségvetési támogatás a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai kivételével az államháztartás központi alrendszeréből ellenérték nélkül, pénzben nyújtott támogatások, ide nem értve” - szakaszából szerintünk hiányzik egy pont, amely a nemzetiségi önkormányzatok működésének és ágazati feladatainak támogatására irányul.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a T/2141. számon a Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslattal kapcsolatos észrevételei alapján javasolja a törvényjavaslat 12. §-ának - amely az államháztartásról szóló törvény módosítása - 14. pontjában a nemzetiségi önkormányzatok működésének és ágazati feladatainak támogatására irányuló pont beépítését.

A törvény 87. alcíméhez - a nemzetiségek jogairól szóló törvény módosítása - a 336-339. §-ok tartoznak. Kodifikációs szempontból a jelenlegi 338. §-t célszerű lenne 336. §-ként megjelölni, hiszen az a nemzetiségek jogairól szóló törvény 80. §-ának mó-

dosítását tartalmazza, míg a többi ennél nagyobb számjegű szakasz módosítására irányul.

A törvényjavaslat 336. §-a összhangot teremt a nemzetiségek jogairól szóló törvény és az államháztartásról szóló törvény ugyanazon kötelezettség teljesítésére irányuló rendelkezései között.

A törvényjavaslat 377. §-a a nemzetiségek jogairól szóló törvény normaszövegét a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény vonatkozó rendelkezéseivel igazítja; normaszöveg-pontosítást, egységesítést tartalmaz ezen szakaszban.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a T/2141. számon a Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslattal kapcsolatos észrevételei alapján a 87. alcímen belül - a nemzetiségek jogairól szóló törvényben - kodifikációs szempontból a jelenlegi 338. §-t 336. §-ként javasolja megjelölni.

A törvényjavaslat 339. §-ában jelölt, hatályát veszítő, a nemzetiségek jogairól szóló törvény 156. §-ának (1) bekezdés a) és b) pontjainak hatályon kívül helyezését nem javasoljuk. Úgy véljük, hogy a kormány rendeletalkotásra való felhatalmazása gyakorlati szempontok alapján szükséges és indokolt.

A bizottság további észrevételeit Ritter Imre német szövszóló ismerteti a tisztelt Háznak. Благодаря за вашето внимание. Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szövszóló úr. Tulajdonképpen már fel is konferálta a következő felszólalót, Ritter Imrét, a német nemzetiségi szövszólót, a 15 percből hátralévő időkeret terhére. Parancsoljon, szövszóló úr!

RITTER IMRE nemzetiségi szövszóló: Sehr geehrter Vorsitzende, sehr geehrtes Parlament! Ich danke meinem Fürsprecher Kollegen, Herrn Szimeon Varga für seinen Beitrag, und erlassen sie mir seine Rede nicht mit weiteren konkreten Modifizierungsvorschlägen zu ergänzen, sondern eher eine allgemeine, aber sehr wichtige, zusammenfassende Feststellung hinzuzufügen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megköszönöm bolgár szövszóló kollégámnak, Varga Szimeonnak a felszólalását, és engedjék meg, hogy további konkrét módosító javaslatok helyett egy általános, de nagyon fontos összegző megállapítással egészítsem ki az általa elmondottakat.

A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/2141. számú törvényjavaslat kapcsán - amely több tucat kisebb-nagyobb törvénymódosítás tervezete - a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében az elmúlt fél évben szerzett törvény-előkészítési tapasztalatainkkal kapcsolatban a következőket szeretném elmondani.

Az alapvető problémánk az, hogy a jogszabályok előkészítői a jogszabályok parlamenthez való beterjesztését megelőzően nem végzik el a számukra törvény által kötelezően előírt egyeztetéseket az orszá-

gos nemzetiségi önkormányzatokkal, a Magyarországon élő nemzetiségekkel.

Miről is van pontosan szó? Az országos nemzeti önkormányzat a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 118. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján véleményt nyilvánít az általa képviselt nemzetiségeket e minőségben érintő jogszabály tervezetéről. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 19. §-ának (1) bekezdése szerint pedig, idézem: „Ha a törvény valamely állami, helyi önkormányzati vagy más szervezet számára kifejezetten jogot biztosít arra, hogy a jogállását vagy a feladatkörét érintő jogszabályok tervezeteit véleményezhesse, a jogszabály előkészítője köteles gondoskodni arról, hogy az érintett szerv e jogával élhessen.”

Mindezek mellett a tizenhárom országos nemzeti önkormányzat 2011. május 30-án stratégiai megállapodást, szerződést kötött a jogszabály előkészítéséért felelős közigazgatási és igazságügyi miniszterrel, amely megállapodások célja az, hogy nemzeti területen olyan jogszabályok szülessenek, amelyek alkalmasak arra, hogy biztosítsák a Magyarországon élő nemzetiségek oktatási, nevelési, kulturális, nyelvi és a többi jogainak érvényesülését. Vagyis, ha netán véletlenül bárkiben is az idézett jogszabályhelyek által egyértelműen kötelezően előírt véleményezéssel kapcsolatban bárminemű jogszabályértelmezési kétely merülne fel, még a közigazgatási és igazgatási miniszterrel külön stratégiai megállapodást is kötöttünk a jogszabály-előkészítés során a nemzetiségi jogok figyelembevételére, érvényesítésére.

Mindezek ellenére az elmúlt fél évben a parlamenthez benyújtott, a Magyarországon élő nemzetiségek jogait és érdekeit érintő törvénytervezetek és törvénymódosító javaslatok többsége az országos nemzetiségi önkormányzatokkal történt mindenemű egyeztetés nélkül, azaz ki kell mondani, törvénytörő módon került beterjesztésre. Ezt az elmúlt hónapokban az egyes minisztériumokkal, államtitkárokkal, államtitkár-helyettesekkel, jogszabály-előkészítőikkel történt közös bizottsági üléseken, meghallgatásokon, egyeztetéseken többször észrevételeztük, szóvá tettük, de mind ez ideig ennek érdemi eredménye nem lett.

Szeretném azt is egyértelműen tisztázni, hogy a parlamenti szövszólók megválasztása, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága megalakulása és működése semmilyen formában nem váltja ki és nem helyettesíti a jogalkotók részére a magyarországi nemzetiségek jogait és érdekeit érintő jogszabályok előkészítése során az országos nemzetiségi önkormányzatokkal törvény által előírt egyeztetési kötelezettséget. A parlamenti szövszólók, a NEB lehetősége és feladata egyrészt annak kontrollja, hogy a jogszabály-előkészítés során a nemzetiségi önkormányzatokkal történt egyeztetések megtörténtek-e, ezek alapján a nemzetiségi önkormányzatok észrevételei a benyújtott jogszabálytervezetekben figyelembe vételre kerültek-e, ha esetleg nem, akkor miért nem.

azt gondolom, Orbán Viktor úrnak nem kellene a Várba költözni, adja ezt a pénzt a rászoruló gyermekeknek!

A másik pedig: a statisztikákkal ugyancsak meggyűlt az államtitkár úrnak a baja, mert én világosan látom, most tanulmányozzuk a KSH számait, amelyek érdekes módon nem egyeznek az Eurostat számaival, de lehet, hogy más időszakot választottak az elemzéséknél, nem tudom, mi az oka, mi is keressük, nyilván erre vissza fogunk még térni. De én is hivatkozni tudok arra az MTA-kutatásra, ami megállapította, hogy a gazdasági fejlettségünk nem indokolja azt, hogy ilyen szegénység legyen az országban. Ez a legfontosabb.

A visegrádi országok között is háttérben kullongunk. 2009-2013-ig 20,3 százalékról 26,8 százalékra nőtt a nélkülözésben élők száma. Mennyi az uniós átlag? 9,6 százalék, azaz sokkal kevesebb; Szlovákiában 10,2 százalék. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időkeret leteltére.)*

Szóval, amíg ilyenek a számok, addig ne büszkélkedjünk már, államtitkár urak! *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk az előre bejelentkezett képviselői felszólalásokat. Gógös Zoltán képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én nagyon drukolok annak, hogy Rétvári államtitkár úr sokszor mondjon még ilyeneket, és azt meg külön szeretném, hogyha L. Simon László nagyon sokat szerepelne mostanában és a jövőben is a médiában. Ugyanis egy olyan cinikus, az emberek problémáit egyáltalán nem követő és a problémákkal nem foglalkozó kormányzás zajlik, aminek egyenes következménye, mondjuk, egy ilyen törvényjavaslat.

Azt láttuk, hogy a költségvetés folytatja azt a hagyományt, hogy amit lehet, feltolni a gazdagokhoz, és lehetőleg leszedni arról a szegény rétegről az utolsó bört is, ami még egyáltalán van rajta. Ez ugyanígy igaz az adótörvényekre is, és én nyugodtan mondhatom, hogy minden ilyen törvénykezés próbálja azt a rendszerszerű pénzlenyúlási hátteret is megteremteni, ami alapvetően jellemzi a mostani időszakot.

Hogy mivel indoklom ezt? Itt van például most, amiről éppen államtitkár úr nyilatkozott, ha igaz, délelőtt, a magán-nyugdíjpénztári rendszerről, hogy már megint meg akarnak minket védeni. Szerintem erre semmi szükség. Az emberek annak idején, amikor a Matolcsy pisztolyt tartott a fejükhöz, és megmondta, hogy meg akarja védeni a pénzüket, és elvette, akkor beigért mindenféle egyéni számlát meg egyebet, akkor tömegesen átmentek, ugyanis az volt a mondás, hogy ebből majd egyéni számla lesz, és nyilván senkinek semmiféle problémája, kára ebből nem származhat. Sőt sokaknak, azt sem vitatom, jól jött az a néhány százezer forintos vagy százezer fo-

rintnyi vagy tízezer forintos reálhozam, amit felvehettek.

Utána maradtak azért - maradtunk, mert én is mondhatom nyugodtan - jó néhányan, akik úgy gondoltuk, hogy nem kérünk ebből a védelemből, nem akarunk védelmi pénzt fizetni senkinek, és bennmaradtunk a magán-nyugdíjpénztári rendszerben. Most nagyjából hatvan-egynéhány ezer emberről van szó, de úgy látszik, még mindig kell az a 200 milliárd valamire; nem tudjuk, mire. Most már a Déli Áramlathoz nem kell; nem tudjuk, Pakshoz majd kell-e, vagy holnap azt is bejelentik, hogy az se lesz. Érdekes világ van, és azt gondolom, hogy ezt azért alaposan át kellene gondolni, államtitkár úr, mondjuk, hogy ilyet tegyenek-e. *(Tállai András: Csak jó hírek vannak!)* De nem kell megvédeni, ez a lényeg, és nyilván ezt a módosítást nem gondoljuk, hogy így el lehetne fogadni. Tehát szerintem ez az egyik legdurvább része ennek a törvénycsomagnak, amiben egy ilyen újabb einstand van.

A másik, de kezddhettem volna akár ezzel is, mert ez érinti igazából a szegény embereket, ez a segélyezésnek az átalakítása. Már annak idején, amikor a költségvetéssel kapcsolatos vezérszónoklat volt, sőt miniszteri expoze, abban is azt próbálták az emberekbe sulykolni, amit a rokkantakkal kapcsolatban, hogy aki segélyen él, az mind csaló, mindenki csaló, ezért át kell úgy alakítani a rendszert, hogy ezeket a csalókat kiszűrjék a rendszerből, és próbálják most azt tudatosítani az emberekkel, hogy most majd átadják az önkormányzatoknak ezt a lehetőséget.

(12.20)

Szeretném jelezni mindenkinek, ennek a segélyezési rendszernek a döntő részét technikailag eddig is az önkormányzatok működtették. Tehát az, hogy megkapták rá a forrást, és az meg volt címkézve - még eléggé normatív volt -, az egy dolog. De az, hogy ott helyben ki az, aki rászorul, vagy ki az, aki nem, arra eddig is volt lehetőségük megnézni, hogy valóban szükségük van-e arra a segélyre, vagy pedig, ahogy itt elhangzott - a miniszteri expoze-ban, de lehet, hogy a vezérszónokiban a Fidesztől -, BMW-vel járnak fölvenni. Azok az emberek, akik segélyért járnak, faluhelyen főleg, azok általában nem BMW-vel közlekednek, azzal mások szoktak, meg nem egymillió órát hordanak, és nem járnak Új-Zélandra Rolling Stones-koncertre; leginkább, ha tudnak elemet venni a kistrádiójukba, akkor mondjuk, a híreket szokták meghallgatni.

Azt hiszem, hogy ennek a rendszernek az átalakítása súlyos problémákat fog okozni. Először is azt mondják most, hogy a módosabb önkormányzatoknak ezt majd ki kell gazdálkodni, hiszen jó adóerő-képességük van. Azt is mondják, hogy elvették tőlük az adósságot, vagy megszüntették tőle őket. Igen, meg a teljes önkormányzati működtető vagyont, ami bőven fedezete volt ennek az adósságállománynak.

Nagyon-nagyon sok önkormányzat, ha előre megkérdezték volna, mit választ, hogy törlessze-e tovább a hiteleit, de maradjon meg a vagyona, illetve a vagyona fölötti önrendelkezés, hogy mit választott volna, azért erre jó lett volna annak idején egy felmérést tartani, de ilyen nem történt, mert az állam úgy érzi, hogy mindent magához kell hogy vonzzon, és ennek a tetején egy személy majd el fogja dönteni mindig, hogy kinek mi a jó.

Azt gondolom, hogy ez súlyos hiba, hogy eleve forrás nélkül hagyják az önkormányzatok egy részét, de szerintem még súlyosabb hiba, hogy egy újabb mutyinak ágyaznak meg azzal, hogy pályázni kell majd a nem elég adóerő-képességgel rendelkező önkormányzatoknak erre a forrásra. Én látom, hogy hogyan próbálják meg ellehetetleníteni azokat az önkormányzatokat, ahol a polgárok úgy döntöttek, hogy nem fideszest választanak. Ez nagyon-nagyon sok helyen van így, és már látjuk ennek a következményeit, de ennek az ellentételezését is, és ez bent van most a törvényjavaslatban, hogy amit annak idején Tétényi Évától elvettek független városvezetőként Esztergomból, azt most ezzel a törvénnyel visszarakják, mert most már fideszes városvezető van. Tehát én nem gondolom, hogy személyre szabva és így kell működtetni egy jogalkotást. Ennek súlyos ára lesz, nekem ez a véleményem.

Visszatérve a segélyezésre: ha valaki azt gondolja, hogy csak olyan emberek, olyan szereplők vesznek fel segélyt például falun, akik nem dolgoznak, az nagyon téved, ugyanis a rendszer nagyon sokrétű és sokféle segélytípusból áll, és rengeteg olyan család van, ahol egy kereső van, és mondjuk, minimálbért keres, messze belefér az egyéb juttatásokba: a lakásfenntartásiba, a különböző közműtámogatásokba, egyébbe, sőt, urambocsá' még a jövedelemkiegészítőbe is, hiszen az egy főre jutó jövedelem elég alacsony ahhoz, hogy ilyenhez is hozzáférjen. Ezt úgy meglebegtetni, hogy ezt majd a polgármester kénye-kedvére bízzuk, hogy kinek ad meg kinek nem, ezt látjuk, hogy helyenként, például közmunkaügyben hova vezetett. Látjuk, hogy hogyan dolgoztatja a polgármester nagyon sok településen a saját érdekeltségeiben a közmunkásokat, és azt is látjuk, hogy egyfajta zsarolás tárgya lett a munkahelyhiány Magyarországon. Azt persze nem tudta megoldani a kormányzat, vagy nem tudom, megpróbálta-e, én nagyon remélem, hogy igen - csak azt sem állítom, hogy az nem uniós körökben akadt el, hogy például maga a közmunkarendszer átjárható legyen a mezőgazdasági idénymunka meg a települési munka között, tehát egyfajta munkaerő-kölcsönzéssel is tudjanak az önkormányzatok foglalkozni -, szerintem az egyik járható út lenne a közmunkások piaci alapú foglalkoztatási irányba terelésének, sőt helyenként - ezek a jelzések is jönnek - komoly konkurenciát jelent a közmunka, mondjuk, a mezőgazdasági idénymunkának. Ez egy valós probléma, én azt hiszem, hogy ezen közösen meg kellene próbálnunk változtatni. Ezt most csak azért hoztam elő, mert

szerintem a segélyezési rendszerben sem lehetne ennyire polgármester-centrikus rendszert kialakítani. A kistelepüléseken, eljutottunk oda, hogy nagyon sok olyan hely van, főleg, ahol hajlama is van a településvezetőnek erre, hogy élet-halál urává vált. Ez nem normális világ, nem normális világ!

A mi környékünk egy aprófalvas környék, nem az Alföldön, hanem a Nyugat-Dunántúlon, mégis nagyon-nagyon sok probléma van a foglalkoztatással, amibe azért most megint lesz egy kemény beavatkozás, mert azt láttuk - és ezt mondtam itt, többször emlegettem az államtitkár úrnak -, hogy hogyan próbálják a mezőgazdasági foglalkoztató ágazatokat megvédeni. Sehogyan. Úgy, hogy elveszik tőlük a támogatást, ráadásul a saját kormányhatározatukat se tartják be, ez meg a költségvetési törvényből világosan látszik. Tehát nem jó úton haladnak, ezt nagyon szeretném hangsúlyozni.

A segélyek kapcsán még annyit szeretnék elmondani, hogy nem szerencsés, hogyha megint egy réteget szembe akarnak állítani a többivel, ezt már eljátszották a szolgálati nyugdíjakkal, eljátszották a rokkantnyugdíjakkal. Szerintem Magyarország megtanulta azt, hogy erre ne legyen vevő, mert előbb-utóbb mindenki sorra kerül, ha a kormány kinézi magának azt a területet, hogy honnan lehetne még az egyébként néhány esetben fölösleges beruházásokhoz forrásokat szerezni.

Én nagyon nehezen emészttem meg a felcsúti rézlemezőrületet, ami mondjuk, az ottani stadionban van. Nagyon-nagyon sok gyereket lehetne abból a pénzből etetni, amibe csak a rézlemez került abban a stadionban. Én elhiszem, hogy tetszik, meg időnként még 800 néző is van a 4 ezres stadionban, de ennek biztos jobb helye lenne, mondjuk, a gyereketekettesben, ahonnan meg most forrásokat vettek el. Igaz, most azt hallottuk tegnap, hogy nagy kegyesen a 28 milliárdból 5-öt visszaadnak arra a dologra, hogy legyen hétfvégén is étel. Most már csak arra lenné kíváncsi, miután éppen most tervezik majd szépen sorban mindenhol betiltani a hétfvégi munkavégzést, hogy mondjuk, orosz olajoshalkonzerven kívül majd mit fognak kapni azok a gyerekek. Mert szeretném jelezni, az is egy munka, és ha kitalálja a kormány az egyik oldalon, hogy a hétfvégén meg kell etetni majd a rászoruló gyerekeket, azt meg kell főzni valakinek, hacsak nem pénteki kaját akarnak nekik háromszor megéltve odaadni; tehát magyarul, nem következetes, tisztelt képviselőtársaim.

Itt emlegettem, vagy próbáltam Rétvári államtitkár úrnak mondani - aki mellel nem vállalta velem a saját pályán sem a vitát a vasárnapi munkavégzés ügyében sem a Hír TV-ben, sem a Kossuth rádió Ütközőjében, ennek nyilván oka van az ő részéről, mert nincsenek épeszű érveik, azért ez látszik -, hogy amikor kiáll egy Fidesz-frakcióvezető, és azt mondja, arra törekednek, hogy sehol ne kelljen dolgozni a hétfvégén, ezt meg kellene magyarázni a teheneeknek, a disznóknak, tehát sok mindenkinek vagy sok mindennek, ugyanis én nagyon kíváncsi

lennék, mi történne, mondjuk, egy olyan állomány-nyal, amit nem fejtek meg, nem etettek meg. A disznóknál ez különösen veszélyes, szeretném jelezni; az először az ólat bontja szét, majd utána elfogyasztja az ő gondozóját, hogyha nem kap enni. Tehát ez egy ilyen világ, és ez nem játék. Olyan nincsen, hogy van egy kereskedelmi ágazat, ahol lehet védeni a munkást, a másik oldalon meg nem akarnak munkatörvénykönyvet változtatni, hanem megtiltanak valamit, ami persze senkinek nem jó, de azt az egyébként több százezer embert, aki rá van kényszerítve arra, hogy hétvégén dolgozzon - mert nem tehet mást, hogy értsék -, annak meg semmiféle védelmet nem akarnak nyújtani; ezért álságos ez az egész duma.

És azért szeretném mondani keresztény testvéreinknek, hogy könnyebben elmegy a templomba az, aki egyébként más programot is talál, mert nem biztos, hogy fölöltözik csak azért, hogy elmenjen templomba (*Zaj, közbeszólások.*), de hogyha az párosul, mondjuk, egy hétfégi bevásárlással - (*Közbeszólások.*) bocsánat, hadd fejezzem be! -, akkor nagy valószínűséggel sokkal könnyebben mozdul meg olyan közeg is, amelyik egyébként nem jár oda. Én most nem azokról beszélek, akik rendszeresen odajárnak, mert ez természetesen nem kérdés. Én rendszeresen szállítottam a nagyanyámat, sokszor vele együtt mentem, és elment ő, csak az nem megy el, de lehet, hogy ezentúl az is elmegy, ha a boltba is el tud menni, aki eddig nem szokott, én szeretném ezt hangsúlyozni. (*Közbeszólás: Majd elmegy a vásárba.*) Tehát nem azzal van bajom... Ja, igen, de azért nincsen minden településen vásár, mert ha lesz, akkor megint komoly problémák lesznek, tehát én ezekkel óvatosan bánnék.

Ami aztán ebben a törvényjavaslatban még egy hab a tortán, amihez persze az én szakmámnak talán csak áttételesen van köze, ez az, hogy a jövőben az adóhatóság külső magánnyomozó szervezetet is igénybe vehet. Nem tudom, Pintér miniszter úr talán a kormányzati idők utánra készül-e már, de valószínűnek tartom, hogy ez megint csak egy olyan terep, ahol helyzetbe lehet hozni nagyon-nagyon sok közeli barátot. Persze énszerintem először a magánnyomozók áldatlan helyzetét kellene, meg a különböző biztonsági cégeknek a dolgait rendezni, hogy milyen óradíjjal meg hogyan dolgozhatnak. Én nem hiszem, hogy erre a magyar adóhatóságnak olyan nagyon nagy szüksége lenne. Igaz, azt látjuk, hogy a kitiltottak közül többen saját magukat szeretnék kivizsgálni, lehet, hogy erre jobb lenne egy magánnyomozó. Hogyha ez a szándék, akkor ezt támogatjuk, de én nem gondolom, hogy emögött ez a szándék lenne. Tehát énszerintem ez a csomag tipikusan leképezi, tovább képezi azt a fajta törvénykezést, ami jelenleg Magyarországon zajlik.

A másik, ami felettébb furcsa, hogy akik korábban mindenfajta vizsgálatot végeztek meg követeltek olyan ágon, hogy ki milyen uniós pályázatot meg hogyan kapott, azoknak most szeretném jelezni, visszanyalt a fagy.

(12.30)

Mert ugye, most megtalálták azokat a frissen ki-nevezett vezetőket, akik nagyon komoly uniós pénzeket vettek fel, amivel semmi probléma nincs, ha normatív a rendszer. Én ezt el is mondtam többször. Kerestek államtitkárok pénzfelvételei kapcsán. Mondtam, ha mindenkinek jár, akkor természetesen nincs ezzel semmi baj.

Itt egy dologgal van baj, hogy ebből a törvény-módosításból azt is kivették, ami pályázatos. Tehát nemcsak azt vették ki a rendszerből, ami normatív, mondjuk, a területalapú támogatást, ahol, ha egy alapparaméternek valaki megfelel, megkaphatja utána a pénzt, hanem mondjuk egy komoly fejlesztési lehetőséget is. Előfordulhat olyan helyzet, előállhat, hogy valaki a rendszer működtetése okán a saját maga cégének a pályázatát írja alá, és nemcsak az igénylői oldalon, hanem a támogatási oldalon is. Szélsőséges állapotot mondtam, de a törvényjavaslatból ez kikövetkeztethető.

Én nem hiszem, hogy ez normális, hogy egyszerűen a rokonokat, a barátokat, az üzlettársakat kiszedték a rendszerből. Ez korábban úgy működött, hogy nem pályázhatott senkinek a cége, ahol akár meghatározó vagy egyáltalán valamilyen picit tulajdonrésze volt. Lehet, hogy az túl szigorú volt, ezt nem mondom. Nem mondom, mert sok azért a keresztbe-kasul átfedés, látjuk, de az, hogy semmilyen korlát ne legyen, semmilyen összeférhetlenségi szabály ne legyen az uniós források kapcsán, azért ez elég elképesztő. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) Nem csak a hazaira van, ez ebből a jogszabály-módosításból nem következik. Költségvetési forrásból van finanszírozva, költségvetési forrás az uniós is, hiszen bejön a költségvetésbe; bár erre hivatkoznak, de nem, az uniósra is vonatkozik.

Úgyhogy, hölgyeim és uraim, azt gondolom, elég érv volt, amit elmondtam, hogy miért nem támogatjuk mi ezt a törvényjavaslatot. Egy dolgot igen, a kiskertek rendezését, ez pozitív, de majd lehet, hogy két percben elmondom. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat valóban számtalan törvényt módosít, és itt most legelső-sorban két olyan törvénymódosításról szeretnék beszélni, amelyet mi örömmel fogadtunk, és támogatni szeretnénk.

Az egyik rögtön a stabilitási törvény módosítása. Egyébként a külső szemlélő számára rendkívül picinek tűnő módosításról van szó. Nevezetesen, a hatályba léptető intézkedések között törli az eredeti

törvény 1. § (c) bekezdését, ez egy értelmező rendelkezés. Nevezetesen arról van itt szó, hogy törli a törvénytervezet a likvid hitel fogalmát. Ez azért is érdekes, és azért is meglepő volt számomra, mert én ugyanezt a törvénytervezetet vagy ezt a javaslatot nyújtottam be a Ház elé még 2012 októberében arra hivatkozva, hogy a gyakorlatban nem tudják visszafizetni az önkormányzatok a likvid hitelüket az év végéig. Ugye, a stabilitási törvény megfogalmazása szerint a likvid hitel naptáron belüli hitelre vonatkozott csak.

Mivel nem tudták visszafizetni, ezért nagyon jelentős gondokat okozott adott esetben egy-egy település életében. Persze, ez a módosítás nem jelenti azt, hogy egy-egy település eladósodottsága emiatt nőni fog, hiszen ezeket a hiteleket vissza kell fizetni, de nem naptári éven belül, hanem éven belül, tehát a felvételhez képesti, illetve a bankkal való szerződéshez képesti év fog majd számítani. Nyilvánvalóan a költségvetésüket úgy kell beállítaniuk az egyes településeknek, hogy ezt ténylegesen vissza is tudják fizetni, de hát likvid hitelre tudjuk, hogy szükség van. Nemcsak azért, mert a kormányzat annyira gyenge lábakon és annyira alacsony szinten tartja az önkormányzatok támogatását, hanem valóban vannak olyan időszakok egyes önkormányzatok életében, mondjuk, például a nyári hónapok, amikor a bevételeik jóval kisebbek, mint a kiadásai.

A másik, általunk szintén támogatható pont szintén a stabilitási törvényhez fűződik. Ez arról szól, hogy a száz százalékos önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok adósságot keletkeztető ügyleteire is ezentúl majd szükség lesz a kormány hozzájárulására. Ez egy valóban üdvözlendő pont, és ezt mi is korábban is szorgalmaztuk volna, még annak idején, amikor az adósságvállalásról, adósságkonszolidációról volt szó itt a tisztelt Házban. Nevezetesen arról van itt szó, hogy nagy önkormányzati cégekbe, holdingokba a fideszes irányítású önkormányzatok kiszerveztek bizonyos adósságokat, hogy ne tűnjön fel, mennyire eladósodott az adott önkormányzat. Ez egy igen veszélyes folyamat volt értelmezésünk szerint, ennek kíván most gátat szabni az előttünk lévő törvénytervezet.

Amit viszont már kevésbé tudunk támogatni, például az államháztartási törvényről szóló fejezet 17. §-a, ami újabb rendelkezésekkel bővíti majd az eredeti államháztartási törvényt, azaz egy új 9/A. és 9/B. §-sal. Itt arról van szó, hogy egyes költségvetési szervek irányítási jogkörét majd az állam valamilyen módon átszervezheti. Idézem a paragrafusból, tehát: törvény vagy kormányrendelet alapján költségvetési szervek irányítási joga átkerülhet az eredeti irányító szervtől valahová máshova. Ezt két részre bontja a törvényjavaslat. Az egyik szerint az államháztartás azonos alrendszerébe tartozó más irányító szerv irányítása alá kerülhetnek ezek a költségvetési szervek, avagy pedig az államháztartás más alrendszerébe tartozó irányító szerv irányítása alá kerülhetnek.

Mi az, amikor azonos alrendszeréről van szó? Mondjunk egy példát: például a polgármesteri hiva-

tal esetében, a polgármesteri hivatal is, ugye, egy költségvetési szerv, adott esetben ezek irányítási jogköre átkerülhet egy másik polgármesteri hivatal irányítási jogköréhez. Magyarul, mondjuk, egy járási székhely települési önkormányzata adott esetben irányíthatja egy, a járáshoz tartozó kistélepülés polgármesteri hivatalát. Ez magyarra fordítva az önök javaslata.

Amikor annak idején, nem is olyan régen, föltettem a kérdést Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, hogy mondják már meg, mikor óhajtják bevezetni azt a rendelkezést, miszerint 5 ezer főnél húznák meg önök azt a határt, amikor önálló önkormányzati hivatala lehet egy településnek, mert ugye, tudjuk, ez jelenleg 2 ezernél van, akkor az államtitkár úr azt sem tudta, hogy én miről beszélek. Noha tudjuk, hogy ezt már kormányhivatalokon keresztül polgármestereknek, jegyzőknek jelezték, hogy készüljenek fel erre, mert ez be fog következni. Sőt, egyes hírek szerint már a 10 ezer fős határban is gondolkodtak. Azt gondolom, ami ide le van írva, egy komoly lépés abba az irányba, hogy lehetőséget kapjanak önök valamifajta jogszabály alapján, ahogy önök fogalmaztak, törvény vagy kormányrendelet alapján erre. Tehát lehet, hogy még a Ház elé sem kerül, úgy tudják majd önök megtenni ezt az elég meredek lépést.

A másik, hogyha az államháztartás más alrendszerébe tartozó irányítási szerv irányítása alá kerülne egy költségvetési szerv, akkor miről beszélünk; mi lehet, mondjunk erre is egy példát. Például a közműszolgáltató, ha valamifajta költségvetési szervről van szó, tehát olyan közfeladatot ellátó költségvetési szervről, ami mondjuk, egy közműszolgáltatást biztosít adott település esetén. Nemrégiben hallhattunk arról is, hogy a kormányzat tervezi a nemzeti közműszolgáltató létrehozását, amit mi csak nemzeti mutyiszolgáltatónak hívunk. Hiszen tudjuk, hogy minél nagyobb holdingot csinál a fideszes kormányzat, annál nagyobb a mutyi lehetősége. Ezt láthattuk megyei önkormányzatok, megyei jogú városok önkormányzatainak életében is, ahol jellemzően nagyon sok helyen csináltak különböző közfeladatokat ellátó cégek, társaságok esetén ilyen jellegű holdin-gokat.

Nem tudom, hogy ez hogyan fog működni, mi lesz a cégformája ennek a nemzeti közműszolgáltatónak, de elképzelhető, hogy önök költségvetési szervként akarják ezt megcsinálni. Nem tudhatjuk, hiszen csak a sajtóból értesültünk egyes elképzelésekről ezzel kapcsolatban. De simán elképzelhető, hogy ezek alapján önök ilyen módon is fognak központosítani, hogy akár az állami irányítás alá bevonják ezeket a rendkívül fontos közszolgáltatásokat végző költségvetési szerveket.

(12.40)

Ami viszont - továbbmenve - általunk szintén nem támogatható része ennek a salátatörvénynek, az a települési támogatások rendszere. A Fidesz egyik

szónoka elmondta nekünk nemrégiben, hogy szerint ez egy nem izgalmas törvénytervezet, ami előttünk van, mert hát sok mindenről szól, lehet, hogy a felét se érti, nem tudhatjuk, és a másik, ami miatt ő azt gondolja, hogy ez kevésbé fontos már, az az, hogy a költségvetési törvény általános vitája már lezárult, az már kijelölte nagyjából azokat az irányokat, amelyeket a kormányzat a jövő évben elképzel, ez csak azt megalapozza, tehát ahhoz igazítja az életet, azért van szükség erre a egész törvénycsomagra. Na most, a helyzet sajnos nem egészen így van.

A költségvetési törvényre áttérve, nagyon röviden, hiszen ez összefüggésben van a jelen törvényünkkel: annak a 2. számú melléklete tartalmazza a pénzbeli szociális ellátásra szánt kereteket. Ezt körülbelül 60 milliárd forintban határozza meg ott a kormányzat, a szociális feladatok egyéb támogatását meg 48 milliárdban. Mind ez ideig ez így is volt, ehhez adtuk be a módosító indítványainkat. Egészen november 20-ig úgy tudtuk, hogy ezt valóban így gondolja a kormányzat, akkor azonban Czibere államtitkár úr - külön köszönöm, hogy bejött erre a nagyon fontos vitára - felállt itt a parlamentben, este 8 óra felé történhetett, és közölte, hogy semmi nem úgy lesz, ahogy le van írva és ahogy élünk van tárva a költségvetési törvénytervezetben, hanem teljesen máshogy. Azt nem tudhatjuk, hogy hogyan lesz máshogy, hiszen ez a salátatörvény ugyan bizonyos dolgokról számot ad, de hogy ennek mi lesz aztán majd a költségvetési vonzata, arról fogalmunk sincs továbbra sem. Olyannyira nem, hogy amikor a Költségvetési bizottságban ültünk, és a költségvetési törvénytervezet részletes vitáját folytattuk le, az ott lévő NGM-es államtitkár urat megkértem, tájékoztasson már, legyen olyan szíves, hiszen ha a költségvetést megalapozó egyes törvényekben már nagyjából benne van az elképzelés, akkor nyilván tudják a hozzárendelt forrásokat is. Ez múlt héten csütörtökön történt. Azt mondta az államtitkár úr, hogy sajnos nem tudja megmondani, erről majd a későbbiek során fog dönteni a kormányzat.

Vajon már megszületett-e ez a fajta döntés? Nagyon jó lenne, ha már államtitkár úr itt van, akkor tájékoztatna bennünket, hogy mi a helyzet. Tudniillik a sajtóban különböző számok jelennek meg, és az NGM-es államtitkár úr is azt mondta, hogy az adóerő-képességhez fogják mérni, hogy egyáltalában kap-e támogatást egy adott önkormányzat vagy sem, ezt a határt 32 ezer forint/főnél húzzák meg, és az alatt kaphat ilyen kiegészítő egyéb támogatást egy önkormányzat, afölött semmit, afölött csak a saját bevétel van, de ami az alatt van, ahhoz 30-32 milliárd forintot mondott. Ugyanakkor tény, hogy a sajtóban megjelent egy 48 milliárdos összeg is, tehát nem tudhatjuk, hogy most vajon éppen hol tart a kormányzati matek. Nagyon szépen kérem, hogy e tekintetben világosítson már fel minket.

A másik összeg ez a körülbelül 60 milliárd. Jól értjük, hogy ez teljes egészében eltűnik? Most ugyan benne van még a 2. számú mellékletben az önkor-

mányzatokon keresztül biztosított támogatások formájában, és hozzá az értelmező rendelkezések, hogy ezt milyen módon tudja egy-egy önkormányzat lehívni és továbbítani, de ezek szerint a hozzá tartozó összes támogatási forma, illetve azok a kifejezések is megváltoznak. Nem lesz rszs, helyette lesz egészségkárosodottak támogatása, meg gyermekgondozáshoz egyfajta támogatási díj s a többi, tehát azok a fogalmak is, amiket egyelőre még használ a költségvetési törvénytervezet, megszűnnek, nem léteznek. Kérdem, ugyan mikor óhajtják már benyújtani azt a törvényt, amiről érdemben tudnánk vitázni, amelyben benne vannak ezek az egyelőre még nyitottan hagyott kérdések.

Nem beszélve arról, hogy ami jelenleg törvénytervezetként előttünk fekszik, annak pedig, valljuk be, hogy nincs meg hozzá a kormányrendelet szerinti kibontása, ezért nem igazán tudhatjuk, hogy valójában kik lesznek a jogosultjai az egyes támogatási formáknak. Azok a támogatások, amelyek megszűnnek az önkormányzatok elképzelése szerint, mintegy 600 ezer embert érintenek. Például lakásfenntartási támogatást a tavalyi évben félmillióan vettek igénybe, óvodáztatási támogatást, méltányossági közgyógyot, méltányossági ápolást pedig további talán több mint százezren. Tehát 600 ezer ember sorsa egyelőre kérdéses, hogy milyen formában fogják megkapni ezeket a támogatásokat.

S még egy dolgot szeretnék elmondani nagyon röviden. Önök az előterjesztés szerinti 80. §-ban módosítják a szociális törvény 45. §-át. Eddig itt az önkormányzati segély fejezete volt. No, ez most lesz települési támogatási fejezet. Igen ám, csak az önkormányzati segély adható kategória volt. Ezzel szemben önök azt írják, hogy a képviselő-testület a létfenntartást veszélyeztető rendkívüli élethelyzetben, valamint időszakosan vagy tartósan létfenntartási gonddal küszködő emberek számára köteles nyújtani ilyen jellegű támogatást. Ez a szó itt szerintem igencsak nehéz helyzetbe fogja hozni az önkormányzatokat, hiszen ha megszületne az a kormányrendelet, amelynek a tartalmát nem ismerjük, tehát nem tudhatjuk, hogy pontosan kikre fog ez a települési támogatási kategória kiterjedni, akik kiesnek az önkormányzati rendszerből úgy egyébként - vélhetően nagyon sokan -, tehát nem tudhatjuk, hogy kiknek lesz köteles nyújtani az önkormányzat ilyen jellegű támogatást.

Nem beszélve arról, hogy amire önök alapozzák, az az adóerő-képességen belül a hipa, a helyi iparűzési adó és a települési adó új kategóriaként. Ez számunkra azért elfogadhatatlan, mert nincs hova tovább adóztatni a magyar embert. Helyi iparűzési adót még csak-csak be lehet szedni, de ennek is megvan a maga helye, hiszen ön is pontosan tudhatja, hogy hány különböző támogatási kategóriában nincs elegendő állami támogatás, mennyi mindennel ki kell pótolni, nem beszélve arról, hogy települési adót nincs kitől beszélni, nem lehet tovább adóztatni a magyar embert. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány részéről Czibere Károly államtitkár úr kért szót.

Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Csak röviden két percben a legfontosabb válaszok. A benyújtás ma történik meg. A másik az, hogy hol tart a kormányzati matek. 34 milliárd forintnál tart a kormányzati matek. 34 milliárd fog állni az önkormányzatok rendelkezésére arra a célra, hogy ezt a bizonyos területi kiegyenlítésen keresztül az adóerő-képesség alapján differenciáltan kapják meg a forrásokat a települési támogatás finanszírozásához. Azoknak az önkormányzatoknak a száma, amelyek nem részesednek ebből, mert az adóerő-képességük magas - ez a bizonyos ön által is említett 32 ezer forint/fő/év iparűzésiadó-bevétel -, az 261, többnyire város.

Az iparűzési adó és a települési adó: itt is szeretném leszögezni, hogy a települési adó a helyiadótörvénybe mint új bevételi forma nem azért kerül be, mert a segélyezés és a szociális támogatási rendszer átalakításra kerül. Az az önkormányzat, amely azt fogja mondani, hogy most új adót vetek ki vagy megemelem az adókat, merthogy itt átalakítás történt, ott tudatos torzítás van. 400 milliárd fölötti az iparűzésiadó-bevétel, és ebből kell ezt a feladatot megoldani.

Azt gondolom, hogy ezt meg lehet tenni, hiszen az iparűzési adó célja a jövőben a fejlesztés, a helyi közlekedés és a szociálpolitika. Azt gondolom, hogy a következő hónapokban az önkormányzatoknak meg kell alkotniuk azokat a rendeleteket, amelyek meg fogják mondani, hogy pontosan kinek, milyen feltételekkel fogják ezeket a támogatásokat biztosítani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretném tájékoztatni, hogy önre nem vonatkozik a két perc, mert úgy szól a házszabály, hogy mindazon esetekben, amikor az előterjesztő a kormány, akkor a kormány képviselője időkorlát nélkül soron kívül szólalhat fel.

Az LMP képviselőcsoportjából rendes felszólásra Ikotity István képviselő úr következik. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A költségvetést megalapozó salátatörvény több ponton módosítja az oktatással kapcsolatos szabályozásokat is. Néhány apróbb technikai átvezetést leszámítva sajnos ismét negatív irányba változik a jogszabályi környezet. A vezérszónokimban elhangzott a pedagógusbérek automatikus emelésének kiiktatása, erről szeretnék egy kicsit részletesebben szólni.

(12.50)

A legfontosabb negatív változás véleményünk szerint ebben a salátatörvényben a pedagógusok automatikus béremelésének kiiktatása. Az LMP most is szeretné felhívni a figyelmet arra, hogy a kormány ismét megszegi a pedagógusoknak tett ígérését, a pedagógusok illetményét az életpályamodell bevezetésekor ugyanis a minimálbérhez igazították.

Az LMP üdvözölte ezt a lépést annak idején. Ez volt ugyanis az életpályamodell és a hozzá kapcsolódó béremelés egyik sarokpontja. Erre azért van szükség, hogy a pedagógusok a minimálbér emelkedésével évről évre legalább egy minimális béremelést kapjanak, ne következzen be az, ami a szocialista kormányok alatt megtörtént: a 2002-es közalkalmazotti béremelés után az elmaradó korrekciók miatt néhány év alatt teljesen elértéktelenedett a korábbi emelés összege.

A jövő évi pedagógusbér-emelés így csak annak lesz köszönhető, hogy a kormány a korábbi ígérését sem tartotta be, és négyéves részletben adják csak oda az eredetileg betervezett fizetésnövekedést. Ez sem kevés, de mi lesz akkor, ha végre sikerül majd 2017-ben teljesíteni ezeket az eredeti terveket? Onnantól vajon újraindul az elértéktelenedés? Merthogy emelkedés nem történik, tehát várhatóan befagy.

Amikor mindezt tegnap felhoztuk a parlamentben, csak a szokásos kormányzati arroganciával és cinizmussal talákoztunk - most éppen Rétvári Bence államtitkár előadásában. Azt mondta, hogy sok ágazat cserélne a pedagógusokkal, és örüljenek annak, hogy minden pedagógus egyharmadával többet visz haza. Ez utóbbi állítás ráadásul nem is igaz. Ráadásul más megvilágításba kerül az egész történet, ha a fizetések 2008-2012 között elszenvedett értékcsökkenését nézzük.

Más megvilágításba kerül akkor is, ha a pedagógusgusterhek, az óraszámok növekedését nézzük. Akárhogy is, az automatikus béremelés kiiktatása az egyik fő tartópillérét rúgja ki a pedagógus-életpályamodellnek és a hozzá tartozó anyagi megbecsülésnek. Teljesen értetlenül állunk azon kormányzati szándék előtt, ami a pedagógusokra vonatkozik, és állandó bizonytalanságban tartja őket. Hiszen az életpályamodellnek pont az lenne a legfontosabb célja, hogy a pedagógusok ne abban a helyzetben legyenek, amiben jelenleg vannak: egy dolgot tudnak biztosan, azt, hogy semmi sem biztos a fizetésüket illetően is. Ez biztonságot adna nekik. Ezt nem kapják meg, ehelyett állandó bizonytalanságban kell élniük, és nyilván ebből következő stresszben, ami nyilvánvalóan nincs jó hatással sem a teljesítményükre, sem az egész hozzáállásukra ahhoz, miképpen végzik ezt a rendkívül fontos és a nemzet szempontjából is kiemelkedően fontos feladatot, az oktatást.

Ezért kérdezzük: vajon miért van szükség arra, hogy ezt az apró kis biztonságot is kivegyék a pedagógus-életpályamodellből? Köszönöm a szót. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel független képviselő ebben a percben nem tartózkodik a teremben, így lehetőség van kettőperces felszólalásra. Meg is adom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az imént - bár az újfajta kétperces szokások miatt ez az imént már fél órát jelent körülbelül - a magyar vidék helyzetével kapcsolatban hangzottak el nagyon komoly felvetések.

Meg kell hogy mondjuk, hogy ha a magyar vidék és jelesül a magyar gazdák, termelők, beszállítók helyzetét vizsgáljuk és azt, hogy hogyan lehet őket könnyebb helyzetbe hozni, akkor bizony az úgynevezett élelmiszerlánc-felügyeleti díj változtatása mögötti mozzatórugókat igenis meg kell fejtenünk. Kérem a kormánypárti képviselőket, államtitkár urat is, hogy világítsa meg számunkra, milyen várakozások állnak amögött, hogy az úgynevezett élelmiszerlánc-felügyeleti díj emelkedését követően a bevételi oldalon mindez már nem a Nébih számláján jelentkezik, hanem a költségvetés bevételi oldalát gyarapítja.

Teljesen egyértelmű módon kétféle piaci várokozás látott napvilágot. Az egyik szerint jövőre 22-24 milliárd forint, a másik szerint a megnövelt kulcsokból kifolyólag 30-40 milliárd forint költségvetési díjbevitel folyhat be abból az összegből, ami a korábbiakban teljesen indokolt módon a Nébih kasszáját gyarapította; hiszen ebből finanszírozta azokat a piaci ellenőrzéseket, ahol jelesül azokat a multi-hálózatokat lehetett vizsgálni és a fogyasztóvédelmi visszaélések mentén terhelni, akiket a kormányzat most megkísérel kiszorítani a piacról. Állításom szerint egyébként jogosan próbálja őket bevonni a közteherviselésbe, hiszen kerülnek ezek a láncolatok az adófizetést. Azt állítom, hogy többük manipulálja a mérlegét, a bevételi oldalát és eredményét. Nyilvánvaló módon ebből következően nem fizet annyi adót, mint kellene.

De mégis, mivel magyarázható az, hogy ezek a teljesen normális módon elismert, jelen lévő fogyasztóvédelmi gondok és azok kezelési módozatai egész egyszerűen csorbát szenvednek azért, mert már nem a Nébih rendelkezik az eddig beszédett díjak fölött, hanem egész egyszerűen a költségvetés arra költi, amire akarja, aztán majd a Nébihnek juttat néminekű működési forrást, de az még a jövő homályába vész, hogy mennyit. Éppen ezért fogyasztóvédelmi szempontból követelhetjük ennek magyarázatát és azt is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy valóban, ezek a vizsgálatok ne szenvedhessenek csorbát, hiszen minden magyar vásárló, minden magyar polgár érdekében csakis ez állhat. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Folytatjuk a kettőperces felszólalásokat. Ikotity István következik.

Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az alapítványi iskolák bizonytalan helyzetéről szeretnék még néhány szót szólni. A teljes iskolai hálózat majdnem 10 százalékát adják az alapítványi és magániskolák. Több mint 200 ezer diákról és 10 ezer pedagógusról beszélünk.

A magyar közoktatás rendszerének nagyon fontos részéről van szó. Nem igaz az a kép, hogy az alapítványi iskolák és a magániskolák csupán az elit gyermekeit fogadják, hiszen a leghátrányosabb helyzetű diákokkal vagy a speciális nevelési igényű tanulókkal is tipikusan ezek a nem állami intézmények tudnak eredményesen foglalkozni.

Azért van szükség ezekre az intézményekre, mert igenis vannak diákok, akik egyszerűen nem illenek bele a közoktatás hagyományos rendszerébe. Vannak, akik picit kilógnak a sorból, akiknek másfajta szemléletű oktatásra-nevelésre van szükségük. Ezek a gyerekek a hagyományos iskolákban nem teljesítenek jól, lemaradnak, esetleg magatartásproblémáik lesznek, sikertelenné válnak. Egy más léggörű iskolában - amilyen például egy alapítványi iskola - viszont szárnyalnak és kibontakoznak, és hasznos tagjai, igencsak hasznos tagjai lesznek a társadalomnak. Az eredeti költségvetési javaslat igencsak nagy riadalmat keltett az alapítványi iskolák között. A korábbi ígéretekkel és gyakorlattal ellentétben csupán a pedagógusbérek 70 százalékát finanszírozta volna a költségvetés az alapítványi iskolák esetében. Ez változott közben.

De mi okozta mindezt a bizonytalanságot? A köznevelési törvény jelenleg kimondja, hogy minden fenntartónak fizeti a költségvetés a pedagógusbéreket, de az újabb módosítási szándék kivenné az alapítványi iskolákra vonatkozó garanciát. A tervek szerint a rájuk vonatkozó finanszírozást a költségvetési törvény szabályozza majd.

A kormány visszakoázása miatt jövőre nem változik a helyzet, de mi lesz azután? Miért kell egy újabb garanciát megszüntetni? Miért kell újra bizonytalanra tenni a szektorsemleges finanszírozást? Miért akarják újra külön kezelni a fenntartók szerint az iskolákat?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Szabó Sándor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A költségvetés vitájában már többször elmondtuk, de nemcsak itt a Házban, hanem a Házon kívül is, hogy azt tapasztaljuk, hogy 2010 óta leginkább a szociális kiadások terén csökkent az állam a kiadásokat. Azt tapasztaljuk, hogy a szociális kiadások terén csökken a támogatás összege.

Különösen igaz ez, amikor azt látjuk, hogy az önkormányzatok pénzbeli szociális ellátásának önréséről van szó.

Ennek eredményeképpen egyébként a GDP-hez viszonyítottan a társadalombiztosítási és szociális juttatásokra fordított összeg 17,4 százalékról 15,5 százalékra csökkent, miközben egyébként - ahogy több képviselőtársam is már elmondta - azt tapasztaljuk, hazai és nemzetközi kutatások alapján, szakértői vélemények ismeretében azt látjuk, hogy ténykérdés, hogy a szegénységről szóló mutatók folyamatosan romlanak, amelyek Magyarországról szólnak; és az is ténykérdés, hogy folyamatosan nyílik a jövedelmi olló a felső középosztály, valamint az alsó középosztály, illetve a szegények között.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A kormány érvelését már ismerjük. Hargitai képviselőtársam is elmondta már, hogy tulajdonképpen túl bőkezű a szociális rendszer. Ez nem igazán a munkavállalási kedv irányába hat, ezért csökkenteni kell a szociális ellátásokat, és munkát kell biztosítani.

(13.00)

Nem is lenne ezzel semmi baj, ha egyébként valóban lennének munkahelyek.

Önök kikiáltják a közfoglalkoztatást csodafegyvernek. A költségvetés vitájában szintén elmondtam, hogy ez nem lehet egyedüli megoldás. Nem lehet megoldás, hiszen nem is mindenki számára biztosított, ráadásul rövid ideig tart, mindezek mellett pedig konzerválja azokat a foglalkoztatási viszonyokat, amelyek ma Magyarországon vannak.

Ilyenkor természetesen föl tetszenek állni, és el tetszenek mondani, hogy mi egyébként a közfoglalkoztatás ellen vagyunk, ami egyébként nem igaz, hiszen többször elmondtuk, hogy egyébként minden tiszteletünk azoké az embereké, akik ebben a rendszerben dolgoznak, hiszen kellőképpen kiszolgáltattott és megalázott helyzetben vannak, de hát végül is valamiből meg kell élniük, még akkor is, ha egyébként a minimálbértől lényegesen kevesebb pénzt kapnak. Ez a pénz egyébként nagyon kell ahhoz, hogy a családjukat el tudják tartani.

Sajnos, ha valaki elveszíti a munkáját, vagy épp egy olyan nem várt krízishelyzetbe kerül, hogy ilyen szociális támogatásra kényszerül, amit akár az államtól, akár az önkormányzattól igénybe szeretne venni, akkor ide kell fordulnia átmeneti segítségért vagy tartósan, hiszen ezeknek az embereknek, az átlagos családoknak vagy az átlag alatt kereső családoknak nincsenek megtakarításaik. Úgyhogy ezt tudomásul kellene venni a képviselőtársaimnak, hogy ezek az emberek nem nem akarnak dolgozni, dolgozni akarnának, ha volna munkahely, és nem feltétlen a kezüket tartják a segélyekért, csak hát, ha ilyen helyzetbe kerülnek, akkor bizony ezekre a támogatásokra szorulnak rá.

Kijelenthetjük tehát, hogy a kormány a 2015. évben ismét a legszegényebb családokat hagyja cserben. Látszik ez egyébként a költségvetést megalapozó törvény vitájánál is, most a tárgyalásánál is, ahol egyébként azt tapasztaljuk, hogy kemény átalakításokba kezd a kormány a településeknek nyújtandó szociális támogatás területén.

Amíg az oktatásban és az egészségügyben egy erős központosító szándékot látunk a kormányzat részéről, tehát azt látjuk, hogy mindent maga alá akar gyűrni a kormányzat, addig egyébként a szociális támogatások terén egyfajta decentralizációt látunk, ami a települési pénzbeli ellátásokat illeti, hiszen itt arra hivatkozva, hogy nagyobb teret kell adni az önkormányzatoknak, a számukra egyébként nem kötelező pénzbeli szociális ellátási feladatok terén egyfajta nagyobb mozgásteret ad. És azt látjuk, hogy a kormány nem tesz mást tulajdonképpen, mint hogy ezt a feladatot teljes egészében át akarja hárítani az önkormányzatokra.

Jövőre a szociális ellátásokról szóló törvényt megszüntik a lakásfenntartási támogatás, megszüntik az adósságkezelési szolgáltatás, a méltányossági közgyógyellátás, az óvodáztatási támogatás, a méltányossági ápolási díj, és a rendszeres szociális segély rendszere teljesen átalakul.

Egyébként itt szeretném megjegyezni, hogy választókerületemben, Szegeden csak az adósságkezelési szolgáltatás, a lakásfenntartási támogatás és a jelenlegi szociális segély több mint 3300 háztartást érint. A kormány azt állítja, hogy tulajdonképpen a korábbi rezsicsökkentéssel ezeken a családokon már így is nagyon sokat segített, de hát azért lássuk be, hogy pont ez a társadalmi réteg az, akik a rezsicsökkentéssel nem igazán jártak jól. Különösen igaz ez akkor, ha megnézzük, hogy ezek az emberek viszonylag kisebb házakban élnek, abból is egyébként jó esetben, ha tudnak fűteni egy-egy szobát. Tehát az, hogy egyébként a rezsicsökkentés kapcsán ezek az emberek jól jártak volna, tényszerűen nem igaz.

Tehát mint mondtam, átalakul a rendszeres szociális segély rendszere. Ezt a támogatást korábban azon nehéz anyagi helyzetben lévő munkanélküliek kaphatták, akik egészségkárosodottak voltak, 14 éven aluli gyermeket neveltek, ezért közmunkát nem tudtak vállalni, 5 éven belül elérték a nyugdíjkorhatárt, vagy olyan szociális helyzetbe kerültek, hogy egyéb méltányossági okból ezen támogatásért kellett hogy folyamodjanak.

A mostani törvénymódosítással pont az utóbbi két jogosultsági kör kerül ki a támogatási rendszerből, azaz akik 5 éven belül elérik a nyugdíjkorhatárt, valamint egyéb méltányossági okból, tehát olyan szociális helyzetbe kerültek, hogy ilyen támogatásra szorulnak, ami azt jelenti, hogy az eddigi igénybevevők 60-65 százaléka nem kaphatja meg ezt a támogatást, mert, mint mondtam, pont ezen két jogcímen vették igénybe ezt a két támogatást. Különösen igaz ez egyébként a nyugdíj előtt állók esetében, akik száma közel 20 ezer főt jelentett.

A kormányzat tehát a felnőtt korú lakosság támogatását az önkormányzatok kötelezettségei és jogosultságai közé sorolja. Meglehetősen álságosan azt mondja, hogy a támogatástól elesők számára azt az utat kínálja fel, hogy forduljanak az önkormányzatokhoz, kvázi egy kicsit elengedve is az önkormányzatok kezét. Ezt a feladatot az önkormányzatoknak kell a jövőben megoldaniuk. Ez így is van. Egyébként a törvény úgy rendelkezik, hogy az önkormányzati segélyezés rendszerét tulajdonképpen kicsit átírva, átnevezve települési támogatásként fogja bevezettetni, melynek a hozzáférési módját, a támogatottak körét minden településnek magának kell meghatározni 2015. február végéig.

Csak hogy azt is el kell mondanunk, hogy az önkormányzatok nincsenek ám túlságosan jó helyzetben. Különösen igaz ez, ha azt nézzük, hogy a tavalyi évhez képest úgy általában az egész önkormányzati rendszer 25 milliárd forinttal kap kevesebbet, amit egyébként az önkormányzatok joggal sérelmeznek.

Mit tudnak tenni tehát az önkormányzatok? Két lehetőségük van: vagy a kiadásait csökkentik, vagy a bevételeiket növelik. A kiadásait nyilván már nagyon nem tudják csökkenteni, hiszen az önkormányzatok is a falnak ütköztek már, vagy a bevételeiket kell növelni.

Most államtitkár úr elmondhatja még nekem sokadjára, hogy egyébként nincs összefüggés a települési adó és a települési támogatás bevezetése között, de - én nem gyártok összeesküvés-elméleteket - egész egyszerűen azt látjuk és azt tapasztaljuk, hogy azáltal egyébként, hogy meg tetszettek adni azt a lehetőséget az önkormányzatoknak, hogy települési adót vezessenek be, egész egyszerűen látva a szociális támogatások megnyírbálását, azt kell hogy mondjuk, hogy azért tették, hogy ezen adó bevezetésével tudják biztosítani az önkormányzatok ezeket az ellátásokat. Ha ezt így nézzük, akkor viszont el kell mondjuk, államtitkár úr, mint ahogy ezt egyébként Hegedűs Lorántné képviselőtársam is elmondta, azt meg önöknek meg kell érteniük, hogy egész egyszerűen az emberek ennél több terhet, amit egyébként eddig is el kellett viselniük, már nem tudnak elviselni.

Nem könnyű tehát az önkormányzatok helyzete, hiszen lényegesen kevesebb pénzből kell gazdálkodniuk a következő évben, és a számukra egyébként nem kötelező szociális támogatási rendszerben is egyre nagyobb szerepet kell vállalniuk. És ezt nem csak mi mondjuk, államtitkár úr, a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének is ez az állásfoglalása, hogy egész egyszerűen a korábbi időszakban sem finanszírozta le az állam a kötelező feladatait, a települések 90 százalékának 2015-ben is ugyanannyi pénze lesz, mint a tavalyi évben, épphogy a működésüket tudják majd kifizetni.

Felmerül tehát a kérdés joggal, hogy miből fogják biztosítani a szociális ellátásokat biztosító pénzeket. Azt már tudjuk, hogy a szociális ellátásokra az iparüzési adókból lehet majd a településeknek pénzt

biztosítani, az úgynevezett adóerőképeség-számítás alapján. A nagyobb önkormányzatok valószínűleg meg fogják tudni oldani ezt a feladatot, de ahogy az államtitkár úr is elmondta, ezen túl még fejlesztési feladataik is vannak az önkormányzatoknak. Ha a szociálpolitikai feladatokra kell majd költeniük ezeket a pénzeket, akkor lényegesen kevesebb fog jutni a fejlesztésekre ezeknek az önkormányzatoknak. A kisebb településeknél pedig egész egyszerűen nem látjuk, hogy miből tudnák ezt a - még egyszer hangsúlyozom - nem kötelező feladatukat ellátni.

Ha tehát a 2012. évi tényadatokból indulunk ki, az látszik, hogy a kormány a szociális rendszer átalakításával körülbelül 37-38 milliárd forintot vett el a rászorulóktól. Az átalakítás egyetlen nyertese ilyen értelemben a költségvetés lesz, mert míg 2014-ben 132 milliárd forintot fordítottak szociális támogatásra, addig ez 108 milliárd forint a mostani költségvetésnek. Ennek a pénznek is jelentős részét, államtitkár úr is pontosan tudja, hogy el fogja vinni a közmunkához kapcsolódó, foglalkoztatást helyettesítő támogatás, ez a jelentős része, és csak egy kisebb része fog a szociálisan nehéz helyzetbe kerülő rászorulókat támogatására maradni.

A megszűnő és átalakuló támogatások, ahogy a képviselőtársam is elmondta, több mint 600 ezer embert, 630 ezer embert érintenek, ez a társadalom 6,4 százalékát jelenti. A 10 ezer fő alatti településeknél ez az arány lényegesen magasabb, 8,5 százalék; értelemszerűen a 20 ezer feletti városokban és a fővárosban ez egy kisebb százalékot mutat, 4,6 százalékot. Tehát azt látjuk, hogy egyébként a rendszer átalakítását megint a kisebb városokban, a falvakban élők szenvedik meg a legjobban.

Államtitkár úr, már így is több mint 4 millió létminimum alatt élő él ebben az országban. Azt gondolom, hogy önök sem szeretnék, hogyha ez a szám jövőre 5 millióra emelkedne. Értelemszerűen a szociális ellátórendszer ilyen módon történő átalakítását az MSZP nem tudja támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP pádsoraiból.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Felszólalásom nagy részében természetesen a szociális, illetve a gyermekvédelmi rendszer átalakításáról szeretnék beszélni. Ahogy a kormánypárti felszólalásokban is hallottuk, még talán hihető is lenne, és szakmailag alátámasztható is lenne az, hogy válasszuk ketté az ellátásokat, és bizonyos ellátásokat a szubszidiaritás elvét figyelembe véve helyi szintre vigyünk le. Én is azon az elven vagyok egyébként - de nem csak szavakban és szép mondatokban, azért ezt itt zárójelben megjegyzném -, hogy helyi szinten a helyi közösség tudja leg-

jobban felmérni azokat az igényeket, hogy kinek milyen típusú, milyen jellegű ellátásra van szüksége, ugyanis egymástól 5 kilométerre lévő két különböző településnél különböző problémákkal és különböző fajsúlyban megjelenő különböző problémákkal találkozhatunk. Ezzel így egyetértek, csak mint más előttem felszólaló ellenzéki hozzászóló képviselők, én sem ezt látom benne igazán, nem ezt a szakmai irányvonalat látom, nem a helyes irányvonalat látom, hanem inkább azt, hogy minél több megtakarítást eszközöljön a kormány itt jelen esetben a szociális és gyermekvédelmi ellátásokban, kiadásokban.

Már az előző ciklusban használtam ezt a kifejezést, sokan azt mondták, hogy túlzó és nem helytálló hasonlat, de én egyre jobban azt látom, hogy a jelenlegi kormány ugyanazt folytatja, amit az előző elkezdett. Én ezt csak szociálpolitikai Taigetosznak nevezem: lehet csökkenteni úgy a rászorulóknak a számát meg az ellátottak körét, hogy minél nagyobb rétegeket szorítunk ki belőle, és a kegyelemrúgást megadva végleg letaszítjuk őket a szikláról. Én ezt a folyamatot látom, ugyanis szó volt kormánypárti hozzászólásokban meg államtitkári válaszban arról is, hogy természetesen az önkormányzatok kaphatnak támogatást a települési támogatásoknak a folyósításához, de pont ebben a törvényben szerepel, hogy ez nem lehet több, mint a mindenkor legkisebb öregségi nyugdíjminimum, ami jelenleg - már hosszú évek óta egyébként, ezt is nagyon sokszor, több ellenzéki frakcióból is sérelmezték képviselők - 28 500 forint, tehát nem igazán afelé mutat, hogy a bajba jutott településeket megsegítse. És azért azt valljuk be őszintén, hogy ahol a település nem képes öneréből, akár a már meglévő adókból, akár - hogyha figyelembe veszi a lakosság kapacitását - újabb kivetett adókból fedezni ezeket a költségeket, ezek azok a települések, ahol egyébként a támogatásra jogosultak, a támogatandó lakosok száma egyértelműen és arányosan magasabb. Tehát innentől fogva ez egy nem érthető cél.

Még egy dolog: tulajdonképpen azzal az elvvel is egyet lehet érteni, hogy a törvény felsorolja, hogy milyen esetben határozhat meg, és minek a mentén kell meghatározni a rászorultságot a települési önkormányzatnak rendeleti szinten. Tulajdonképpen leírja a krízishelyzet fogalmát, de a krízishelyzet is változhat, mert Budapest belvárosában más a krízishelyzet, mint akár a megyében, egy Komárom-Esztergom megyei, akár szegregált kistéleplelésen, de itt sem erről van szó. Itt is arról van szó valószínűleg, erre lehet következtetni, nem vagyok jó, nem vagyok próféta, de azért a tapasztalataim alapján bizonyos dolgokat néha előre láthatok, és ebből lesz az, hogy pont a nehéz sorsú lakossággal bíró településeken majd azt tapasztaljuk, hogy ezt a krízishelyzet fogalmát nagyon magas mércével mérik, tehát minél több embert próbálnak majd kiszorítani az ellátásból; jó módú, gazdagabb településeken pedig előfordulhat az, hogy úgynevezett jóléti intézkedéseként ezt a mércét lejjebb teszik. Tehát úgy gondolja az

önkormányzat, jó gazda szemléletével, hogy ha már adóbevételekből akár egy kistéleplelés is, amelyik szerencsés helyzetben van, ipari létesítménnyel rendelkezik, magasabb adóbevételel rendelkezik, jóléti intézkedésként ellátást nyújt olyanoknak, akik esetleg más településen a jómódú családok közé tartoznának. Innentől fogva földrajzi szempontból és egyéb szempontból, akár gazdasági szempontból is nagyon komolyan differenciálva lesznek a szociális szolgáltatásra jogosultak az országban, és ez lehetetlen helyzeteket fog megteremteni.

Milyen kifolyásai, milyen következményei lehetnek ennek a változtatásnak? Az egyik következménye az lehet, és ez az egyik legszomorúbb következménye, hogy olyan emberek, akik ténylegesen ellátásra szorulnának, és ténylegesen a létfenntartásuk, a mindennapi létfenntartásuk múlik akár egy-egy szolgáltatáson, ők eleshetnek bizonyos juttatásoktól, és így ténylegesen életveszélyes, ténylegesen krízishelyzetbe kerülnek. A másik, ami szintén szomorú, de ez inkább majd az önkormányzati tisztségviselőket fogja fenyegetni, hogy egyfajta lázadások lesznek a településeken, és ez főleg, különösen mondjuk, a Borsod megyei kistélepleléseken vagy akár a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei kistélepleléseken jelent majd nagyon súlyos következményeket, akár odáig is fajulhat, hogy az önkormányzati képviselők saját testi épségüket is veszélyben érezhetik. A harmadik lehetőség pedig az, hogy az amúgy is az állam által adók formájában agyonsarcolt állampolgárokat az önkormányzat, a települési önkormányzatok kénytelenek lesznek tovább sarcolni.

Hogyha már azt mondjuk, hogy bizonyos költségeket, bizonyos kiadásokat átruházunk az önkormányzatra, akkor én úgy gondolom, hogy az lenne a tisztességes eljárás, hogy akkor reformáljuk meg az adórendszert is, hozzuk vissza azt a régi állapotot, és a jelenlegi zavaros, és azt a nagyon sok esetben akár emberek szempontjából is kilátástalan, ellentmondásos helyzetet számoljuk föl, hogy nincs külön egészségbiztosítási hozzájárulás, nincs külön nyugdíj-hozzájárulás, hanem egyszerűen szociális ellátási hozzájárulást fizet az ember. Válasszuk újra ketté ezeket a terheket, és ilyenkor, hogyha tulajdonképpen a települési önkormányzat pénzbeli és természetbeli juttatások, ellátások folyósításánál bizonyos terhet levesz az állam válláról, a központi költségvetés válláról, akkor igenis a jelenlegi szociális hozzájárulási adó azon részéből, amelyik ezekre az ellátásokra, ezekre a szolgáltatásokra hivatott, abból arányosan, a lakosság számához mérten igenis visszatérítésre jogosult az én véleményem szerint és az igazságosság és a társadalmi közteherhivatal általános elvei alapján is.

Én nagyon szomorúan látom a jövőképet ezzel kapcsolatban, és - még egyszer mondom - nem a szubszidiaritás elvét fogja ez erősíteni, hanem a társadalmi különbséget fogja még jobban megnagyítani, és ezt az ollót még jobban kinyitja. Ennek lehet még egy nagyon súlyos következménye is: nem kell föld-

rajzi elhelyezkedésről sem beszélünk, mert mint mondtam, két egymás melletti település is lehet akár nehezebb, akár jobb helyzetben is a költségvetés szempontjából, vagy a jelenlegi adottságai olyanok, hogy már eleve magasabb bevétellel tud számolni, a másik pedig az, hogy az ott élő lakosságnak az életszínvonala is lehet olyan magas, hogy megengedheti magának azt, hogy újabb sarcokat vessen ki a lakosságra, és a lakosságnak az a része, amelyre kivetí, ezt minden további nélkül ki is fizeti, és még akár magának is érzi a településen élő, nehezebb sorsú lakótársainak a sorsát. Lesznek ezek a települések, és lesznek azok a települések, amelyekről már beszéltem, hogy a saját anyagi lehetőségei miatt olyan magasra felviszi a mércét, hogy nagyon sokan kiesnek a szolgáltatásokból. Ennek lehet a következménye egyfajta - hogy fogalmazzam szépen? - települési ellátási vagy szociális jellegű migráció az országon belül. Ugyanis felmerülhet egy olyan ember fejében, aki akár saját hibájából, akár saját hibáján kívül olyan élethelyzetbe kerül, hogy ezek miatt az ellátások miatt önmagát képtelen fenntartani, de a saját településén az önkormányzat anyagi körülményei miatt nem tudja megkapni ezt az ellátást, lehet, hogy körülnéz, és akár a környéken, akár az ország határain belül messzebb lévő településeket, városokat választ, ahol valószínűleg az adóbevételből..., meg hogyha ma az interneten minden fellelhető, jól tudja kezelni, és meg tudja nézni az ellátások körét is, meg meg tudja nézni azt is, hogy a rászorultságot az az önkormányzat a rendeletében vagy a jogszabályában hogyan határozza meg, tehát ez alapján mazsolázhat, és elköltözhet a szociális támogatás, települési támogatás figyelembevételével egy másik városba, településre.

(13.20)

Ilyen súlyos következményt is látok ebben, de - még egyszer mondom - ennél súlyosabb az, hogy véleményem szerint nagyon sokan olyanok, akiknek a létfenntartása múlik bizonyos ellátásokon, el fognak esni ezektől az ellátásoktól. Még a következményeknél nem soroltam fel azt, hogy ha nem érvényesül az az igazságosság elve, amit már említettem és akár ötletként is mondom a kormánynak, hogy ezen érdemes lenne elgondolkodni, ha tehát ez nincs meg, és a lakosság anyagi körülményei, vagy akár a lakosságban a társadalmi szolidaritás érzésének a hiánya miatt az önkormányzat kénytelen újabb sarcokat bevetni azért, hogy ezeket az ellátásait fenn tudja tartani, akkor szembe kell néznie és jogosan szembe kell néznie nagyon sok esetben a saját lakosságának a nemtetszésével, a saját lakosságának a felháborodásával. Tehát ezeket a vészjósló következményeket olvasom ki ebből a javaslatból. Csak reménykedni tudok abban, hogy ennek nem lesznek ilyen következményei.

A szociális és gyermekvédelmi ellátásokról átterve egy másik témára, felszólalásban már említett

ték az Esztergommal foglalkozó passzusait ennek a javaslatnak. Nem szoktam ilyen kifejezéseket használni a parlamentben, de most azt kell mondanom, hogy ehhez pofa kell. Tehát hogy a kormányzat által képviselt bosszúállás politikáját ilyen egyértelműen beleírják egy törvényjavaslatba, azért ez már a pökhendiség csúcsa, úgy gondolom. Egyértelműen kiolvashatjuk, hogy Esztergomot büntettük addig, amíg a Meggyes Tamást kétharmados többséggel megverő Tétényi Éva volt a polgármester, mindentől megfosztottuk, mindent elvettünk tőle, majd amikor számunkra kedvező színű polgármestere van a városnak, akkor mint nagy kegy, mindent visszaadunk.

Ezt felháborítótnak tartom és az esztergomiak nevében visszautasítom! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Czibere Károly államtitkár úrnak.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! A következőre szeretnék reagálni az elhangzottak kapcsán. Elsőként arra, hogy a szociális kiadások csökkennek. Ezt jó lenne számokkal alátámasztani. Ha megnézzük a szociális szolgáltatási kasszát, ha megnézzük a gyermekétkeztetési kasszát, ha megnézzük a szociális támogatási kasszát, a közfoglalkoztatási kasszát, mindenütt növekedés van. Tehát azt nagyon egyértelműen be kell tudni bizonyítani *(Bangóné Borbély Ildikó: Akkor felolvasom!)*, hogy hol is vannak ezek a csökkenések, a szociális kiadások csökkenései.

Az OECD-statisztikákkal is óvatosan kell bánni, hiszen a statisztikák egy része bizonyos elemeit, például az oktatásügyet beveszi, mást nem. Tehát ezt, hogy mi tartozik a szociális kiadások közé és mi nem, itt most a szociális támogatási, szolgáltatási, gyermekjóléti és gyermekvédelmi rendszerről beszélgetünk, másról nem.

A szegénység nő. Múlt héten jelent meg a KSH kiadványa. *(Bangóné Borbély Ildikó: Jaj!)* Igen? Mert? A KSH kiadványa '14 áprilisában lett felvéve. '14 áprilisában! A '14 áprilisi felvétel azt mutatta, hogy negyedmillióval csökkent a szegénységnek kitett emberek száma Magyarországon, '13-ról '14-re. *(Heringes Anita: Ez nem igaz! - Bangóné Borbély Ildikó: Vidéken is el meri mondani?)* Ez tény! *(Az elnök csenget.)* Az Eurostat ugyanezeket az adatokat használja.

Fontos lenne, hogy a számoknak legalább higgyünk. A szegénységnek kitett, a szegénység által veszélyeztetett emberek száma az elmúlt 12 hónapban 241 ezerrel csökkent, negyedmillióval csökkent. Ezt fontos leszögezni.

A harmadik kijelentés az volt, hogy a jövedelmi álló nő. Benne volt ugyanabban a statisztikában, hogy 2013-ról 2014-re ugyanúgy 28 százalékon áll a jövedelemegyenlőtlenségi mutató. Egy dekát sem

növekedett a jövedelemegyenlőtlenség az elmúlt 12-18 hónapban. A számoknak illik hinni.

(Gelencsér Attila elfoglalja a jegyzői széket.)

A következő kérdés, hogy a szegényeket hagyja cserben. A Taigetosz is felmerült. Ezeket szeretném egy az egyben visszautasítani! Az elkerülte az önök figyelmét, hogy a rendszer átalakítása úgy történik, és ezért nincs igaza Vágó Sebestyén képviselő úrnak, ha a létfenntartás veszélybe kerül, pontosan az az alapelve a szociális támogatási rendszer átalakításának, hogy a jövedelemkompenzáló létfenntartás, jövedelempótló támogatás mindkét fajtáját, tehát a foglalkoztatást helyettesítő támogatást is és az egy-t, egészségkárosodotti és gyermekfelügyeleti támogatást megemeli a kormányzat és elemeli az önkormányzatoktól. Ez egy nagyon fontos dolog. Lehet, hogy ez elkerülte a figyelmüket. Ezt kétféleképpen is elemeli az önkormányzatoktól és a képviselő-testületektől a kormányzat. Egyrészt járási szintre emeli. *(Bangóné Borbély Ildikó: A járás biztosan jobban tudja, mint az önkormányzat!)* Másrészt pedig száz százalékban állami támogatásúvá, központi költségvetési támogatásúvá alakítja át. Tehát az önkormányzatoknál kizárólag kiadáskompenzáló támogatások maradnak és ezek alakulnak át települési támogatássá.

A kompenzációs rendszerről beszéltünk. Azt szeretném ismételtelen leszögezni, bármilyen összeesküvés-elméletet kizárva, hogy a szociális támogatási rendszer átalakítása nem lehet egy önkormányzatnak sem hivatkozási alap bármilyen új sarc kivetésére vagy régi sarc megemelésére. Ez teljesen egyértelmű. Folyamatosan vannak önkormányzatokkal egyeztetések. Tegnap a Belügyminisztériumban egy rendkívül széles körű egyeztetés volt polgármesterekkel. Semmilyen ilyen típusú észrevételt vagy kifogást nem emeltek a szociális támogatási rendszer átalakításával kapcsolatban.

Vágó Sebestyén képviselő úr említette a szubsidiaritás elvét. Így van, ez egy nagyon fontos cél volt '93-ban, a szociális törvény megalkotásakor is és most is egy nagyon fontos cél. Valóban azt a fajta célzottságot, amit a képviselő úr említett, ezzel lehet megteremteni. Valóban azok döntsenek, akik ismerik a helyi településen élők problémáit.

Teljesen egyetértünk abban is, hogy mi a decentralizáció lényege. A decentralizáció lényege az, hogy pontosan a krízis fogalma egészen más Budapesten, mint egy kis tanyán. De akkor ehhez illendő az ön által is említett mozgásteret szélesebbre venni. Teljesen egyetértünk abban is, hogy a decentralizációnak lehetnek káros hatásai. Tehát egész egyszerűen az, a szakirodalom lábbal szavazásnak nevezi, amikor elindulnak egyik településről a másikra. Igen ám, de azzal, hogy a létfenntartáshoz kapcsolódó támogatások a járási szintre kerülnek és csak a kiadáskompenzálók maradnak önkormányzati szinten, ez a veszély lényegesen csökkenni fog. A kormányzat az

elmúlt években is folyamatosan figyelemmel kísérte a segélyezési gyakorlatát az egyes önkormányzatoknak, a rendeleteket és a jogalkalmazást. Volt egy visszatekintő indexálás a segélyezés kialakításában, amely folyamatosan figyelemmel kísérte azt, hogy ki mire fordítja azokat a forrásokat, amelyeket a központi költségvetés erre a célra ad. Ezért én nem látom, hogy a képviselő úr által említett következmények bekövetkeznének, vagy ezzel fenyegetnének, elmondván, hogy miként is alakul át ez a rendszer.

Végezetül még a rezsicsökkentésre és a szegénységi statisztikára visszatérve, azt gondolom, azért is fontos és legitim érv a rezsicsökkentés hangoztatása és emlegetése ebben az összefüggésben, mert pontosan ez a KSH-kiadvány, amely múlt héten jelent meg, mutatja azt is, hogy a szegénységi kockázat csökkenésének egyik legfontosabb eleme vagy attribútuma vagy dimenziója, az pontosan a lakásukat adekvát módon kifűteni képesek vagy nem képesek arányának alakulásában áll. Ez 12 hónap alatt 18 százalékkal csökkent. Tehát azok aránya, akik azt mondják Magyarországon, hogy nem képesek a lakásukat megfelelő módon kifűteni, 18 százalékkal csökkent.

Ez az egyik legfontosabb tényező a szegénységi kockázat csökkenésében. Ezek objektív számok, kérem ezeknek a megfontolását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Két kétperces következik, elsőként Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha valaki... - elnézést kérek *(Felteszi a mikrofonját.)*; bár így is hallatszott az eleje, de mégis. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tehát ha valaki az államtitkár úr szavaiból indul ki, akkor egy furcsa valóságshow-ban érezheti magát; egy olyan országban, ahol minden rendben van, ha szépen lassan, de a folyamatok jó irányba mutatnak, és elmondható, hogy a gazdasági növekedés szépen meghozza a változások és a szociális rendszer változásainak is a táptalaját.

(13.30)

Ezzel szemben a helyzet az, hogy ha a szociális rendszer változásait vesszük figyelembe, a szegények legnagyobb adóját úgy hívják, hogy áfa. Esett már szó erről a vitában, és elmondható az, hogy amíg európai uniós rekorder, 27 százalékos, tehát nagyon kemény áfakulcsokkal dolgoznak a legtöbb esetben, addig adódik a kérdés, hogy mégis hogyan kívánnak bármiféle szociális átalakítást tisztességesen megalapozni, hiszen - mondok egyetlen példát - az áfabevételekkel kapcsolatos bizonytalanság terheli mind a költségvetést, mind pedig az azt megalapozó csomag különböző vetületeit. Elmondható, hogy csak jövőre 160 milliárdnyi pluszt terveznek áfabevételből. Érdekelne bennünket az indoklás, hogy

mégis mit takar ez, mégis milyen bevételi várakozások támasztják alá ezt az egy sort.

De el kell hogy mondjuk e 27 százalékos kapcsán, ha legalább a legnehezebb sorban élők számára az alapvető élelmiszerek áfájának tisztességes és teljes körű, mondjuk 5 százalékra való csökkentéséből indulnánk ki, kiszámíthatnák - és elvárható lenne, hogy kiszámítsák -, hogy hány év alatt pörög vissza a költségvetésbe magasabb fogyasztáson keresztül a most még látszólag kieső bevétel. Másrészt pedig azt is el kell hogy mondjam, hogy a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfájának a csökkentésével pedig egy olyan hosszú távú befektetést foganatosíthatnánk, ami alapján nemcsak a jövő járulékfizetői születhetnének meg és maradhatnának Magyarországon, de családokat lehetne egyben tartani, és családok létszámát lehetne gyarapítani.

Érzésem szerint egy költségvetési vitánál vagy egy költségvetést megalapozó salátatörvény esetében minden döntést az kellene hogy áthasson, hogy Magyarország népesedési katasztrófáját lehet-e csillapítani, lassítani, csökkenteni, majd végül pedig semmissé tenni és gyarapodó pályára állítani e döntésen keresztül, vagy pedig sem. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A szegénység témakörében, államtitkár úr, úgy szólni, ahogy ön teszi, zsebre vágott kézzel, nagyvonalúan, ez igen! *(Moraj a Fidesz soraiból. - Közbeszólások ugyanott, köztük: Neked meg nyakkendőd sincs! És így?)* Azt gondolom - a saját véleményem mondom -, hogy ön tényleg nem ismeri, hogy mi van ebben az országban, tényleg lövése nincs arról, hogy milyen körülmények között élnek emberek, nem tízezren, nem százezren, hanem milliónyian. *(Közbeszólás a Fidesz részéről: Ugyan már!)*, többmilliónyian.

Tudja, ahol - az előbbi hozzászólásban elhangzott, ezért nem ismétlem - 27 százalékos áfával kell szembenézni az embereknek, azoknak, akik alapvető élelmiszer-fogyasztásra fordítják a megszerzett jövedelmük többségét, ott és ahol az elmúlt esztendőben a kintlévősége ezeknek a családoknak egyértelműen nőtt, ott és ahol a gyermekszegénység olyan, mint Magyarországon ma, hogy már csak Bulgáriát tudhatjuk magunk mögött egy hajszállal, ott így erről a kérdéstről szólni cinizmus, államtitkár úr. Ez cinizmus és szégyenteljes!

A másik dolog, amit mindenképpen el kell mondanom: Szabó Sándor képviselőtársam arról beszélt, hogy csökken az önkormányzatok szintjén az a támogatási összeg, amely akár jó értelmű szociális támogatásként megfogható és utolérhető. Igen, igen, aközben történik meg mindez, miközben önök változatlan formában a munkaadóktól és a munkavállalóktól azt a másfél százalékos járulékot beszedik.

Tudja, mennyi ez? Csak azért, hogy legyen sejtése róla, elmondom önnek: 190-200 milliárd forint. Ennyi! Ezt beszedik. És mit fordítanak azon emberek sorsának a javítására, alakítására, akik elvesztik a munkahelyüket? Megmondom azt is: ennek az egynegyedét. Ennek az egynegyedét! 50 milliárd forint környékén van az a pénz, amit erre fordítanak, és a másik 150-et lenyeli a rendszerük.

Hát, inkább a kivett kéz a zsebből, egy kicsit nagyobb szerénység és több tett az emberek érdekében! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettő percre Simon Miklós fideszes képviselő!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Igaza van Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak olyan tekintetben, hogy 2010 után, amikor elindítottuk a nagyarányú közfoglalkoztatást az országban, akkor tűzoltást végeztünk, de Czomba Sándor államtitkár úr napirend előtti felszólalásában utalt arra, hogy eljutottunk egy szintre a 2013. év közepén, amikor megpróbáltuk a közfoglalkoztatást átvinni piaci foglalkoztatássá. Egy példát szeretnék erre mondani, tisztelt képviselőtársam, a nyírbátori kistérségből. 2012 táján a 4,5-5 ezret is elérte a közfoglalkoztatottak száma Start-közmunkaprogramban. Mostanság ez a létszám elkezdett csökkenni. Ez köszönhető annak, hogy ebben és a következő évben a térségünkben 800 új munkaerőigény jelentkezik majd, piaci munkaerőigény, és igenis üdvözlöm azt a törvénymódosítási javaslatot, miszerint a közfoglalkoztatást megpróbáljuk könnyíteni a piaci irányba. Ez a 800 új munkahely problémákat vet fel.

A közfoglalkoztatottainkat alkalmassá kell tenni a piaci munkára. Nagyon örülök annak, hogy ez a kezdeményezés a törvényjavaslatban megvan. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló következik, Varga László képviselő úr, MSZP.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetést megalapozó törvényeket tárgyaljuk, és nyilván mindig, minden évben ilyenkorra már az adótörvények és a költségvetés a Ház előtt van, annak a tárgyalása már folyik, illetve az adótörvények esetében már megszavazásra is került.

Hogy ezekről a jogszabályokról mi az ellenzéki pártok véleménye, ezt nyilván önök már ismerhetik, sőt azt is ismerhetik, hogy mi a társadalom véleménye, mi az utca véleménye ezekről a jogszabályokról. Nagy demonstrációk, több tízezres, néhol százezres tömeg is tiltakozott az önök politikája ellen. Az én problémám ezzel az, a mi problémánk az, hogy október 12-én volt idén a harmadik választás, az önkormányzati választás ebben az országban, és addig az a

politika, amit önök többek között ezeken a jogszabályokon keresztül is az utóbbi másfél hónapban próbálnak érvényre juttatni, addig nem volt látható. Önök egy olyan Magyarországról beszéltek, ami az önök álmaiban élt sajnos, ezáltal megtevésztették az embereket.

Részint a nagy közfelháborodás okán visszaléptek többek között az internetadótól és más elképzeléseiktől is, azonban az elmondható, hogy ezek a jogszabályok együttesen az elszegényedés évét fogják hozni 2015-ben Magyarország számára. A már most is jóval 4 millió fölött levő, létminimum alatt élők száma elérheti akár az 5 milliót is. Nincs ez jól! Nincs ez jól, változtatni kell ezen. Hallják meg az emberek szavát, ha az ellenzéki pártokra nem nyitottak, legálabb rájuk hallgassanak.

Azonban ebben a vitában mindenképpen a konkrét jogszabályhoz kell hozzászólnom, ennek kapcsán kell elmondanom néhány véleményt. Megmondom őszintén, hogy két pozitívát is szeretnék mondani, és két olyan átfogóbb ügyet, amivel kapcsolatban kifejezetten negatív a véleményem.

Két olyan ügyről szeretnék pozitívan nyilatkozni, amit ez a jogszabály tartalmaz, ez a salátajogszabály tartalmaz, amely problémát okozott az elmúlt időszakban, többször felhívtuk rá a figyelmet. Az egyik ügyben átfogó megoldás mutatkozik, a másikban pedig időnyerés a kormány részéről. Az egyik a kiskertek ügye, a másik pedig a szociális temetés, amely nagy indulatokat váltott ki, amikor azt bevezetni tervezték. A kiskertek ügye csak látszólag kis ügy, hiszen az új földtörvény óta gyakorlatilag nincs lehetőség csak földműves és termelő szervezet számára a földhasználatra. Ez egy apró ügynek tűnik első látásra. Úgy gondolhatjuk, hogy ez kevés embert érint, azonban főképp nagyobb városok határában, ahol olyan zártkerti ingatlanokon is gazdálkodnak emberek, akik egyébként nem földművesek, nem őstermelők, mondjuk, adott esetben egy panelházban laknak vagy lakásban élnek lakótelepi környezetben, épp csak hétvégén szeretnének egy hobbiterületen gazdálkodni, csak a saját családjuk szükségletét kívánják előállítani, na ők nem lehettek földhasználók az új földtörvény szerint. Ezt elmondtuk, sokszor elmondtuk, sokan elmondtuk, többek között Ipkovich György, Szombathely volt polgármestere is, aki ennek kapcsán felhívta a figyelmet ennek a hatalmas társadalmi problémájára, nem tettek ez ellen semmit.

(13.40)

Azt mondták még szeptemberben is, hogy majd egy átfogó módosítást hozzák be a földtörvénynek, hogyha időszerű lesz. Akkor beterveztettük azt a javaslatot - vagy beterveztették Bárándy képviselőtársamék a frakciónkból -, amely arról szólt, hogy egy hektár legyen az a határ, ami alatt egyébként magánszemély is igénybe vehet, használhat ilyen földterületet, zártkertet, kiskertet, lehetővé téve a

családja számára azt a zöldség-gyümölcs szükségletet, amire szüksége van, előállítani.

Akkor ezt nem fogadták el. Nem fogadták el, lezavasták. Október 31-ével rengeteg ilyen szerződés lejárt, bizonytalanságban van több száz, több ezer ember egyébként az országban, több tízezer, sokan ezt a számot használják. Azt tudom mondani önöknek, hogy én Miskolc országgyűlési képviselőjeként számtalan ilyen problémával találkoztam, nálunk a miskolci ingatlangazdálkodó nem hosszabbította meg ezeknek az embereknek a szerződését. Ma pedig azt látjuk, amikor nézzük a törvényjavaslatot, hogy gyakorlatilag ugyan rekreációs célú földhasználati szerződésnek keresztelik el ezt az új lehetőséget a földtörvény módosítása által, de végül is ugyanazt a megoldást találták meg, amit egyébként hónapok óta mondanak ellenzéki politikusok, hónapok óta mond a Magyar Szocialista Párt, hogy ez megoldást jelenthetne.

*(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Ez a javaslat fontos és támogatandó, azonban nem teljesen pontos, ezt szeretném elmondani. Ennek kapcsán több képviselőtársammal közösen, többek között Bárándy és Gőgös képviselőtársammal benyújtottunk egy módosító javaslatot, amely beilleszt egy mondatot ebbe a jogszabályba, ami szerint a volt haszonbérlet a rekreációs célú földre előhasználati jog illeti meg.

Tehát azt szeretném mondani ebben a konkrét ügyben, nem hosszúra nyújtva már ezt a részét a felszólalásomnak, hogy lejárt a szerződésük az embereknek, nagyon sokuknak, több ezer embernek az országban. Ahhoz, hogy ezt a módszert ők igénybe vehessék, igénybe vehessenek ilyen rekreációs célú földhasználatot, ahhoz nekik bizony biztosítani kell ebben a jogszabályban is azt, hogy az a terület, amit ők használnak, bérelnak, akár évtizedek óta, az számukra rendelkezésre álljon.

Úgyhogy arra kérem önöket, hogy most lépünk túl itt a pártpolitikán. Ugyan önök elismerték végre, hogy ez egy probléma, és ugyan nem hoztak be egy átfogó földtörvény-módosítást, ám mégis egy megoldható problémának látják ilyen keretek között, mégsem teljesen pontos a megoldásuk. Kérem, ezt ne tekintsék pártpolitikai javaslatnak, ez az érintettek érdekében született, adjanak lehetőséget azoknak is, akik október 31-ével már nem használhatnak ilyen területet, hogy ugyanazt a területet használhassák a továbbiakban is. Ez az egyik ügy, nagyon fontos ügy.

A másik, amiről pozitívan nyilatkoznék, az a szociális temetés kapcsán behozott egyéves újabb időnyerés, vagy nem tudom, hogy mondjam ezt a kérdést. Amikor a szociális temetést önök behozták, akkor két hatalmas kritika fogalmazódott meg ezzel kapcsolatban. Az egyik az, hogy ez embertelen. Azt hiszem, nem kell indokolni ezt a fajta személyes közreműködést a hozzátartozó eltemetésében; ezt a

fajta nyomást én embertelennek tartom. Ezt akkor el is mondtuk. Sokan érveltek - talán a teremben is vannak néhányan - akkor mellette, hogy ez mennyire jó és mennyire pozitív dolog. Nem kívántak szembe-sülni ezzel a kérdéssel, behozták ezt a rendelkezést. A másik érv az volt - és nyilván a temetkezési szolgáltatók részéről -, hogy ez egy teljesen kivitelezhetetlen és szakmailag is megfoghatatlan javaslat, közegészségügyi problémákat is felvet, sok mindent.

Nem tudom, mi okozza azt, hogy végül is önök fokozatosan hátrálnak ebből a javaslatból, és újabb egy évig eltolják a bevezetését. Én azt javasolnám, hogy úgy, mint a másik ügyben, hogy felvetettünk egy problémát, aztán azt végül is, úgy tűnik, hogy lehet orvosolni mégiscsak, lássuk be, hogy ez egy embertelen, kivitelezhetetlen jogszabály. Szerintem nem évekkel kell folyamatosan tologatni ennek a hatálybalépését, ezt egyszerűen el kell törölni, nincs erre szükség. Azt tudom mondani önöknek, nézzük meg persze, hogy egy év múlva mi lesz, ez ebben a formában sosem fog megvalósulni Magyarországon, vagy ha igen, az egy elképesztően embertelen világ. Tehát egyszerűbb lenne azt mondani, hogy hibáztak ebben az ügyben, és visszakoznak ebből a dologból. Ezzel együtt ezt az egyéves tulajdonképpen továbbtolását a hatálybalépésnek, azt tudom mondani, hogy ezt a részét lehet támogatni.

Két olyan ügyről szeretnék még szólni, amiről lehetne nagyon sokat beszélni, igyekszem röviden: az egyik a magánnyugdíjpénztárak ügye, a másik pedig a szociális rendszer átalakítása.

Először is a magánnyugdíj kérdéséről már nagyon sokat beszélünk. Négy éve ilyenkor, a ciklusuk elején önök hadjáratot indítottak a magánnyugdíjpénztárak ellen, a kötelező magán-nyugdíjpénztári rendszer ellen. Tulajdonképpen az egyik pillért a társadalom nagy része számára megszüntették a nyugdíjrendszerből. Sok kritikát megfogalmaztak, hogy ezeknek nem voltak hozamaik, meg nem volt fenntartható, nagy költségvetési hiányt okoz, a kritikák egy részében van egyébként alap. Ugyanakkor én azt vártam kíváncsian az elmúlt években, hogy ha már ez az államosítás az emberek 97 százalékát érintően megtörtént, akkor mi lesz a sorsa ennek az összegnek. Önök 3000 milliárdnyit államosítottak. Biztosítani tudják-e ebből például a generációm egy jelentős részének, részben legalább a nyugdíjkifizetését?

Teljesen csatlakoznom kellett, a legrosszabb várakozás jött be ebben a történetben, gyakorlatilag ebben a javaslatban meg is szüntetik ezt az alapot, amely ezeket a nyugdíj-megtakarításokat kezelte, január 31-ig elbefejezi a tevékenységét az az alap, amely ezt a 3000 milliárd forintot kezelte.

Eltűnt ez a pénz. Ez a mai GDP-nek nagyjából a 10 százaléka. Tulajdonképpen ezzel együtt azt is ki lehetne mondani, bár nyilván nehéz a társadalomnak továbbítani ezt az üzenetet, de én nem adom fel a reményt, hogy az akkori államadósság-helyzethez képest még volt 10 százaléknyi tartalék a jövő nyugdíjaira. Volt akkoriban, négy éve egy vita is erről,

hogy ezt nyilván kell-e tartani mint államadósságot vagy nem. Nem is csúcsozott ki igazán ez a vita, hiszen utána önök államosítottak. Mindenesetre az akkori államadósságszintből ma 10 százalékot le lehetne vonni. Önök ezzel a 10 százalékkal növelték Magyarország államadósságát, hiszen elköltötték a jövő nyugdíjaira félretett pénzt.

És mi ebből a következtetésük? Az a következtetésük, hogy ha már ez a 3000 milliárd kellett a fenntarthatatlan politikájukhoz, akkor még az a maradék 200 is kell, ami a ma nagyjából 61 ezer tagnál ott van, akik úgy döntöttek, annak ellenére, hogy fenyegetés hatása alatt voltak, hogy maradnak. Szét akarják verni tehát a rendszer maradékát is, és nincs illúzióm a törvényjavaslatot nézve, hogy mi lenne a sorsa ennek az összegnek vagy mi lesz a sorsa, nyilvánvalóan elköltik ezt is a költségvetésben található lyukak kipótolására.

Nem támogatható ez a javaslat, vonják vissza ezt a javaslatot! Legalább azok számára, akik a fenyegetések hatása alatt is ott maradtak, legyen lehetőség a magán-nyugdíjpénztári rendszerben való maradásra!

Végül a szociális rendszer átalakításáról. Nagyon büszkék rá, hogy a segélyezést átalakítják, és több elemét gyakorlatilag teljesen megszüntetik: rendszeres szociális segély, lakásfenntartási támogatás, adósságkezelési szolgáltatás, méltányossági közgyógyellátás, méltányossági ápolási díj, önkormányzati segély, és majdan a szeptember 1-jei kötelező óvodáztatással megszűnik az óvodáztatási támogatás is.

Sok mindent mondott államtitkár úr, a szociális ügyekért felelős Czibere államtitkár úr, hogy miért jó a javaslatuk. Próbálj ebbe egyfajta szakmaiságot vinni, én értem, de a helyzet mégis egyszerű. Egy alacsony támogatási limitet - elhangzott ez a 28 500 forint - adnak ahhoz a települési támogatás, illetve rendkívüli települési támogatás formájában létező önkormányzati segélyhez - most leegyszerűsítve, nyilván más lesz a neve -, melyet a települési önkormányzatok adhatnak. Nyilvánvalóan ez a fajta segélyszűkítés a legélesebben ott fog megjelenni, ahol ez a szint nem elég. Ott a településeknek kell megoldani ezt a problémát. Ez pont a legkiélezettebb szociális helyzetben lévő családok esetében fog problémát okozni, ilyen család, meg ilyen család szám szerint sok pedig nyilvánvalóan nehéz helyzetben lévő önkormányzatok esetében van, a nehéz helyzetben lévő önkormányzatnak pedig további bevételt szereznie nehéz, illetve kiadást sem tud már nagyon hova csökkenteni.

Milyen lehetősége van? Hát mégis az, hogy amit önök egyébként az ezzel összefüggő adótörvényekben biztosítanak szélesebb körben az önkormányzatoknak: mindenre adót vehetnek már ki, amire törvényben még nem vetettek ki adót, vagy nem tiltják az adókiivetést.

(13.50)

Az önkormányzatok eldönthetik, hogy egyébként az önök szűkös támogatási szintje fölötti ösz-

szegre adót vetnek ki, akár a földre, akár bármilyen vagyontárgyra az adott önkormányzat területén, és ebből oldják-e meg a helyi szociális konfliktusokat, vagy nem vetnek ki adót, és akkor meg nem oldják meg ezeket a szociális konfliktusokat. Tehát értem én, és nagyon sok szakmai dolgot el lehet mondani, önök azt tették, hogy átrúgták a labdát a legnehezebb sorban élők kapcsán az önkormányzatok térfelére: vagy megoldjátok, vagy egyébként elszenveditek azokat a társadalmi konfliktusokat, amelyeket a segélyezés rendszerének átalakítása okoz.

Ez nyilvánvalóan embertelen ebben a formában, s ezért mondjuk azt, amit mondunk, hogy ez az adórendszer, amit önök tovább módosítottak, ezek az adóemelések, ezek az új adók, a segélyezés rendszerének az átalakítása és a költségvetés ebben a formában támogathatatlan, így nyilván a megalapozó törvények is támogathatatlanok (*Az elnök cseppetessel jelzi a hozzászólási idő leteltét.*), hiszen mindösszesen ezek a jogszabályok összefüggően 2015-ben az elszegényedést fogják jelenteni Magyarországnak. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A javaslat néhány fontos pontjára hívnám fel a figyelmet, annál is inkább, mert egy nagyon sok, 112 törvényt módosító tervezet van előtűnt, és bizonyára valakinek az egyik pontja fontos, valakinek meg a másik, de úgy gondolom, hogy az ország működése szempontjából a közpénzek átláthatósága egy olyan téma, ami mellett nem mehetünk el, és főleg akkor, ha olyan tervezeteket nyújtanak be, amelyekkel az összeférhetlenségi szabályokat, az átláthatósági szabályokat gyakorlatilag zárójelbe tennék, és mindezt úgy, hogy egyébként a törvényjavaslat indokolásában erről tulajdonképpen nem is szólnak. Azoknál a pontoknál, amelyeket most el fogok mondani, az szerepel, hogy technikai módosításokról van szó, minthogyha ez nem is lenne fontos, jelentős változást nem eszközölné a jogrendszerben.

A 295. §-ban - ehhez természetesen módosító javaslatot is beterjesztünk, és ennek az elhagyását fogjuk javasolni - azt a rendszert rúgják fel önök, azt a meglévő szabályozást, amely esetében nagyon helyesen eddig kimondásra került, hogy olyan szervezetek nem pályázhatnak közpénzekre, és egyéb módon sem nyújtható részükre közpénzből támogatás, amelyek a pályázat kiírását megelőző 5 éven belül valamely párttal együttműködési szerződést kötöttek vagy együttműködési szerződést tartottak fenn, vagy egyébként egy párttal, egy magyarországi párttal közösen indultak, közös jelöltet állítottak az országgyűlési választások, az európai parlamenti választások vagy az önkormányzati választások alkalmával.

Erre azt mondhatnánk, hogy ez egy jó szabályozás, a közvélemény is azt szeretné, hogyha a pártokat és a civil szférát minél távolabb tartanánk egymástól, és ne legyen az gyakorlat, hogy tavasszal valamelyik civil szervezet nyíltan, olyannyira nyíltan támogat egy pártot, hogy együttműködési megállapodást köt vele, tehát nemcsak úgy nyilatkozik, hogy mondjuk, a tagjai vagy a szimpatizánsai szavazzanak valamelyik pártra, hiszen ez eddig sem volt tilos, nyilatkozhatott úgy egy egyesület, tehát kifejezhetette még a politikai véleményét is, de azért formális írásbeli együttműködési szerződést nem köthetett, illetve köthetett, csak akkor állami pénzekhez nem juthatott, 5 évig ilyen pályázatot nem nyújthatott be. Most ez megváltozik, nem jó irányba, és ezeket a rendelkezéseket kiveszik a törvényből, tehát a jövőben nem lesz semmiféle garancia arra, hogy aki mondjuk, egy párttal közös jelöltként indult, vagy egy civil szervezet jelöltje volt, és egy párttal közösen indult, vagy együttműködési megállapodást kötött, utána az a szervezet állami támogatásban, közpénzekben részesülhet. Ez önmagában felháborító. Ami viszont még ennél is felháborítóbb, és olyan messze visz, hogy véleményem szerint teljesen alkotmányellenes is, az az 54. § 62. pontja, amely egy apró módosításnak tűnik szintén a javaslatban, de nem szól másról, mint az egész államháztartási rendszerben nyújtott pénzeket teljesen átláthatatlanná szeretnék tenni, és az összeférhetlenségi szabályok alól is kivonná.

Miről is van szó? Van egy 2007. évi CLXXXI. törvényünk, amely kapcsán könnyen lehet látni, hogy ez még az előző baloldali kormányok alatt született. Ők sem a közpénzek átlátható költéséről és arról voltak híresek, hogy szerettek elszámolni minden forinttal. Az egy más kérdés, hogy mondjuk, az elszámoltatásnak is sokkal súlyosabban kellett volna érintenie ezt a két ciklust, ez már szintén az önök sara, de az a lényeg, hogy megszületett ez a törvény, mert azért mutatni kellett kifelé vagy legalábbis a választópolgárok és az Európai Unió felé, hogy itt azért Magyarországon átláthatóak a pénzek, és megszületett a közpénzekből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló törvény, amelynek célja nem volt más - hozzátehetném, nagyon helyesen -, mint hogy a hazai és uniós forrásokból származó támogatások odaítélése és felhasználása átlátható rendszerben történjen, és azok, akik ezt kapják, átláthatóan, megfélelően, a köz számára is elszámoltathatóan működjenek, bárki számára ezek az adatok és az ő működésük megismerhető legyen.

Egyébként a törvény hatálya nemcsak az államháztartási alrendszerekre terjed ki, hanem az uniós forrásokra, sőt a nemzetközi megállapodás alapján finanszírozott egyéb programokra is. Erre megint mondhatjuk, hogy nagyon helyes, hiszen az uniós pénzek is valahol magyar pénzek, hiszen komoly befizetéseket eszközölünk, évente egyébként közel 300 milliárd forintot, ráadásul, hogyha mindent összevetünk, bár most nem a jelen felszólalás témája, hogy milyen károkat szenvedtünk el az előnyök mel-

lett az európai uniós csatlakozásunkból, de a lényeg az, hogy ne tekintsünk úgy az európai uniós pénzekre, mint ingyen talált pénzekre, tehát nagyon helyes, hogy szintén az átláthatóság témakörébe és az átláthatósági törvényi szabályok köré vonták ezeket.

Ráadásul ez a törvény a pályázati úton és az azon kívül nyújtott pályázatokra és pénzösszegekre is alkalmazandó, és a természetben, illetve pénzben nyújtott támogatások esetében is alkalmazandó, ezekre is kiterjed. Tehát egy nagyon tág körben és azt kell mondanom, a támogatások minden formájában alkalmazható törvényről volt szó. Hogy ezt mennyire sikerült természetesen betartani, meg a törvény mennyire volt alkalmas arra, hogy mondjuk, a szociális kormányzások bűneit vagy a közpénzügyi visszaéléseket meggátolja, teljesen egyértelműen nem, de legalább a formális szabályok léteztek, vagy legalább utána lehetett járni, és nyilvánosak voltak ezek a költségek.

Most önök ebben a javaslatban, amit beterjesztettek elénk, arra tesznek javaslatot, hogy az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényt gyakorlatilag úgy módosítanák, hogy az egész törvény, az egész államháztartásról szóló törvény kikerülne a költségvetési forrásokból nyújtott támogatásokról szóló törvény hatálya alól, tehát egy olyan abszolút fából vaskarikára szabályozás jönne létre, hogy az államháztartásról szóló törvény, ami a közpénzek elköltéséről szól, annak az esetében egyébként a költségvetési források, a költségvetési pénzek áttekinthetőségéről és átláthatóságáról szóló törvény nem lenne alkalmazható. Ez oly mértékű arcátlanság, amit nem is értek, hogy ezt hogy gondolták. Ráadásul nem tudom, hogy ezt valamelyik minisztériumban valami nagyokos kitalálta, és senki nem szúrta ki, az is lehet, de ha ezt végiggondolják, akkor ez egy olyan jogalkotási justizmord - ezt nem szeretem, csak megfelelő okkal használom ezt a szót, de olyan justizmord -, ami egészen egyszerűen megengedhetetlen. Ha ez nem lenne elég, hogyha a közpénzek elköltéséről szóló törvényt és annak az átláthatóságát biztosító törvényt kivennék, tehát nem lenne alkalmazható az államháztartási törvényre, ez nem lenne elég, akkor hozzátehetjük azt, hogy egyébként ez azt is jelenti, hogy az összeférhetlenségi szabályok sem fognak a jövőben érvényesülni.

Miről is van szó? A jövőben, ahogy valóban elhangzott több képviselőtársamtól is, nem túlzás azt állítani, hogy a jövőben törvényes lesz az, hogy egy állami vezető a saját családtagjának vagy akár a saját cégének ítél meg támogatást, közpénzből állami támogatást.

(14.00)

Valahogy úgy néz ki a dolog, hogy ha túl sok a jogsértés, akkor tegyük teljesen legálissá a közpénzekkel való visszaélést, és akkor nincs törvénytelenység. Ugye? Hiszen a jövőben már legálisan lehet ezeket a cselekményeket folytatni. Akkor álljanak ki

a közvélemény elé, és mondják azt, hogy innentől kezdve a Fidesznek az a politikája, hogy családtagoknak vagy saját cégeknek korlátlanul, nyaklók nélkül lehet a közpénzt odaadni, ez nem összeférhetetlen. Ez önök szerint törvényes, megtehetik, kétharmaduk van. Álljanak ki, tartsanak egy sajtótájékoztatót, Kósa Lajos vagy Orbán Viktor kiállhat és elmondhatja. És akkor nyilván a közvélemény levonhatja a megfelelő konzekvenciákat.

De még erről sincsen szó, hiszen ha a két jogszabályt, amit elmondtam, összekombináljuk, akkor arról van szó, hogy nemcsak hogy az összeférhetlenségi szabályokat teszik zárójelbe, hanem a nyilvánosságra vonatkozó szabályok alól is kikerül az államháztartási törvény. Magyarul ezek a költségek, ezek a saját cégeknek vagy rokonoknak nyújtott támogatások sem lesznek átláthatóak, nem lesznek nyilvánosak, nem lesznek számon kérhetőek. És ez már egy olyan szintje a justizmordnak és az arcátlanságnak, ami mellett nem lehet elmenni.

És azt is el kell mondjam, hogy ez egyébként alaptörvény-ellenes is. Remélem, Áder János, ha ezt érzékelni fogja, akkor annak ellenére, hogy fideszes képviselőként, fideszes párttagként került kinevezésre a köztársasági elnöki pozícióba, de talán emellett ő sem fog elmenni. Nagyon üdvözlötök, hogy annak idején az Alaptörvénybe beemelésre kerültek fontos garanciák, egyrészt az, hogy az önkormányzati vagyon, az állami vagyon, és ez az önkormányzati cégekre és az állami cégek vagyonára, tulajdonára is vonatkozik, az közvagyon és a nemzeti vagyon része; ezek nagyon fontos garanciális elemek.

Az Alaptörvény 39. cikke azt is kimondja, hogy a központi költségvetésből csak olyan szervezet részére nyújtható támogatás vagy teljesíthető szerződés alapján kifizetés, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint a támogatás felhasználására irányuló tevékenysége átlátható. Ezek teljesen egyértelműen megfogalmazott kívánalmak az Alaptörvény részéről az átláthatóságra és a tulajdonosi szerkezetre. De azt is ugyanebben a cikkben, a (2) bekezdésben kimondja az Alaptörvény, hogy „a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával”. Tehát minden szervezet és minden közpénzre vonatkozó gazdálkodásával. Nem csak az európai uniós pénzekre vagy nem csak az egyéb támogatásokra vonatkozó gazdálkodásával.

„A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni.” Teljesen egyetértünk vele, és ezt kérjük számon önökön.

„A közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok.” Na most, ha a felszólalásom elején elmondottakat, azt a módosító javaslatot, amit önök el akarnak fogadni, az Alaptörvény 39. cikke mellé helyezjük, akkor teljesen egyértelmű, hogy alaptörvény-ellenes a javaslat. És egyébként az is teljesen egyértelmű, hogy demokratikus országokban nem azon dolgoznak, hogy a közpénzek elkölté-

sét minél inkább elfedjék, az összeférhetetlenségi szabályokat oly mértékben lazítsák fel vagy tegyék törvényessé akár a saját haveri cégeknek vagy a saját cégeknek nyújtott támogatást, és ezzel együtt még a nyilvánosságát is kizárják.

Ez nem jön jól önöknek, sem a közvélemény irányába - a NAV-botrányok, az amerikai kitiltás és azok a korrupciós ügyek, amelyek bizony önöket is körbelengik, nemcsak az MSZP-t. Mert lehet arról beszélni, hogy az MSZP-kormányok mit csináltak. Igen. Az MSZP-kormányok is visszaéltek a közpénzekkel. De tudják, mind a két állítás lehet igaz. Tehát attól még, hogy önöknek igazuk van abban, hogy az MSZP visszaélésszerűen gyakorolta a közpénzek felügyeletét és elköltését, ez igaz, de attól még a másik állítás is lehet igaz, hogy önök ugyanezt csinálják. És az emberek ezt tökéletesen látják, és azt várják, hogy legalább látszatintézkedéseket hozzanak ennek a helyzetnek a meggátolása érdekében. És nem ezt teszik! Nem ezt teszik. Igen, a látszatintézkedést azért mondtam el, mert legalább látszatintézkedéseket hoznának. Amit most csinálnak, az nem más, mint hogy a közpénzek elköltését teljes mértékben el szeretnék rejtetni, és alaptörvény-ellenes javaslattal oly módon idehozzák a Ház elé, hogy egyébként sem a felvezetőben, sem a vezérszónoki körökben erről nem beszéltek.

És tudják, az a probléma, hogy lehet kétharmadra hivatkozni, lehet azt mondani, hogy az emberek háromszor szavaztak önöknek bizalmat. Igen. De egyszer eljön az az idő, és attól tartok, hogy már el is jött, amikor elkezd majd az önök népszerűsége csökkenni (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Tartasz tőle?*) - igen, attól tartok; lehet, hogy ez időzajjelben értendő -, elkezd majd csökkenni a népszerűségük, és utána nem tudják ezt a folyamatot megállítani. És nem fogják érteni, hogy miért nem sikerül az embereket visszafordítani. És nem önökért aggódom. Nem önökért aggódom, hanem az országért aggódom, mert ez a folyamat, amíg az emberek eljutnak odáig, hogy tömegével fordulnak el a Fidesztől, az azt is jelenti, hogy a közélettől is elfordulnak, a politikától is elfordulnak, és a közbizalom, a közpénzügyek átláthatósága is csorbát fog szenvedni.

Ezt el kellene kerülni. És igen, lehet, hogy az önök érdekében is aggódom, amikor azt mondom, hogy forduljanak vissza erről az útról, mert senkinek nem érdeke, hogy az ilyen javaslatok elfogadásra kerüljenek.

Elnök úr, köszönöm szépen. (*Szórványos taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Staudt Gábor képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló - 15 perces időkeretben - Schiffer András frakcióvezető úr, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tulajdonképpen ennek a megalapozó salátának a politikai jelentősége abban foglalható össze, hogy úgy tűnik, meg-

alakult a rinocéroszkormány, mert azért ezeknek a javaslatoknak az előterjesztéséhez elég komoly arcbőrre lenne szükség.

Tisztelt Országgyűlés! Ugye, arról van szó, amit itt az előbb már Staudt képviselőtársam is megzenésített, hogy annak idején a parlament elfogadta a 2007. évi CLXXXI. törvényt, az úgynevezett átláthatósági törvényt - igen, ez az álbaldali kormányok idején, a ballib parlamenti többség által történt -, és önök egy tollvonással azt javasolják, hogy az államháztartásból folyósított támogatásokat, az államháztartás alrendszeréből nyújtott költségvetési támogatásokat vonjuk ki az átláthatóság alól.

Szerintem akkor érdemes megállni egy pillanatra. Ezt a törvényt, ezt az átláthatósági törvényt a ballib többség fogadta el 2007-ben. Természetesen nem azért fogadták ők ezt el, mert annyira az átláthatóság és a közélet tisztaságának a nagy barátai lettek volna. Pontosan emlékszünk arra, hogy milyen nokiás dobozok és whiskysdobozok jöttek-mentek. Pontosan emlékszünk arra, nem volt olyan régen, amikor bécsi bankszámlán találtak pénzeket. Csak éppen a különbség az, hogy ők legalább meg akartak felelni bizonyos elvárásoknak, vélt vagy valós elvárásoknak, és hoztak olyan törvényeket, amiket utána önök, egyébként arcátlan módon, számon is kértek rajtuk.

Önök úgy kérték számon ezeket a szabályokat a szocialistákon, hogy pontosan tudták, hogy amint hatalomhoz jutnak, ezeket a törvényeket, úgy, ahogy van, ki fogják kukázni. A különbség önök között az, hogy a szocialisták ilyen vagy olyan megfontolásból, de alkottak olyan törvényeket, amelyek elméletileg alkalmasak például arra, hogy a közpénzeket megóvják. (*Gógös Zoltán folyamatosan közbeszól.*) Igen, ők nem tartották be ezeket a törvényeket. Önök semmivel nem különbek. Önök semmivel nem különbek, mint az álbaldal volt. Csak éppen egyetlen dolgot...

Ha Gógös képviselőtársamnak vitája van, nyomjon gombot! Egyébként pedig el tudom önnek sorolni, hogy hány olyan per volt a 2002 és 2010 közötti időszakban, amikor önök megcsinálták azt (*Az elnök csenget.*), az önök Kóka János minisztere megcsinálta azt, hogy elfogadtak egy átláthatósági törvényt, majd utána nem hajtotta végre, még jogerős ítélet ellenére sem hajtotta végre azt, hogy a közpénzekre vonatkozó vagy közvagyonra vonatkozó szerződéseket kiadja! Jobb lenne ezzel megbékélni, Gógös képviselőtársam!

ELNÖK: Elnézést! Elnézést kérek! Gógös képviselő úr, ne hozzon ilyen kellemetlen helyzetbe, hogy állandóan belekiabál az ülésbe!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): A helyzet viszont az, hogy a Fidesz-többség egész egyszerűen fogja, és azokat a törvényeket, amiket egyébként a ballib többség megalkotott, kidobja a kukába. Valóban, önöket törvénytelenéssel nem lehet vádolni,

hiszen egész egyszerűen úgy alkotják meg a jogszabályi környezetet, hogy ami eddig tilos volt, azt most szabad legyen. Ez a törvénymódosítás semmi mást nem jelent, mint hogy önök legalizálják a lopást. Erről van szó. Önök törvényeket sértenek? Dehogyan sért törvényt a Fidesz, hiszen a törvényeket úgy alkotják meg, hogy szabadon ki lehessen talicskázni a közpénzt!

(14.10)

Úgyhogy egyvalamiben szerintem állapotunk meg: önök nagyon sürgősen fejezzék be azt, hogy visszafelé mutogatnak, a Gyurcsány-Bajnai-időszak bűneire mutogatnak vissza! Önök ezzel a módosítással minden erkölcsi alapjukat elveszítették arra, hogy a 2010 előtti időszak visszas ügyeire mutogassanak. S nemcsak azért, mert az elszámoltatás furcsa módon nem történt meg 2010 után sem, hanem azért, mert önök törvényerőre emelik azt, amit egyébként a szocialisták soha nem mertek megtenni. Semmilyen erkölcsi alapjuk nincs arra, hogy a jövőben visszafelé mutogassanak! Ezt itt, ebben a parlamentben legfeljebb két frakció teheti meg, de ez nem a Fidesz és nem a KDNP.

Tisztelt Országgyűlés! Egyrészt fogják és a költségvetési támogatásokat egy tollvonással kivonják a 2007-es átláthatósági törvény hatálya alól, de tovább is mennek - kiegészíteném azt, amit az előbb Staudt Gábor elmondott -, merthogy egész egyszerűen eddig az államháztartási törvénynek létezett az 54/C. §-a, miszerint közérdekből nyilvános a pályázat kiírását előkészítő, a pályázatot kiíró, a támogatási igényről meghozott döntést előkészítő és a döntéshozó személy, testület által a pályázattal, a pályázati eljárással, a támogatási döntéssel összefüggésben kezelt közérdekű adatnak és különleges adatnak nem minősülő adat. Önök fogják és egy tollvonással ezt is megsemmisítik. A jövőben ez nem lesz közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat, tehát nem is lehet alanyi jogon hozzáférni, kiperegni azt, hogy adott esetben egy pályázat kiírását kik készítették elő.

Hogy mindenki világosan értse: korábban, beleértve a szocialisták kormányzásának az időszakát, legalább bírósághoz lehetett fordulni, és ki lehetett perelni, ha az ember arra volt kíváncsi, hogy egy költségvetési támogatásra vonatkozó pályázatot kik készítettek elő és hogyan, ki lehetett perelni azt, hogy kik vettek részt ezekben a döntésekben. Ne legyen félreértés, pontosan arról van szó, amiért önök rendőrt küldtek az Ökotárs Alapítványra: mert szerették volna megtudni, hogy a norvég támogatások odaítélésénél például kik a döntéshozók. Tehát annyira pofátlanok, hogy amit egyik esetben számon kérnek másokon, magánszervezeteken, azt itt most törvényerőre emelik, hogy egész egyszerűen a jövőben senki hozzá ne férhessen ahhoz, hogy önök hogyan játszadoznak a közpénzekkel.

Hogyan játszadoznak? Az előbb is elhangzott már: lehetővé teszik, hogy olyan szervezetek is köz-

pénztámogatásban részesüljenek, amelyek együttműködési megállapodást írtak alá párttal, támogatták egy párt választási kampányát, és lehetővé teszik azt, hogy a támogatásról döntést hozó személyek, állami vezetők, az önök rokonsága, az önök pereputtya annyi pénzt vigyen ki a közösből, amennyit nem szégyell. Tényleg nem szégyellik magukat? Ezen van kedvük hahotázni? Ez a pofátlanság netovábbja!

Önök azzal nyitottak áprilisban az országgyűlési választás után, hogy elkezdtek hazudozni arról, hogy a norvég pénzekhez például az LMP-nek milyen köze van, pusztán azért, mert ott volt olyan személy, aki öt évvel ezelőtt a párt listáján szerepelt. Ehhez képest önök mit csinálnak? Legalizálják azt, hogy például a CÖF annyi pénzt kapjon meg a költségvetésből, amennyit nem szégyell. Legalizálják azt, hogy bármelyik, a Fideszből kiszervezett úgynevezett civil szervezet annyi pénzt nyaljon föl, amennyit nem szégyell. Tállai államtitkár úr, ön azt csinálja, hogy ebben a törvényben legalizálja azt, hogy ha az ön pereputtya, az önök családtagjai, mondjuk, benyújtanak egy pályázatot, azt ön nyugodtan elbírálhassa, és annyi pénzt toljon ki nekik, amennyi csak belefér. Erről szól ez a törvényjavaslat. *(Folyamatos közbeszólások.)*

Halász államtitkár úr kétségbe vonja azt, hogy ez így van. Nagyon kérem, hogy olvassa el az előterjesztést. Arról van szó, képviselőtársam, hogy ez a törvénymódosítás - szerintem ha már bejön egy parlamenti vitára, esetleg olvassa el - arról szól, hogy a párt közeli civil szervezetekre vonatkozó támogatási korlátozásokat önök el akarják törölni, azonkívül pedig arról szól, hogy a jövőben semmi olyan összeférhetetlenség ne legyen, ami korábban és eddig megakadályozta azt, hogy a döntéshozók, a kormánytagok, a különböző képviselők hozzátartozói gátlás nélkül hozzáférhessenek a közpénzekhez.

Halász képviselő úr itt közbeszól nekem, hogy ne izgassam fel magamat. Tudja, nagyon érdekes az, hogy amikor önök rivális vagy riválisnak tartott szervezetek pénzügyei után kutakodnak, akkor számon kérik azt, hogy mi miért nem követeljük, hogy mondjuk, az Ökotárs Alapítvány hozza nyilvánosságra, hogy kik milyen döntéseket hoznak. Tállai államtitkár úr, az a helyzet, hogy mi elismertük itt a parlamentben, hogy igen, az is közérdekű adat. De ezek után van bőr a képükön, és betolnak egy olyan törvényjavaslatot, amely elzárja a magyar embereket attól, hogy a jövőben megismerjék azt, hogy a különböző költségvetési támogatásokra ki hogyan pályázott, kik hogyan hoztak döntéseket, és lehetővé teszik azt, hogy a családtagjaik kitalicskássák a pénzeket a közösből.

Arról van szó, államtitkár úr, hogy önök például ebben a javaslatban, ebben az előterjesztésben arra is javaslatot tesznek, hogy a Kincstár a támogató tájékoztatása alapján törli a költségvetési támogatást el nem nyert pályázat adatait a monitorrendszerből. Tehát arról van szó, hogy kiterjesztik az államháztartás egészére azt a bűnöző gyakorlatot, amit a trafik-

pályázatoknál folytattak. Ez a trafikmutyi szentesítés! Mert ott is mi történt? Hiába kérték ki különböző szervezetek a versengő ajánlatokat, kiderült, hogy a vesztes ajánlatok már nincsenek meg, önök visszaküldték, megsemmisítették, az ördög tudja, mit csináltak vele.

Az LMP pontosan arra tett javaslatot a múlt héten, hogy minden egyes állami, önkormányzati pályázat esetén, akár pénzről van szó, akár vagyontárgyról, akár koncessziós jogról, mint a trafikok esetében - a dohánykoncesszióról beszélek -, uniós támogatásról vagy egyéb külföldi támogatásokról - igen, mi ebbe beleértjük a norvég meg a svájci támogatásokat is -, a pályázati határidők elteltével valamennyi versengő ajánlat legyen a nyilvánosság, minden magyar ember számára hozzáférhető, könnyen kereshető, összehasonlítható.

Ehhez képest a kormány mire tesz javaslatot? Arra, hogy a vesztes ajánlatokat akár azonnal meg lehessen semmisíteni, hogy soha többé senki ne bukkanhasson a különböző közpénzlopások nyomára. Erről kéne beszélni, államtitkár úr! Erről adjon számot! Hogy tud a lelkiismeretével elszámolni? Ez a törvényjavaslat egy szégyen, gyalázat, ez arról szól, hogy önök még a nyomokat is el akarják tüntetni. Van képük csinálni a cirkuszt egy magánalapítvány kapcsán azért, merthogy a Magyarországnak nemzetközi egyezmény alapján odaítélt támogatásokat nem átláthatóan osztják el, majd utána, miután a rendőrség kivonult, megindították a büntetőeljárásokat, behoznak egy törvényt, és legalizálják azt a gyakorlatot, ami eddig egyébként nem volt legális Magyarországon.

Ébresztő! Itt arról van szó, hogy önök cinikusan és könnyedén mutogatnak másokra korrupciót ordítva, meg mutogatnak visszafelé a megelőző kormányokra, mert önök a kétharmadukkal meg tudják tenni, hogy legalizálják azt, ami korábban legalább nem volt legális. Tudja, államtitkár úr, az a különbség az álbaldal és önök között, hogy ők legalább elvileg számon kérhetőek voltak. 2010-ben megvolt a törvényes lehetőség arra, hogy önök az elődeiket számon kérjék. Ma még megvan a törvényes lehetőség arra, hogy önök számon kérjenek magán szervezeteket. Ha ezt a törvényjavaslatot elfogadják, ezzel saját maguknak adnak egy menlevelet, hogy önöket soha többé senki, semmilyen módon ne kérhesse számon, ha saját maguknak, a pereputtyuknak, ki tudja, kicsodának, a testvérszervezeteiknek kitolnak pénzeket. Erről szól ez a javaslat.

Vagy ha rosszul olvassuk ezt az előterjesztést, akkor kérem, államtitkár úr, igazítson már ki! Ha tényleg technikai javaslatról van szó, akkor pedig nagyon kérem arra, hogy fogadják be azt a módosító javaslatunkat, amelyben gyakorlatilag nem teszünk mást, mint a Transparency International, a K-Monitor, illetve az atlatszo.hu által megfogalmazott javaslatokkal próbáljuk korrigálni ezt a megalapozó salátát. Akkor fogadják be a módosító javaslatainkat, és ígérem, államtitkár úr, itt megkövetem önt és a

teljes Fidesz-KDNP-t, ha befogadják a módosító javaslatunkat, hiszen akkor valóban csak arról van szó, államtitkár úr... *(Tállai András: Úgy lesz.)* Úgy lesz. Most megígérte Tállai András, mindenki hallhatta, hogy be fogják fogadni az LMP javaslatait. Köszönöm szépen, államtitkár úr, mert ez ebben az esetben azt jelenti, hogy valóban csak technikai félreértések történtek.

Államtitkár úr, ezt az előterjesztést önök még nem vonták vissza. Jelenleg az az előterjesztés van a parlament asztalán, miszerint önök nem kívánják azt, hogy a jövőben közérdekből nyilvános legyen például egy pályázati kiírást előkészítő személynek a kiléte. Jelenleg egy olyan javaslat van a parlament asztalán, amely arról szól, hogy az államháztartás alrendszeréből kifizetett támogatásokra ne vonatkozzon az átláthatósági törvény. Jelenleg az a javaslat van a parlament asztalán, amelyik legalizálja azt, hogy mondjuk, a Fidesz testvérszervezeteinek közpénzeket ki lehessen tolni. Jelenleg egy olyan javaslat van a parlament asztalán, amelyik fölszámolja azokat az összeférhetetlenségi szabályokat, amelyek eddig, az elmúlt négy évben és a megelőző években is korlátozták azt, hogy a döntéshozók, az államtitkárok, a miniszterek saját maguknak vagy a pereputtyuknak közpénzeket toljanak ki. Jelenleg ez a javaslat van itt.

Kérem, hogy ha egyetért velem, akkor itt nyomjon gombot, és mondja ki azt, hangosan is, ne csak így bekiabálva, hogy támogatják az LMP javaslatát, be fogják fogadni, és ezeket az égbekiáltó szemétségeket egész egyszerűen semmissé fogják tenni.

(14.20)

Arról van szó, államtitkár úr, amit egyébként képviselőtársam is az imént megfogalmazott, hogy miután az Alaptörvény az átláthatóságot tekintve egyébként valóban - hogy mondjam - egy progresszív előrelépés volt 2011-ben abban a tekintetben, ami a nemzeti vagyona vonatkozó átláthatósági szabályokra vonatkozik, ez viszont azt is eredményezi, hogy ez a javaslat, államtitkár úr, kőkeményen szembemegy az Alaptörvénnyel.

Én azt indítványozom, hogy amennyiben ez a javaslat átmegy a Fidesz-KDNP-s szavazógépen, és az államfő aláírja ezt a javaslatot, akkor az ellenzéki frakciók közösen kérjék az Alkotmánybíróságtól ennek az egészen pofátlan javaslatnak a megsemmisítését. *(Dr. Staudt Gábor: Így van.)* Ki van zárva, hogy ez a javaslat kiállja a bárhogyan összerakott alkotmánybírói próbát, mert még a korábbi alkotmány információszabadság-rendelkezésébe is ütközik, de az az egyébként nagyon helyes átláthatósági szabály, amit önök belefogalmaztak az Alaptörvénybe, nyíltan alkotmányellenessé teszi ezt a javaslatot. Ki van zárva, hogy ezt az Alkotmánybíróság elfogadja.

És még valami bónuszt így a végére: azáltal, hogy önök kivonják a nyilvánosság elől a költségve-

tési támogatásokat; azáltal, hogy önök megsemmisítik az összeférhetlenségi szabályokat, természetesen lehetővé teszik azt, hogy offshore-gyanús cégek, offshore-gyanús szervezetek is hozzájussanak közpénzekhez. Ez is alaptörvény-ellenes, és szeretném fölhívni a figyelmet arra, hogy a múlt héten nem csak arra tettünk javaslatot, hogy mindenféle állami, önkormányzati pályázatnál - beleértve az uniós, illetve norvég pályázatokat - minden pályázati ajánlat a pályázati határidő elteltével legyen nyilvános. Arra is javaslatot tettünk, hogy az offshore lovagokat seprűzzük ki az országból, seprűzzük ki a közpénzek környékéről. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Önök ennek az ellenkezőjére tesznek javaslatot, államtitkár úr. Szégyen, gyalázat!

Ha úgy gondolja, hogy egy technikai malőr volt ez a javaslatcsomag, akkor kérem (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), kérjen szót, és jelentse be ennek a javaslatnak a visszavonását. Köszönöm szépen. (Dr. Staudt Gábor tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Államtitkár Úr! Kettő hónap után hivatkozni a KSH adataira, azt gondolom, nem is tudom, hogy minősítem én ezt. Ráadásul, ha elolvasná a szakmának a reagálását, azt mondták, hogy ez a jelentés szegénységi jelentés, szakmailag is és módszertanilag is kifogásolható. Megjegyzem, hogy több mint két hónapot csúsztak ezzel a jelentéssel.

Tudja, államtitkár úr, mikor maga jön ezzel, hogy a rezsicsökkentés mennyire támogatta a magyar embereket, és hivatkozik megint a KSH-ra, akkor nézzék már meg azokat az adatokat is, amiket maguk a szolgáltatók tesznek közzé, maguk a szolgáltató cégek. Az, amit a szolgáltatók közzétettek, nem azt vetíti le, amit a KSH mutat nekünk.

És még mondok én magának valamit: néha jó, ha az emberek közé is elmennek vidékre és őket is megkérdezik. Maga azt mondja, hogy ez a rezsicsökkentés mennyit segített a családokon. Tudja, jövőre 500 ezer családtól vonják meg a lakásfenntartási támogatást. Ötszáz ezer családtól! Többet vesznek el havonta, mint amit a rezsicsökkentés jelentett nekik, tudja, államtitkár úr!? 2500 forinttól kaphattak 10 ezer forintig körülbelül vagy egy kicsit többet lakásfenntartási támogatást, mint 10 ezer forint. A rezsicsökkentésről kérdezze már meg azokat az embereket, akik eddig fával fűtöttek vagy szénnel, vagy egyáltalán nem is tudnak fűteni, vagy a villanyuk már ki van kapcsolva, hogy mit jelent ez nekik.

És államtitkár úr, tudja mit? Februárban jöjjön el hozzánk Hajdú-Bihar megyébe, amikor már a tél kellős közepén leszünk, és megvonják a segélyeket ezektől az emberektől, és akkor mondja el ezeknek az

embereknek ott, nálunk a piacon, nem fideszes lakossági fórumon, hogy csökkent Magyarországon a szegénység. Akkor jöjjön oda, és ott, a piac kellős közepén mondja el nekik. (Czibere Károly: El is megyek.) Higgye el, ott leszek maga mellett, és meg fogom védeni magát, jó?! Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Kettő percre Vágó Sebestyén képviselő urat illeti a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én az a típusú ember vagyok, aki nagyon szkeptikusan áll a statisztikához, a statisztikai eredményekhez. Nem is igazán szoktam elhinni, amiket abban látok. De ha két különböző statisztikai eredmény szöges ellentétben van egymással, akkor azért az ember megvizsgálja, hogy melyiknek is higgyen.

Államtitkár úr említette a KSH felmérését, miszerint negyedmillióval csökkent a szegénység kockázatának kitettek száma. Ezzel szemben az Eurostat felmérése azt mutatja, hogy ezeknek az embereknek a száma nő Magyarországon, jelenleg a lakosság 30 százaléka, több mint 3 millió ember. Azt mondanám, hogy igen, járva az országot, akár a szociális ellátó intézményeket is, én inkább afelé hajlok, hogy ebben a kérdésben sajnos - és egyértelmű, hogy ezt szomorúan kell mondanom - az Eurostatnak van igaza. Úgyhogy én is óvatosan bánnék ezekkel a kijelentésekkel. Köszönöm. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Czibere Károly államtitkár úrnak.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt képviselő asszony! Tisztelt Képviselő Úr! Én értem, hogy idegesek. A tények makacs dolgok. (Zaj, közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból. - Novák Előd közbeszól: Zsebre dugott kézzel könnyű nyugodtnak lenni. - Az elnök csenget.) Vágó képviselő úrnak hadd mondjam, az Eurostat a KSH-tól veszi az adatokat. Az Eurostat nem készít önálló felmérést. Az Eurostat alapvetően a KSH adataiból dolgozik. Arról van szó, hogy az Eurostat adatai a 2012-es referenciaévre vonatkoznak, és '13-ban jelentek meg. Amik most megjelentek, azok a 2013-ra vonatkozó, '14. áprilisban felvett KSH-adatok.

Tehát az Eurostat fogalmilag nem tud a KSH-val ellentétes adatokat, mert az Eurostat a KSH adataiból dolgozik. Ennyit szerettem volna helyreigazítás-ként mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő perc, Schiffer András frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, az a helyzet, hogy

valóban jól látja, idegesek vagyunk. De tudja, miért? Azért, mert az működik és az látszik az egész költségvetési törvény, illetve a megalapozó saláta vitájánál is, hogy miközben Magyarországon az emberek, a dolgozó emberek egyre jobban szegényednek, a másik oldalon pedig egyesek gazdagodnak. Bangóné képviselő asszonynak szeretném mondani, hogy ez az előterjesztés azt jelenti, hogy a rezsicsökkentés folytatódik, csak nem akárciknél.

Arról van szó, hogy januártól hazai közpénz esetében semmi sem tiltja majd, hogy a támogatást a miniszter felesége, a helyettes államtitkár, a támogatási döntést meghozó közhivatalnok gyermeke vagy a döntést előkészítő személy saját maga kapja. Tehát folytatódik a rezsicsökkentés az önköri körökben. Tehát az a helyzet, hogy miközben az önköri gazdaság- és társadalompolitikájának az az eredménye, hogy egyre több dolgozó ember egyre többet dolgozik egyre kevesebb pénzért, a másik oldalon pedig legalizálják a lopást a tűzhöz közel álló emberek számára. Az, hogy ettől, mondjuk, kicsit idegesek vagyunk, azt gondolom, hogy talán megérthető és méltányolható.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Heringes Anita képviselő asszony, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Ami miatt igen, mi idegesebbek vagyunk, mint önök itt szemben, hogy mi nemcsak ott élünk vidéken, hanem mi még ki is megyünk a piacra is az emberek közé.

Azt mondta az államtitkár úr, hogy többen tudják fűteni a lakásukat, mint tavaly. Nem tudom, járt-e államtitkár úr tényleg mostanában vidéki településeken. *(Czibere Károly: Jártam.)* Én nagyon-nagyon sokat járok, és bemegyek a lakásokba is, mert hívják. Egy dolgot látok, hogy azon családok, akik '90 körül a családi házat kétkezi munkából fel tudták építeni, azok - tudja, államtitkár úr - most a felső szintet bedeszakázzák, és fűti a hálósobáját és fűti a konyháját, mert a többire már nincs pénze. Ugyanúgy dolgozik, ugyanúgy leteszi azt a munkát, ugyanúgy befizeti azt az adót a munkája után, mégsem tudja fűteni a házat, amit meg tudott saját kétkezi munkával teremteni anno. Igaz, hogy a gyerekek már kirepültek, és így elmondják ötven-egynéhány évesen, hogy még szerencse, hogy a gyerekek nem élnek otthon, mert így elég az, hogy fűtik a hálósobájukat, és akkor fűtenek, amikor főznek a konyhában, hogy ebben a két szobában meg tudnak élni. Ezért nagyon-nagyon kemény mondat azt mondani, hogy többen vagy jobban be tudják fűteni ezeket a lakásokat, mert valahogy az emberek nem ezt érzik.

Sőt, ha megnézzük egyébként a gázkibocsátást a fűtés miatt, a mérgező gázok szintje sokat emelkedett az elmúlt időszakban, és ezt a szakemberek is elmondják, hogy olyan gázok jelentek meg, amelyek

az elmúlt években, sőt már lassan egy évtizede nem voltak megtalálhatók a levegőben. Ennek pedig az az oka, hogy olyan dolgokkal fűt a lakosság, ami eddig nem volt. Nem gázzal fűtenek, mert a gázt már kikapcsolták. Fával sem nagyon tudnak fűteni, hanem - tudja, államtitkár úr - pont a múlt héten az egyik lakossági fórumon mondták el nekem az iregszemsei lakosok, hogy náluk például azon ruhákkal fűtenek a legszegényebb családok - és bármilyen családról is beszélhetünk, a legszegényebb családok -, amit kapnak arra, hogy a gyerekeket öltöztessék. A ruhával fűtenek be, mert avval legalább be tudnak fűteni. És ha az a kérdés, hogy a gyerekek három nadrágja legyen vagy melege is legyen, és mondjuk, tudjon írni vagy készülni az órára, akkor a családnak nem kérdés, hogy a plusz egy télikabátal fog befűteni, amit otthon talál.

(14.30)

Ami nagyon érdekes a megalapozó törvényben, hogy a kényszerkijelölését a kéményseprőknek 1 év 9 hónapra emelik önök. Ez azért is aranyos, mert én sokszor elmondtam már önöknek, hogy nagyon kedves dolog, amikor a katasztrófavédelem jelöli ki a hulladékszállító cégeket, mert nem tudják ellátni ezek a cégek a munkájukat. Itt a katasztrófavédelem kijelöl majd új kéményseprő cégeket, amelyeknek ugyanúgy nem lesz majd pénzük arra, hogy egyébként ezt a szolgáltatást a rezsicsökkentés miatt el tudják látni normálisan, és akkor majd nézhetjük azt, hogy egyre növekszik majd a szén-monoxid-mérgezés a családokban; ez valahol az önök felelősége, bárhogy tekintjük ezt a dolgot.

Én ezért be is nyújtottam egy módosító javaslatot önöknek, mert azt gondolom, hogy már nyáron is felhívtuk a figyelmüket arra, hogy hét megyében akarták akkor megszüntetni a kéményseprők a szolgáltatást, mert nem tudták a rezsicsökkentés miatt fenntartani a szolgáltatásukat, és akkor már jelezte önöknek a Magyarországi Kéményseprők Országos Ipartestületének elnöke, hogy ez így nem mehet tovább. Akkor önök azt mondták, hogy majd az önkormányzat kompenzálja ezeket a cégeket. Ezt ő maga nevezte átverésnek, hiszen ezt a kompenzációt nem kapták meg.

Ami viszont nagyon aranyos és nagyon érdekes, hogy maguk a fideszes képviselőtársai öten nyújtották be azt a módosító indítványt magához a költségvetéshez is, hogy 100 millióval növeljék meg a kéményseprő cégek támogatását, hiszen ők is érezték, hiszen saját településükön is érezték ezt a problémát.

Azt gondolom, hogy akkor ez nem egy normális dolog, ha önök 1 év 9 hónapra meghosszabbítják ezt a kényszerkijelölési időszakot. Az lenne a normális dolog, hogyha a cégek tudnának működni, ha olyan költségvetési feltételeik lennének, olyan törvények lennének, ahol nem a katasztrófavédelemnek kell kijelölni a szolgáltatót mind a kéményseprésben, mind a hulladékszállításban, merthogy az emberek

nagy része már azt érzi, hogy sem a szemétdíjat nem tudja fizetni, sem a fűtést nem tudja fizetni, sőt a fát sem tudja megvenni, mint ahogy ezt elmondtam önöknek.

Mi már próbáltunk célozni arra is, hogy mondjuk, termékdíjból meg a lerakási járulékból, amit önök befagyasztottak a 2013-as szinten, a cégek nagy része ezt sem tudta eddig sem kifizetni, úgyhogy teljesen mindegy, hogy milyen szinten fagyasztják be, hogyha nem folyik be a cégektől az összeg, mert egyszerűen nem tudják kigazdálkodni, de legalább az, ami befolyik ezekből az összegekből, a szappanadót behozták meg a mosószeradót a termékdíjnál, ami befolya, és amit elvesznek az emberektől, azt legalább költenék akkor a hulladékgyűjtő cégekre, hogy egy olyan árképzést lehessen kialakítani, ami mind a szolgáltató számára, mind az önkormányzat számára, mind a lakosság számára elfogadható, hogy az emberek ki tudják fizetni ezeket a díjakat. Mert, tudja, a tisztességesen, kétkezi munkával dolgozó embereknek az lenne a tisztességes, megnyugtató élet, ha a hónap végén is azt érezné, hogy nyugodtan ki tudja fizetni a számláit, be tudja fizetni a szemétszállítási díjat, ki tudja fizetni a kéményseprést, és minden egyebet meg tud tenni, és nyugodtan élheti az életét, és nem úgy, ahogy egyébként államtitkár úr fogalmazott a múltkori vitában, hogy egy a cél, hogy valahogy ezek az emberek meg tudjanak élni, hogy legalább a minimális dolgaik meglegyenek. Szerintem nem a minimálist érdemlik ezek az emberek, hanem egy tisztességes életet, amit önök elvesznek az elmúlt időszakban tőlük teljesen.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kétperces hozzászólások következnek. Először Novák Előd képviselő úr, Jobbik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! A holokauszti par lobbijának eredményeként kerülhetett be egy mondat ebbe a 194 oldalas törvényjavaslatba, erre szeretném most felhívni a figyelmet, hiszen több milliárd forintról rendelkezik. Ezért Staudt Gábor nagy ívű beszédét kiegészítve rávilágítanék a 204. §-ra, amely a párizsi békeszerződésről szóló 1947-es törvény végrehajtását módosítja, még hozzá akképpen, hogy a 2006 májusában végre lezárt határidőt újra megnyitva ismét lehet jelentkezni holokausztkártérítésekre a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítványánál.

Ráadásul ez a közel 2,5 milliárd forintos keretösszeg, amit a 2015-ös költségvetésből kikerestem, 2 milliárd 486,8 millió forint, 44 százalékos növekedés, mondjuk, a két évvel ezelőtti összeghez képest. Tehát miközben állítólag nagyon kevés túlélő volt ugyebár, ezt szokták mondani, mégis úgy tűnik, hogy az évtizedek múltával egyre többen vannak. Azonkívül pedig nemcsak hogy most már ismét valaki kijelentheti, ha eddig nem jutott volna eszébe, mondjuk, 2006-ig, hogy ő bizony úgynevezett holokausztt-

túlélő, ez az összeg még csak nem is inflációkövetően növekszik, mint ahogy nem növekednek egyébként, mondjuk, a családtámogatások és sok minden más sem, ott még csak inflációkövetésről sem lehet beszélni, itt egészen egyenesen 44 százalékkal növekedik.

Korábban kimondták, hogy új kárpótlásoknak nem biztosítanak már helyet, ezt mondták a kommunizmus áldozatainak kárpótlása kapcsán, most mégis az ellenkezőjét látjuk. Nem megsértve az áldozatok emlékét és tiszteletben tartva a hozzátartozók érzéseit, mégsem mehetünk el szó nélkül egy ilyen újabb több milliárd forintos kiadás mellett, főleg, ha hozzávesszük, hogy számtalan más, ehhez hasonló kiadás van még az éves költségvetésben és annak alrendszerében.

Többször fölszólítottuk már a kormányt, hogy válaszoljon végre, hogy a magyar társadalom ezzel az újabb sok milliárdos holokausztt-jóvátétellel megfizette-e már egyszer és mindenkorra a zsidósággal szemben elkövetett *(Az elnök csenget.)* „történelmi bűnét”, ha nem *(Az elnök csenget.)*, akkor pedig meddig tart még a jóvátétel. Talán az idők végezetéig?

Várom érdemi válaszukat. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő kétperces Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úrnak szeretnék segíteni egy kicsit, hogy tájékozottabb legyen. KSH. A háztartásoknak az egy főre eső élelmiszer-fogyasztásáról fogok beszélni ebben a két percben, nem luxuskiadásairól, élelmiszer-fogyasztásairól.

KSH. 2010-ben egy főre eső mérték kenyérből 43,3 kilogramm, 2012-ben 39,4 kilogramm. Húsfélékből: 2010-ben 53,7 kilogramm, 2012-ben 50,8 kilogramm. Tojás: 2010-ben egy főre eső 148 darab, 2012-ben 128 darab. Zsiradék: 2010-ben 16,9 kilogramm, 2012-ben 15,7 kilogramm. Cukor: 2010-ben 13,5 kilogramm, 2012-ben 12 kilogramm. Gyümölcs-lé: 2010-ben 12,8 liter, 2012-ben 10,6 liter. Ez az egy főre eső élelmiszer-fogyasztás mértéke.

Ugye, nem azt akarja nekem mondani, államtitkár úr, hogy kevésbé lettek éhesek az emberek, és kevesebb élelmiszerre van szükségük 2012-ben, mint 2010-ben? És ha megnéznénk, hogy mi van 2014-ben, akkor nem jobb a helyzet, hanem lehet, hogy ettől még sokkal rosszabb. Államtitkár úr, ezekkel kell szembenézni, ezekkel az adatokkal, és ezeknek az adatoknak a pozitív értelmű megváltoztatását kell megtenni. KSH.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kétpercesek utána újra Gúr Nándor képviselő úr, MSZP, 15 perces időkeretben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnézést kérek, elnök úr. Köszönöm szépen. Négy dologgal szeretnék foglalkozni. Most már nem fogom megismételni a KSH-s adatokat, de azért szeretném államtitkár úr figyelmébe ajánlani még egyszer, csak azért, hogy bön-géssze egy kicsit, és a tapasztalatok feldolgozását követően a dolgát is tudja e tekintetben, hogy mit kell tenni.

Négy dologgal, először a magán-nyugdíjpénztári kérdésekkel szeretnék foglalkozni. Itt a következőket szeretném jegyezni, már csak a jegyzőkönyv számára is. Én azt gondolom, hogy az a 3000 milliárd forint, ami körülbelül hárommillió embert érintett, annak az „elkobzása” gyakorlatilag nem más, mint az elégett pénz kategóriája, illetve az, ami veszteséges befektetéseket jelentett Magyarország számára. Ismerjük, tudják: MOL-részvények 500 milliárd forintért. És mi van belőle? Ha ma el kellene adni, ha eladnák, talán a fele.

Ismert az is, hogy 2001-ben annak idején, ha már magánnyugdíjpénztárról beszélünk, akkor hozzákapsolom az önök által kedvelt devizahiteles témát, 2001-ben indult útjára a történet. Orbán Viktor, Matolcsy György, Járai. Ismerik ezeket a neveket, ugye? Oké, akkor rendben vagyunk, akkor megvan az alap. *(Derültség a kormánypárti sorokból.)*

Azt is tudják, hogy 2010-ben, amikor odaértünk a kormányváltáshoz, ott a padsorok környékén Kósa Lajos, Szijjártó megszólalásai mit jelentettek a forintnak.

(14.40)

Azt is tudják, hogy mit csináltak talán 2013-ban a végtörlesztés tekintetében, amikor a több tízmillió forintot visszafizető emberek számára mértékadó segítséget nyújtottak. Tudják, itt a Parlament falai között is van önök között olyan képviselő, aki több tízmillió forintot fizetett vissza, ezen több millió forintot nyert, és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal azt nem vizsgálhatta, hogy azok a források honnan származnak. Ez a tisztességtelenség, ez a becstelenség! Azt gondolom tehát, hogy akkor, amikor önök az emberekről beszélnek, az ő megmentésükről és sok minden egyéb másról, akkor érdemes elgondolkodni azon, hogy mit is csinálnak.

És most a magán-nyugdíjpénztári megtakarítások tekintetében az elkobzott 3000 milliárd forint mellett az újabb 200 milliárd forintra is szükség van, mert nem tudták netadóból meg sok minden egyéb másból beszédni. Megpróbálnak mindent, megtesznek mindent annak érdekében, hogy az emberektől elvegyenek mindent, ami az övék. És közben hol van az egyéni nyugdíjszámla? És közben mi lesz majd 10-15 év múlva a nyugdíjakkal? Erre nem gondolnak,

persze hogy nem gondolnak! Jóllaktak vagy jóllaknak, s közben érdektelen, hogy 15 év múlva mi lesz az emberekkel. Az nem számít!

Ha már nyugdíjak, akkor még ehhez három tévelt hozzáteszek önöknek. 2010 előtt önök még megvédték a nyugdíjakat: megvédjük, kiállunk a nyugdíjakért, garancialevelet nyújtanak. 2010-ben a választások után az első nyilatkozatok arról szólnak, hogy minden nyugdíjat, ami az öregségi nyugdíjkorhatár elérését megelőzően volt, megszüntetnek. Egyet nem - ismerik -, a hölgyek 40 éves szolgálati idő utáni nyugdíjba vonulási lehetőségét, de itt is, mint ahogy tegnap elmondtam, szembehazudták a társadalmat, mert nem 40 év szolgálati idő után, hanem megváltoztatták, 40 év jogosultsági idő után mehetnek el a hölgyek nyugdíjba, ami szorítottabb feltételt jelent számukra, kevesebb szolgálati időtartamot jelent számukra.

De ugyanúgy azokat a fajta nyugdíjlehetőségeket, amelyek az idő előtti nyugdíjba vonulás esélyét adták meg az embereknek, ezeket is likvidálták. S most a napokban miről döntöttek, miről döntenek? Arról, hogy a karkedvezmények rendszerét is megszüntetik, az elkövetkezendő időszakban, 2015. január 1-jétől már karkedvezményre jogosító időt nem lehet szerezni. Olyan veszélyes üzemerületeken, ahol sugárveszély van, meleg üzem van, ahol buszokon, vonatokon mozdonyvezetők kockáztatják nemcsak a saját testi épségüket nyilván, hanem másokért is felelősséget viselnek - és sok minden egyéb más tevékenységet lehetne még említeni -, ezeket önök likvidálják, megszüntetik, és hiába a foglalkozás-egészségügyi károsodás az emberek életében, ez nem számít. Persze, önök ezt soha nem mérték, hatástanulmányokat soha semmiről nem csinálnak, csak döntenek.

S amikor a problémák ebből fakadóan majd előjönnek, amikor balesetek lesznek, isten ne adj', akár a vasúti pályákon vagy épp a közutakon, akkor helyt fognak állni önök? Akkor oda fognak állni azon emberek elé, akik a családtagjaikat veszítik el pont abból fakadóan, hogy pszichikai terhelésből és sok minden egyéb másból fakadóan foglalkozás-egészségügyi károsodás okán ezek az emberek nem tudtak a jogosan megszerzett kedvezményekkel élni? Akkor önök mit fognak mondani? Akkor önök hogy fognak cselekedni? Ezen is érdemes lenne elgondolkodniuk. El fognak bujdosni? Vagy éppen nem is fognak törődni vele? Ez a legnagyobb cinizmus, amit megtehetnek.

A korengedményes nyugdíjazások tekintetében a 2015-ös költségvetésben mintegy 34 000 millió forintot kivesznek a rendszerből. Ennyivel csökkentik. Azt gondolják, ez a pénz is kell, persze hogy kell! Stadiont kell építeni, és a Jóisten tudja, mi minden mást még, ami az önök számára és a holdudvar számára fontos lehet.

De még azt is, amit a munkáltatók egyszerre, egy összegben, előre megfizetnek, azt a 13 százalékos járulékoszeget, még azt is kiveszik a gondolkodásból, annak a lehetőségét sem adják meg. Egy munkáltató, aki gondoskodni akar, mondjuk, egy 61-62 éves emberéről, mert tényleg adott esetben egészségkárosodást szenvedett, és úgy gondolja, hogy neki is persze gazdasági szempontból talán jobb, ha gondoskodik róla, nyugodt átmenetet biztosít, és közben egy fiatal, egy energiával telt fiatal tud helyette beállítani, gazdasági értelemben vetten is hasznot, hozamot tud elkönyvelni, másik oldalról pedig az empátia okán gondoskodik a volt munkavállalójáról, megfizeti a járulékot, nem, önöknek ez sem kell. Nem számít, hogy normális, logikus, előremutató dolgokat tennének a munkáltatók e tekintetben, egy a lényeg: ha önök azt mondták, hogy nem lesz korkezdvezmény-szerzési jogosultság, akkor nem lesz. Akkor nem számít, hogy a munkáltató jótékony cselekedetet hajt végre a munkavállalója irányába - nem, akkor sem lesz!

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A harmadik dolog, amit mindenképpen meg szeretnék említeni, ez a munka világához kapcsolódóan a Nemzeti Munkaügyi Hivatal likvidálása. Ezt is eltörlik a föld felszínéről, darabjaira zúzzák a rendszert, s azt mondják, hogy egy barátságos szolgáltatási rendszert építenek ki azzal, hogy szétzúzzák, azzal, hogy öt-hat helyre szétdobálják mindazt, ami egy egységes keretek között működött, s jól működött. Félelmetes a cinizmus, amikor azt mondják, hogy versenypiaci helyzetek körülményei közé kell helyezni mindezt, amikor önök meg különböző szolgáltatási felületeket úgymond monopolizálnak. Pont azt, ahol a legszerencsétlenebb sorsú emberekről, akik munkájukat veszítették vagy hosszú időn keresztül nem tudnak munkához jutni, azt akarják piaci felületre tenni? Nem érzik azt, hogy túl cinikus ez a történet? Nem érzik azt, hogy ellentmondásos ez a dolog? Azt is hozzá szeretném tenni, hogy azzal, hogy megszüntetik, hogy szétzúzzák, nem oldják meg a helyzetet.

A valamikori Munkaerő-piaci Alap helyébe lépő Nemzeti Foglalkoztatási Alap kapcsán gyakorlatilag a munkaadóktól és a munkavállalóktól több járulékot szednek be, több járulékkerhet adnak rájuk, vetítenek rájuk, de miközben több járulékot szednek be tőlük, aközben például az aktív foglalkoztatáspolitikára, ami arról szól, hogy ha valaki elveszítette a munkalehetőségét, akkor segítő kézre találjon támogatások formájában, hogy könnyebben elhelyezkedjen vagy/és új szaktudás szerzésére kerítsen sort, keríthessen sort, arra meg sajnálják a pénzt, arra

meg nem adják oda a forrásokat, kevesebbet adnak oda, mint korábban.

Hogy működik ez a rendszer? Csak közfoglalkoztatásból áll a történet? Én értem a közfoglalkoztatás lényegét, higgye el, államtitkár úr, nem is vagyok ellene annak a közfoglalkoztatásnak, ami produktumot termel, annak a közfoglalkoztatásnak, ami a versenyszférában és a közfoglalkoztatásban foglalkoztatott ember között nem szül indulatot. De annak a közfoglalkoztatásnak, ami l'art pour l'art alapú, ami a lapát támasztását délelőtt az egyik oldalon, délután a másik oldalon jelenti, annak nincs értelme, és annak az embernek sem használ, akivel ezt csináltatják, és nagyon sok ilyen eset van. És nagyon sok jó példa is van, ezt azért szeretném hozzátenni, de ez nem az önök dicsősége, mert ez így volt évtizedeken keresztül, hogy értékkeremtéssel párosuló folyamatok is zajlottak.

Azt szeretném mondani önöknek, az embereket nem statisztikai alanyként kell használni. Nem arra kell használni, hogy a statisztikán keresztül kiveszem őket a munkaügyi, munkanélküli-, álláskeresési ellátásokból, és beteszem őket kvázi foglalkoztatottként a közfoglalkoztatásba, és harsogom azt, hogy nő a foglalkoztatás Magyarországon. A frászt! Sajnos nem! A foglalkoztatás számadatai, statisztikai adatai a közfoglalkoztatásból fakadóan változnak, és abból, hogy a külföldön dolgozók - Matolcsy: 500 ezer ember, most már 600-ról beszélnek, külföldön végez munkatevékenységet -, a gazdasági üldözöttek köréne az a része, aki egy évnél nem régebben végez munkatevékenységet külföldön, beleszámítódik ebbe, és abból, hogy a nyolc órában foglalkoztatottak helyett sok esetben csináltak négyórás embereket. 50-60 ezerrel több egyébként a négy órában foglalkoztatottak száma most, mint a korábbiakban, négy évvel ezelőtt volt. Nem nyolcórásból kell négyórásokat csinálni. Nem! Nullaórás foglalkoztatásokból kell négyórásat vagy nyolcórásat csinálni, az a foglalkoztatás. És hol? A versenyszférában, ott, ahol adóforintokat termelnek.

Önök azt mondták, egymillió új munkahelyet teremtenek, de nem akárhol, a gazdaságban, ott, ahol adóforintok termelődnek. Semmit nem csinálnak e tekintetben. Semmit!

(14.50)

Szembehazudják a társadalmat, azt gondolják, ez elég. Ideig-óráig biztos, de folyamatában, hosszú távon biztos, hogy nem elég.

S még egy kérdés, ami a szegénység kérdéskörét érinti: államtitkár úr, KSH; csak KSH, ne más. A társadalmi egyenlőtlenségek nőnek.

Államtitkár úr kell hogy ismerje, 2014. november 26-a, KSH. A társadalmi egyenlőtlenségek nőnek, és ezt úgy lebontva, hogy az alacsonyabb jövedelmi osztályba tartozók által megszerzett jövedelmek nagysága az arányaiban csökken, időben előrehaladva. Érti ugye, amit mondok? *(Czibere Károly bólint.)* Oké. *(Derűltség.)* Ha érti, akkor ez ellen tegyen. Ha érti, akkor cselekedjen azért, hogy azok az emberek, akik a társadalom peremén élnek, akik bizonyos értelemben megszenvedve a mindennapjaikat, csak nagyon kicsi jövedelemhányadra tudnak szert tenni, azok ne csökkenő mértékű jövedelemre tegyenek szert, hanem növekvő mértékűre, mert társadalmi béke csak ebben a helyzetben lesz.

Ne akarjon társadalmi robbanást, államtitkár úr! Ne akarjon, higgye el, hogy azok a szabolcsi, Borsod-Abaúj-Zemplén megyei képviselők látják, hogy mi zajlik azokban a térségekben, ahol az emberek megszenvedik a mindennapjaikat. Nem elvenni kell az önkormányzatok azon pénzügyi felületeiből, ahol közvetlen, kézzel nyújtható segítséget tudnak adni az emberek számára.

Azt kell végig gondolni, hogy lehet ebben segíteni. A legszegényebbek részesedése nem csökkenhet, hanem nőnie kell a jövedelmek tekintetében; ma pedig csökken.

De hogy egyértelmű és világos legyen, ezért mondok erre is önnek két példát. Öt jövedelmi ötévre, 20 százalékra bontom a megszerzett jövedelmek tekintetében azokat, akik dolgoznak és jövedelemhez jutnak. Négy adatot mondok önnek, és hasonlítsa egymáshoz, 2009, 2013: 2009-ben az alsó 20 százalék, a legrosszabb helyzetben lévő 20 százalék a megszerzhető források 10 százalékához jutott hozzá. Nem sok, de a 10 százalékához jutott hozzá. 2013-ban ez az alsó 20 százalék a megszerzhető források 8,6 százalékához jutott hozzá, azaz csökkent a részesedésük.

Miközben 2009-ben a felső 20 százalék 34,2 százalékhoz jutott hozzá, ami elég jelentős, de 2013-ban hogy néz ki ez a helyzet? Azt is mondom önnek: 37,2 százalék. Azaz a néhány esztendő leforgása alatt, az önök kormányzásának az időszakában 1,4 százalékot csökkent az alsó 20 százaléknak a jövedelmekből való részesülése, és 3 százalékkal nőtt a felső 20 százaléknak a jövedelmekből való részesülése. Miközben a minimálbérek vonatkozásában a mai minimálbér kevesebbet ér, mint a 2010-es vásárlóerő-értéke; miközben a létminimum, az olló a minimálbér és a létminimum között pedig kinyílt, tovább erősödött. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időkeret leteltére.)*

Mondhatok még rengeteg szám adatot, elnök úr, de a csengő az csengő, úgyhogy befejezem a mondanót.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlöm önöket. Örülök, hogy mindenki mindenkit ért, én a képviselő urat, az államtitkár is a képviselő urat, úgyhogy államtitkár úr kér szót, Czibere Károly államtitkár úré a lehetőség. Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! KSH, KSH. Kenyérfogyasztás 2003 *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiban. - Dr. Szakács László: Figyelünk!)*, 2008, 2009; kenyérfogyasztás 57-ről 42, 25 százalék csökkenés. Hús 17-15, tej 63-ról 53-ra, tojás 174-ről 148-ra, ez 20 százalék csökkenés; zsír 6-ról 3,6-ra, a felére csökkenés. Köszönöm szépen. *(Dr. Staudt Gábor: Mik ezek? Adókulcsok?)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces hozzászólások következnek. *(Czibere Károly: Ez a válság előtti év. Itt van a KSH.)* Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó. *(Zaj, közbeszólások.)* Egyébként a Magyar Országgyűlésben egyetlenegy képviselőt hívnak Staudt Gábornak, ő kapja meg a szót, más nem. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, főleg, hogy az én időmből megy, úgyhogy belátását kérem képviselőtársaimnak. *(Derűltség.)*

Tehát azt szeretném felhozni, hogy ha itt felmerült, hogy új kárpótlási igények is megnyílhatnak, akkor korábban a hadirokkantak, hadiözvegyek és hadiárvaik esetében az 1994-es törvénnyel lezárt úgymond kárpótlást, ami egy összegben volt kifizetendő az ő részükre, és nagyságrendekkel elmaradt attól az összegtől, amit tőlük a kommunizmus évei alatt politikai okokból megvontak, akkor azt szeretném, hogyha ezeket a juttatásokat is felülvizsgálánánk, lévén, hogy annak idején, amikor erre határozati javaslatot nyújtottunk be, a kormány és a jelen lévő Hende Csaba miniszter úr azt mondta, hogy új kárpótlási igényeknek a kormány nem kíván helyt adni, illetve a régieket nem szeretné újrainyitni.

De én mégis nagyon szeretném azt, hogyha ezekkel az emberekkel korrekt módon elszámolna a kormány. Arról van szó, hogy az ő juttatásaikat a kommunizmus alatt, a Rákosi-rendszerben elvonták, azokat a juttatásokat, amelyek őket megillették, és 1994-ben ahelyett, hogy kiszámolták volna, hogy mekkora összegtől estek el ezek az emberek és számukra ezt kifizették volna, azt kell mondjam, hogy egyébként ez kamattal lett volna, kamatos kamattal lett volna a korrekt, ehelyett egy egyösszegű, ahhoz képest, ami kiesett nekik, egy nagyon alacsony kifizetésben volt részük.

Szeretném, hogy ha eljönne egyszer az az idő, hogy ezekkel az emberekkel elszámoljanak. Nagyon

várják ezek az emberek, nagyon bíztak benne, hogy 2010-ben vagy 2010 után ez megtörténhet, de sajnos a Fidesz-kormánynak ez nem volt fontos. Okokat, érveket mindig találnak, hogy miért utasítják el ezeknek az embereknek a panaszát, a jogos igényeit, de sajnos attól tartok, hogy arra játszanak, hogy mindenki elhalálozik, aki annak idején erre a juttatásra jogosult volt, és így egy idő után már nem lesz kinek ezt kifizetni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr, két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Biztos tudja, hogy 2008 őszén volt a gazdasági, pénzügyi világválság, ugye? Tudja, hogy azt követően önök évek hosszú során keresztül hivatkoztak arra, hogy még mindig, még mindig érződik a hatása. No, hát akkor az az adatsor, amit használ, az arról az időszokról szól. Tehát ahhoz képest is egyébként utána folyamatos csökkenés van az önök kormányzása időszakában.

De nemcsak erről akarok beszélni, nemcsak KSH-s adatokról akarok önnel beszélni, hanem olyan tényszerű bérbeli, folyamatbeli változásokról, amelyekkel ha nincs tisztában, akkor legyen tisztában; egyet mondtam: a minimálbér összege vásárlóerőértékben ma kevesebbet ér, mint 2010-ben. 66 483 forint ma, 60 200 forint volt 2010-ben, és 18 százalékos inflációval számoljon vissza, és akkor megtudja, hogy mennyit ér ma ez a pénz. 5 ezer forinttal kevesebbet, mint 2010-ben ért.

Azt is tudja, amit az előbb elkezdtem, hogy a létminimum tekintetében 2010-ben 77-78 ezer forint az egy főre eső létminimum, 60 200 a minimálbér, volt 17-18 ezer különbség. Most meg 88 ezer, miközben 66 ezer a minimálbér, 22 ezer a különbség, 5 ezerrel több. Az egyik oldalon, amikor az emberek zsebében van, akkor kevesebb, a másik oldalon, amikor a különbség nő, a teher nő, akkor meg több a helyzet.

Közben, ha a bérekről beszélünk, ne csak mindig a minimálbérről, a létminimumról, beszéljünk arról, hogy hogyan néz ki ma a köztisztviselőket érintő illetménytábla. Az illetményalap az önök négyéves ciklusában egyetlenegy fillérrel nem változott, 38 650 forint. Tudja, nem volt olyan ciklus a rendszerváltás óta, ahol ne lett volna illetményalap-béli változtatás. És mit csináltak a közfoglalkoztatottak bérével? Nemcsak arról kell beszélni, hogy mennyit nőtt és hogyan és miképpen, hanem csináltak 47 ezres bért nekik. Most 51 ezer forint környékén van.

Ez a szegény, hogy fillérékért akarják *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időke-*

ret leteltére.) a nyomorban tartani az embereket, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók felszólalásaihoz. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Államtitkár úr, mutatnék én magának valamit, biztosan ismeri az anyagot *(Felmutatja.)*, bár az itt elhangzottak után nem vagyok benne biztos: Magyar nemzeti társadalmi felzárkóztatási stratégia II.

A múlt héten közérdekű adatigénnyel fordultam önökhöz, mert nem volt nyilvános ez a stratégia. És láss csodát, megkaptam a választ, és 25-én nyilvánossá is vált, feltették a honlapra ezt a stratégiát.

A 69. oldalból olvasnék önnek. 5.2.1. A stratégia célrendszere, átfogó és specifikus célok. Néhányat kiemelnék, és rá fog jönni, hogy miért.

(15.00)

1. A szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élők arányának csökkentése, különös tekintettel a roma népességre. 1.1.2. Gazdaság- és vállalkozásfejlesztés a hátrányos helyzetű, alacsony iskolai végzettségű emberek foglalkoztatása érdekében, elsődleges munkaerőpiacon a magas élőlétszámú ágazatok, szociális gazdaság, atipikus foglalkoztatási formák. 1.1.3. A munkaerő-piaci integrációt támogató munkaügyi és szociális ellátások, szolgáltatások elérhetőségének, minőségének, hatékonyságának fejlesztése. 1.1.4. A közfoglalkoztatás mint a közösségért végzett értékteremtő munka rendszerének fejlesztése, bővítése, a lehetőség szerint személyre szabott közfoglalkoztatásnak a nyílt munkaerőpiacra való átmeneti jellege erősítése. 1.1.5. Az aktivitást erősítő, a munkavállalásra ösztönző segélyezési rendszer kialakítása. Gondolom, hogy ezt meg fogja nekünk magyarázni, hogy mi ez. 1.1.7. A jövedelmi egyenlőtlenségek további növekedésének megakadályozása. Mire gondoltak, államtitkár úr? 16-szoros. Az önök idejében elszabadult, brutálisan nőtt a jövedelmi különbség.

2. pont: a szegénység, szociális kizáródás újratermelődésének megakadályozása. Mire gondoltak, államtitkár úr? A gyermekek szegénységének csökkentése. Tudom, hogy megint fog jönni a KSH-adatokkal, akkor én is említenék egyet: Magyar Tudományos Akadémia, a 7 év alatti gyermekeknek a 42,2 százaléka él ma Magyarországon szegénységben; 7 év alatti gyermekekről beszélünk. 2.1.2. A gyermekjóléti, gyermekvédelmi ellátások, szolgálta-

tások elérhetőségének, minőségének, hatékonyságának fejlesztése. 2.2. A roma és tartósan rászoruló gyerekek oktatáshoz való hozzáféréseinek javítása. 16 évre csökkentettük a tankötelezettséget, érti, államtitkár úr. A végzettség nélküli iskolaelhagyás csökkentése. 16 éves korhatár, államtitkár úr.

A társadalmi-gazdasági javakhoz történő egyenlő esélyű hozzáférés javítása, a társadalmi összetartozás erősítése. Biztos nagyon sokat tudna Kósa Lajos, Szijjártó Péter, Simicska Lajos - vagy hány embert soroljak még? - erről a pontról beszélni, mert felfoghatatlan számomra. A lakhatási körülmények, a lakhatás biztonságának javítása, lakhatási lehetőségek bővítése, bérlakás. 500 ezer embertől, családtól vesz el a lakhatási támogatást. Tudja, államtitkár úr, többszörösét vesz el, mint amit a rezsicsökkentés jelent nekik.

A romák, tartósan rászoruló és gyermekek egészségi állapotának javítása, a születéskor várható élettartam növelése, valamint az egészségügyi ellátórendszerhez való hozzáférésük javítása. Tudja, államtitkár úr, amikor ezektől a hátrányos helyzetű családoktól még a segélyeket is megvonják, még az orvoshoz sem fognak tudni elmenni. Nem hogy a gyógyszerét nem tudja kiváltani, ami most már általános, hogy gyógyszert nem tud a gyerekének venni, ha véletlenül ezeket a gyerekeket beutalják, mondjuk, a megyeszékhelyre, a kórházba, esélye nem lesz, mert nem lesz miből neki kifizetni az utazási költséget. És az utolsó pont: az érintettek bevonása a programok tervezésébe, végrehajtásába, értékelésébe. Na, ez a legfontosabb. Jó lenne, ha néha az érintetteket is megkérdeznék. Tanulságos, ezt néha olvasgatni kellene azoknak is, akik megírják ezt az anyagot, mert érdekes dolgok találhatók benne.

Ugyanebből az anyagból - mert kétszer feltettem már ezt a kérdést, de nem kaptam rá választ - megint olvasok magának valamit. 80. oldal: óvodáztatás. A védőnők és a családsegítő gyermekjóléti szolgálat munkatársainak bevonásával és az óvodáztatási támogatás biztosításával ösztönözni kell a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek szüleit, hogy a gyerekeiket 3 éves korukban kezdjék óvodába járattatni. Segíteni kell a szülőket abban, hogy az anyagi hiánya - megfelelő ruházat, útiköltség s a többi - ne legyen akadálya az óvodába járásnak. Érti, államtitkár úr, miről van itt szó! Szél Bernadett már elmondta előttem. Megvonják az óvodába járási támogatást, akkor, amikor kötelezővé teszik a szülőknek, hogy 3 éves kortól járassák óvodába a gyerekeiket.

Hát hogyan gondolják maguk ezt?! Majd azt gondolják, hogy az óvónő 30 gyerekre beviszi mindennap a ruhát, a mosószeret, a tisztálkodási szert, amit előtte még jól meg is adóztatnak, és felemelik az árát? Vagy hogy gondolták maguk ezt? (*Tessely Zoltán: Most nem a piacon vagyunk!*) Ja, és még meg is

fogják őket büntetni, mert ha nem jár óvodába, akkor fogják és a családi pótlékot elveszik még a nyomorult családtól, hát ha már eddig nem taszították őket a gödörbe, még földet is hánynak rá. Hadd pusztuljon már el, mert nincs rá szükség! Csak teher a Fidesz-KDNP-kormány számára, teher! (*Tessely Zoltán: Nem a piacon vagyunk!*)

És tudja mit? Kétszer tettem már fel, és nem kaptam rá választ, mit fognak kezdeni az orvosi ellátással, a gyermekorvosokkal, amikor igazolnia kell a gyerekeknek a hiányzást, és többszörösére fog a gyermekorvosi rendelőben nőni a szülőnek meg a gyerekeknek a száma, mert az igazolást vinni kell, mert ha nem viszi az igazolást, elveszik a családi pótlékot.

Szóval, tisztelt államtitkár úr, én nem erről akartam a beszédemben szólni, de egyszerűen (*Derűtség, zaj a kormánypártok soraiban.*) az ember nem tud napirendre térni, ahogy maguk itt viselkednek ebben a parlamentben. Úgy tesznek, mintha fogalmuk nem lenne róla, bár hozzáteszem, hogy én új képviselőként azt érzékelem, hogy maguknak tényleg fogalmuk nincs erről, hogy mi van ebben az országban. De higgyék el, hogy magukat ezzel szembesíteni fogják, egyre többet fogják szembesíteni a magyar emberek, és ha nem vették volna még észre, itt amikor én felhozom az óvodásokat meg a 7 év alatti gyerekeket, itt gyerekekről beszélünk, a gyerek még nem tud védekezni, ő nem tud mit csinálni, ő ki van szolgáltatva mindennek, amit tesznek neki. Ne csinálják ezt! Ne csinálják! Akik mindig arra hivatkoznak, hogy nekik fontos a család, hogy fontosak a gyerekek, mert a legnagyobb értékünk, néha bizonyítsák már be ennek a Háznak a falai között is egy költségvetésnél, egy megalapozó törvénynél, hogy tényleg, tényleg fontos ez maguk számára, mert úgy veszem észre, hogy ez nem így van.

Nagyon remélem, hogy nem későn fognak ezekkel a problémákkal szembesülni, és nem beláthatatlan következményei lesznek, mert a költségvetést, ha elfogadja ez a Ház, olyan beláthatatlan következményei lesznek, amit, én azt gondolom, hogy egy kormány sem tehetne meg ebben az országban. Köszönöm szépen. (*Kunhalmi Ágnes: Bravó! - Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vargha Tamás államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Staudt Gábor képviselő úr a hadigondozásról ejtett néhány szót. Engedje meg, hogy tájékoztassam képviselő urat és a tisztelt Házat, hogy nem ennek, az előttünk fekvő törvénynek a részeként, hanem a honvédek jogállásáról szóló törvény részeként tárgyalja a Ház. Ma tárgyalta a Honvédelmi és rendé-

szeti bizottság azt a javaslatot, amelynek keretében a hadigondozottak ellátásán belül a hadiözvegyek ellátását 50 százalékkal fogja emelni a kormány. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ismét visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy a mai nap is tanulságos mindenképpen, mert fontos ez a törvény, és fontos hozzászólások voltak az ellenzék padosoraiból is.

Staudt Gábor megjegyzéséhez annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy bármilyen kárpótlási igény, hogyha jelentkezik, a Magyar Szocialista Párt, azt gondolom, hogy támogatja, de én mindenképpen támogatom, mert fontosnak tartom. Viszont nem értem Novák Előd képviselőtársam mondatait, és talán hogyha kétpercesben reagál, akkor azt megköszöném. Például azt nem értem, hogy az úgynevezett holokauszttúlélők, ez pontosan az ő olvasatában mit jelent, mert azt gondolom, hogy a zsidókárpótlásról, amikor szó van ebben a költségvetésben, én teljes mértékben egyetértek vele, meg támogatom is, mert azok, akik el voltak hurcolva és a családtagjaik, azok nagyon sokat szenvedtek, és ebből adódóan én úgy gondolom, fontos lenne ezt a kérdést helyretenni.

A másik kérdésem pedig az: meddig kell még fizetnünk, egy ilyen mondat is volt, ha jól emlékszem, tehát ezt sem értem, hogy meddig kell. Amíg van holokauszttúlélő, és amíg van erre törvény, azt gondolom, hogy az nem lehet kérdés, hogy meddig kell fizetni.

Az eredeti felszólalásomat pedig azért kértem, mert többször említést tettem a nemzetiségi önkormányzatok létjogosultságáról, és ez a kormány többször is elmondta, hogy mennyire fontosak a nemzetiségiéik ebben az országban.

(15.10)

Mégis, amikor látom a törvényjavaslatot, azt veszem észre, hogy még ebben a kérdésben is akarnak manipulálni azokkal a kis forrásokkal, amelyeket kapnak a nemzetiségi önkormányzatok. Például van egy törvényjavaslat, amely a 339. § (2) bekezdésében hatályon kívül helyezi a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 128. §-ának (3) bekezdését, valamint a 156. § (1) bekezdésének a) és b) pontját. Hogy értsék, itt miről van szó, elmondom, hogy van egy feladatalapú finanszírozás a nemzetiségi önkormányzatoknál, és ez, amint már említettem

egyébként jó két hete a parlament falai közt, pontrendszerben volt eddig, tehát ki hány pontot kapott, melyik nemzetiségi önkormányzat ahány pontot kapott, úgy szorzódott fel egy bizonyos összeghatárig. Többnyire egymillió, egymillió-kétszázezer forint volt egy nagyobb város önkormányzatának a támogatása az alapfinanszírozás mellett. Tehát feladatalapú támogatás. Ezt most meg akarják változtatni olyan szinten, hogy nem a kormány fogja ezt a kérdést eldönteni, hanem parlamenti hatáskörbe vonja. Illetve átláthatatlanná teszi az egészet, nem lesznek azok a garanciális rendelkezések, amelyek fontosak, hogy a nemzetiségi önkormányzatok feladatalapú támogatáshoz jussanak. Ezért természetesen beadtam egy módosítót ehhez a törvényhez, és kérem is, hogy majd támogassa a kormánypárti képviselőcsoport mindkét része. Fontosnak tartanám, ha már a nemzetiségekről nagyon sokszor szó esik.

A másik a szegénység kérdése, amiről nagyon sokan említést tettek. Nagyon sokan elmondták, hogyan látjuk mi az ellenzéki padosorokból, és nem azért állunk fel és szeretnénk elmondani, mert szeretnénk csak olyanokat mondani, amik a kormánypárt ellen szólnak, hanem mert valóban, az utca embere másképp éli meg azokat a hétköznapiakat, amelyeket önök nem látnak. Nemcsak Borsod és nemcsak Szabolcs most már, ott látványosabban jelenik meg ez a probléma, de Hajdúban is, akár Zala megyében, vagy bármelyik nyugat-dunántúli megyét is lehetne már mondani. Itt nemhogy a csekkek befizetésén gondolkodnának, hogy esetleg hónap végén be tudják fizetni, hanem azon, hogy miként tudják a tizenkettedik, tizenharmadik csekket valamilyen szinten rendezni, az utolsó részét. Nem tudják, annyira felhalmozódtak a be nem fizetett csekkek, hogy nem tudják kezelni. Most beszélünk az adósságkezelésről lakásügyekben, de higgyék el, lassan ott tartunk, ha jobban körülnézünk, hogy nagyon sok helyen nem tudnak villanyt kapcsolni a karácsonyi ünnepek alatt. Ez nem ijesztgetés, hanem tény, mert nem tudják kifizetni azt az összeget, ami a rezsizhez tartozik.

Ezért azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne odafigyelni. Tudom, hogy a kormány érzékenysége télvíz idején általában megvan. Főleg azért is fontos, mert a közfoglalkoztatás valóban ad lehetőséget arra, hogy ebben a kérdésben többet lássunk. De azt veszem észre, hogy ebben az időszakban mégsem kapnak annyi segítséget a rászorultak - a családokra gondolok -, mint amennyi kellene. Azért nem, mert nincs igazi tél még, tisztelt államtitkár úr. De ha betör a valódi, igazi tél, azt gondolom, nagyon nagy a baj, mert sem fűtés nincs, sem pedig egyéb olyan tartalék, amiből tudnának ezek az emberek élni. Ezért azt gondolom, kell egy ilyen prevenciós programot készíteni. Tudom, azt mondja, hogy van. De

mégis kell egy valódi prevenció programot készíteni arra, hogy mi lesz télvíz idején, ha ránk tör a hideg, és onnantól kezdve az emberek fűtési és egyéb más problémái megnőnek.

Az óvodáztatás és iskoláztatás kapcsán már elmondtam, de kiemelten szeretném hangsúlyozni, hogy nincs elég pénz a tanodákra. Nincs elég pénz azokra a tanodákra, amelyeket önök nagyon meghirdettek két évvel ezelőtt, és megpróbáltak ezekre forrásokat biztosítani. Írd és mondd, 17 éve működtünk Nagykanizsán egy közösségi házat, amely országos, sőt nemzetközi hírű, de lassan be kell zárunk, mert egy éve nincs pénzünk arra, hogy fenntartsuk a hétvégi kollégiumunkat, a tanodánkat. Pedig többnyire százas nagyságrendű a fiatalok száma, akik ott vannak, középiskolások, általános iskolások, sőt felnőtt főiskolai hallgatók is vannak ebben az intézményben. Be kell zárunk február-márciusban, mert nincs rá forrásunk, bár több megkeresést is tettünk, de nincs. De nem mi vagyunk az egyedüliek, hozzáteszem, az országban több ilyen van, hogy be kell zárni azokat a jól működő tanodákat, amelyek segítik az állami rendszert az oktatásban.

Ezért sem értem, ha azt mondják, hogy vannak pénzek, vannak jó modellek, minták, amelyeket láthatnak és láthattak az elmúlt időszakban, de miért nincs támogatás a költségvetésben, miért nem látjuk, hogy azokkal akarnak valamit tenni. Mert én pont az ellenkezőjét látom, azt, hogy politikai szintre vitték ezt a kérdést is. Ahol sárgább a nemzetiségi önkormányzat, oda adnak forrásokat, ahol pedig kevésbé, oda nem adnak. Ezt én magam is tapasztalom egyébként az elmúlt időszakban a saját bőrömen is, illetve a településem tapasztalja ezt rajtam keresztül. Ez, azt gondolom, azért nagy baj, mert nem elsősorban engem sújt ez a probléma, hanem a településen élőket. Azt gondolom, nem kellene büntetni egy egész várost azért, mert én szocialista képviselő vagyok.

A másik pedig az óvodáztatás és iskoláztatás, ami összefügg egyébként. Elmondom még egyszer és nagyon hangsúlyosan: azt gondolom, nem működik az, hogy az óvodáztatás egyik lábát megalkotta a kormány. Azt gondolom, nagyon fontos, hogy 3 éves kortól kötelezővé tették az óvodáztatást. Ezt régóta fontosnak tartom, mert azt mondom, hogy aki akar fejlődni, annak meg kell adni a lehetőséget, hogy az óvodán keresztül az iskolában még sikeresebb legyen, vagy esetleg még a felsőfokú intézményekbe is el tudjon jutni, tehát a magam részéről nagyon fontosnak tartom. Csak nem érzékelem a másik lábát, államtitkár úr, hol vannak azok a férőhelyek, amelyek most még nincsenek meg. Nincsenek meg a férőhelyek egy-egy településen. Sőt, továbbmennék, még a kisebb településeken sem. Hogyan, miből fogják finanszírozni például azt a lábát, hogy a férőhelyek számát tudják bővíteni? Nem látom, nem

látjuk annak a másik lábát. Ezért, azt gondolom, alkottak és elfogadtak egy olyan törvényt, amelyet nem tudnak betartani, és majd szétárják a kezüket, hogy mi is a helyzet ezzel: hát, mi azt akartuk, hogy 3 éves kortól menjenek a gyerekek óvodába, de hát, ha nincs férőhely, nem tudunk mit csinálni. Sőt, még a szülőket meg is fogják büntetni, mert azt mondják, hogy ha innentől kezdve nem járhatja óvodába a gyereket, nem jár semmilyen segítség az államtól. Ezért azt gondolom, kapcsolódva ehhez a törvényhez, át kell gondolni ezt is, hogy tudják-e biztosítani a feltételeit annak, hogy ne a szülőt tegyék felelőssé akkor, ha nem tudja óvodába vinni a gyerekét, hanem saját magukat, mert önök hozzák azokat a törvényeket, amelyek ezt nem teszik lehetővé.

A harmadik, ami a legfontosabb számomra az elmúlt időszakban, hogy azt gondolom, a foglalkoztatás kérdését nem tudják másban mérni, és ezt a költségvetésben is lehet látni, mint a közfoglalkoztatásban. Gúr Nándor képviselőtársammal abszolút egyetértek, ez fontos ott, ahol nincs más, de az alternatívái nincsenek kidolgozva, például az, hogy az elsődleges piacra jutás hogyan fog megtörténni. Azok az emberek, akik egyébként most különböző OKJ-s képzésekben részt vesznek, majdnemhogy többségben - többségben, ezt szeretném hangsúlyozni - kidobott pénz az ablakon, mert nem tudnak elhelyezkedni, mert nincs felvevőpiaca azoknak a szakmáknak, ha meg van, a vállalkozók nem tudnak igazán bért és járulékot fizetni. Ezért azt gondolom, hogy ha már az OKJ-s szakmákat ennyire felkarolták, amint azt lehet látni, akkor mellette meg kellene oldani azt is, hogy a felvevőpiacot is kellene támogatni, a kis- és középvállalkozásokat azért, hogy azoknak, akik elvégezték az OKJ-s képzéseket és szereztek különböző szakmákat, a felvevőpiaca legyen biztosított.

Tudom, hogy százszázalékos helyzetet nem lehet kialakítani, de törekedni kell arra, hogy minél magasabb számban ott legyenek ezek a személyek az elsődleges munkaerőpiacon. Azt gondolom ugyanis, hogy ha a foglalkoztatást nem tesszük helyre, akkor, tisztelt államtitkár úr, nagy baj lesz a lakhatási helyzet kérdésével is. Be fog gyűrűződni nemcsak a gyermekek irányába, hanem a lakhatás helyzetébe is. Nemcsak az infrastruktúrával lesz gond, hogy ki tudja-e fizetni a rezsit, vagy nem, hanem magának a lakás megóvásának és egyéb más területnek a problémáját magában fogja hordozni. Ezért ha egységes és komplex szemléletben gondolkodunk, akkor össze kell rakni és össze kell fésülni azokat a problémákat, amelyeket jelen pillanatban az ellenzék most mond, vagyis az óvodáztatás, iskoláztatás és a foglalkoztatás, lakhatás kérdéseit össze kell kötni. Különben azt lehet látni, hogy egyre jobban elszegényedik az ország, és nemhogy a szegényedés azon részét látjuk,

hogy nem tud bevásárolni, hanem nem lesz fedél a feje fölött, mert annyira rossz a helyzet.

Ezért tehát azt gondolom, van felelőssége, nagy felelőssége a kormánynak, és nemcsak azért, mert most a karácsonyi ünnepek előtt vagyunk, hanem egyébként is.

(15.20)

De ilyenkor pedig fokozottan kell figyelni arra, hogy azokkal az esetekkel, akik nem tudnak élelmiszerhez, tartós élelmiszerhez vagy egyéb más élelmiszerhez jutni, mi lesz a helyzet. Én tegnap láttam az ön filmjét, a híradóban lévő pár kockát, ahol éppen egy zsák krumplit tett bele egy kisbuszba. Ez nagyon jó. De én azt gondolom, hogy nem tud mindenható ön személyesen elvinni egy fél zsák krumplit vagy egyéb más tartós élelmiszert, tehát a kormánynak abban van felelőssége, hogy nemcsak a karácsonyi időben, de ez fokozottan fontos, hogy itt valami megoldás legyen, de a január-februári hónapban, télvíz idején vagy a következő időszakban milyen megoldásokat adnak a magyar társadalomnak, hogy az elszegényedés ne menjen tovább, mert már nincsen tűrőképessége a magyar embernek.

Azt gondolom, hogy a magyarok már ott tartanak, hogy mindent feléltek, még a türelmüket is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces kör következne, de erre jelentkezőt nem látok, így aztán ... - Staudt Gábor, aki ebben a percben megnyomta a kétperces gombot, mégis megkapja a szót. Hogy mondatomat befejezzem, a maga idejét nem fogom húzni, nyugodjon meg, legközelebb pedig Korózs Lajos normál szót kérőként fog szót kapni. Most pedig kérem, hogy Staudt képviselő úrnak az óráját indítsák. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úrra szeretnék reagálni, amikor azt mondta, hogy a hadiözvegyeknek a juttatásai nőnek. Ez így is van. Örülünk is neki, de két különböző dologról beszélünk. Először is az, hogy a hadiözvegyek juttatásait növelik, az nem jár azzal sajnos, illetve módosító javaslatot benyújtottunk, reméljük, hogy elfogadják, hogy például a hadiárva juttatásai is nőnének. Az ő esetükben már egy néhány ezer forintos növelés - bár nem kerülne olyan sokba a költségvetés szempontjából - akár százalékokban mérve egy komoly emelést jelentene. A legkisebb öregségi nyugdíj 30 százalékról 50 százalékra emelve, ez csak néhány ezer forintot jelentene havonta, mégis adnánk nekik valamit. Ez az egyik probléma.

A másik az, hogy amiről mi beszélünk, azok a kommunizmus alatt politikai okokból megvont juttatások és ezeknek a kárpótlása. Ez két különböző téma. Az 1994-es törvény alapján egy összegben próbálták ezeket az embereket kárpótolni, de sajnos az, amit ők kaptak, köszönő viszonyban sem volt azzal az összeggel, amit tőlük a kommunizmus alatt elvontak. Tehát a kettő különbsége még mindig fennáll véleményünk szerint mint egy kártérítési jogosultság a magyar állammal szemben, ezeknek az embereknek a részéről, és ezeket az összegeket kellene rendezni.

Ez független attól, hogy önök most a hadiözvegyeknek valóban emelik a juttatásait, aminek, ahogy elmondtam, örülünk, boldogok vagyunk, de a '94-es törvény rendelkezéseit is módosítani kellene, és korrekt módon el kellene számolni a kommunizmus alatt elvont juttatásokkal. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Vargha államtitkár úr kért szót a kormány nevében. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Én örülök, hogy képviselő úr örül, azt gondolom, hogy mindkét javaslatát egy másik törvény, illetve törvények vitájánál kellene megvitatnunk. Ennek a törvénynek a keretében ezt most nem fogjuk tudni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Na kérem, a normál szót kérők sorában Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Figyelmesen hallgattam Tállai államtitkár úr felvezetését a törvényt illetően, és két dolog is megragadta a figyelmemet. Az egyik, azt mondta államtitkár úr, hogy azért van szükség erre a 200 milliárd forintra, a magánnyugdíjpénztárban maradó megtakarításaira, mert finanszírozni kell a nyugdíjkasszát. Államtitkár úr, nagyon nagy a gáz. Nagy gáz van, ha erre a 200 milliárd forintra van szüksége a nyugdíjkassza finanszírozására, mert akkor valami nagyon nagy hiba történt. Nem gondolom azt, hogy ezen áll vagy bukik a mindenkori nyugdíjasok kifizetése, hogy van-e még 200 milliárd forintja a kormánynak vagy sem.

Nézzék, engem azzal nem lehet vádolni, hogy én odaadó híve lennék a kapitalizmusnak, de most mégis azt kell hogy mondjam, a '90-es évek közepén pontosan lehetett látni, részben a demográfiai előreszámításokból, részben azokból a biztosításmatematikai számításokból, amelyeket elvégeztek részben az Akadémia kutatóintézetében független szakértők, hogy 2012 után sajnos a magyar nyugdíjrendszerben

olyan demográfiai változások jönnek be, amiből az látszik, hogy az állam nem fog tudni megfelelő nyugdíjakat biztosítani. A megfelelőséget természetesen most közgazdasági értelemben mondom.

Ugye, a Ratkó-korszak gyerekei 2012. január 1-jével nagy tömegével kopogtattak a nyugdíjrendszerben, és a nyugdíjasszúra egy kiemelkedő terhet róttak. Természetesen arról van szó, hogy az '50-es években '50-től '54-ig százezres nagyságrendben több gyermek született, mint a háború és '50 között, és százezres nagyságrendben több gyerek született, mint '54-et követően. Ezeknek az embereknek a jelentős része betölti a rá irányadó nyugdíjkorhatárt, a 62 évet, és törvényszerű, hogy jelentkeznek nyugdíjért, hiszen megváltották a saját maguk nyugdíját, 40-42, de nem ritkán 44-45 éven keresztül járulékot fizettek, és megvásárolták ezt a jogukat.

Mivel láttuk a '90-es évek közepén, hogy nem lesz megfelelő nyugdíj biztosítva ilyen nagy tömegű embernek, ezért jött az egyik javaslat, hogy magánnyugdíjpénztári rendszert kell bevezetni. Hangsúlyozom, én nem voltam feltétlen híve a magánnyugdíjpénztári rendszernek, de ha már megvolt, akkor mindig azon voltunk, hogy azon igazítsunk, pontosítsunk. Ilyen javaslat volt annak idején a viszontbiztosításnak a törvénybe iktatása, magyarul: nem tudott tönkre menni egy magánnyugdíjpénztár. Ilyen volt az állampapírok kötelező vásárlása a nyugdíjpénztárak irányából, és még sorolhatnám. Tehát egy csomó olyan biztosíték volt benne, amely garantálta a benne lévő tagok számára, hogy hozzá fognak jutni időskorukban a megtakarításaikhoz. Ez volt az egyik ilyen tétel.

A másik: én magam is azt képviseltem annak idején, hogy ne tegyük kötelezővé mindenki számára a magánnyugdíjpénztárba való belépést, sőt azt mondtam, hogy akik közel vannak a nyugdíjkorhatárhoz, azokra ne is legyen érvényes, mert nyugdíjkorhatár előtt néhány évvel nem lehet azt mondani az embernek, hogy: öreg, kezdjél el öngondoskodni. Hova a fenébe öngondoskodjon már?! Nem tud úgysem annyi pénzt félrerakni, következésképpen ők maradnak automatikusan az állami rendszerben. A középkorosztály számára meg – ugye, ezt képviseltem magam is - tegyük lehetővé, hogy akinek van még félretehető pénze, az önként eldönthesse, hogy belép-e a magánnyugdíjpénztárba, és csak a pályakezdekők számára volt kötelező érvényű a magánnyugdíjpénztárba való belépés. Most mintegy 3 ezer milliárd forint gyűlt össze a magánnyugdíjpénztárakban, ez mindenki számára érthető.

A törvényhez lépnek egy nagyon picit vissza, és itt van egy olyan momentum, amely felkeltette az érdeklődésemet. Szó szerint mondom: „megszűnik a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap, az indoklás szerint a létrehozásakor megkívánt funkcióját

betöltötte”. Na most, én egészen jól emlékszem arra, hogy amikor önök eldöntötték 2010-ben, hogy milyen technológiával fogják ezt a 3 ezer milliárd forintot átpumpálni az állami nyugdíjrendszerbe, vagy egy részét az állami nyugdíjrendszerbe, ugye, azt látni kell mindenkinek, hogy mivel a portfólióképzést a törvény írta elő, és majdnem 50 százalékban állampapírokat kellett venni, a másik 50 százalékban voltak különböző diszkontjegyek, különböző részvények, ebben voltak külföldi részvények, voltak belöldi részvények, és volt cash, készpénz, amit kötelezően kellett tartani a magánnyugdíjpénztárakban. Ezt az utóbbit azért kellett automatikusan képezni a pénztáraknak, mert aki pénztárat váltott, annak év közben is továbbutalták vagy átutalták a pénzét.

A lényeg a következő: ugye, ami állampapír volt, azt az államosítást követően gyakorlatilag ledarálták, és elégették. Hiszen aki tartozik, már könyveléstechnikailag, bár ön a könyvelő, államtitkár úr, aki tartozik, és aki követel, az egy és ugyanaz lett. Következésképpen vegyük úgy, hogy ez a pénz nincs.

(15:30)

Na, de ott van a másik része! Azért ott még mindig van 1600 milliárd forint, és csak szeretném felhívni a figyelmét, bár bizonyára ön tudja, csak elhallgatta, hogy ha most mégis lenyúlnák ezt a 200 milliárd forintot, akkor ezt az adósságcsökkentés rovaton már nem lehetne lekönnyelni, mert az Európai Unió nem járul hozzá utólag. Az adósságcsökkentést csak az előző 1600 milliárd forint oda való könnyelésével lehetett csökkenteni. Ha egyáltalán odakerült ez a pénz.

Na most, én alapos ember vagyok, sok mindennek utána szoktam járni, és belebotlottam egy jelentésbe, amely tavalyelőtt készült a parlament számára a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap gazdálkodásáról és tevékenységéről. Ezt a jelentést soha nem tárgyalta meg az Országgyűlés. Ebben olyan furcsa dolgok vannak, olyan furcsa dolgok vannak, hogy meg kell osszam itt az Országgyűlés nyilvánosságával. És természetesen a történelmi hűségért a jegyzőkönyv számára tennék fel néhány kérdést is benne.

A 2010. évi CLIV. törvény gondoskodott arról, hogy hogyan kell majd működnie a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapnak, és ez a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap később együttműködött az államadósság kezelésével megbízott szervezettel. Kedves államtitkár úr, a következő van benne, azt mondja: „A testület az alap eszközeinek felhasználása körében, az államháztartás helyzetének kiegyensúlyozása céljából dönt az eszközök értékesítéséről,

az értékesítés időbeni ütemezéséről, az eszközök értékének védelmét célzó intézkedések alkalmazásáról, és rendelkezik az alap pénzeszközeinek 2010. évi CLIV. törvény 7. §-a szerinti felhasználásáról.”

Ebből a jelentésből gyakorlatilag az tűnik ki, hogy hogyan lehet eltüntetni ezt a pénzt. Ugyanis most kérdést szeretnék önhöz intézni. Tudom, hogy nem most van a kérdések vagy azonnali kérdések órája, de mégiscsak a véleményére vagyok kíváncsi. Rendjén valónak tartja-e ön azt, hogy 2011. júniusban megkezdte a vagyonelemek piaci értékesítését az Államadósság Kezelő Központ, miközben a Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap értékesítési stratégiáját csak 2011 októberében fogadja el az irányító testület? Hát itt közte van 5-6 hónap, egy fél év! Azt gondolom, nincs rendjén, de hangsúlyozom, az ön véleményére vagyok kíváncsi. Rendjén valónak tartja-e ön, államtitkár úr, azt, hogy az irányító testület döntése nélkül 511,9 milliárd forintos letétkezelői szolgáltatás igénybevételéről döntöttek, anélkül, hogy kaptak volna rá felhatalmazást?

Államtitkár Úr! Legitimnek tartja-e ön az alap működését és döntéseit úgy, hogy 2010. december 22-én megalakul, de működési szabályát az alap csak a jövő év május 31-én fogadja el? Mi alapján hoztak abban a fél évben döntéseket, ha a saját működésük sem volt jogilag rendbe téve? És legitimnek tartja-e ön, államtitkár úr, az alap döntéseit, miközben Nátrán Roland 5 hónapon keresztül összeférhetetlen volt, hiszen ő volt az alap irányító testületének elnöke, és közben kinevezték az Eximbank vezérigazgatójának?

Azt gondolom, ezekre a kérdésekre válaszolni kéne. Válaszolni kéne, annál is inkább, mert a szocialisták két évvel ezelőtt közérdekű adatigényléssel fordultak az illetékes tárcához. A következő kérdéseket tették fel. A Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap irányító testülete által elfogadott értékesítési stratégiát kérték. Az irányító testület 2011-ben tartott üléseinek összefoglalóját kérték. Az alap irányító testületének 2011-ben meghozott 52 darab határozatát kérték.

Tehát hangsúlyozom, az alap azért dolgozott; attól, hogy nem volt legitim, és összeférhetetlen volt, és nem volt értékesítési stratégiája, azért hozott 52 határozatot. És kérték az alap irányító testületének az alap eszközeivel kapcsolatos, külföldi értékpapírok tekintetében nyújtandó letétkezelői szolgáltatások vonatkozásában lebonyolított meghívásos pályázat dokumentációját. Merthogy ilyen is volt. Továbbá kértük, hogy az alap irányító testületének megbízása alapján az alap tulajdonát képező külföldi értékpapírok tekintetében nyújtandó letétkezelői szolgáltatások elvégzése tárgyában az Unicredit Bank Hungary Zrt.-vel megkötött szerződést bocsássák rendelkezésre.

Na most, ehhez képest az alap irányító testületének elnökeként Nátrán Roland 2012. szeptember 5-én kelt, közérdekű adatok igénylésével kapcsolatban megküldött levélre adott válaszában a következőket mondja. A Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap irányító testülete által elfogadott és 2011-ben alkalmazott értékesítési stratégiával, valamint az alap irányító testülete 2011-ben tartott üléseinek összefoglalójával kapcsolatosan azt mondja: „Az értékesített eszközökhöz kapcsolódó értékesítési stratégia olyan adatokat tartalmaz, amelynek megismerése a jövőbeni értékesítések végrehajtását hátrányosan befolyásolná, és az alap üzleti tevékenységének végrehajtásában aránytalan sérelmet okozna.” Ezért az adat-szolgáltatást e vonatkozásban megtagadta.

Ehhez képest büntető feljelentést is tettek, konkrétan Harangozó Tamás képviselőtársunk, és a BRFK - már az egészet nem olvasom föl - feljelentést elutasító határozatából az derül ki, hogy a beszámoló elolvasásán és értelmezésén kívül egyéb nyomozati cselekményt, iratbekérés, tanúk meghallgatása, s a többi, nem is végeztek.

Kérem szépen, hát itt milliárdokról beszélünk! Amikor egy portfóliókezelésnél átadnak vagyonelemeket, és azok százmilliárdos nagyságrendűek, majd kiderül, hogy néhány hónap vagy néhány hét múlva majdnem 20 milliárd forint mínusszal könyvelik le az egészet, akkor meg lehet talán kérdezni azt, hogy kedves barátaim, hát hol van itt ez a 19 600 millió forint. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ennyi.)* Pontosan.

Hangsúlyozni szeretném, én csak kérdezek. Én nem szoktam vádaskodni, nem szoktam alaptalanul gyanúsíthatni senkit, de most nem véletlen, azt hiszem, hogy pontosan mi, szocialisták pertársaságot szervezünk. Hál' istennek Magyar György ügyvéd úr *(Derültség a kormánypárti padosorokban.)* vállalta is a próbaper elindítását. Százával jelentkeznek magánnyugdíjpénztár-tagok ebbe a pertársaságba, hölgyeim és uraim, és majd meglátjuk, hogy van-e még igazságszolgáltatás Magyarországon.

De egyet figyelmükbe ajánlok, államtitkár úr. Nehogy azt higgye, hogy ez a 3 millió fiatal ember elfelejtette, hogy neki volt 12 éven keresztül egy megtakarítása, mert az az ő tulajdona volt. Ugyanis a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvénynek van olyan paragrafusa, amelyik szó szerint kimondja, hogy a tagdíj formájában befizetett megtakarítás a tag saját tulajdona.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces kör következik. Megadom a szót Révész Máriusz képviselő úrnak, Fidesz.

Parancsoljon!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tállai András államtitkár úr nem szorul az én védelmemre, de azért elég furcsa, hogy egy hosszú hozzászólást felépített egy olyan mondat cáfolatára, amit Tállai András soha nem mondott, nem is mondhatott. Azt állította, hogy az állami nyugdíjkasszának szüksége van arra a 200 milliárd forintra. Csak az a baj, tisztelt képviselő úr, ön hiába mondta azt, hogy alapos ember, a hozzászólásából egyértelműen kiderült, hogy annyira azért nem volt alapos, hogy ezt a törvényt elolvassa. Mert ha elolvasta volna ezt a törvényt, akkor kiderült volna, hogy ez a 200 milliárd nem kerül át az állami nyugdíjkasszába. *(Bangóné Borbély Ildikó és Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*

Egyébként meg érdemes megnézni az elmúlt napok sajtónyilatkozatait, Varga Mihály pénzügyminiszter úr is nyilatkozott ezekről a kérdésekről. Tehát ha ön alapos ember, akkor érdemes lett volna alaposan felkészülni. Mégpedig a hosszú felkészülést úgy kellett volna kezdeni, hogy egyáltalán elolvassa azt a törvénytervezetet, amiről ma itt több mint tíz percet beszélt.

Arra is szeretném felhívni Korózs Lajos képviselőtársam figyelmét, hogy igazából a nyugdíjkassza ma Magyarországon, ellentétben egyébként az önök idejével, egyensúlyban van. Úgyhogy nem kell riogatni az embereket, hogy nem tudja a kormány kifizetni a nyugdíjakat.

(15.40)

Éppen a nyugdíjrendszer átalakításának köszönhetően garantáltan ki tudjuk fizetni a nyugdíjakat, sőt nemcsak ki tudjuk fizetni, hanem arra is garanciát vállaltunk, hogy a nyugdíjak értékállóságát megőrizzük.

Ön hosszasan érvelt amellett, hogy milyen nagy-szerű volt ez a magán-nyugdíjpénztári rendszer, de azért ma már a liberális és baloldali közgazdászok egy jelentős része is azt mondja, hogy elhibázott volt ennek a bevezetése. Egyébként nem véletlen, hogy az egész világon ilyen rendszert sehol nem vezettek be olyan mértékben, mint Magyarországon; ahol pedig bevezettek, ugyanúgy próbálnak kihátrálni belőle, mint ahogy mi Magyarországon tettük. Ezeknek a lépéseknek köszönhető az, hogy ma a nyugdíjrendszer egyensúlyban van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Két percre megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak. Tessék!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Hát igen. Viszonylagosan azért van nyugalomban a nyugdíjkassza, kedves képviselőtársam, mert az első félévben senki nem

mehetett Magyarországon nyugdíjba, és több hónapra keresztül több tízezer embernek nem kellett nyugdíjat fizetni, merthogy a nyugdíjkorhatár most emelkedik, és aki a régi törvények szerint január 2-án jogosult lett volna öregségi nyugdíjra, az csak július 2-án tudta ezt igénybe venni. Ez az egyik dolog.

A másik pedig az, hogy itt azért több tízezer ember meg lett nyomorítva. Elég csak utalnom a rokkantnyugdíjak felülvizsgálatára, elég utalnom arra, hogy megszüntettek minden korhatár alatti nyugdíjat, a korhatár alatti nyugdíjak mellett megszüntették a rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíjat, az előrehozott öregségi nyugdíjat, a csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíjat. Ma emberek tízezei kerülnek olyan helyzetbe, hogy elmúltak 60 évesek, több mint 40-42 évet ledolgoztak, mégsem tudnak elmenni nyugdíjba, hiába fizettek nyugdíjjárulékot 42 éven keresztül, mert ma már csak korhatáron lehet elmenni nyugdíjba. Tehát emberek tízezei kerültek ilyen megalázó helyzetbe.

A másik: csak egyetlenegy számadatot hadd mondjak. 2010 óta a 60 éven felüliek száma 9 százalékkal nőtt, a nyugdíjkassza kiadási oldala meg 9,5 százalékkal csökkent.

Ja, hogy a garancialevél, amit kiadtak, hogy megvédik a nyugdíjpénztárakat és megvédik a nyugdíjakat, ma már ez a védelem csak a korbetöltött öregségi nyugdíjasokra vonatkozik. Gyakorlatilag mindenki mástól bármikor elvehető az ellátása, bármikor felfüggeszthető annak a folyósítása, bármilyen időszakra, és bárkinek csökkenthető. Ami nem öregségi nyugdíj, az már ilyen védelmet nem élvez. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik, két percben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. Engedjék meg, hogy a nyugdíjvitába bekapcsolódjak. Ami a magánnyugdíjpénztárakat illeti: azt mi se támogattuk, hogy a magánnyugdíjpénztárakból kivett pénz úgy tűnik el az állami költségvetésben, hogy azt nem nyugdíjcélra fogja felhasználni az állam, tehát nem magánszámlákat, mármint az állami rendszeren belül személyre szabott számlákat hoz létre belőle.

Ami viszont a magánnyugdíjpénztárakat illeti: hát azért ne legyünk álságosak! Ha a magánnyugdíjpénztárak megmaradtak volna abban a formában, semmiféle garanciát nem jelentettek volna arra, hogy ők bármilyen kifizetéseket teljesítenek. Elég, ha csődbe megy egy ilyen vállalkozás, hiszen magánvállalkozásokról volt szó a magánnyugdíjpénztáraknál, amelyek egyébként akkora hozamot nem is termeltek, mint amennyit beígérték az állampolgároknak, miközben horribilis, elképesztő összegeket a saját

működésükre, a saját menedzsmentjük, a saját jólétük biztosítására költöttek el. A magánnyugdíjpénztárakat létre se kellett volna hozni abban az értelemben, ahogy azt annak idején megtették. Ez egy nagyon jó üzlet volt a privát magánvállalkozásoknak, amelyek természetesen, ahogy mondtam, hogy ha csődbe mennek, semmiféle garancia nem lett volna arra, hogy bármiféle kifizetéseket teljesítenek. Persze majd az állam akkor a zsebébe nyúlt volna, vagy az államra mutogattak volna, hogy álljon helyt ezekért a befizetésekért. De a kormány mulasztása is tetten érhető, amikor azt a 3 ezer milliárdot nem úgy emelte be az állami rendszerbe, hogy azt megtartotta volna a jövőbeni nyugdíjcélú kifizetésekre.

És azt is látni kell, hogy egyedüli megoldás a demográfiai kérdés rendezése. Ha nem születik több gyermek és több munkaképes ember a jövőben egyre bővülő számban nem fog a munkaerőpiacon értéktelentő munkát végezni, akkor lehúzzhatjuk a rolót. Illetőleg ahogy Z. Kárpát képviselőtársam elmondta, lesz nyugdíj, csak nem mindegy, hogy mennyi lesz ennek az összege, meg lehet-e ebből élni. Ez a kérdés. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Normál szót kérő képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, Jobbik. Tessék parancsolni!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László MSZP-s képviselő kért felszólalásra, továbbgondolásra engem. Ő azt mondta, nem lehet kérdés, hogy meddig kell fizetni a holokauszt-kárpótlásokat, sőt a képviselői felelőtlenségben odáig ment, hogy azt mondta, minden kárpótlási igényt támogat, mindenféle új kárpótlási igényt is. Nyilvánvalóan ő vélhetően egy cigányholokauszt-kárpótlásra gondolt, de ki lehet találni még sokféle kárpótlást is. Ha például azt mondjuk, hogy valaki a mohácsi vész túlélője, akkor a mohácsi vész túlélőjeként kárpótlásra akár benyújthatna igényt. Hiszen mohácsi vész volt, ez megkérdőjelezhetetlen, illetve bocsánat, nem jár büntetés azért, ha valaki, mondjuk, relativizálja a mohácsi vést, szemben a holokauszttal, ahol tudjuk, önök törvénybe foglalták a Fidesz egyetértésével, hogy ezt törvény büntesse. Tehát sok mindent ki lehetne találni. Azt gondolom, hogy ez nem helyes. Szelektálni kell felelősen, ahogy egy költségvetési vitában is hozzá kell szólnunk. Most önök is behozták mind a költségvetésbe, mind ebbe a napirendbe ezt a kérdést.

Azt gondolom, hogy ha már újraindítják a kárpótlási lehetőségeket - pedig korábban azt mondták, hogy újakat nem fognak támogatni, legalábbis így söpörték le, amikor a különböző kommunista áldozatok kárpótlása mellett érveltünk -, akkor viszont igen, az egyik legkirívóbbat szeretnénk javasolni, a

kormányzat figyelmébe ajánlani, amire sajnos nincs kormányzati javaslat, ez pedig a Rákosi-rendszer munkaszolgálatosai elmaradt munkabérének a megfizetése. Még csak nem is valamiféle kárpótlásról beszélünk, hanem arról, hogy azok, akiket kényszermunkára hurcoltak el, nem kapták meg a munkabérüket. Egyre kevesebben vannak, az idén hunyt el az egyik élharcosuk, képviselőjük, Hasznos Miklós, azonban még mindig vannak néhányan, akik nem kapták meg a Rákosi-rendszer munkaszolgálatosai közül az elmaradt munkabérüket.

Ami pedig azt a kérdését illeti, mi az, hogy úgynevezett holokauszt-túlélő, ez alatt valóban sokféle dolgot lehet érteni. Ez tulajdonképpen egy jelentéssűrítő szóösszetétel, és igen, van egy olyan jelentése is, hogy meg lehet kérdőjelezni bizonyos igénylőknek a valóságtartalmát. S amikor önök újraindítják a jelen törvényjavaslattal a 2006-ban lezárt igénylési lehetőségeket - és mondhatjuk, hogy kevesen voltak, de úgy néz ki, hogy egyre többen vannak úgynevezett holokauszt-túlélők -, akkor ide kell hozni azokat a példákat, azokat a szélhámosságokat, hogy valaki csak azért nevezi magát, a pénz érdekében, a holokausztipar keretében holokauszt-túlélőnek, mert bár nem hurcolták el sehova, nem is zaklatták - mert azért voltak ilyenek szerencsére -, de ő úgymond túlélő, túlélte azt a korszakot. Ezért jár neki kártérítés? Szerintem nem jár kártérítés. Sőt!

Itt van egy csodával határos eset, Horn Gábor személyes története, aki az önök kormányának, az MSZP-SZDSZ-kormányának volt államtitkára. Idézem a 2007-ben a közszolgálati televízió A szólás szabadsága című műsorában elhangzott elképesztő mondatait. Azt mondta: én nagyon-nagyon utálom, amikor Árpád-sávós zászlókat látok ebben az országban, mert az én szüleimet egyébként kivitték ide a Duna-partra. És most nem is mondatának az első fele, a hungarofób megnyilatkozás a lényeges, hanem az, hogy az ő szüleiket egyébként kivitték ide a Duna-partra. Nyilvánvalóan nem pecázni, nem arra célzott, hanem ahogy szokták mondani, azért, hogy a Dunába lőjék őket, ugyebár. Na, csak van egy kis bibi: Horn Gábor 1955-ben született. Akkor hogyan lehet, hogy ő úgy állítja be a szüleiket, mint akik a második világháború áldozatai? Hogyan lehet ez? Vannak itt frappáns találgatások, hogy hogyan lehet ezt az el-lentmondást feloldani, amire Horn Gábor nyilatkozatából lehet következtetni, de az mégiscsak elfogadhatatlan, hogy az Imre Kertész által is holokausztiparnak nevezett családsorozat keretében sokan megélhetőleg használják fel ezt a költségvetési forrást, ami az elmúlt két évben 44 százalékkal növekedett, miközben a családtámogatások...

ELNÖK: Képviselő úr, figyelmeztetem, legyen szíves úgy fogalmazni, hogy a házszabálynak megfe-

lelő legyen (*Novák Előd: Abszolút.*), és legyen kedves alapos ismeretek birtokában megtenni a felszólalását, különben kénytelen leszek megvonni a szót. (*Taps az MSZP és a kormánypartok soraiban.*) Most folytathatja!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Abszolút alapos ismeretek birtokában a törvény 204. §-át kifogásolom, és módosító javaslattal indítványozom is az eltörlését, hiszen ez a párizsi békeszerződésről szóló 1947-es törvény végrehajtását módosítja akképpen, hogy a 2006-ban lezárult határidőt újra megnyitva 2015. december 15-ig biztosít lehetőséget új jelentkezőknek. Nos, ki az, aki 2006-ig nem jelentkezett be erre a kárpótlásra, most pedig kitalálta, hogy igen, ő is holokauszt-túlélő? Azt gondolom, hogy ez nem reális, nem életszerű és nem is korrekt azok után a nyilatkozatok után, amelyekkel a kormányzat lesöpörte a kommunizmus áldozatainak különböző jogos kárpótlási igényeit, akárcsak szerintem a legindokoltabb elmaradt munkabérgényét a Rákosi-korszakban kényszermunkára elhurcoltaknak.

(15.50)

Épp ezért igenis rá kell világítanunk arra, hogy a költségvetési törvényben előírányozott közel 2,5 milliárd forint, főleg, ha azt vesszük, hogy két év alatt 44 százalékra növekedett, ez rendkívül eltűzött, miközben például a családtámogatások még inflációt követő mértékben sem, egyetlen százalékkal sem növekednek, aközben miért kell 44 százalékkal növelni ezt a több milliárd forintos kárpótlást. Nagyon sajnálom, hogy egyáltalán erről kell itt beszélni ennek a törvénynek a kapcsán, és nem például a családtámogatások legalább inflációkövető rendszeréről folyik a vita, amit már többször indítványoztam.

De ha már önök becsempészik ebbe a 194 oldalas törvényjavaslatba ezt a több milliárd forintról rendelkező sort, egyetlen mondatot, akkor igenis el kellett mondani, hogy ezt nem tartjuk korrektnek, különösen a kormányzat korábbi nyilatkozatai tekintetében. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Képviselő úr, mielőtt megadnám a szót a kormány képviselőjének, kénytelen vagyok felhívni a figyelmét arra, hogy attól, hogy valaki 1955-ben született, az apját szörnyű rendszerek hívei igenis elcipelhették a Duna-partra. Az a kifejezés pedig, hogy nyilván nem pecázás céljából vitték oda, sérti nemcsak az akkor éltek, hanem minden jó szándékú és demokratikusan gondolkodó ember érzékét. Ezt el kellett mondanom. (*Taps a kormánypartok és az MSZP soraiból.*)

Most pedig megadom a szót Czibere Károly államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván hozzászólni.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony, Képviselő Urak! Hadd folytassam ezt. Azt gondolom, minden jó szándékú és jó érzésű ember fülét és lelkét sérti az, hogy holokausztipar, ez ebben a Házban, ebben az országban elfogadhatatlan. A kormány nevében határozottan minden ilyen típusú megszólalást visszautasítunk. Sérti az, hogy Imre Kertész; ő Kertész Imre, és magyar Nobel-díjas író. (*Taps a kormánypartok és az MSZP soraiból.*) Nem ezzel terveztem foglalkozni, de azt gondolom, ezt meg kell tenni minden ilyen alkalommal.

A voltaképpeni téma pedig a felzárkózásügy. Teleki képviselő úr felszólalásához szeretnék csatlakozni vagy azt kiegészíteni. Szeretném megköszönni azokat a javaslatokat, amelyeket tett. Azt gondolom, hogy azonos ügy vezérel bennünket. Az, hogy tényleg a gyermekek, a hátrányos helyzetű családban élő gyermekek tényleg időben és olyan komplexitású segítséget kapjanak akár pénzübeli támogatás, akár természetbeli támogatás, akár szolgáltatás tekintetében, amelyek - ez nagyon fontos kifejezés volt a hozzászólásában - össze vannak fésülve, tudnak egymásról, koordináltan jelentkeznek. Azt gondolom, a kormányzat az elmúlt négy évben közel 100 milliárd forintot költött hazai és uniós forrásokból a felzárkózáspolitikára, és ezeknek a legfőbb eleme a közfoglalkoztatás vagy az aktivizálás mellett pontosan az volt, hogy a kora gyermekkorban, a születés pillanatától kezdve próbálják azt megteremteni, hogy a szegénység újratermelődésének a körét megakadályozza, hogy generációkon ne öröklődjön túl.

Azt, hogy ma 115 „Biztos kezdet” gyerekház van, amelyben azért több ezer gyermek tud minden nap... - épp a napokban látogattam. Igen, volt egy ilyen kérdés, hogy szoktam-e a valóságban... - igen, romatelepre is szoktam látogatni, igen, „Biztos kezdet” gyerekházba is szoktam látogatni, igen, kamerán kívül is szoktam látogatni, éppen azért, mert ez az ember feladata, ez a küldetése meg a szenvedélye is, azt gondolom. Tehát a „Biztos kezdet” gyerekházak pontosan az egyik legfontosabb eszköz ebben, amikor 3 év alatt, még az intézményes segítség és szolgáltatás bejövetele előtt elindul egy olyan segítség, ahol a gyermek és az anyukája egy helyen, egyszerre kap olyan segítséget, amely eredményes tud lenni, és ezen keresztül meg lehet akadályozni azt, hogy ez a kiilleszkedési vagy kirekesztődési folyamat elinduljon.

Az, hogy 23 gyerekesélyprogram van, ezt ön is jól tudja. Ez 32 ezer gyermeket ért el az elmúlt

3 évben, és még további 57 ezer, ez azt jelenti, hogy még további 15 ezer anyát, anyukát, szülőt. Ezek olyan adatok, amelyek azt mutatják, hogy ezeknek a pénzeknek a felhasználása hatékony és célzott, de tényleg a szegregátumok mellé vannak ezek a szolgáltatások, ön is pontosan tudja, a kijelölésnél nagyon figyelünk erre. Pontosán olyan típusú szolgáltatásokat tartalmaznak a „Biztos kezdet” gyerekházak is, amelyekre ezeknek a gyerekeknek szükségük van, és a gyerekesélyprogram legfontosabb része pontosan az, ami a gyermekjóléti rendszer feladata, hogy a szakembereket egymás mellé ültesse, hogy pedagógus, védőnő, szociális munkás, családgondozó együtt, egy asztalnál ugyanarról a családról beszéljen.

Éppen most volt három hete az elmúlt két év gyerekesélyprogramjainak az értékelése, és ott bizonyosodott be, hogy akkor, amikor a szakemberek le tudnak ülni így egymás mellé, és elbeszéljük, hogy kinek milyen a tapasztalata a családról, és összeadják ezeket a tudásokat, ezek tudnak igazán hasznosulni a gyermek számára. Tehát ez a fajta komplexitás, amit a hozzászólásában jelölt, azt gondolom, a gyerekesélyprogramokban kiválóan tetten érhető. Azt gondolom, a következő időszakban az a fontos, hogy azokat a gyerekesélyprogramokat, amelyek beváltották a reményeket, folytassák, ezeket a következő időszakba be is terveztük, és továbbiak is lehetőséget kapjanak. Reméljük, sikerül őket továbbterjeszteni.

Ez igaz a tanodákra is, a tanoda a következő lépés. Ugyanígy 4,2 milliárd forintot szánunk a következő három évben a tanodákra. Azt gondolom, a tanodák az egyik legjobban bizonyított - egyetértek önnel - szolgáltatás, tehát nem a visszafejlesztés az érdek, a közös érdek az, hogy ezeket továbbfejlesszük. A tanodákban 3100 diák kapott segítséget. Ezek kézzelfogható eredmények, és fontos a közvélemény felé is ezt kommunikálni, hogy a felzárkózásra fordított pénz nem kidobott pénz, nem majd egyszer lesznek eredmények, most vannak kézzelfogható eredmények.

A következő, az iskola kapcsán: 1800 általános iskolában működik ma integrált pedagógiai program, 1800 iskolában. Azt gondolom, ez 75 ezer általános iskolás, és az óvodára is ki van terjesztve az integrált program, 25 ezer óvodás van benne. Tehát azt gondolom, hogy 100 ezer kiskorú hátrányos helyzetű gyermeket el tudunk érni, és az integráció felé tudjuk őket segíteni az óvodában és az általános iskolában. Ezek megint olyan programok, amelyek alapvetően a helyi tantestület által vannak kitalálva, végigvezényelve, és valamennyi esetben azt látjuk, arról számolnak be, hogy ezek eredményesek voltak.

Ehhez illeszkedik azután az Útravaló-program is, amely 15 ezer gyermeket segít 3 milliárd forint értékben, ezt is továbbvisszük. Tehát azt gondolom,

ha a kiskorúakat, a hátrányos helyzetű gyermekeket és a hátrányos helyzetű gyermekeket gondozó családok segítségét nézzük, ami a felzárkózáspolitikai központi eleme, hogy a nyomor körét minél hamarabb meg lehessen törni, akkor ebben igenis vannak eredmények. Az a fontos, hogy közösen levonjuk a tanulságokat, értékeljük ezeket a programokat. Van olyan program is, ezt nem kell elhallgatni, amely nem oda lett telepítve, nem olyan szakemberek vettek részt benne, vagy valamilyen installációs hiba volt, akkor itt le kell vonni a tanulságot, de a következő időszak tervezésében ezeket a tanulságokat le fogjuk vonni, ehhez várjuk is az önök javaslatát, hogyan lehet ezeket bővíteni, továbbmélyíteni és ezzel intenzívebbé tenni.

A következő: a képviselő asszonynak részben válaszoltam a gyermekszegénységgel kapcsolatos kérdésére. Azt gondolom, a gyermekszegénység elleni küzdelem közös ügy. Itt az előbbieken a képviselő urakkal, a képviselő asszonnyal való KSH-vitában, azt gondolom, az a fontos, hogy amíg egy gyermek is szegény, amíg egy ember is szegény, addig közös ügy van, és addig az a feladat, hogy lehet célzottan és hatékonyan nekik segíteni, de ebben mind a három kérdés benne van, tehát a szociális támogatási rendszer, a természetbeni juttatási rendszer és a szolgáltatási rendszer összefésülése, egymásra figyelése és koordinált helybe juttatása.

Azt gondolom, itt nem csak olyan elemekre van szükség, amelyek úgynevezett rászorultsági elvűek, tehát a szegénységet kelljen bizonyítani ahhoz, hogy valaki segítséget kapjon. Tehát a gyermekétkeztetésben több esetben is szeretnénk abba az irányba menni, hogy egyre kevésbé a gyermekekéledvezmény és a hasonló típusú juttatások, egyebek meghatározóak ezen a területen, hanem tudjuk ezeket jobban bővíteni. Azok az intézkedések, például a rezsi-csökkentés, az ingyenes tankönyv vagy az étkezési térítések is ebbe az irányba mennek, ezek is fontos részei a szociális biztonságnak, amely, meggyőződésem, hogy közös ügyünk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

(16.00)

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces kör következik, elsőként Gúr Nándor képviselő úr, MSZP. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Novák Előd személyét az általa elmondottak alapján méltatlannak tartom arra, hogy egyáltalán vitatkozzak vele. Elítélni szeretném mindazt, hasonlóképpen, mint ahogy a Parlament falai között

többen megtették. Elítélni azért, mert meggyőződés szerint azok a gondolatok ezen ház falai között nem hangozhatnak el, és egyébként sem, a házon kívül sem.

Államtitkár úr, két rövid gondolatot szeretnék mondani az előbbi összegzéséhez, nem összegzéséhez, csak az előbbi visszaigazolásához illetetven.

Értem, amilyen irányba ön tereli a dolgokat, még egyet is értek elvileg abban, amit mond, csak a gyakorlati megvalósítás tekintetében van hiányérzetem. Azt szeretném kívánni önnek egyrészt, hogy a saját kormányán belül a kormánytagokat, tehát a saját kormányukon belül a kormánytagokat győzze meg arról, amiről most itt beszélt, hogy a gyermekszegénység ellenében való fellépés elengedhetetlen, és a prioritási sorban ott az elején van a tennivalóknak.

Mondok egy példát: gyermekszegénység megstadion. Melyik van előrébb? Nálam a gyermekszegénység feloldása. Úgy érzem, önnél is. De akkor ennek szerezzen érvényt! Igen, merje Orbán Viktor szemébe mondani azt, hogy ma Magyarországon, miniszterelnök úr - a maga szójárásában -, a gyermekszegénység megszüntetése vagy csökkentése érdekében kell forrásokat betennünk a rendszerbe, és nem 6-8-12 új stadiont építeni. Vállalja fel ezt a szerepét, és keressen hozzá társakat! Ebben szívesen leszünk társai.

Azt javaslom, hogy azon módosítókat meg, amiket benyújtunk, ami ezt a célt megpróbálja elérni, segíteni, hogy elérjük, támogassa ön is személy szerint, és érje el, hogy a *(Az elnök csenget.)* képviselők is támogassák.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Simon Miklós képviselő úr következik, Fidesz. Parancsoljon!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó és Teleki képviselőtársam előzőekben elhangzott mondataira szeretnék emlékeztetést gyanánt mondani néhány gondolatot.

Biztos ismerős önöknek a „Legyen jobb a gyermekeknek” nemzeti stratégia, amit az önök kormánya alkotott meg 2007-ben, de ezenkívül más nem történt ebben a dologban. Vártuk polgármesterként, hogy ha van egy jó stratégia - azt kell hogy mondjam, hogy ez egy jó gyermekvédelmi stratégia -, akkor ennek mi lesz az üzenete lent Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, de 2012-ig kellett várni, tisztelt képviselőtársaim, hogy legyen valami, mert hogy akkor sikerült a gyermekesélyprogramunkat megalkotni, ami az „Ébresztő, kopogtat a jövő” fantázianevet viseli.

Tízezer gyerek felemelését, segítségét céloztuk meg a nyírbátori kistérségben. „Biztos kezdet” gyer-

mekházakat építettünk, közösségi házakat, settlement közösségi házakat, mentorhálózatot alakítottunk ki, tanodákat hoztunk létre közös erővel, korai fejlesztő programokat indítottunk, harmincegy táborozást szerveztünk, százötven eseményt a gyerekek számára, ötven családi napot, négy nagy családi rendezvényt rendeztünk. A harmincegy táborozásban a tízezer gyermek közül ezer vett részt. Mindez 600 millió forintba került, a gyermekesélyprogram fizette ezt, amit a Fidesz-KDNP-kormány *(Az elnök csenget.)* jóvoltából kapott a kistérségünk. Önök hol voltak 2009-ben meg '10-ben? *(Az elnök csenget.)*

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Novák Előd képviselő úr következik két percben.

Tessék!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Több csúsztatás elhangzott a felszólalásaimmal kapcsolatban, de legelőször Czibere Károly államtitkár úr gondolatait szeretném a helyére rakni.

Igenis, Imre Kertész nevezte holokausztiparnak a szerinte is sajnálatosan meglévő jelenséget. És igen, ő kérte azt egy interjúban, ami talán elkerülte államtitkár úr figyelmét, hogy ne bélyegezzük őt magyarnak. Tehát amikor én őt Imre Kertésznek neveztem, az nemhogy nem sérti a Ház méltóságát, hanem kifejezetten tiszteletben tartja. Önök persze a legmagasabb állami kitüntetést adományozták Imre Kertésznek, lehet, hogy önök másként vélekednek róla, azonban talán elkerülte az államtitkár úr figyelmét az íróval a 80. születésnapján készített, a Die Welt online kiadásában 2009-ben megjelent interjú, amelyben Kertész egyértelművé tette, hogy nem szeretné, ha őt magyarnak bélyegeznék.

Az író ekkor a nyilvánosság előtt tett gondolatai szerint Budapest teljesen balkanizált, az ország lakosait hazugnak tartja, akik máig nem képesek szembenézni múltjukkal. Magyarországra és a magyarságra az interjúban többször is mélyen sértő kijelentést tett. A Nobel-díjnak köszönhetően a rá irányuló nemzetközi figyelmet nem szülőhazájának elismerettségére, népszerűsítésére, hanem lejáratására, sőt olykor egyenesen megtagadására használta fel. Ő maga kérte a vele interjút készítő Tilman Krausétól, hogy ne bélyegezze őt magyarnak. Kertész szerint nem kérdés, és ezt idézem, hogy „hogyan tudott együtt élni a németekkel, hiszen még megdöbbenőbb, hogy korábban hogyan volt képes magyarokkal élni”. Én azt gondolom, ezen kijelentései alapján az a minimum, hogy fenntarthatom magamnak a jogot, egyébként szerintem ő maga is kéri, hogy Imre Kertésznek, és ne pedig Kertész Imrének nevezzük. De sajnálom, hogy államtitkár úr csak erre reagált.

Én azt szeretném, ha arra reagálna, ami a törvényben található, arra a paragrafusra, amit önök ebbe a 200 oldalas törvénybe a 204. § alatt elhelyeztek, ami alapján újrainyitná a kártérítésre való bejelentkezési lehetőséget. Mi indokolja ezt, ha már korábban lezárták? *(Az elnök csenget. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az elnöknek politikai vitában nincs helye és módja részt venni, arra azonban van módja, hogy fölhívja a figyelmet, hogy nemcsak a magyar kormány, illetve Magyarország legmagasabb kitüntetését kapta meg Kertész Imre - mondom, Kertész Imre -, hanem az egyedüli irodalmi Nobel-díjasa ennek a hazának. Ez pedig nem kormányoktól függő.

Most pedig megadom a szót a normál szót kérőként jelentkező képviselő úrnak. Gógös Zoltán következik, MSZP.

Parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Azért nem két percet kértem, mert több képviselőtársamra is szeretnék reagálni egy hosszabb lélegzetű felszólalásban.

Simon Miklóssal szeretném kezdeni. Én azt gondolom, hogy táboroztatási ügyekben nincs szégyellnivalónk, hiszen számtalan felzárkóztatási akció volt abban az időszakban is, amikor mi voltunk kormányon. Igaz, nem jutott eszünkbe Ócsán gettót építeni. Az is igaz, hogy nem akartunk naposcsibéket rakni fűtetlen házakba február végén. Az is igaz, hogy nem osztottunk malacot, amit nyilván két napon belül megettek; és rohadt krumplit se osztottunk, amiből, csak úgy melleleg jelzem, büntetőügy van azóta. Tehát illet biztos, hogy nem csináltunk. Nagyon sok mindent igen, de nem akarom a szociális ágazatban dolgozó volt kollégáimtól elvenni a teret, tehát nyilván erre nekik is lesz majd néhány reakciójuk.

Révész Máriusznak szeretném jelezni - közben kiment -, én nem tartom azt normálisnak, ha a képviselőknek az újságokból kell a jogalkotásban dolgozni. Mi előterjesztésekből dolgozunk. Az előterjesztések egészen addig, míg annak a módosítása nem történik meg, életben vannak. Ezért a magánnyugdíjpénztárral kapcsolatos einstandos előterjesztés is életben van, bárki bármit mond, és életben is lesz egészen addig, míg ez a parlamenti többség ezen, mondjuk, módosító javaslatok formájában nem változtat.

Tehát igenis résen kell mindenkinek lenni, bár világosan megmondták mindenkinek, annak a hárommillió embernek is, hogy azért fontolja meg az átlépést, és azért ne maradjon a magán-nyugdíjpénztári rendszerben, mert így annak az összegnek a révén nem fog állami nyugdíjhoz jutni. Ráadásul

annak kellett nyilatkoznia, aki maradni akar, és nem annak, aki átlép a rendszerbe.

Én azt gondolom, hogy főleg abban, hogy nem kap állami nyugdíjat, egy óriási hazugság volt, mert nyilván azt pontosan tudta az akkori kormány is, hogy illet nem tehet. Aki akármelyik rendszerben nyugdíjat befizet, márpedig azóta nyilván államiba fizetjük mi is, nem vehetik el tőle az állami nyugdíjra jogosultságot. Tehát itt egy egyszerű zsarolás volt, kényszerítés volt, mert kellett másra a 3000 milliárd forint.

(16.10)

A nemzeti együttműködés rendszerében szükség volt egy olyan bevételre, amivel ezt a problémát kezelni tudták. Csak sajnos elfogyott. Tehát most vagyunk azon a ponton, amikor az a pénz elfogyott, és nem hozott hozadékot, mert amit vettek belőle a Rába-részvénytől a MOL-részvényig, az nem hozza a bevételeket. Nyilván nem fogják hozni a stadionok sem a bevételeket, azok elsősorban most, ahol megcsinálták, egyelőre csak költséget hoznak, mert messze nem tart ott a magyar futball, hogy mondjuk, telt házas stadionok előtt játsszunk mérkőzéseket. Sőt, eljutottunk arra a pontra, hogy egy NB III-as mérkőzésen időnként többen vannak egy kistélepülésen, mint mondjuk, egy vadonatúj, felújított stadionban, jó nagyban. Tehát azt gondolom, hogy ez egy hibás politikai döntés volt. Be kellene ismerni, hogy az erre elköltött óriási pénzek nem szolgálták sem az egészségnevelést, sem egyebet. Ezek azt szolgálták, hogy ebből valakik nagyon-nagyon jól jártak, hiszen ezeket az objektumokat meg kellett építeni.

Gondolom, most rendkívül nagy a pánik bizonyos körökben, akik már előre dörzsölték a kezüket, hogy majd mekkora pénzt fognak szakítani a Déli Áramlat építésekor. Valószínű, hogy a földspeculánsok is így jártak, de hát van ilyen; a szerencse forgandó, mondhatnám önöknek.

Államtitkár úrnak szeretném mondani, hogy egészen addig a gyerekszegénységről bármilyen sikerpropagandával is előállni, amíg hétfőnként szédülő gyerekek járnak iskolába - ha ezt nem hiszi el, akkor kérdezze meg a feleségemet, szívesen fölhívom, aki egy olyan iskolában tanít, ahol viszonylag sok az olyan, úgymond hátrányosabb helyzetű gyerek -, addig nem érdemes ezen vitatkoznunk. Itt egyet tehetünk, hogy ezt valahogy megszüntetjük. De ezt nem lehet úgy megszüntetni, ahogy itt Font Sándor, általam nagyra tisztelt bizottsági elnök úr bement, hogy miért reklamálnak gyerekszegénységügyben az emberek, amikor minden gyerek, majdnem minden gyerek - jelentem, hatodikos korig - kap egy almát meg egy pohár tejet. Ez egy cinikus válasz, mert én

azt javasolom neki, hogy legyen el azon egész nap, főleg úgy, hogy egymás után; egye meg, majd igya meg rá a tejet. Ez nagyon rendben lesz egyébként, ezt most mondom előre.

Tehát úgy gondolom, hogy ezt sokkal komolyabban kellene venni. Komolyabban kell venni, és lehet statisztikát úgy csinálni, hogy én megeszek két darab grillcsirkét, a szomszédom meg egyet sem, és akkor átlagban mind a ketten jóllaktunk. Ez így nem működik. Tehát a statisztikával lehet játszani. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból, köztük: Inkább fordítva.)* Egyébként fénykoromban meg is tudtam enni, sajnos most ez már nem működik, mert amíg az ember aktívan és komolyabban fizikai munkát is végzett, akkor volt igénye kalóriára, most meg már korral is jár, hogy ez kevésbé van így, de nem ez a lényeg. Attól én még tudok enni más helyett is elvileg, de attól még ő nem lesz jóllakva. Azt gondolom, ez egy örök igazság.

Azt is gondolom, és államtitkár úrnak jelezném is, hogy mai újsághír, hogy a kistéleplési polgármesterek... *(Kormányparti közbeszólásokra:)* Nem a törvényjavaslat benyújtásával kapcsolatos, csak azzal, hogy az újságból értesültek, hogy március 1-jétől nem normatív lesz a segélyezés rendszere. Azt gondolom, hogy amikor valamelyik kormány egy ilyen rendszer átalakításába kezd - én el tudom képzelni, hogy főleg a kistélepléseken a 15-20 százalékos abszolút Fideszhez kötődő polgármester tudott erről, beszéltek vele. De a többség független polgármester, és ha a szervezeteiket se vonják be egy olyan volumenű átalakításba, ahol március 1-je után szinte egy személyben kell majd döntenie arról - elvileg bizonyos településeken, ahol nincs adóerő-képesség - forrás nélkül, hogy kinek ad majd segítyt, ez szerintem roppant felelőtlen. Roppant felelőtlen, mert olyan emberektől várnak megoldást, akiknek lehet, hogy nem lesz erre lehetőségük.

Ugyanis az adóerő-képességre alapozni egy ilyenfajta rendszert azért is veszélyes, mert elég, ha egy településről, mondjuk, egy kisebb településről elmegy egy nagyobb foglalkoztató, és onnantól kezdve abban az évben már sem előleget nem fog kapni, például iparüzési adóból, semmiből. Na most, akkor ő megfelel ugyan az adóerő-képességnek, de egy fillérje nem lesz segélyre. Hitelt csak akkor vehet fel, ha a kormány ehhez hozzájárul; vagyona nincsen, amit működtessen vagy mozgasson, vagy akár vállalkozásba is kezdjen vele, mert azt a kormány elvette; innentől kezdve ez egy kilátástalan helyzet.

Azt gondolom, hogy mielőtt ezt elindítják, venni kellene egy óriási levegőt, és szakítani azzal a gyakorlattal, ami a gazdasági élet összes szereplőjének a legnagyobb panasz, hogy semmibe nincsenek az érintett ágazatok bevonva. A héten volt a legnagyobb társas vállalkozói érdekképviselő kongresszusa. Ott

elhangzott, hogy a szakminiszter öt éve nem hajlandó fogadni a képviselőket. A legmagasabb szintű találkozó helyettes államtitkári.

Hölgyeim és Uraim! Itt százezer embert, nagyjából százezer foglalkoztatottat képviselő érdekképviselőtről van szó. Lehet, hogy államtitkár úr nem így áll ehhez, vagy az a minisztérium nem így áll ehhez, de ez szegény. Nem tudok rá mást mondani, ugyanis nem lehet úgy gazdaságpolitikát csinálni, hogy abban a leginkább érintettekkel nem állnak szóba. Elhiszem, hogy a Magosz mindenhez ért mint érdekképviselő, csak az a baj, hogy pontosan annak a körnek, aki a leginkább várja, hogy valami történjen, és valahogy menjen előre a magyar vidék... - ezek leginkább azok a munkavállalók, akik még viszonylag tisztességes jövedelemért és normális körülmények között, bejelentve, nyugdíjat realizálva még dolgoznak, hogy mi lesz a sorsuk. Mert úgy döntötte el a kormány, hogy például a földhasznosítási arányt a mostani, mondjuk, 60 százalék magán-, 40 százalékos társas vállalkozói körből 80 százalék magánt és 20 százalék társast csinál, hogy erről senkivel nem beszélt.

Az a probléma ezzel - ahogy a polgármesterekre is utaltam a segélyezés kapcsán, és ezzel kapcsolatban adtuk is be módosító javaslatot -, hogy ezt így nem lehet csinálni, mert ki lesz az a 20 százalék? Ebből 10 százalék az a nagyvállalkozói kör, aki egyértelműen a Fideszhez köthető, és 2001-ben privatizálták, mondjuk, a nagyjából 300 ezer hektárnyi állami földdel együtt, az lehet, hogy pont ez a kör, akire azt gondolják, hogy annak meg kell maradni. De ki a maradék 10 százalék? Ki lesz jelölve - mint a földpályáznál - előre, hogy te maradhatsz, te nem maradhatsz? Nem így működik a gazdaság.

A gazdaság úgy működik, hogy beruházunk, megpróbálunk embereknek megélhetést adni, és ha kapnánk rendes ösztönzést az ágazatban, akkor lehet, hogy sokkal többnek. Le van téve az asztalra több ágról is egy foglalkoztatási program, ami 4-5 éven belül csak nagyon kicsi segítséggel és jogszabályi korrekciókkal nagyjából 100-150 ezer foglalkoztatást hozhatna vidékre, nem a mezőgazdasági alaptevékenységbe és nem közmunkába, hanem olyan kiegészítő tevékenységbe, amire már volt Magyarországon példa.

Tehát azt gondolom, hogy ilyenekről kellene nekünk beszélgetni, és amikor ilyen költségvetést megalapozó törvények vitája van, akkor ezeket asztalra kell tenni. Asztalra kell tenni, hogy mi kell ahhoz, hogy mondjuk, egy ilyen elinduljon. Mert azt látjuk, hogy az egymillió munkahelyből már nem lesz semmi. A Fidesz agrárpolitikusi beígérték, hogy ebből 250 ezer az ágazatban lesz. Rossz hírem van, egyre fogy a mezőgazdaságban aktívan tevékenykedők száma. Ez is statisztikai adat. Lehet, hogy rossz, nem

tudom, de nem gondolom, mert azért általában ezzel nem szokott senki vitatkozni; ami azt jelenti, hogy egyre kevesebb embernek lesz ebből az ágazatból megélhetése. Ez nem jó. Nem jó, mert nem tudja fölszívni a vidék sem vagy a kisvárosok sem ezt a felszabaduló munkaerőt, hiszen nekik is a nyakukba varrnak egy óriási terhet, ráadásul most vannak ilyen előírásaik, ha jól emlékszem, hogy akkor vehetnek majd föl hitelt, ha igazolják, hogy milyen gazdaságfejlesztésbe fogtak. Ez elég problémás lesz. Ettől nagyon óvnám önöket, hogy így folytatódjon ez a jogalkotás. Erről már részben az utcán, részben időközi választáson, részben megismételt választáson az emberek ítéletet mondtak.

Vegyék észre! Semmi mást nem javasolunk, csak vegyék észre - még hosszú idejük van, hogy korrigáljanak -, Magyarországnak az lenne az érdeke, ha korrigálnának, és nem olyan típusú reakcióik lennének, mint L. Simon Lászlónak, aki sajnálom, hogy nincs itt, mert nyilván tegnap is megmondtam a szemébe, most is, hogy ilyen pökhendien, ilyen arcátlanul nem lehet kérdésekre reagálni. Kénytelen vagyok azt mondani, hogy a jelen levő két államtitkár egy kicsit azért komolyabban veszi a dolgát, úgy látom *(Derültség a kormánypárti padosorokban.)*, de azért még itt is van mit tenni, meg van bőven feladat, de legalább tisztességesen végigüljük ezt a vitát, és nem csak a tévén keresztül üzengetnek az állampolgárnak, hogy mennyire hülyén látják a valóságot.

Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat így nem jó. Tehát ezek az előkészített vagy ezek a beterjesztett javaslatok meg ötletek semmi mást nem szolgálnak, mint hogy ez a rendszer úgy működjön tovább, ahogy eddig. Nem tud így működni, ebből óriási káosz és óriási botrány lesz. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Újabb kétperces kör következik. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó, MSZP. Tessék!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úrhoz intézném megint szavaimat. Ma már kellőképpen megfogalmazták ellenzéki képviselőtársaim a kritikáinkat a szociális támogatási rendszer átalakításával kapcsolatban, én is megtettem, úgyhogy nem kívánom én ezt újra megtenni.

(16.20)

Viszont, ahogy itt olvasgatók az interneten - és komoly vitánk alakult ki abból következőleg, hogy azt tetszett mondani, hogy ön nem lát semmilyen összefüggést a települési adó kivetése, illetve a szociális támogatási rendszer megnyirbálása között a

településeknél -, tisztelettel föl szeretném hívni a figyelmét, hogy itt az első példa. A Mindszenti önkormányzat - sajnos, nem örülök neki, hogy pont Csongrád megyében van, annak sem nagyon, hogy Lázár János választókerületéhez tartozik egyébként Mindszent városa - a pénteki rendkívüli ülésén arról döntött, hogy bevezetik az aranykoronaként 150 forintos földadót, járműadót vetnek ki azokra a gépjárművekre, melyek után eddig nem kellett fizetni, és Zsótér Károly polgármester elmondja, hogy tulajdonképpen ebből a pénzből, amiből egyébként 7-10 millió forint bevételt gondolnak, hogy annyi fog beérkezni, bővítik majd a szociális juttatásokat - még egyszer hangsúlyozom, bővítik a szociális juttatásokat -, és egyébként jutna még ebből a pénzből külterületi utak karbantartására is.

Tehát, államtitkár úr, én tényleg nem kívántam összefüggés-elméleteket gyártani, de várható volt, hogy ez lesz a gyakorlat. Ezt fogják tenni egyébként a kistépülések, csak az a kérdés, hogy az emberek ezt miből fogják megfizetni. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Czibere államtitkár úr jelentkezett. Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Képviselő úr, mivel az adott önkormányzat és az önkormányzatok nem tudhatják, hogy a területi kiegyenlítési rendszeren keresztül ők a települési támogatás finanszírozására mennyi forrást kapnak, ezért, aki jelenleg dönt a helyi adók emeléséről vagy bővítéséről, az nem a szociális támogatási rendszer átalakítása miatt teszi ezt *(Gögös Zoltán: Hát miért? - Szabó Sándor: Elmondja!)* - ezt fontos leszögezni -, hiába hivatkozik arra. Bocsánat, amit idézett, nem azt mondja, hogy azért, mert itt csökkennek a források, hanem azért, amit idézett, hogy a szociális támogatásokat bővíteni szeretné. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Ha jelenleg nem tudja azt, hogy ő mennyi forrást fog kapni, hiszen az ő költségvetésének a tervezéséhez azért ez egy fontos adat, és annak a fényében tudja csak ezt megtenni, akkor nem lehet hivatkozási alap. *(Szabó Sándor közbeszól.)*

Én értem, hogy a polgármester szavait idézte, csak szerettem volna itt ezt az összefüggést kicsit - hogy mondjam - megvilágítani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Folytatjuk a kétperces hozzászólásokat. Törő Gábor képviselő úr következik, Fidesz.

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Reflektálnék Gögös képviselő úr szavaira, csak

néhány mondatban, nem szokásom nekem az átkiabálás. Valóban úgy van, hogy 2008 előtt pályázat nélkül hatszázan jutottak földhöz, az én látókörömben is voltak olyanok, akik 2008-tól 2018-ig - nem is tudtam egyébként - az akkori szocialista kormány alatt pályázat nélkül földhöz tudtak jutni, és 2003 óta volt ez a folyamat. Összesen hatszázan voltak. Most hatezren vannak. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Abban önnek igaza van egyébként, hogy ha valakinek van ma 200-300 hektár földje, egy családban élnek, van egy fia, felesége vagy egy veje, gépesítve van, valóban nem is vesznek fel pluszembert, mert olyan mezőgazdasági növényeket termesztnek - búza, kukorica s a többi -, amelyekhez plusz munkaerő nem kell, télen feljavítják a gépeket, és gyakorlatilag plusz munkaerőt nem tudnak foglalkoztatni.

Pontosan erre jött az a javaslat, hogy kössük össze a növénytermesztést az állattenyésztéssel, hogy a munkaigényesség megnőjön, illetve bejön ehhez még a gyümölcstermesztés és a zöldségtermesztés, és összességében a foglalkoztatáspolitikára ez jó hatással lesz. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Ügyrendben jelentkezett Gógös Zoltán képviselő úr *(Gógös Zoltán: Nem, bocsánat, rossz gombot nyomtam.)*, de rossz gombot nyomott, így aztán Magyar Zoltán képviselő úr következik, aki a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Megihlettek a vitában elhangzottak. Azért lehet azt sejteni, hogy ki lesz az a 20 százaléknyi társas vállalkozás, akik majd megmaradhatnak a Fidesz szerint. Ahogy Gógös Zoltán már elmondta, az első 10 százalékot is már jól ismerhetjük, hiszen a piszkos 12 minden bizonytalpon fog maradni még olyan módon is, hogy bizony a privatizáció rendkívül gyanús körülmények között zajlott le, és a mai napig nem lehet ezt vizsgálni, és a mai napig nem tudhatjuk meg, hogy hogyan juthatott hozzá ekkora állami vagyonhoz egy Fideszhez közel álló érdekcsoport.

A másik 10 százaléknak pedig két alapvető részét látom jelenleg. Az egyik az önkökhöz közel álló csókosok, akik egyébként az állami földeket is javarészt megnyerik, a másik pedig az a kör, akiket önkök bezsaroltak, akik most rendelkeznek az állami földekkel, és felajánlották nekik például a pletykák szerint - nem egy ilyen eset eljutott hozzánk -, hogy döntéshozók azt mondták, hogy ha leteszi a terület-alapú támogatás mértékét 10 évre előre egy összegben, akkor bizony megtarthatja az állami földeket az adott kft., és húsz évig tovább használhatja. Illetve

olyat is hallhattunk, hogy több száz hektáron kiépített öntözési rendszert alakított ki, mondjuk, egy kft., EU-s és hazai forrásokból vegyesen, majd úgy játszották át az új tulajdonosnak ezt a komplett rendszert, hogy ki se kellett fizetnie ennek az árát, hiszen kiírták a földbérleti pályázatot, majd egy napra visszavonták, és ezzel a trükkel az állam elkárolta gyakorlatilag ezt az öntözési rendszert, kifizette a régi tulajdonosnak, és az új bérbe vevő, az önkök csókos haverja pedig megkapta ezt a modern öntözési technológiát ingyen és bérmentve az állami földhöz.

Ilyen és ehhez hasonló trükköket alkalmaznak, amikor átjátsszák maguknak a földterületeket. Ebből is jól látható, hogy ki lesz bizony az a 20 százalék társas vállalkozás, aki megmaradhat. Ezekkel a módszerekkel dolgoznak mindenhol. Jó lenne ezen elgondolkodni, mert bizony ez nem az az út, amit megígérték a választóiknak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Normál szót kérő képviselő felszólalásával folytatjuk a munkát. Soron következik Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP. Tessék!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Dr. Simon Miklós megszólított, és szeretném felhívni a képviselő úr figyelmét, hogy most a 2015-ös költségvetés megalapozójáról beszélünk, nem a 2006-osnak, nem a 2010-esnek, hanem a 2015-ösnek. *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Az alapjai ott vannak!)*

Ha a szegénységi adatokról beszélünk, én múlt héten voltam a gyerekeim bemutatóhatén - így hívják, amikor meglátogathatjuk az órákat -, és érdekes tapasztalataim vannak évről évre. Csatlakoznék Gógös Zoltán képviselő úrhoz az alma meg a tej fogyasztásával kapcsolatban a gyerekeknél. Dicsérendő, hogy folytatták ezt a programot, de tudja, az a baj, képviselő úr, hogy ezek a gyerekek annyira éhesek már, hogy hiányzik mellé a kenyér, a vaj és a szalámi is. Higgye el nekem, hogy elég nehéz azt az almát a tejjel lenyelni, amikor nagyon éhes az a gyerek. Higgye el nekem!

Többször elhangzott, hogy a számok makacs tények, akkor én számokat mondanék. Nem leszek hosszú. Magyarországon 2014 szeptemberében 7,6 millió 15 és 74 év közötti ember élt, közülük kerekítve 200 ezer fő közmunkás, ha van jogosult felnőtt, kaphat az 50-70 ezer forint keresete mellé 23 ezer forint segélyt; 380 ezer fő nyilvántartott álláskereső munkanélküliből 170 ezer kap maximum 45 ezer forint segélyt, 210 ezer pedig semmilyen, de semmilyen ellátásban nem részesül; 130 ezer fő passzív munkanélküli, aki feladta a reménytelen és drága munkakeresést, és szintén nem részesül semmilyen ellátásban; legalább 150-200 ezer fő van még, akit

kizárnak a munkanélküli-regisztrációból és a közmunkából, mert valamit vétett, vagy végleg lemondott önmagáról, vagy mert pénzhány, információhiány, fizikai-szellemi leépülés miatt képtelen a munkaügyi kirendeltségeken jelentkezni. Ez csaknem egymillió ember, családtagokkal együtt legalább 2,5 millió. Ebből körülbelül 800 ezer 18 éven aluli gyerek. 2011-ben az alsó jövedelmi ötödben, a legszegényebb kétmillió körben 685 ezer 18 éven aluli gyerek volt. A 2,5 millió szegény legfeljebb negyede lehet cigány. A szegény gyerekek majd' fele falun él. Szociális segélyben a kisebb részüik részesülhetett.

Egy újabb, más adatokra épülő közfoglalkoztatás-kutatás, a Magyar Tudományos Akadémia eléggé hasonló eredményekre jut: Magyarországon több mint egymillió a munkaerőpiac peremén lévők száma. Mintegy 3,5-4 millió azoknak a száma, akiknek a háztartásában van a munkaerőpiac peremén lévő tag. Közülük azoknak különösen nehéz a helyzete, akiknek a háztartásában a munkaerőpiac peremén lévőkön kívül nincs is más aktív tag, ők közel másfél millióan vannak. E csoportokban az átlagnál kétszer-ötször gyakoribb a jövedelmi szegénység, a lakásszegénység, a rossz táplálkozás s a többi.

(16.30)

A különböző munkanélküli-ellátások és -segélyek nagyjából a felüket érik el, a másik felük semmilyen ellátásban nem részesül. Nagyon fontos mondat következik, tisztelt Simon Miklós képviselő úr: ez a tanulmány megtalálható a parlament honlapján. *(Tállai András dr. Simon Miklós asztalához megy.)*

Felhívnam még egy adatra a figyelmét, tisztelt képviselő úr: 2008-ban a magyar gyermekek 24,4 százalékának kellett szembenéznie komoly anyagi nélkülözéssel. 2014-ben - szeretném, ha Tállai államtitkár úr nem tartaná fel Simon Miklóst, hogy tudjon figyelni, mert ez nagyon fontos. 2014-ben...

ELNÖK: Képviselő Asszony! Egyelőre én elnökölöm az ülést. Én is látom; majd szólok, ha úgy gondolom.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Elkezdtem még egyszer a mondatot: 2008-ban a magyar gyermekek 24,4 százalékának kellett szembenéznie komoly anyagi nélkülözéssel, 2014-ben már 35 százaléka járt így. Ez már Romániánál is rosszabb, csak Bulgáriát előzzük meg.

Idéznék egy mondatot, mert nagyon fontos ez a mondat, és ezzel zárnám a felszólalásomat, Ferge Zsuzsa mondta: „A kormány azt tervezi, hogy három év alatt az összes segélyt megszünteti” - ez így igaz -,

„az első lépést 2015-ben teszik meg. Képtelenség ennek a hatását kiszámolni, de annyit bizvást állíthatunk, hogy 2018-ra e csoportok zömével, legkevesebb másfélmillió emberrel, 400 ezer gyerekkel szemben olyan társadalmi ítélet születik, hogy nincs semmi szükség rájuk.”

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Czibere Károly államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Úgy látom, visszamegyünk a statisztikába, ezért fontosnak tartok öt adatot felsorolni. 2014-re 2013-ról! Még egyszer, jó? Tehát 2013-ról 2014-re, KSH, 18 ezer ember megkérdezésével zajlik, tehát ez azt jelenti, hogy tized- vagy századpontoságúak a relevanciartományai az adatoknak.

Egyrészt a hiteltörlesztéssel vagy lakással kapcsolatos fizetési hátralékkal küzdők aránya a népességben belül 26,2 százalékról 24,9 százalékra csökkent; a lakás megfelelő fűtésének hiányában való kockázat 13,7 százalékról 11,2 százalékra. Csökkent azok aránya, akiknek anyagi okokból nincs személygépkocsija, 24,6 százalékról 23,9 százalékra. Jelentősen csökkent azok aránya, akik nem engedhetnek meg maguknak évi egyhetes üdülést, 66,6 százalékról 59,6 százalékra. Jelentősen csökkent azok aránya, akik nem engedhetik meg maguknak kétnaponta húsétel fogyasztását, 33 százalékról 27 százalékra. A kombinált, négy tételből álló súlyos deprivációs ráta - tehát amelyet a KSH és az Eurostat is számol - 11 százalékkal csökkent.

Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra kér lehetőséget Gúr Nándor képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Már csak az a kérdés, hogy milyen listák alapján történtek a kiválasztások. Netán Kubatov-féle listák vagy másfajta listák voltak kézben, amikor segítséget nyújtottak ahhoz, hogy méréseket végezzenek? Szóval, tudja, a statisztika olyan, hogy az előkészület nagymértékben meghatározza a dolgokat. Nem állítom, hogy ez történt, de már a kétség felmerül az emberben akkor, amikor a mindennapok tekintetében szembetalálkozik a nyomor azon szintjével, amit lát, meg akkor, amikor az államtitkár úr - bocsásson meg - a hülyítés kategóriáját próbálja meg elfogadtatni a parlamentben ülő képviselőkkel vagy épp a minket néző, hallgató emberekkel. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból.)*

A statisztikával nem foglalkoznék többet, inkább azzal foglalkoznék, hogy a szegénység sajnos ma Magyarországon kőbe vésett, mélyülő és szélesedő. Mondhat ön bármit, de sajnos ez a tény, ez a valóság. Inkább azon kellene gondolkodni önnek és nekem, nekünk közösen, hogy hogyan változtassunk ezen a helyzeten. Én ebben nyújtottam úgymond kezét az előbbi megszólalásban, hogy szívesen teszek mindent annak érdekében, hogy ez változzon, de úgy látom, ön csak igazolásokat keres a maga számára, illetve a maguk számára.

A másik dolog, amit röviden szeretnék mondani. Az előbbi megszólalások tekintetében, én úgy érzem, disszonáns az, amit tesznek és amit mondanak. Disszonáns, visszatetsző, mert a helyzettel nem akarnak szembenézni, a megoldások tekintetében a segítőkészséget meg nem akarják elfogadni. Nem tudom, így hogyan lehet előremenni; így sehogy. Inkább azt javaslom, államtitkár úr, hogy próbáljunk meg közösen együttgondolkodni annak érdekében, hogy hogyan lehet ezen a helyzeten változtatni, mert hogy változtatni kell, az meg nem kérdéses, azt gondolom, az ön számára sem. Még egyszer: Orbán Viktort is keresse meg ezzel! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Több felszólalásra jelentkezést nem látok.

Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyen jelentkező nincs. Ez azt jelenti, hogy az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőtől, hogy a kormány nevében kíván-e valaki szólni. *(Tállai András jelzésére:)* Tállai András államtitkár urat illeti a felszólalás lehetősége.

Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tíz órától vitatkozunk ezen a törvénycsomagon, több mint hat és fél órája, 112 törvényt tartalmaz ez a 2015. évi költségvetést megalapozó törvény. Sajátos helyzete az Országgyűlésnek, hogy a költségvetést teljesen külön időkeretben, az azt megalapozó törvényt pedig - ami törvényszám szerint mindenképpen jóval terjedelmesebb - külön, egy külön napon vitatja meg.

Így aztán, figyelve a vitát, azt kell hogy mondjam, hogy a 112 törvénynek szerintem a háromnegyed vagy négyötöd részét nem is igazán érintettük; talán én az expozémban, de a képviselői felszólalások során említésre sem került. Tehát ez mégiscsak azt igazolja, hogy alapvetően a költségvetést megalapozó törvényjavaslat inkább egy technikai jellegű törvényjavaslat, mintsem érdemi.

Azért érdemi dolgok is elhangoztak, és úgy látom, hogy három téma köré csoportosultak a felszólalások: a segélyezési rendszer átalakítása, a magánnyugdíjpénztári rendszer további rendezése, és néhány felszólaló itt a közpénzügyek terén is talált a törvényjavaslatban olyat, amit érdemesnek talált arra, hogy elmondja róla a véleményét.

Nagy élvezettel és érdeklődéssel figyeltem a szociális segélyezési rendszer átalakításával kapcsolatos vitát. Ezúton köszönöm Czibere Károlynak, hogy a szakminisztérium nevében helytállt, és válaszolt a felvetett, alapvetően ellenzéki kérdésekre.

Én is megfogalmazok egy véleményt mint volt polgármester és mint volt önkormányzati államtitkár. Azt gondolom, ez az irány, hogy mi az, ami az önkormányzat feladata, és mi az, ami az állam feladata - merthogy a járási hivatalok végeznek a segélyezés terén -, helyes dolog. Helyes dolog, és úgy gondolom, az önkormányzatok számára végrehajtható a rövid határidő ellenére. Ha az önkormányzatok megfelelő adatszolgáltatást kapnak - amit részben egyébként tudnak is, hogy ki milyen segílyt kap most, támogatást kap most az államtól -, igenis a rendszer átalakítható rendelettel. A költségvetés ismert lesz, 2014 decemberében igenis átalakítható az új rendszer.

Azt gondolom, ami bizonytalanságot okozhat - ami itt el is hangzott -, az valóban az, hogy azok az önkormányzatok, amelyeknek nincs jelenleg tartalékuk, mert mondjuk, az adósságkiváltás sem okozott működési könnyebbséget vagy esetleg tartalékot vagy működési pluszt, hogyan fogják tudni az új segélyezési rendszert majd magukévá tenni és finanszírozni. Úgy gondolom, ez a kérdésfelvetés alapvetően jogos, azonban látni fogjuk az idők folyamán, hogy egészen más gondolkodást fog kívánni egy önkormányzattól az, hogy kinek milyen támogatást tud adni, hiszen ez teljes egészében össze fog olvadni a közfoglalkoztatási rendszerrel. Hiszen alapvetően egy kistelepülésen vagy egy nagyobb településen is, így az önkormányzatnál teljes egészében képbe kerülnek azok az emberek, akiknek nincs munkájuk - akiket szociális alapon most is támogat az állam vagy az önkormányzat is.

(16.40)

Itt az a kérdés, hogy azt az elvet, hogy „segély helyett munkát”, azt az adott településre hogyan tudja majd az adott önkormányzat, hogy úgy mondjam, adaptálni. Az első és legfontosabb dolog, hogy minden ember munkából, munkáért kapott bérből éljen, és csak azután következik a segélyezés. A közfoglalkoztatás terén pedig nagyobbak lesznek a lehetőségek, hiszen 270 milliárd forint áll a költségvetés-

ben rendelkezésre, számítások szerint éves szinten akár 40 ezerrel is több közfoglalkoztatottat lehet majd munkába hozni, vinni, állítani.

Tehát az első dolog az, hogy munkát kapjanak az emberek, és csak azután jönnek ezek a bizonyos segítyek. Ebben majd egy kicsit nehéz lesz váltani, úgy gondolom, valóban, ez nem fog menni egyik napról a másikra, mert mire a finanszírozási része is teljes egészében kialakul, biztos vagyok benne, hogy ennek az évnél a tapasztalatait figyelembe kell venni, és majd 2016-ra egy komplexebb rendszert, egymásra épülő, egymást kiegészítő rendszert lehet majd létrehozni.

Élvezetes a vita a szegénységről. Azt látom, hogy nem egy statisztikát olvasunk sokszor, és nem egyféle módszerrel közelítjük meg ezeket a szegénységi számokat, a kormánypárt és az ellenzék sok tekintetben másképp látja ezt a kérdést.

A következő nagy kérdés a magán-nyugdíjpénztári szabályozás. Itt én azt látom, hogy a szocialisták, akik a magán-nyugdíjpénztári rendszert szinte Európában egyedülállóan kialakították és létrehozták, a mai napig szeretnék, hogy az a rendszer működjön, minthogyha hiányozna valamiért ez a magán-nyugdíjpénztári rendszer. Csak nem értem, hogy miért, hiszen amikor felszámolásra került, akkor maga a miniszterelnök - az akkori miniszterelnök -, Gyurcsány Ferenc mondta, hogy bizony a nyugdíjakat már az IMF-hitelből fizetjük. Rendben van ez így, hogy magánnyugdíjpénztárba gyűjtjük az emberek pénzét, amit egyébként az állam által alkotott törvény alapján vonnak le a jövedelméből, azt odaadjuk magánembereknek, hogy kezeljék, egyébként az állam pedig a nyugdíjakat IMF-hitelből fizeti? Vagy rendben van az, hogy a kormányváltáskor 357 milliárd mínusza volt a nyugdíjkasszának? Ez a rendszer nem működött tovább, erről elmondta ezt az Európai Bizottság, az európai országok elmondták, hogy ez a rendszer nem volt működőképes, még mindig azon vitatkozni, hogy de az akkor is jó volt, és azt akkor is vissza kell hozni, ez teljes képtelenség.

Azok az állítások pedig, ugye, 3 millió ember vissza is lépett az állami nyugdíjrendszerbe, és összesen közel 100 ezer ember maradt, akik külön nyilatkoztak arról, hogy szeretnének maradni a magánnyugdíjpénztári rendszerben. Nagyon érdekes volt utána 2011-től az ő jogállásuk, hiszen az ő jövedelmük is az állam levonja most is a járulékokat, és az az állami nyugdíjkasszában fog kikötni. Nekik az a megtakarításuk, amit '98-tól a magánnyugdíjpénztárba fizettek, az maradt ott annak a 100 ezer embernek. Egyébként a 100 ezer emberből 3 év alatt már harminc-egynéhányezren ki is léptek, mert biztonságot akartak, és jobbnak látták nem benne maradni a magánnyugdíjpénztári rendszerben. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Mert ellehetetlenítet-*

ték a magánnyugdíjpénztárakat!) Tehát arról van szó, hogy valakik úgy gondolták, ha fizetett '98-tól 2011-ig - ugye, maximum 13 évig -, mondjuk, 10 évig fizetett a magánnyugdíjpénztárba, azt mondta, hogy azt a járulékot, amit levontak tőlem, az maradjon ott, és arra a 10 évre a nyugdíját majd ebből a magánnyugdíjpénztárból fogja megkapni.

Igen ám, csak kiderült, hogy a magánnyugdíjpénztárak nem működőképesek, 19 magánnyugdíjpénztárból mára már összesen 4 maradt *(Bangóné Borbély Ildikó: Hogy lehet ez?)*, annak a 4-nek is a működése veszteséges, a működése veszteséges többnyire. Adományokból, juttatásokból tartják fenn magukat, ami nem életszerű. Félő, hogy ezen magánnyugdíjpénztárak is, azért, mert a működőképességüket nem tudják fenntartani, csődbe mennek, és akkor ki tudja, mi lesz a vagyonnal, vagy elkezdik teljesen törvénytelenül fölélni a vagyonukat. Na, ezt nem hagyhatja egyébként az állam, és azt mondja, ha nem fizetik a magánnyugdíjpénztárak tagdíjából a saját működésüket, akkor a magánnyugdíjpénztár nem tud tovább működni. Egyébként pedig az állam által elvállalt kötelezettséget, ezt maga Gógös Zoltán fogalmazta meg, hogy így van ez rendjén, a magánnyugdíjpénztárba fizetjük a járulékokat, de az állam azt nem teheti meg, hogy egyébként majd a nyugdíjakat nem fogja fizetni. *(Gógös Zoltán: Nem ezt mondtam!)* Hát, a szocialisták szerint, miszerintünk viszont ez így nem működik.

Senkinek nem kell a 200 milliárd forint, köszönjük szépen, a költségvetés rendben van *(Gógös Zoltán: Akkor miért csináltátok?)*, rendben van. Azért csináltuk, hogy ne mondhassuk azt, hogy Gógös Zoltán miatt ez a 61 500 ember vagy Korózs Lajos miatt, vagy Burány Sándor miatt, majd mikor megy a nyugdíjért, akkor azt mondjuk neki, hogy 10 évre neked nem jár nyugdíj, mert te a magánnyugdíjpénztárban hagytad a pénzed, és az elment a levegőbe, ezért. Tehát most is dönthet a magánnyugdíjpénztártag, hogy ott marad a bizonytalanságban vagy visszalép az állami nyugdíjpénztárba, és akkor egyébként a reálhozamát, meg amit megszerzett... *(Gógös Zoltán: Hol van az egyéni számla?)* Egyéni számla is van, és működik, azon ma is követhető, hogy kinek mennyi befizetése van. Nehogy meglepődjön, képviselő úr, hogy nemsokára még több információval fogunk erről rendelkezni. *(Gógös Zoltán: Ennek csak örülünk.)*

Azt gondolom, hogy a 200 milliárd senkinek nem kell, a biztonság kell és a felelősség az állam részéről, hogy a 61 500 embernek megadjuk a biztonságot és a lehetőséget, hogy teljes nyugdíjat kapjon, és az a 8-10-13 év, amit oda fizetett, az nehogy elveszzen, mert most, amikor lecsökkent 19-ről 4-re a magánnyugdíjpénztárak száma, és 38 ezren visszaléptek az államba, félő, hogy ez a tendencia folyta-

tódik, és a végén ez fog bekövetkezni. Hiába, egyébként könyörögnék és rimáinkodnak, hogy ez a magánnyugdíjpénztár így működjön tovább. *(Gúr Nándor: Félek, hogy megvédték az ő nyugdíjukat is!)*

Azt pedig külön köszönjük Gógös Zoltánnak, hogy megtudtuk, hogy ő régebben két csirkét is megevett egy napon *(Gógös Zoltán: Ez volt a lényeg?)*, most már nincs, mert ezt is elmondta a képviselő úr.

Ami pedig a közpénzzel kapcsolatos felszólalásokat illeti, itt azt gondolom, hogy valamilyen félreértésről lehet szó, hiszen arról van szó, hogy a 2007. évi CLXXXI., a közpénzekből nyújtott támogatás átláthatóságáról szóló törvénynek két passzusa veszti hatályát, amely lényegében átkerül az államháztartási törvénybe, mégpedig a jelen törvény 54. § a), b) és c) pontjába, ami a nyilvánosságot illeti. Tehát egész biztos, hogy egy eltúlzott véleménynyilvánításról van szó, és biztos vagyok benne, hogy a törvényjavaslat elfogadásakor mind az összeférhetlenségre, mind a nyilvánosságra vonatkozó szabályok meg fognak felelni az eredeti 2007-es törvénynek. Összesen arról van szó, hogy az állami támogatást érintő rész átkerül az államháztartási törvényjavaslatba.

Nagyon érdekes része volt a vitának, amikor a jobbkos és az LMP-s képviselő is az általuk meg nem szavazott, soha nem támogatott Alaptörvényt hívják segítségül, lényegében a saját törvényjavaslatunkkal szemben. Tehát a Fidesz és a KDNP által megszavazott Alaptörvényre hivatkoznak, hogy aszerint ilyen nem lehet csinálni, amit ők egyébként nem támogattak, majd most azzal jönnek elő, hogy ezt a törvényt úgy fogják majd megvédeni, hogy a saját magunk által megszavazott Alaptörvény szerint majd megvédik, mert alaptörvény-ellenes. Ez is jelzi azt, hogy semmilyen olyan szándék nincs nyilván, hogy a 2012-től hatályos Alaptörvénnyel szemben bármilyen közpénzügyi szabályozást is elfogadjunk, ezért nem igazak a túlzott félelmek.

Végezetül szeretném megköszönni Hegedűs Loránténak a hozzászólását, hiszen ő úgy kezdte, hogy két dolgot is tudunk támogatni, és a stabilitási törvénnyel kapcsolatban elmondta pozitív véleményét, ezúton is köszönjük.

(16.50)

Ami viszont a jövőbe látását illeti, azzal nem tudok egyetérteni, mert sem 3 ezer, sem 5 ezer főre, sem 10 ezer főre nem fog növekedni az önálló hivatali létszámhatár. Bárki is mondta ezt bárhol, az ezután is 2 ezer fő marad és a költségvetési intézmények és az önkormányzati polgármesteri hivatalok tekintetében semmilyen kormányzati központosítási törekvés nincs, és remélem, hogy nem is lesz a közeljövőben.

Ebből a törvényjavaslatból ezt biztosan nem lehet kiolvasni.

Tisztelt képviselő hölgyek, képviselő urak, köszönöm szépen az együttműködést, és a munkát majd folytatjuk a költségvetéssel, illetve ezzel a törvényjavaslattal is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr reagálását. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa 2013. évi tevékenységéről szóló, Médiatanács által benyújtott beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló, a Kulturális bizottság által előterjesztett országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztések B/113. és H/1947. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztések részletes vitáját kijelölt bizottságként a Kulturális bizottság folytatja le.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Karas Monika asszonynak, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa elnökének, a B/113. számú beszámoló előterjesztőjének. Elnök asszony, parancsoljon!

DR. KARAS MONIKA ZSUZSANNA, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, valamint a Médiatanács évről évre számot ad előző évi munkájáról az Országgyűlésnek. A mostani beszámolóban a Médiatanács 2013. évi tevékenységének főbb elemeit szeretném bemutatni, hiszen a Házbizottság döntése alapján az NMHH hírközléssel összefüggő beszámolóját a Gazdasági bizottság tárgyalja meg és határoz is arról.

Mindenekelőtt megköszönöm a lehetőséget, hogy a Kulturális bizottság előtt tett beszámoló után önöknek is ismertethetem az előző évi munkánk főbb pontjait. A bizottság előtt is arra törekedtem, hogy átfogó és reális képet mutassak a szervezetünkről, most pedig szeretnék kitérni azokra a kérdésekre is, amelyek az előző beszámoló kapcsán felmerültek és a szervezet működése szempontjából relevánsak.

Amint azt tudják, a Médiatanács a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság önálló szerve, az ORTT, tehát az Országos Rádió és Televízió Testület jogutódja, így pedig tevékenysége során szorosan igazoz-

dik a médiatörvényben és a médiaalkotmányban leírtakhoz. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a médiaigazgatási törvények egyfajta sorvezetőként vannak jelen mindennapi munkánk során, feladatainkat azok tartalma alapján, azok figyelembevételével látjuk el. Én jogászként rendkívül fontosnak tartom, hogy szervezetünk jogalkalmazó tevékenységének a lehető legjobb módon eleget tegyen, ugyanakkor a Médiatanács küldetését a tanács tagjaival együtt nyilvánvalóan többre tartjuk, mint egyszerű jogalkalmazást, hiszen döntéseinkkel az egész ország és benne minden médiafogyasztó életére hatással vagyunk.

Mindig hangsúlyozom, hogy a mi munkánk nem csupán feladatvégzés, hanem hivatás is, nélkülözhetetlen hozzá az elszántság és a maximális szakmai alázat. Hiszen küldetésünk, hogy egyenlő esélyű hozzáférést biztosítsunk az információs és kulturális javakhoz minden magyar ember számára. Ezt veszünk figyelembe a rádiós frekvenciák értékesítése során, a fiatalkorúak védelmével kapcsolatos munkánk közben, és ez az elv vezérel bennünket akkor is, amikor támogatási rendszerünkbe, a Magyar Média Mecénatúra programba tartozó pályázatok elbírálása során hozunk döntéseket.

Ha megengedik, szeretném néhány fontos tevékenységünket kiemelni, amelyek súlyukat tekintve meghatározóak voltak 2013-ban, nemcsak a Médiatanács és az NMHH, de azt gondolom, az egész ország életében.

Tisztelt Ház! 2013-ban ismét számos rádiós pályázat ügyében hoztunk döntést, amelynek köszönhetően a frekvenciákat az arra leginkább érdemes médiaszolgáltatók használhatják. Fontos tudni, hogy a Médiatanács átláthatóan, részrehajlásmentesen, a lefektetett szabályoknak megfelelően jár el minden egyes pályáztatás során. Ez azt is jelenti, hogy szabad pályázási lehetőséget biztosítunk mindenkinek, és szakmai tudásunk legjavát nyújtva, a pályázati feltételeknek leginkább megfelelő médiaszolgáltatót választjuk ki a frekvenciahasználatra. 2013-ban összesen 31 pályázati felhívástervezetet, illetve 35 pályázati felhívást fogadtunk el, és mivel ehhez hozzáadódtak a 2012-ben indított, de le nem zárt pályázatok is, ezért 54 eljárást zártunk le a tavalyi évben. Bízom abban, hogy döntéseink nyomán a lehető legmagasabb színvonalú rádióműsorok jutnak el a hallgatókhoz.

A rádiós műsorszolgáltatások mellett 2013 leginkább a televíziós műsorszolgáltatásról szolt az NMHH életében, hiszen ebben az évben valósította meg a hatóság az országos digitális átállást. Bár a munka nagy részét a hatóság végezte, a Médiatanács a maga eszközeivel szintén hozzájárult a modernizációhoz. Magyarországon, mint tudják, 2013. október 31-én lezárult a digitális átállás, és ezzel megszűnt a

közel 60 éves múltra visszatekintő analóg földfelszíni sugárzású televíziós műsorszórás. A fejlesztésnek köszönhetően új korszak kezdődött a televíziózásban, jelentősen kibővült az elérhető ingyenes tartalom, és új szolgáltatások is megjelentek. Közel 1,8 millió háztartás állt át zökkenőmentesen a digitális televíziózásra hazánkban, és ennek során Magyarországon, Európában egyébként egyedülálló módon, a rászoruló háztartások állami segítséget kaptak az átálláshoz. Büszkéek vagyunk rá, hogy lehetőségünk volt ennyi embernek segíteni, és örülünk, hogy ezzel elértük célunkat is: senki nem maradt tévéműsor nélkül az átállás után.

Az NMHH munkájához kapcsolódva a Médiatanács a helyi televíziók átállásának támogatásában vett részt aktívan, a működő 38 helyi analóg terjesztésű televízió közül 37 élt a digitális átállás adta lehetőséggel. Ez azt jelenti, hogy a hatóság által kiadott engedélyek alapján a helyi televíziók túlnyomó többsége is jogosultságot szerzett a helyi DVB-T műsorszóró adóállomások üzemeltetésére, azaz a digitális földfelszíni televíziózásra. Ebben nagy előnyt jelentett a helyi tévék számára, hogy a Médiatanács támogatási rendszere, a Magyar Média Mecénatúra program keretében összesen 312 millió forintos keretösszeggel írtunk ki pályázatot. Ez külön a helyi tévék digitális átállását finanszírozta. Nem hagytuk tehát magukra a kis televíziókat sem, ugyanis hiszünk abban, hogy a helyi értékek közvetítése is nagyban hozzájárul az információs és kulturális javak egyenlő esélyű elosztásához, emellett pedig a helyi tévék alkalmasak a közösségformálásra is. Ezért tartottuk kiemelkedő jelentőségűnek digitális átállásuk támogatását.

A digitális átállásnak köszönhetően a szülők még hatékonyabban tudják védeni gyermekeiket a káros médiatartalmaktól, hiszen a digitális vevőkészülékeken beállítható egy gyermekzár, ami figyelembe veszi a filmek korhatár-besorolását is. A Médiatanács korhatár-besorolási tevékenysége tehát az ilyen praktikus helyzetekre is konkrét hatással van. Az ebben a témában kiadott jogszabály és ajánlás az évek tapasztalatai alapján jól működik, hiszen kevés esetben érkezik lakossági bejelentés a testülethez a rossz korhatár-besorolással kapcsolatban.

2013-ban összesen 11 esetben folytatott le eljárást a testület kiskorúak védelmének szabályozását megsértő ügyben, ami az előző évekhez képest csökkenő tendenciát mutat, vagyis azt sugallja, hogy a médiaszolgáltatók egyre inkább normakövető magatartást tanúsítanak.

Nemcsak a kiskorúak, hanem más kiszolgáltatott csoportok esélyegyenlőségét is igyekszünk megteremteni. A hallási fogyatékkal élők tekintetében a médiaszolgáltatók akadálymentesítő gyakorlatában 2013-ban pozitív tendenciák mutatkoztak.

(17.00)

Elsősorban a mennyiségi elvárásokban jelentkeztek ezek az eredmények, hiszen a törvényi rendelkezésekhez képest jóval nagyobb mértékben nőtt a felirattal ellátott műsorórák száma, pedig ezek az előírások évről évre egyre több akadálymentes műsoridőt írnak elő. Több kulturális, szórakoztató, vallási és gyermekműsor szerepelt a kínálatban, és érzékelhető, hogy a televíziók fokozott figyelmet fordítanak a hírműsorok és a fogyatékkal élők számára készült műsorok akadálymentesítésére is.

Ugyan a politikai műsorok és az élő adások akadálymentesítése még nem megoldott, különösen problémás ez a médiaszolgáltatók számára egy élő vitaműsorban, és a feliratozások minőségével is akadnak problémák, de 2013-ban már a műsoridő 56 százalékát látták el felirattal vagy jeltolmácsi segítséggel, míg ez a szám 2012-ben csak 46 százalék körül mozgott.

Összességében tehát azt tudjuk elmondani, hogy a hallássérültek számára a televíziós műsorok akadálymentesítésének gyakorlata jó irányba halad, egyre pontosabban és egyre nagyobb mennyiségben tudnak hozzáférni az értékes televíziós tartalmakhoz sikert és nagyothalló honfitársaink is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Médiatanács, mint azt már hangsúlyoztam, nem csupán feladatvégzésként tekint munkájára, hanem elhivatott abban, hogy minél hatékonyabban hozzájáruljon, hogy értékes és jogszabályba nem ütköző tartalmak jelenjenek meg a rádiók és a televíziók műsorpalettáján.

Fontosnak tartom azt is megemlíteni, hiszen már korábban is többször elhangzott, és önöket is nyilvánvalóan érdekli a kérdés, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás megsértése ügyében is folytattunk le eljárásokat. A hatóság, tehát a hivatal, illetve a Médiatanács 2013-ban 34 esetben járt el kiegyensúlyozottsági kérelemmel kapcsolatban. A 2013 során elbíralt vagy benyújtott 34 kérelem döntő többsége a TV2, ez 15 eset, az RTL Klub, 11 eset, illetve az ATV, 4 eset, által sugározott műsorokkal kapcsolatban érkezett.

Ezekben az esetekben is, mint minden más tevékenységünk során, a lehető legnagyobb alapossággal jártunk el, azt azonban tudniuk kell, hogy azt, hogy mi a kiegyensúlyozott és mi nem az, végső soron nem a Médiatanács, hanem minden alkalommal bírói döntés határozza meg.

Ezzel együtt elmondhatom, hogy az eljárásokban a kérelmezők, vagyis azok, akiknek a kárára a kiegyensúlyozott tájékoztatás nem történt meg, számos esetben pozitív ítéletet kaptak. Bízunk abban, hogy ezek az esetek és ezek a döntések a médiaszolgáltatókat egyre inkább jogkövető magatartásra ösztönzik majd.

A Kulturális bizottság ülésén már előkerült a magyar zene arányának kérdése. Természetesen ezen a téren is a jogkövetésre igyekszünk ösztönözni a médiaszolgáltatókat a magyar zenei arány tekintetében is, és úgy tapasztaljuk, hogy ez meg is valósul. A médiatörvény 21. § (1) bekezdése szerint a kereskedelmi rádiók esetében a zenei művek közzétételére szánt évi teljes műsoridő legalább 35 százalékát magyar zenei művek bemutatására kell fordítani. Fontos előírás, hogy ennek a kötelezettségnek a reggel 5 és éjjel 24 óráig terjedő időszakban is meg kell felelni. Ez azt jelenti, hogy nem lehet elszámolni az éjszaka sugárzott műveket.

E kötelezettség csak a körzeti vagy országos kereskedelmi médiaszolgáltatókra vonatkozik, értelemszerűen a helyi kereskedelmiekre nem. Ugyanakkor a Médiatanács a médiatörvény 2011. január 1-jei hatálybalépése óta a helyi kereskedelmi pályázati felhívásaiban ösztönzőként szerepelteti a magyar zenei vállalatokat. Ez azt jelenti, hogy a pályázat elbírálásánál ezért pluszpont kapható, amennyiben vállalják a törvényben előírt 35 százalékos arányt. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a pályázók kivétel nélkül vállalják ezen többletkötelezettséget, mindez azonban csak a 2011. január 1-je után indult helyi kereskedelmi pályázati eljárásban nyertesnek hirdetett médiaszolgáltatókra nézve kötelező. A helyi kereskedelmi rádiókkal a fenti időpontot megelőzően kötött szerződésekből értelemszerűen hiányzik ez a kötelezettség. Ezt a 35 százalékos kvótát 2011-ben 37, 2012-ben 33 zenei rádió múlta alul, 2013-ra pedig ez a szám 13-ra apadt. Tehát mindenképpen fejlődés mutatkozik a médiaszolgáltatóknál. Ahol a magyar zene aránya alulreprezentált, ott mindannyiszor eljárást indítunk, és a bírságot tendenciának megfelelően az ismételten elkövetőket egyre magasabb bírsággal sújtjuk.

Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! A Médiatanács célja azonban nemcsak az, hogy megoldja azokat a helyzeteket, amikor már bekövetkezett a baj, az is célunk, hogy eleve értékes és élvezhető magyar tartalmak kerüljenek a televíziók és rádiók műsorpalettájára. Ezért működtetjük 2011 óta támogatási rendszerünket. A támogatási rendszer a Magyar Média Mecénatúra program nevet kapta, ennek a támogatásnak a célja, hogy olyan támogatási keretrendszert valósítson meg Magyarországon, amelynek köszönhetően a tehetséges filmes alkotók és az igényes tartalmakat előállító médiaszolgáltatók ötletei megvalósulhassanak. Az a célunk, hogy az alkotók támogatása által elérjük, hogy minél több magyar televízió nézőhöz juthassanak el azok az információs és kulturális javak, amelyeket az alkotások képviselnek.

2013-ban a független magyar filmeseket támogató pályázatainkon 119 ötletet támogattunk, össze-

sen 1,2 milliárd forinttal. A támogatott tervek között szerepelt forgatókönyv, tévéfilm, dokumentumfilm, ismeretterjesztő film, kisjátékfilm, kísérleti film, online terjesztésű film és animációs film is. Az alkotások közül többen nemzetközi fesztiválsikert is maguk mögött tudhatnak, ami megerősít minket a döntéseink helyességében. Az a műfaji sokszínűség pedig, amit a támogatott alkotások képviselnek, megjelenik a televíziós csatornákon, hiszen a pályázati feltételek között az egyik feltétel, hogy a pályázó együttműködjön egy médiaszolgáltatóval, tehát fel tudja mutatni, hogy hol, melyik médiaszolgáltatónál lesz alkotásának bemutatása.

A médiaszolgáltatók támogatására 2013-ban még a filmes keretnél is többet fordítottunk, több mint 1,3 milliárd forint értékben járultunk hozzá helyi és közösségi rádióadók és televíziók működéséhez. Öt pályázaton 312 nyertest hirdettünk ki, támogattuk hírműsorok, közéleti magazinműsorok elkészítését, hozzájárultunk a médiaszolgáltatók rezsi-költségeihez és digitális átállásához, valamint finanszíroztuk a műsorszolgáltatók műszaki fejlesztéseit is.

Fontos megemlítenem, hogy a mecenatúra-program számos pályázatára jelentkezők határon túli magyar alkotók is, a legtöbb esetben egy elkülönített összeg áll az ő rendelkezésükre a kiírásokban. Bízunk abban, hogy a jövőben egyre nagyobb versenyben számíthatunk az ő pályázataikra is.

Összességében tehát a Magyar Média Mecenatúra program keretében több mint 2,5 milliárd forint támogatást osztottunk ki. A nyertesektől érkezett visszajelzések azt mutatják, hogy nagy szükség volt a támogatási rendszer megújítására, jó lehetőségnek tartják ezt a forrásszerzést terveik megvalósításához.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Országgyűlés! Végeztem szeretném megköszönni a lehetőséget a felszólalásra. Engedjék meg, hogy a testület nevében is elmondjam, hogy munkánkat a hivatástudat és a magyar közönség érdekének figyelembevételével vezérelte és vezérli a jövőben is. Bízom benne, hogy az elmondottakkal kellőképpen sikerült bemutatnunk a Médiatanács 2013. évi sokszínű tevékenységét. Kérem a tisztelt Ház támogatását, hogy fogadja el a Médiatanács 2013. évi beszámolóját.

Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót most Halász János úrnak, a Kulturális bizottság elnökének, a H/1947. számú határozati javaslat előterjesztőjének.

HALÁSZ JÁNOS, a Kulturális bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Kulturális bizottság november 10-én tárgyalta a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának 2013. évi tevékenységéről szóló beszámolót, és a bizottság megállapította, hogy ez egy átfogó és alapos anyag, egy részletes beszámoló. Egy olyan beszámoló, amiből lehet látni, hogy a Médiatanács a munkájával segítette azt, hogy minden magyar ember számára biztosított legyen az információs és kulturális javakhoz való egyenlő esélyű hozzáférés.

(17.10)

Az anyag terjedelmes, de ugyanakkor tartalmas is, 11 fejezetben tárgyalja a Médiatanács munkáját, olyan témák vannak benne, mint a Médiatanács működéséről szóló fejezet. De szól az anyag a szólás-, vélemény- és sajtószabadság, a tájékoztatás kiegyensúlyozottságának a helyzetéről, vagy a médiaszolgáltatók és műsorgetjesztők tulajdoni helyzetének alakulásáról, az elnök asszony által is az imént említett rádiós pályázatok, a különböző jogosultságok 2013-as alakulásáról, vagy a médiaszolgáltatói piac gazdasági helyzetéről, pénzügyi feltételeinek alakulásáról, vagy a Tanács konkrét egész éves tevékenységéről, de a külkapcsolatok alakulásáról, a különböző támogatási területekről, a médiamecenatúra-programról is szól az anyag, és találunk benne egy nagyon alapos rádiós és televíziós médiatartalom-elemzést is a 2013-as évről.

Engedjék meg, hogy az anyaggal kapcsolatban négy témát röviden kiemeljek, amelyek a Kulturális bizottságban is szóba kerültek. Az egyik ilyen a rádiófrekvenciák értékesítése volt. Ahogy hallottuk is elnök asszonytól, egy nagyon alapos munka folyik, amikor egymást követő évekre is épül a dolog, hisz az az 54 jogosultság, amelyről döntöttek, amely rádiófrekvenciákat értékesítettek, csak részben voltak 2013-as kiírásúak. De ami nagyon érdekes és fontos, hogy ebből az 54 értékesítésből 24-en, azaz nagyon jelentős arányban közösségi rádiók kapták meg a frekvenciát, ami, azt gondolom, mint belső arány is nagyon megnyugtató a döntések tekintetében.

A televíziós területről a digitális átállásról hallhattunk elnök asszonytól itt is alaposan, ahogy az anyagban is szerepel ez. Fontos kiemelni - és ezt szeretném képviselőként is és bizottsági előadóként is jelezni -, hogy erre a munkára is büszke lehet a Médiatanács, hisz ez egy nagyon komoly átállítás. Bármely országot nagyon komoly feladat elé állítja, állította ez a munka. És ezt itt Magyarországon a Médiatanács közreműködésével, vezényletével na-

gyon nagyszerűen sikerült megoldani. Ehhez nyilván kellett a partnerek, kellett a műsorszolgáltatók is partnerként, de leginkább a Médiatanács átgondoltsága és az a segítő hozzáállása kellett, amikor a munka során elsősorban a nézők, a közönség érdekeit figyelték, és a helyi közösség érdekeit is. Ahogy hallhattuk, például a helyi televíziók digitális átállása kapcsán nagyon fontos volt a több mint 300 millió forintos támogatás és pályázati lehetőség, és így nemcsak az országos adók, de a helyiek is szinte teljes mértékben át tudtak állni a digitális műsorszórásra.

A harmadik terület, amit szeretnék kiemelni, az a magyar zene aránya, amit elnök asszony is említett. Talán érdemes is ezt kicsit továbbgondolnunk. A törvény jelenleg az országos kereskedelmi rádiók esetén írja elő a 35 százalékos kötelezettséget, a helyieknél pedig az nagyon helyes, hogy a médiahatóság ösztönzőleg az új pályázatoknál, ha a 35 százalékot vállalják azok, akikre nem kötelező, a helyi kereskedelmi rádiókra, az előnyt jelent a pályázati elbírálásnál. De én úgy is, mint jogalkotó, szeretném mindnyájunk figyelmébe ajánlani, hogy persze jó az ilyen ösztönző, de a legjobb az lenne, ha a törvényt e tekintetben, amikor sor kerül rá, esetleg módosítanánk, és szeretném föltenni az asztalra, gondolkodjunk el azon, hogy ez a 35 százalék első lépésben az országos kereskedelmi adóknál, de adott esetben második lépésben a helyieknél is nyugodtan emelkedhetne 50 százalékra, hiszen ezzel a lépéssel a magyar zenét, a magyar zene ügyét szolgálják. A mostani példa azt mutatja, hogy mivel nagyon sokan betartják, szívesen vállalják, talán egy ilyen óvatos 15 százalékos előrelépés is mindenképpen segítség lehetne. Nagyon jó, hogy ez a téma itt most előkerült, nyilván majd alkalomadtán, amikor az ehhez szükséges törvényt módosítjuk, akkor ez az ügy is előkerülhet. Remélem, nem fogjuk elfelejteni.

Szeretnék még beszélni a médiamecenatúra-programról, amiről elnök asszony is említést tett. Ez a 2,5 milliárd forintos támogatási rendszerével egy nagyon fontos pillére a magyar filmtámogatási rendszernek is. Igazából három pillérből áll az a rendszer, ami az elmúlt években kialakult. A Nemzeti Filmlap az egyik, döntően a játékfilm-finanszírozással, -támogatással, a másik a kormány, illetve azon belül is az Emberi Erőforrások Minisztériuma, ahol a különböző tudományos és konferenciatámogatások szerepelnek, a harmadik, de sorrendben nem is, hanem egy nagyon erős és sok műfajt döntően megmentő, tehát igazán fontos pillér a médiamecenatúra-program, a médiahatóságnak, a Médiatanácsnak ez a pályázati rendszere, amikor is az animációs, az ismeretterjesztő vagy a dokumentumfilm, a kisjátékfilm, kísérleti film területén gyakorlatilag innen tudnak csak támogatást kapni a filmkészítők. Éppen ezért

nagy felelősség is ennek a rendszernek a működtetése. Nagy örömmel látom, hogy itt egy kiegyensúlyozott pályázati kiírási rendszer működik, és azt is, hogy egy jó, hozzáértő és felelős bírálati rendszert működtetnek. Bizom benne, hogy ez a következő években is így marad. Ez nagyon fontos a magyar kultúra, a magyar film ügyének is. Ezt is köszönjük önöknek a munkájuk során.

Tisztelt Ház! A bizottság megtárgyalta a javaslatot, és egy határozati javaslatot nyújtott be a tisztelt Háznak. Ebben a határozati javaslatban a Kulturális bizottság azt javasolja képviselőtársaimnak, hogy fogadjuk el a médiahatóság 2013. évi tevékenységéről szóló beszámolót. Remélem, hogy a szavazásnál ez majd így is lesz. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a kormány már a múlt heti házbizottsági ülésen is jelezte, hogy az előterjesztés vitájában nem kíván részt venni. Ennek értelmében most a képviselői felszólalások következnek. Első körben a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Törő Gábornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TÖRŐ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés döntésének megfelelően 2010. október 11-én megalakult a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság autonóm szerveként működő Médiatanács. Az ORTT jogutódjaként működő Médiatanács önálló jogi személy, amely az Országgyűlés felügyelete alatt áll, így jelentős autonómiával bír. A Médiatanács tagjai csak a törvénynek vannak alárendelve, és tevékenységük körében nem utasíthatók. A média felügyelete, a törvények betartása és mindemellett a sajtószabadság biztosítása nagy felelősséget ró a Médiatanácsra.

Elmondhatjuk, hogy a 2013-as év a hazai televíziózás történetében mérföldkőnek számít, hiszen Magyarországon is lezajlott a digitális átállás. Az új médiaszabályozás hatálybalépése óta eltelt időszak többek között lehetőséget biztosít arra, hogy áttekintsük az illetékes szervek tevékenységét és értékeljük azt. Lehetőségünk van arra, hogy egy pillanatra hátrébb lépünk, és objektíven vizsgáljuk meg, hol állunk, merre is tartunk. Meggyőződésem, hogy a magyar médiaszabályozás alapvetően megfelel az európai uniós tagállamokra jellemző normáknak. A jelenleg hatályos jogszabályok és az azokat alkalmazó hatóság alkalmas arra, hogy megteremtse a valódi sajtószabadságot, és ezáltal ne szűkítse a demokratikus nyilvánosság kereteit.

Tisztelt Ház! Amikor a Médiatanács 2013. évi tevékenységét áttekintjük, azt tapasztalhatjuk, hogy

rendkívül értékes és nagy munkát láttak el a kollégák, amelyet az áttanulmányozásra kiküldött előterjesztés részletesen bemutat. A Médiatanács 2013-ban 45 alkalommal ülésezett, a 45 ülésen 1522 előterjesztést tárgyalt meg, és ezek tárgyában összesen 1793 döntést hozott. Az 1522 előterjesztésből 255 előterjesztést az alap nyújtott be, ezek tárgyában 279 döntés született. A Médiatanács összesen 31 pályázati felhívástervezetet, illetve 35 pályázati felhívást fogadott el 2013-ban. Összesen 54 pályázati eljárást zárt le a Médiatanács 2013-ban, ebből 45 volt eredményes. Megoszlása a médiaszolgáltatási lehetőségek jellege szerint 17 kereskedelmi és 28 közösségi.

A földfelszíni terjesztésű audiovizuális médiaszolgáltatások digitális átállásának határidejét a Dtv. 38. § (1) bekezdése határozza meg.

(17.20)

Eszerint az országos vételkörzetű médiaszolgáltatások esetében a határidő 2014. december 31., míg a körzeti és helyi vételkörzetű médiaszolgáltatások esetében 2017. december 31. napja.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013-ban kidolgozta az országos audiovizuális médiaszolgáltatók analóg adóira vonatkozó bekapcsolási ütemtervet. A hatóság által kidolgozott országos analóg adókra vonatkozó lekapcsolási ütemterv szerint az adók lekapcsolása két ütemben történt. Az első ütemben meghatározott adókon a médiaszolgáltatás sugárzását 2013. július 31. napjával, míg a második ütemhez tartozó médiaszolgáltatási lehetőségeket 2013. október 31. napjával kellett megszüntetni. Ezt a hatóság visszavonta, így a Magyar Televízió Nonprofit Zrt., az RTL Klub Zrt. és az MTM-SBS Zrt. - mondjuk úgy, hogy a TV2 - analóg, földfelszíni műsorszórása 2013. október 31. napjával megszűnt. A működő 38 helyi analóg terjesztésű televízió közül 37 audiovizuális médiaszolgáltatás médiaszolgáltatója élt a digitális átállás adta lehetőséggel, és jogosultságot szerzett a digitális földfelszíni videóadásra. A Médiatanács módosította az érintett 37 médiaszolgáltatásra vonatkozó hatósági szerződést, amelyben rögzítésre került, hogy a műsor terjesztése digitális földfelszíni videóadás technológiával valósult meg. A 2013. év végén a folyamatban lévő pályázati eljárások lezárásának eredményeképpen már csupán egy médiaszolgáltatás működött 60 napos ideiglenes hatósági szerződés alapján.

A Médiatanács az előző évhez hasonlóan 2013-ban is számos esetben módosította a helyi és körzeti földfelszíni médiaszolgáltatók hatósági szerződéseit. A legtöbb szerződésmódosítás az elmúlt évekhez hasonlóan a műsortervet érintette. A Médiatanács

2013-ban felülvizsgálta és rögzítette a közszolgálati médiaszolgáltatások által használt médiaszolgáltatósi lehetőségeket. A felülvizsgálat lényeges eleme volt, hogy a Médiatanács úgy döntött, hogy a korábban a Neo FM által használt országos kereskedelmi rádiós adóhálózat frekvenciáit 2014. január 2. napjától a Magyar Rádió Nonprofit Zrt. Kossuth rádió, illetve a Dankó Pista Rádió médiaszolgáltatásai használhatják a döntésben meghatározottak szerint.

A gyűlöletbeszéd kapcsán a Médiatanács megállapította, hogy a gyűlöletkeltés mellett a közösségek kirekesztésének tilalmát előíró törvényi rendelkezés is sérült. Egy írás ugyanis alkalmas volt arra, hogy ne kizárólag a bűncselekménnyel érintett személyek közösségével vagy a cigányság jelentős részével, hanem a kisebbség valamennyi tagjával szembeni előítéletek kialakulását eredményezze, mivel nem kizárólagosan a cikk tárgyául szolgáló bűncselekmény feltételezett elkövetői ellen irányult. Állampolgári bejelentés alapján végzett négy további hatósági ellenőrzés kapcsán nem indított eljárást, mivel nem találta megalapozottnak az állampolgári bejelentésben, kérelemben foglaltakat. Bándy Kata meggyilkolása kapcsán a bűncselekmény médiareprezentációját elemezte, és megállapította, hogy a gyilkosság, illetve a nyomozás híradós feldolgozása egyik médiaszolgáltató esetében sem volt kifogásolható, mind egyik a szakmai normáknak és a hatályos médiaszabályozásnak megfelelően járt el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az emberi méltóság védelme témájában kiemelkedő volt a Szita Bence elleni gyilkosság bemutatása ügyében hozott határozat. A kiskorú személy halála kapcsán a TV2 Mokka feltárta és bemutatta a gyilkosság részleteit, és nyereleményjátékot is szervezett a Mokka-ban. Azt kellett kitalálni SMS-ben, mi lehetett a gyilkosság indítéka, a szavazók között ajándékokat sorsoltak ki. A Médiatanács 23 millió forint bírságot szabott ki, többek között a kiskorúak védelmére vonatkozó szabályok és az emberi méltóságot védő előírások megsértése miatt. Az indoklásban megállapította, hogy „a műsor készítői a szenzációhajhász, közízlést sértő és megbotránkoztató nyereleményjátékkal figyelmen kívül hagyták a hozzátartozók érzéseit, és mindezt egy kifejezetten nyereségorientált műsorrészletben tették, azaz anyagi haszonszerzésre használták egy család tragédiáját”.

A médiahatóság 2013-ban is kiemelten ellenőrizte a kiskorúak védelmével foglalkozó törvényi rendelkezések betartását. A Médiatanács összesen 24 esetben állapított meg jogsértést a gyermekek és kiskorúak védelmét célzó szabályokkal kapcsolatban. A műsorszámokat hét esetben 18 éven aluliak számára nem ajánlott, tíz esetben 16 éven aluliak számára nem ajánlott, négy esetben 12 éven aluliak számára nem ajánlott és három esetben 6 éven alul-

iak számára nem ajánlott kategóriába kellett volna besorolni. A Médiatanács összesen mintegy 16 millió forint bírságot szabott ki a kiskorúak védelmét sértő esetek miatt. Ugyanezen témában a médiahatóság 2011-ben 66, 2012-ben 49, míg 2013-ban 29 törvénysértést megállapító határozatot hozott. A 2013-as adatokat a korábbi évek adataival összehasonlítva megállapítható, hogy folyamatosan csökkent a kiskorúakat sértő tartalmakkal kapcsolatos jogsértések száma. Jómagam a kiskorúak hatósági védelmét a Médiatanács egyik legfőbb feladatának tartom.

A kiegyensúlyozott tájékoztatással kapcsolatosan 29 kérelem érkezett be a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósághoz, amelyből 24-et a Jobbik nyújtott be. Ezek közül 4-nek teljesen, további 4-nek részben adott helyt, a többit lényegében elutasította.

A hallási fogyatékkal élők számára hozzáférhető műsorszámokkal kapcsolatos törvényi előírások teljesülése tekintetében a médiaszolgáltatók akadálymentesítő gyakorlatában 2013-ban pozitív tendenciák mutatkoztak. A törvény által előírtnál jóval nagyobb mértékben nőtt a felirattal ellátott műsorórák száma, valamint több kulturális, szórakoztató, vallási és gyermekműsor szerepelt a kínálatban. Érzékelhető, hogy a televíziók fokozott figyelmet fordítottak a hírműsorok és a fogyatékkal élők számára készült műsorok akadálymentesítésére, valamint igyekeztek a kedvelt műsorokat nagyobb számban hozzáférhetővé tenni a hallássérült nézők számára. A közszolgálati médiumok gazdag műfaji kínálatot biztosítottak, valamennyi csatorna a törvényben meghatározottnál magasabb óraszámban tette hozzáférhetővé műsorait.

A 2013. évre vonatkozó támogatási terv elkészítésekor a Médiatanács kiemelten figyelembe vette az előző évi tapasztalatok mellett a bírálóbizottságok és az alap támogatási területe által megfogalmazott javaslatokat, a médiaszolgáltatók és a filmes szakma részéről érkezett igényeket, az egyes szakmai fórumokon elhangzott észrevételeket és a filmszakmai kormánybiztos szakmai álláspontját. A 2013. évi támogatási terv alapvetően a médiaszolgáltatók működési költségeinek, műsorai gyártásának, illetve a független magyar filmes alkotások támogatására irányult. A két országos kereskedelmi tévé, az RTL Klub és a TV2 díjának megállapítása kapcsán 2013. november 1-jétől a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény szerinti nyilvántartásba vétel alapján végzi médiaszolgáltatási tevékenységét, mivel az analóg országos jogosultságuk megszűnt a digitális átállás megtörténtével.

Ezen médiaszolgáltatók nyilvántartásba vételére a médiatörvény alapján nem a Médiatanácsnak, hanem a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának van hatásköre. A médiaszolgáltatási díjat a

törvény alapján a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság állapítja meg.

A Médiatanács összesen 31 pályázati felhívástervezetet, illetve 35 pályázati felhívást fogadott el 2013-ban. Összesen 54 pályázati eljárást zárt le 2013-ban a Médiatanács, ebből 45 volt eredményes, ahol nyertest hirdetett.

(17.30)

A Médiatanács 2013-ban 14 határozatában állapította meg az Mttv. 33. § (4) bekezdésében foglalt szabály megsértését. Valamennyi határozat az országos audiovizuális médiaszolgáltatókkal szemben született. A Médiatanács egy magyar fejlesztésű szoftverrel havonta méri és ellenőrzi az RTL Klub, a TV2, a Duna Televízió, az M1 és az M2 médiaszolgáltatók háromnapos műsorát. A Magyar Televízióval szemben a Médiatanács 2013-ban az első bírság-szankciót jogsértésenként 50 ezer forintban állapította meg, ezt az év végére 80 ezer forintra emelte; a TV2 esetében 20 ezer forintról 55 ezer forintra.

Kisebb mértékű, 10 ezer és 100 ezer forint közötti bírságot - ez összesen 66 határozat - jellemzően helyi, kisközösségi médiaszolgáltatókkal szemben alkalmazott. Nagyobb, 100 ezer és 1 millió forint összegű bírság - összesen ez 35 határozat - jellemzően a körzeti vagy országos médiaszolgáltatókkal szemben került kiszabásra. 1 millió forint feletti, kiemelkedő nagyságú bírságot a Médiatanács 7 határozatában szabott ki, ebből a TV2 négyet, az RTL Klub kettőt, a Film Mánia egyet kapott. A legmagasabb bírságot a TV2-vel szemben állapította meg a kaposvári gyermekgyilkosság bemutatása kapcsán, 23 millió forint összegben.

A médiaszolgáltatók akadálymentesítő gyakorlatában 2013-ban pozitív tendenciák mutatkoztak. A törvény által előírtnál jóval nagyobb mértékben nőtt a felirattal ellátott műsorórák száma, valamint több kulturális, szórakoztató, vallási és gyermekműsor szerepelt a kínálatban. A hatóság vizsgálati eredménye alapján a médiaszolgáltatók 2013-ban a műsoridő 56,6 százalékát látták el felirattal vagy jeltolmácsi segédlettel.

Az előbbieken elhangzott összefoglalóm alapján is megállapítható, hogy a Médiatanács működése beváltotta a vele szemben támasztott elvárásokat. Munkájuk során megfelelően vizsgálták és szabályozták a különböző magyarországi médiumok tevékenységét. Ezen munkájuk évről évre egyre eredményesebbnek mondható annak tükrében is, hogy az érintettek minél inkább jogkövető magatartást tanúsítanak. Természetesen eredményeiket továbbra is javítani kell, bár ez elsősorban a széles nagyközön-

ség, valamint a politikai paletta teljes szélességében folytatandó jobb kommunikációval oldható meg.

Jómagam is javaslom a tisztelt Háznak a beszámoló elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szakács Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen elnök asszony beszámolóját. Az előttem szólók nagyjában-egészében egyébként megismételték, amiket elnök asszony elmondott.

Én úgy gondolom, hogy ezzel a beszámolóval nem az a baj, ami benne van, ez egy 250 oldalas, színes-szagos, úgy gondolom, hogy egy jól összeállított kiadvány. Ezzel az a baj, ami nincs benne, mert nincs benne az, ami ma Magyarországon valójában a médiával, a médiumokkal kapcsolatban a közvéleményt igazán foglalkoztatja, de ezekre majd egy kicsit később visszatérek. Először egy-kettő adatban szeretném kiegészíteni azt, amit elnök asszony is elmondott.

Hallottuk, hogy mennyire örömteli az a hír, hogy a helyi érdekeltségű televíziók milyen gyorsan átálltak, 38-ból 37 átállt a digitális platformra, és ez akár 300 millió forintot is felemészthetett volna. Itt két dolgot szeretnék megemlíteni. Nem olyan régen lefolytattuk mi itt az NMHH költségvetésének a vitáját, és az NMHH-nak van egy hatalmas tartaléka, 5 és 6 milliárd forint környéki pénzre tehetjük. Többször rákérdeztünk több ellenzéki képviselőtársammal együtt, hogy vajon mire tartalékolja a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság ezt a hatalmas összeget. Nagyon homályos magyarázatokat kaptunk mi a vitában. Egyetlenegy dolog volt az, ami ebből kétszer is kihallatszott és kilátszott a mögül a köd mögül, amit idefűjtak elénk a kormánypárti képviselők, azaz, hogy a digitális átállást finanszírozták ebből. Ha ebből csak 300 millió forint jutott a helyiekre, én úgy gondolom, hogy akkor ennél sokkal többet is lehetett volna, nem csak az egyhuszadát - ez az egyik.

A másik: én örülök neki, ha elnök asszony és a kormánypárti képviselőtársaim úgy gondolják, hogy ez egy szép színes paletta, főleg a helyi érdekeltségű médiumokkal, főleg azokkal a médiumokkal, amelyek, hogy így mondjam, a kormánypártoknak nincsenek kézben és nem lehet őket kézből irányítani. Ez a paletta sokat fakult 2010 óta. 2010-ben 80 helyi érdekeltségű televízió volt, ma, ahogyan elmondták, 38 van csak, kevesebb, mint a fele, és ebből is csak 37 állt át a digitális platformra.

A helyi érdekeltségű rádiók tekintetében pedig nem tudom osztani a lelkesedésüket, hogy mennyire

fontosak, mennyire jól működnek, és mennyire támogatják önök őket. 7 helyi érdekeltségű rádió az, amely elhallgatott az elmúlt évben, ez kiderült egyébként az NMHH elmúlt évi szakmai beszámolójából is. Esztergom, Tatabánya, Dunaújváros, Kaposvár, Székesfehérvár, Veszprém, Sárbogárd, csak hogy ne a levegőbe beszéljek, itt hallgattak el a helyi érdekeltségű rádiók. És hiába tettem föl a kérdéseket *(Tessely Zoltán közbeszól.)*, hogy mikor sikerül kiírni az új frekvenciapályázatokat, nem sikerült... Nyomjon gombot, képviselőtársam, és akkor majd vitatkozunk egyet *(Tessely Zoltán: Jó.)*; tehát hogy mikor sikerül majd kiírni az új pályázatokat a frekvenciákra.

Én úgy gondolom, hogy ami még kimaradt ebből a jelenlegi jelentésből, ami egyfajta valóságot persze felvázol elénk, csak ha az egész nem bontjuk ki, akkor ez egy ilyen torz, kicsit párhuzamos valóság marad azzal, ami az általunk és a széles közvélemény által is ismert valóság, azaz, hogy most azért a piacnak egy eléggé komoly átalakítása folyik, hol adókkal, hol szabályozással, hol új csatornák létrehozásával, régiek összevonásával fogalmazódik meg.

Van, amiben persze egyetértünk. Élesen fel kell lépni akkor, ha a TV2 olyat csinál, amit a Szita Bence gyilkosságával csináltak, élesen és keményen fel kell lépni. Élesen és keményen fel kell lépni akkor is, hogyha az állam által az adófizetők pénzéből fenntartott közmédiában kreált hírek vannak, olyan hírek vannak, ahol később kiderül, hogy azt, aki a nyilatkozatot adta, nem úgy hívják, mint ahogyan odaírták a nevét, kiderül, hogy az egy másik tévétársaság riportere vagy éppen az operátore, és ő egy műfelháborodásban valójában egy színdarabot ad elő, ami nem volna baj, csak ezt a híradóban adják le objektív hírként.

A kiegyensúlyozottságról azért esett szó, számok nélkül. Mondok számokat: a kiegyensúlyozottság ma úgy néz ki a közmédiában és a médiumokban politika tekintetében, hogy a kormányzati oldal a média-szereplések 70 százalékát viszi föl. Ez ebben az évben az utolsó négy hónapban meghaladta a 70 százalékot. Akkor még 80 százalékos arányt is mértek a kormánypártok miatt. Én úgy gondolom, hogy nem mehetünk el anélkül e mellett a tény mellett, hogy azért csak volt egy önkormányzati választás ebben az időszakban. Ez egy kampány típusú kiegyensúlyozása volt egyébként az objektív tájékoztatásnak; jó sokat a kormányoldalról, és jó keveset az ellenzéki oldalról. Ebben egyébként élen jár a Class FM rádió, ahol a kormányoldal nem kevesebb, mint 88 százalékot kapott a kiegyensúlyozottság jegyében.

Csak hogy ezt mivel lehet összehasonlítani: egyébként neki a versenytársa - nehéz itt megmaradni a dobogón - az Echo TV, ahol 67,7 százalékot kaptak a kormánypártok. Nyilvánvalóan nem jutott mindenkinek ugyanannyi lehetősége arra, hogy ki-

fejtse a saját véleményét, és elmondja azt, hogy ők hogyan látják a dolgokat. Én úgy gondolom, hogy ez nagy valószínűség szerint alkalmas arra - főleg akkor, ha mellette megszűnik több mint 40 helyi érdekeltégű televízió -, hogy a politikai befolyást meg lehessen szerezni, illetve természetesen a politikai érvrendszert minél mélyebben el lehessen ültetni.

(17.40)

De hogy hogyan alakul még át a piac? Ugye van itt nekünk egy reklámtörvényünk, amely most már alig titkoltan arra szolgál, hogy kiszorítsa a magyar piacról az RTL Klubot. A TV2 most már kormánypárti érdekkörök holdudvarába került, az RTL Klub ennek eddig ellenáll, most úgy tűnik, hogy a reklámadó mértékével, a célzatosságával megpróbálják ezt a fajta piaci részesedést kiszorítani. Ha ezzel mégsem sikerül, akkor mégis tettek most egy olyan javaslatot - hogy picit a jövőről is beszéljünk -, van most egy olyan javaslat Tuzson Bencéék tollából, hogy az alapsomagban, ugye, ami a nyolc ingyenes frekvenciát osztja szét, abban a jövőre elinduló kettő új közszolgálati csatornának is helye legyen. Még hozzá, ami eddig természetesen nem így volt, de szokatlanul most nagyon ragaszkodnak hozzá, hogy megfelelő sorrendben legyenek ezek a csatornák. Ez azt jelenti, hogy az M1, az M2, az M3, a két új meg a Duna TV meg a Duna TV-nek a World változata, és akkor majdnem kész is van az alapsomag. Az, aki kérem szépen, csak az alapsomagot tudja nézni, neki jól beszűkítjük azt az információs sztrádát a kiegyensúlyozottság és a minél szélesebb ismeretek megszerzésének a jegyében, amelyen ő tájékozódhat. Én úgy gondolom, hogy ilyenkor a Médiatanácsnak fel kell emelnie a szavát. Ilyenkor, azt gondolom, hogy segítségül lehet hívni azokat az elveket, amelyeket elnök asszony elmondott a pulpituson, és úgy gondolom, hogy helyesen mondta el. Segítségül lehet hívni akkor, ha meg akarjuk ítélni ezeket az ügyeket, és azt mondhatná a Médiatanács, hogy ez így akkor most nincsen rendben.

Itt egy állami monopólium van, egy olyan állami monopólium, ahol sem kiegyensúlyozottság nincs, részrehajlás az van, néha még akkor sem emeli fel a szavát a Médiatanács, amikor a Magyar 1-es híradóban egész egyszerűen leszűrik a többi médiát csak azért, mert a kormány sikereiről nem számol be kellő terjedelemben, akkor ilyenkor én úgy gondolom, hogy eléggé sokat tehetnek.

Tudom, hogy 2013, ezért kezdtem úgy a fejezetet a mondatom elején, hogy kicsit beszéljünk a jövőről, csak hogy reflektáljak. Egyébként, ha még egy picit beszélünk a jövőről, akkor a múltból indulok, ugye

már a tavalyi évben is úgy volt, meg már korábban is úgy volt, a hirdetési piacon, ahol a legnagyobb szereplő természetesen a magyar állam, hogy mindenki tudta, hogy hol érdemes hirdetni: ott, ahol a nagy magyar állami cégek hirdetnek. Teljesen mindegy, hogy mekkora piaci részesedése és hogyan van annak a médiumnak, amelyben megjelennek ezek a hirdetések. Ez most legalább centralizálásra kerül, hogy a múltból induljak és a jelenbe megérkeznek: azért csak létrejön egy központi kommunikációs hivatal, és egy személyben a Miniszterelnökség lesz az, amelyik ezeknek a pénzeknek az elosztásáról dönt. Ezek súlyos milliárdok, ami a piacnak az átalakításáról szól, mert mindig egy folyamatot látunk, a múltból megérkezünk a jelenbe, és az ugye kijelöl nekünk egy utat a jövőbe.

Úgy gondolom, hogy ha azokat az elveket, amelyeket elnök asszony ilyen helyesen elmondott, ilyen kifacsartan próbáljuk meg értelmezni, akkor jutunk el oda - sajnos -, ahol most tartunk, hogy a közszolgálatosság tényleg már csak egy címke, mindenfajta tartalom nélkül. Akkor jutunk el odáig, hogy elkészülhetnek olyan riportok, ahol nincs riportalany, hanem valamelyik másik tévétársaságnak az operátóra az, aki éppen felháborodik valamelyik intézkedésen vagy felháborodik bármi másan, éppen azokkal szemben, akik éppen most a kormánynak nem kedveznek. Ez a fajta torz alkalmazkodás pedig és ez a fajta torz világgép, aminek hiányzik az egyik oldala, amit élénk tettek, ez szül egy ilyen megfelelési kényszert. Itt nem azokkal van baj, akik ezeket legyártják. Azzal is van. Azzal van baj, hogy ők egy megfelelési kényszer alatt teszik, akik ezt leadják műsorban szerkesztők, ők is egy megfelelési kényszer alatt teszik, mert különben úgy érzik, hogy bajuk lesz. Még ha önök azt is állítják, hogy nem lesz, de ők úgy érzik, hogy ebből önekik bajuk lehet, és torz híreket kapunk, és ami miatt ma itt vagyunk, hogy a Médiatanácsnak a beszámolóját meghallgassuk, következmények nélkül, elnök asszony. Nem voltak ennek következményei. Nagyon helyesen el tudnak járni bizonyos olyan ügyekben, amiben én is egyetértek természetesen, hogy meg kell bírságotlani az ilyen tévétársaságokat, csak akkor úgy gondolom, hogy nem kell kettős mércével mérni. Ha más ilyen történik, akkor kérem, ott is ugyanezen hangzatos elvek alapján erősen és egyenesen lépjenek föl.

Javasolom annak az áttekintését, hogy a piac jelenlegi átrendezése, annak a fajta monopóliumnak a megszerzése, a kereskedelmi médiumoknak a piacról való kiszorítása, ez milyen piaci, milyen társadalmi és milyen egyéb következményekkel jár. Én nem állítom, hogy mindegyik káros, de azt sem lehet állítani, hogy mindegyik üdvös ezek közül a következmények közül. Én úgy gondolom, hogy a Médiatanácsnak akkor, amikor megtervez és figyelemmel

kísér egy ilyen ingatlanportfóliót, akkor ez a dolga. Nem az a dolga, hogy elleplezze, hogy a közszolgálati médiumok a kormány szócsövei, nem az a dolga, hogy élénk tegyen egy olyan beszámolót, amelyben csak a szép és a jó dolgokat írjuk le, hanem az a dolga, hogy pártatlanul, mindegyik fél irányában megfogalmazza azokat a kritikáit és észrevételeit, amelyek, én úgy gondolom, hogy helyesek. Ennek az egyik fele elmaradt, ennek az egyik fele elmaradt, és én úgy gondolom, ahogyan látom a folyamatokat, hogy ha a jövőbe nézünk, akkor ez a jövőben is el fog maradni. Éppen ezért azt kell mondjuk, hogy önök most megőrizték a demokráciának azt a fajta látszatát, hogy beszámol a hivatal. Mi legutóbb is egyébként, akár az Állami Számvevőszéknél, akár a Nemzeti Médiahatóságnál is javasoltunk egy olyan módosítást, hogy eleget tesz az Országgyűlés felé való beszámolási kötelezettségének. Formailag teljesen megfelel, időben is van, a megfelelő bizottságok meg is tárgyalták. Tartalmilag, úgy gondolom, hogy az egyik fele hiányzik, és egy torz párhuzamos világot hoz elénk, ezért úgy gondolom, hogy ne csak formailag, tartalmilag is tegyünk eleget annak a törvény által önökre bízott, és úgy gondolom, hogy mindenki által joggal elvárt pártatlanságnak és ítéletképességnek, ennek tegyen eleget a tanács, és akkor mindenki sokkal szívesebben vesz ebben részt és vesz részt ebben a vitában.

Ne csökkenjen a helyi médiumok száma, újra legyen nyolcvan, legyen száz; támogassák őket jobban! Most már a tavalyi évvel együtt már 11 milliárd forint van az NMHH-ban. Álljanak ki mellettük, hadd legyenek ők is nagyobbak, hadd tudjanak fejleszteni, hadd lehessen a helyi lakosságot jobban tájékoztatni! Azt én értem, hogy ez a kormánynak nem érdeke, mert ők azt szeretik, ha egycsatornásan sok mindent lehet sulykolni. Önöknek nem ez az érdeke. Önöknek az az érdeke, hogy pártatlanok legyenek, hogy kiegyensúlyozott tájékoztatás legyen. Ha ez nem teremthető meg országos szinten, akkor teremtjük meg helyi szinten! Ez az önök érdeke is, és úgy gondolom, hogy azoknak az elveknek is az érdeke, amelyeket ön itt nagyon szépen elmondott. Ez úgy kerek, hogy ha erre hivatkozunk, akkor utána ezeket alkalmazzuk is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP jelezte, hogy nem kíván hozzászólni a vitához; ezért most megadom a szót Novák Elődnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy tűnik, hogy egyedüli képviselő leszek, aki az elvileg előttünk fekvő beszámolóhoz

fog tulajdonképpen érdemben hozzászólni, hiszen látható, hogy az előttem szólók nemhogy nem olvasták ezt a beszámolót, még csak ahhoz sem vették a fáradságot, hogy igazándiból annak tartalmáról szólnának. A KDNP nem is kíván hozzászólni, az LMP jelen sincs, a Fidesz vezérszónoka legalább a tartalomjegyzékéből idézett ennek a 245 oldalas javaslatnak, az MSZP viszont ki is mondta, hogy arról beszéljünk, hogy mi az, ami nincs benne. Hát az persze könnyebb, régi paneleket idehozni, hogy mi a bajunk úgy általában a média működésével kapcsolatban, de mi, jobbkiosok vettük a fáradságot, hogy ha már ez a beszámoló került napirendre, akkor erről beszéljünk. Ebből fogok jó néhány érdekes, pikáns pontot kiemelni.

Előljáróban azonban tiltakozásomnak szeretnék hangot adni amiatt, hogy a kormány képviselője ismét demonstratív távol maradt. Miközben rekordszámú államtitkár van az Orbán-kormányban, úgy tűnik, hogy egyetlenegy államtitkár sem képviselteti magát, nemhogy miniszter ezen a vitán. Demonstratív módon kezeiket a médiával kapcsolatban, ugye, azt mondva, hogy ez egy autonóm szerv, semmiért nem felelnek, ami ott történik, pedig hát nagyon jól tudjuk, a vak is látja, hogy főleg a közszolgálati média híradásait egyértelműen a kormány emberei irányítják, a szerkesztését. Ezért nagyon rossznak is tartom azt a jogszabályi rendelkezést, ami alapján tulajdonképpen itt az Országgyűlésben például interpellációt sem intézhetünk, kérdést sem a kormányhoz ebben a kérdésben.

(17.50)

Hiszen azt mondják, hogy autonóm szerv. Na de az NMHH elnökét sem lehet interpellálni itt az Országgyűlésben úgy, mint ahogy, mondjuk, a legfőbb ügyész lehet. Tehát lényegében nem tehetjük témává sem ezeket a súlyos kérdéseket, amit ismételten csak tévéközvetítési időn kívül tudunk most egyszer megvitatni, egyébként nincs erre lehetőségünk.

Sajnos, súlyos problémával állunk szemben, aminek talán a jéghegy csúcsa, hogy a médiát ellenőrző legfontosabb testületben, a Média Tanácsban csak a Fidesz delegáltjai kaptak helyet. Jogelődjében, az ORTT-ben még minden parlamenti pártnak volt gyakorlata, azt is egy kétharmados törvény szabályozta, a Fidesz is megszavazta ezt a Horn-kormány idején még a kilencvenes években, és egészen addig, amíg el nem jött ez a legutóbbi, legújabb Orbán-kormány, 2010-ig elfogadott volt, hogy a médiát ellenőrző legfontosabb testületben minden pártnak van helye, delegáltja. Ez olyan súlyos jogsérelem - csak hogy érezzék a párhuzamot, aki egyáltalán

követi ezt a vitát -, mintha mondjuk, a választások tisztaságát ellenőrző legfontosabb testületben, a Nemzeti Választási Bizottságban vagy akár a szavazatszámoló bizottságban sem lenne semmilyen más pártnak delegáltja, csak a Fidesz. Ez a jelszó szép, hangzatos, de sajnós, hogy ezt ilyen eszközökkel, ilyen helyzetekben alkalmazták csak.

Na de térjünk rá erre a 245 oldalas beszámolóra. Elsőként egyik szívügyemmel kezdeném, a 173. oldalon ugyanis a bűnügyi kvótáról esik szó, annak teljesüléséről. Pörzse Sándor képviselőtársammal indítványoztuk ezt még 2010-ben, és azon kevés javaslatunk közé tartozik, amit elfogadtak. Persze, nem egészen úgy, ahogy mi javasoltuk, hiszen nekünk több javaslatunk is volt ezzel kapcsolatban, bár látványosan megszavazták a jobbikos javaslatot, hogy legyen bűnügyi kvóta; talán mert félték, hogy sokan tiltakozni fognak ez ellen, és akkor a Jobbikra mutogathatnak. Ránk bátran mutogathatnak, mi vállaljuk azt, hogy nem egészséges az, hogy bulvárhíradásokká silányítják az egyébként törvényileg előírt kötelező hírtájékoztatót. Ez elvileg hivatalosan végre megvalósult ezen előttünk fekvő jelentés szerint, valójában azonban még mindig nem.

A problémát a jogértelmezés jelenti, azaz hogy a Médiatanács túl szűken értelmezte, és bizony a jogalkotót is felelősség terheli, hiszen mi egyértelműen akartuk tenni, hogy ebbe tartozzanak bele egyértelműen azok a baleseti hírek, amelyekkel azóta is tele vannak a híradások, és ezt a Médiatanács nem számolja bele, pedig lehet bizony, hogy sok esetben ezek egyben bűncselekmények is, vagy legalábbis valamiféle bűnyüggel tekinthetők. Azonban önök erre nem voltak hajlandók. Nekünk több egyéb javaslatunk volt, hogy viszont a politikusbűnözés ne tartozzon bele, hiszen az nem valamiféle bulvárműsor, hanem egy komoly érdemi híradás. Tehát azt nem kellene a 20 százalékos beleszámítani, ha politikusbűnözésről számolnak be, de erre azért biztosított felületet bőven az elmúlt 24 év politikai garnitúrája. Jó lett volna, ha a cigánybűnözés kérdésköre sem tartozik bele, de erről azért nem nagyon kellett külön beszéljünk, mert ezekről a híradások úgysem nagyon tudósítottak, csak véletlenül, ha - majd mint látják - erre azért volt néhány érdekes példa. A baleseti hírek tehát nem tartoznak bele, ezért sülyedhet arra a szintre a média, amire sülyedt sajnós. Külön köszönet illeti azért a Last Days of TÉNYEK weboldalt, ami kiváló látkepe a kortárs fősodratú híradós tájékoztatás halálának, és bizony ebbe a versenybe a közszolgálati médiumok is, úgy tűnik, be kellett hogy szálljanak.

Egy másik kvóta: sajnálatosan a magyar zenei kvóta aránya még mindig 35 rádióban nem éri el a törvényi követelményként megállapított 35 százalékot, amit anno egyébként szintén a Jobbik nyomására emeltek fel erre a szintre, bár mi még magasabbat

javasoltunk. Azt ugyan leszavazták, de egy köztes, kompromisszumos 35 százalékos végül is megállapodott a törvény. Ami külön problémás, hogy még a közszolgálati Petőfi rádióban sem teljesül a magyar zenei kvóta. Mondhatnánk, törvénysértően működik, pedig annak azért leginkább feladata volna talán a zenei sokszínűség biztosítása, és ez bizony a magyar zenei kvótával nem teljesül. Jó része a rádióknak ráadásul a halott idősávban, éjjel és hajnali öt óra között játszott magyar zenével éri csak el a megfelelő arányt.

És végül a határon túli hírkvóta, ami nem valósult meg. Tehát ilyen nincs egyébként, ezt azonban javasoltuk, kezdetben kaptunk is rá ígéretet, lesöpörték. Ismét ez a jelentés bizonyítja, hogy erre szükség van. Egyáltalán, hogy beszélhettünk erről, ez is annak köszönhető, hogy korábban többször tiltakoztam, hogy a jelentésben miért nem szerepel egy ilyen kimutatás. Végül köszönöm, hogy megfogadta az NMHH ezt a javaslatomat, és megígérték és valóban teljesítik is, és évről évre most már néhány éve láthatunk ilyen kimutatást. Azonban az általunk javasolt 5 százalékos küszöb közelében sincs a határon túli magyar közösséget érintő ügyekről való tájékoztatás. A romániai hírek aránya 2,7 százalékra csökkent, az úgynevezett szlovákiai pedig mindössze 0,9 százalék. Ráadásul ebben értelemszerűen benne vannak a határon túli magyarokhoz, tehát a külhoni magyarsághoz nem kapcsolódó, úgymond igazi szlovák hírek is. Egy 5 százalékos hír gyakorlatilag egy rövid hírt jelentene csak, ugyebár, egy híradásban, ami lehet akár egy sporthír is és sok minden más. Erre, úgy néz ki, hogy nincs fogékonyság sajnós.

Aztán a legnagyobb probléma, ami a média működésével kapcsolatos, ahol a legátfogóbb törvénysértések vannak, ez a kiegyensúlyozott tájékoztatás hiánya. Ez bizony Magyarországon az egyik legnagyobb média-jogsérelem. Nemcsak azért mondom ezt, mert minket érint egyébként konkrétan a legnagyobb kirekesztés, hanem azért is, mert így nem tud működni ez a fajta demokrácia Magyarországon, ha ezt a törvényileg előírt alapelvet, a kiegyensúlyozott tájékoztatást nem teljesítik.

Ezzel kapcsolatban sokszor tiltakoztam, hogy például a Médiatanács miért nem jár el hivatalból, miközben ez feladata lett volna. Tiltakozásom azért nem volt egészen eredmény nélküli, vagy inkább úgy mondanám, hogy következmény nélküli nem volt. Eredmény nélküli volt, de következmény nélküli nem volt, ugyanis sorozatos tiltakozásom hatására módosították a törvényt, kivették a Médiatanács hivatalból való eljárásának kötelezettségét, így már többé nem tiltakozhatom amiatt, hogy micsoda törvénysértő a Médiatanács, mert hivatalból nem jár el a kiegyensúlyozottsági ügyekben. Most már bizony nem feladata, addig tiltakoztam, míg ez a következménye megvolt.

Az előző ciklusban a kulturális és sajtóbizottság ellenőrző albizottságának elnöke lehettem egészen addig, míg sorozatosan tiltakozva, ez ügyben üléseket össze nem hívva meg nem elégtelt a kormányoldal, és erőből le nem váltottak erről a posztomról. Tehát azért, ha sokat tiltakozik az ember, ne mondjuk, hogy következmények nélkül van, hiszen mondjuk, leváltják a bizottsági elnöki tisztségéből, vagy megváltoztatják a törvényt, hogy legközelebb erre ne hivatkozhatssak.

Most már valóban a Médiatanácsnak hivatalból nem kell eljárnia, elemeznie persze lehet, kimondhatja, hogy milyen durva törvénytörések vannak, de hivatalból nem járhat el; hivatalból nem, panaszra azonban igen. 34 kiegyensúlyozottsági kérelem érkezett a hatósághoz 2013-ban az előttünk fekvő jelentés szerint, ebből 29-et a Jobbik terjesztett elő. Jól jellemzi ez a statisztika a Jobbikot érő elhallgatást. Jellemző módon a többsége a két nagy kereskedelmi csatornával szemben érkezett. Persze, születhettek volna más irányú panaszok is, de kinek van erre kapacitása sorozatos, tömeges jogsértésekkel kapcsolatban, mindennapos, mindenórás jogsértésekkel kapcsolatban?

Nézzük a számokat, és ez azért fontos, mert vannak néha ilyen olcsó statisztikák, amelyek megjelennek, egyheti kimutatások és hasonlóak. Nézzünk egy egész éveset, hogy ne azt mondják, hogy kiragadunk valakit, és nézzük a csak fideszes tagokból álló Médiatanács statisztikáit! Az egyoldalú kormánypárti médiadömpinget jól jellemzi, hogy a politikusok beszédidejének a hírműsorokban 76 százaléka kormánypárti. Itt sokat emlegetik a kétharmadot, de valójában önök kétharmadnyi társadalmi felhatalmazást soha nem kaptak. Az előző ciklusban is 53 százalék alatt voltak, most már bőven 50 százalék alatti választási eredményt értek el. Az más kérdés, hogy a választási rendszernek köszönhetően önök még mindig kétharmaddal a parlamentben jelen lehetnek, de valójában soha nem kaptak kétharmadot, pláne nem 76 százalékos többséget, amekkora beszédidővel önök rendelkezhetnek.

A részletes elemzésből kiderül, hogy a jobbikos megszólalások aránya mindössze 4,3 százalék. Ha száz százaléknak vesszük az összes politikusi megnyilvánulást, tehát nem úgy általában az összes hírt, sporthírt meg egyebet, hanem a politikusi megnyilvánulások 4,3 százaléka csak a jobbikos, tehát tulajdonképpen akkor egy parlamenten kívüli pártként kezelnek minket. Ez harmada a velünk egyébként nagyságrendileg fej fej melletti eredményeket elérő MSZP-s megszólalásoknak, ami a mi 4,3 százalékunkkal szemben 12,5 százalék, és alig több a jobbikos megjelenés, mint a kis pártoké, hiszen a mi 4,3 százalékunk csak éppen van az Együtt-PM 4,2 százaléka felett, a DK 3,8 százaléka felett vagy az

LMP 2,9 százaléka felett. 2013-at írunk, ugye, amikor tulajdonképpen az Együtt-PM semmilyen esetre sem tekinthető parlamenti pártnak, és mégis ugyanazon a szinten, egy tized különbséggel ugyanazon a szinten áll a médiabeli megnyilvánulás. Mondhatjuk, hogy durván törvénytörő, hiszen bár a sokoldalú tájékoztatás követelményét megszüntették, a kiegyensúlyozott mint előírás, mint jelző megmaradt, és láthatjuk, hogy ez mennyire teljesül vagy inkább mennyire nem.

(18.00)

A magazinműsorokban még durvább az aránytalanság, bár itt hajszálnyival több a jobbikos szereplések száma, 4,5 százalék, de itt már simán ver minket a DK 5,7 százalékkal, tehát tulajdonképpen jóval több médiabeli megjelenéshez jutott a DK, mint a Jobbik. Az Együtt-PM is 7,9 százalék, tehát tulajdonképpen majdnem kétszer akkora, mint ami a Jobbikot illeti, illetve amennyit a Jobbik kapott - jóval több illetett volna minket -, és az MSZP még erősebb itt, 19,4 százalék. Tehát tulajdonképpen többet kapott 2013-ban az MSZP, mint ami illette volna akár a választási eredmény alapján.

A magazinműsorok beszédidejében még egy picivel jobban szerepel a Jobbik, 5,2 százalék, már elértük a parlamenti küszöböt, de még mindig durván törvénytörő, és megint csak a legdurvábban törvénytörő a média a Jobbikkal szemben. Itt az Együtt-PM 8,5 százalék, az MSZP 22,5 százalék, tehát elképesztő, hogy ezek a pártok ilyen szinten megelőzhetik a Jobbikot; és ezt nem a Jobbik képviselőjeként mondom, hanem egy olyan képviselőként, aki fogékony az igazságra, és az igazságtalanság ellen szót kell emelni, és a legnagyobb igazságtalanságok bizony a csak fideszes tagokból álló Médiatanács kimutatásai szerint is a Jobbikot érintik.

Azért jót is tudok mondani. Ha valamit lehet dicsegni ebben a beszámolóban, illetve ennek kapcsán, az a Médiatudományi Intézet munkája; színvonalas rendezvényeket szervez, és remek szakkönyveket adtak ki.

Számomra érdekes, és jól jellemzi a médiatörvény gumijogszabály-jellegét, hogy ugyanakkor a Médiatanács felmentette a köztévét egy fociközvetítésen elhangzott, a négerekre egyébként valóban sértőnek tűnő nyilatkozat ügyében - nyilván gumijogszabály, köztévéről van szó -, az indoklás az volt, hogy az „afrikai” kifejezés nem eléggé szűk, jól körülhatárolható csoportra utal, így az ahhoz kapcsolódó negatív kijelentéseket - amit most itt hadd ne olvassak be - nem értelmezhetik az egyes egyének magukra nézve negatívnak. Hát kérem szépen, ilyen

jogértelmezés alapján bármilyen másik ilyen tág megnevezés hogyan lehet sértő? Amiből ki se látunk: állandóan a zsidó és cigány érdekvédő szervezetek ebből élnek, megélhetési jogvédők tulajdonképpen. Ott hol halljuk ezt a médiatanácsai érvelést, hogy az általános megítélést bizony az egyes egyének magukra nézve nem tekinthetik negatívnak? Mert ezt láthattuk a köztvé esetén.

Nagyon komoly probléma az, hogy ilyen gumi-paragrafusokból áll a médiatörvény, hiszen ez vezet sokszor az öncenzúrához, ahhoz, hogy például a Hír TV 2010-ben, amikor például a kuruc.info fejlécét mutatta talán az internetcenzúra kapcsán egy híradásában, ki kellett hogy kockázza a „Cigánybűnözés” nevű rovatcímet, és még hozzá is tették, hogy ezt azért kell hogy megtegyék, mert az új médiatörvény ezt lényegében tiltja, és nem akarnak bírságot a fejükre. Képzeltetik, ha egy fideszes televízió, egy Hír Televízió nem meri a cigánybűnözés szót mutatni - nem mondom, hogy ez általános, és mondjuk, ezt soha nem merik, de volt olyan szerkesztő, aki ezt nem merete, akinek megremegett a keze, és inkább kikockázta ezt a szót, és még meg is indokolta a gyávaságát -, akkor mit tegyenek az ilyen komoly fideszes kapcsolatokkal nem bíró médiumok?

Ugyancsak érdekes elemzés a Bándy-gyilkosság médiareprezentációjának vizsgálata. Sajnos jellemző, hogy itt is arra ment rá a hatóság, hogy hogyan fogja negatívan érinteni az elkövető etnikai hovatartozása a cigányok megítélését.

Van még néhány percem, elnök úr? Azt hiszem, itt a vezérszónoki rend 20 perc; nem jelzi egyértelműen a kijelző. Akkor folytatnám...

ELNÖK: Elnézést, képviselő úr, 30 perc a vezérszónoki időkeret.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: 30 perc, akkor pláne. Köszönöm szépen.

Akkor folytatom, mert ez valóban pikáns eset volt, amiről már itt ejtettek néhányan szót. A hosszú elemzés szerint elsőként a fősodratú médiában, közvetve bár, de az RTL Klub számolt be arról, hogy cigány volt Péntek László. A konklúziója azért gyönyörű látkepe a politikai korrektség örületének, hadd idézzem ezt: „Ezzel együtt a gyanúsítotttról mutatott facebookos képekből és a lakókörnyezetét, valamint a családját és ismeretségi körét bemutató anyagokból a médiafogyasztó jó eséllyel következtethetett arra, hogy a férfi roma. Mindezt a hírműsorok készítői csak akkor kerülhették volna el, ha ez utóbbiakat egyáltalán nem mutatják be, ami a gyakorlatban szinte megvalósíthatatlan, hiszen a szerkesztőségeknek a közönség érdeklődésének fenntartása érdekében a szikár hír mellett színesítő-kiegészítő anyagokkal is kell szolgálniuk.”

Hát, ez az érvelés tulajdonképpen helytálló, valóban, sőt, én azt gondolom, szükség volna rasszalapú bűnügyi statisztikára - mint ahogy Amerikában is működik ez -, akkor láthatnánk tiszta képet például a cigánybűnözéssel kapcsolatban, akkor tudnánk nyilvánvalóan arra megoldásokat is kidolgozni, ha tisztán látnánk először azokat a statisztikákat, amiket egyébként egy KSH-nál, mondjuk, ilyen szempontból ne keressünk, de a minisztériumban sem, természetesen.

Örömteli és azért meglepő is az a határozottság és súlyosság, ami a Szita-gyilkossággal kapcsolatos SMS-játék ügyében látható volt; nem is csoda, hogy most itt azért a kormánypártok örömmel hivatkoznak erre. Ez a TV2-s gyalázat talán a legundorítóbb dolog volt a kereskedelmi televíziózás másfél évtizedes történelmében. Ilyen határozott hatósági gyakorlatra lenne szükség általánosságban is, de nem ez lesz, nem is ez volt. Hiszen már a 2013-as NMHH-zárszámadás vitájában is elmondtam, hogy elfogadhatatlan az, hogy eredetileg 245 millió forintnyi bírságot terveztek, ezt időközben 153 millióra módosították - szerte a médiában egész éves bírságbevételekről van szó -, végül a 245-ről 153 millió forintra módosított bírság-előirányzat 57 millió forintban állapodott meg. Ennyit sikerült a Médiatanácsnak kiszabnia, ami a hatósági puhulás legegyszerűbb jele; sőt, 2015-re, jövőre már csak 21 millió forintnyi bírságot terveztek be, tehát a 245 millióról tulajdonképpen két év alatt 21 millió forintra, kevesebb mint tizedére esett vissza az előirányzat. Tehát eleve így állnak hozzá, nyilvánvalóan nem úgy, hogy nem lesznek jogsértések, hanem úgy, hogy nem lesznek bírságok.

Nem is véletlen, hogy idén ebben a jelentésben sajnos nincsen külön összesített statisztika az egyes médiaszolgáltatók által elkövetett törvénysértésekről - remélem, hogy jövőre lesz, e kritikám hatására legalább -, pedig brutális számok jöttek ki abból korábban, amit különösen a két nagy tévére nézve láthattunk. Rendkívül elszomorítóak voltak. Indokolt volna egyébként a bírságok árbevételüggővé alakítása is - ez nyilvánvalóan jogalkotási kérdés a jövőre nézve -, akár e tapasztalatok okán, de ebbe most sajnos nem mehetek bele, hiszen akkor eltérnék a napirendtől, és ilyen jobbikos javaslatok sajnos nem kerülhetnek napirendre az Országgyűlésben.

A reklámhangerő elvileg szabályozva van. Engedjék meg, hogy végül erről az irritáló jelenségről ejtsek néhány szót, ami a médiumokban megjelenik, annak ellenére, hogy ezt a törvény elvileg tiltja.

2013 szeptemberében a Médiatanács szóvivői irodája jelezte, hogy a Médiatanács nem először ró ki bírságot az országos csatornákra a programnál hangosabban sugárzott reklámok miatt, ennek ellenére például az RTL Klubra 80 ezer forintos pénzbüntetés

tést szabtak ki. Komolyan mondom, azért ne nevetessenek minket! Annak ellenére, hogy nem szégyellik leírni - a Médiatanács szóvivői irodájának sincs túl jó kommunikációs érzéke, nem tudta ezt itt elrejtteni -, egy közleményen belül még azt is leírták, hogy nem először rónak ki bírságot az országos csatornákra. És akkor ezek után 80 ezer forint egy RTL Klub esetében?

Eleve én azt gondolom, hogy a Médiatanácsnak törekednie kellene arra, hogy a törvénysértések büntetése során olyan büntetési tételeket állapítson meg, ami fedezi legalább a törvénysértések felderítésének, adminisztrációjának összköltségét - ez egyébként a teljes államigazgatásra is indokolt lehetne -, márpedig a Médiatanács nem kevés pénzt költ ennek a tényleg irritáló jelenségnek elvileg az üldözésére. Sajnos nem találtam meg - ezért egyébként kérdezem is -, hogy mennyi lehet ennek a költsége, már ha meg lehet ezt így becsülni, a konkrét kiadásokat legalább. Hogy az NMHH ilyen célra éves szinten mennyi pénzt költ, hát, mondjuk, néhány millió forintot egészen biztosan, hiszen a honlapon külön aloldalt is fenntart ennek, sőt tanulmányokat is készíttettek már ez ügyben az nmhh.hu-n lévő információk szerint.

Amikor ez ellen tiltakoztam, és számon kértem a Médiatanács megjelent képviselőjét, akkor azt mondta a Kulturális és sajtóbizottság ülésén 2013 őszén, hogy a túl hangos reklámok bírságolásakor a testület a fokozatosság elvét követi, így, akit már többször szankcionált, az egyre magasabb összegű büntetésre számíthat. Ezt mondják, és ehhez képest láthatunk például ilyen 80 ezer forintos pénzbüntetést.

Ami ennél a nagyobb probléma, hogy ne mondják már, hogy önök akármilyen szoftverrel is ezt mérik, hogy tulajdonképpen meg tudták szüntetni ennyi év elteltével a rendkívül túlzott reklámhangerőket. Józan ésszel és a saját fülünkkel is hallhatjuk, hogy tulajdonképpen a környező műsoroktól rendkívül eltérő, kiugróan erős hangúak, hangerősségűek a reklámok, és tulajdonképpen, akinek van kisgyereke, és mondjuk, ő alszik már akkor, amikor valamilyen televíziós műsor szól, nagyon jól tudja, hogy reklám esetén ugrani kell a kapcsolóért, hogy lejjebb vegyük a hangerőt, ha nem akarjuk, hogy a gyermek fölbredjen.

(18.10)

De ez csak egy, akár személyes példa is, de általánosságban elmondhatjuk - és azt gondolom, nem kell túrágózni -, hogy a reklámhangerők milyen irritálóan törvénysértőek is. Nagyon sajnálom, hogy a Médiatanács ezt is következmények nélkül hagyta.

Miként zárásként ismét emlékeztetnék a legnagyobb problémára, a legátfogóbb törvénysértésre: a kiegyensúlyozott tájékoztatás törvényi előírásának durva lábbal tiprására. Nagyon sajnálom, hogy ha a Médiatanács immár kormánypárti törvénymódosítás eredményeként hivatalból nem is kell hogy eljárjon, de legalább nem teszi ezt szóvá. Hogy miért csak a sorok között kell egy 245 oldalas jelentésből kivennünk azt, hogy milyen durván törvénysértő - Hír TV-től ATV-ig egyébként - az egész magyar televíziós, rádiós média, és miért nem mondja ezt ki egy komoly közleményben; akár a szóvivői iroda, azt gondolom, gyakrabban is hangot adhatna nemcsak a reklámhangerővel kapcsolatban, hanem a kiegyensúlyozott tájékoztatás törvényi előírásának nem teljesülése ügyében. Vagy akár itt nyugodtan várnám az elnök asszonytól annak szóbeli kezdeményezését, hogy hivatalból járhasanak el - hátha ön már megtenné azt, amit elődje nem volt hajlandó -, hivatalból szankcionálják ezt a durva törvénysértést, hiszen így ez a parlamentáris demokrácia nem működhet, ha nem lehet tisztességes információkhoz jutni, csak az interneten.

Amire egyébként nem vonatkozik ez az előírás - nem is kellene nyilvánvalóan minden blogot szabályozni -, az interneten teljesül magától is a sokszínűség, de amikor, mondjuk, a Médiatanács osztja a médiaszolgáltatási jogosultságokat, úgymond a frekvenciapályázatokat elbírálja, ahogy a köznyelv szokott fogalmazni, amíg nyilvánvalóan, mondjuk, egy televízió, rádió fenntartásához rendkívül nagy anyagiak is szükségeltetnek, addig azt gondolom, egyébként jogos is ez a törvényi előírás.

Tehát remélem, hogy e tiltakozásunknak most nem az lesz a következménye, hogy még ezt a maradék, folyamatosan csökkentett előírást is eltörölve abszolút megszüntetik ezt az előírást; talán azért nem, mert ez még az Európai Uniónak is sok volna. Az, hogy a Jobbik mit mond itt, az soha nem számít, de ha akár ugyanilyen - volt erre példa - konkrét kritikát később az Európai Unió megfogalmazott, akkor rögvest átvezették azt a magyar jogrendszerben. Mert az, hogy az egymillió magyar embert képviselő Jobbik mit szeretne, nem számít - igen, államtitkár úr -, de az, hogy mit képvisel, mit szeretne az Európai Unió, az önök számára fontos volt.

Úgyhogy nagyon örülnék, ha átülne egyébként az államtitkári székébe, és nemcsak képviselőként, a Fidesz vezérszónokaként, hanem államtitkárként is választ adna arra, hogy kívánnak-e ezen a téren módosítást eszközölni, miként arra is - sok egyéb kezdeményezésünk lenne, de ha már a Médiatanács beszámolója van előttünk -, hogy a Médiatanácsban jelenleg csak a Fidesz delegáltjai kaptak helyet; azt gondolom, ez tarthatatlan. Ahogy jogelődjében, az ORTT-ben is minden párt kaphatott helyet és bele-

szólást a napi ügyekbe, nem pedig csak így 2014 végén vitathatjuk meg a már sokakat nem érdeklő 2013-ról szóló beszámolót.

Tehát azt gondolom, úgy volna korrekt, ha a médiát ellenőrző legfontosabb testületben végre nemcsak a Fidesz delegáltjai kapnának helyet, hiszen önök ezt olyan szinten, fundamentalistán is értelmezték, hogy még a KDNP delegáltját is kilökték, pedig volt javaslata a KDNP-nek a Médiatanácsba. Az más kérdés, hogy ők szolgálalkúen a kétharmadhoz miért járultak hozzá voksaikkal, és ebben miért nem hallatták a hangjukat, hogy legalább ők is helyet kapjanak. Sajnos, csak a Fidesz tagjai kaptak helyet, és azt gondolom, ez elfogadhatatlan, és nagyon bízom benne, hogy előbb-utóbb belátják, hogy ez egyszerűen nem korrekt egy sokat emlegetett demokráciában. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az LMP frakciója nincs jelen, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most megadom a szót Szabó Szabolcsnak, az elsőként jelentkező független képviselőnek, 15 perces időkeretben.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az elnök asszony is voltaképpen összefoglalta tartalmilag ugyanazt, amit a bizottság előtt elmondott, ezért én is nagyjából ezt tenném meg röviden és tömören.

Annyit tennék még csak hozzá, hogy ha azért valaki figyeli a vitát, akkor a kormánypárti képviselőket meg az elnök asszonyt hallgatva úgy tűnhet, mintha itt minden rendben lenne a médiapiacra, miközben azt kellett hogy tapasztaljuk, hogy azért sikerült jelentős mértékben torzítani a médiapiacot az elmúlt években, a közmédiát meg nézhetetlenné tenni. Megmondom őszintén, én utoljára a Bokor-Hanák szerzőpáros Századunk című sorozatában láttam olyan termelési riportokat meg hírhamisításokat, amelyeket mostanában lehet látni, és ez 2013-ra is igaz volt. Ráadásul nem én mondom, hogy híreket hamisítanak, hanem a bíróság, de ez egy másik kérdés.

Visszatérve: ahogy Novák Előd is mondta, mégiscsak a 2013. év beszámolójánál tartunk, akkor térjünk vissza a 2013. évi beszámolóra, ami egy nagyon érdekes olvasmány, mint ahogy magának a Médiatanácsnak a működése is. Mert miről volt ismert például a 2013-as működése a Médiatanácsnak? Arról például, hogy folyamatosan akadályozták a Klubrádió normális működését. Persze a jogorvoslati eljárásokra hivatkoztak, de aki kicsit is odafigyelt, az pontosan tudta, hogy itt boszorkányüldözésről van szó. Én például nagyon szerettem volna megtudni a bi-

zottsági ülésen is, hogy mennyit költöttek erre az ügyre közpénzből, sikerült-e valakit felelősségre vonni azért, hogy elhúzódott ennyire az ügy, hiszen a Klubrádió például jelentős veszteséget is elszenvedett emiatt, de a jogorvoslatra hivatkozva lepattintották a kérdést. Összességében egyébként 42 hónapig tartott az ORTT döntése után, amíg a szerződést sikerült megkötni.

Persze rádió kapcsán - ha már itt tartunk - nemcsak a Klubrádió frekvenciájával volt probléma; tudható az, hogy miként szorultak háttérbe a vidéki közösségi rádiók, míg ezzel szemben egyre nagyobb teret nyertek a vallási, felekezeti csatornák, amelyek egész hálózatot építettek ki. Arról már nem is beszélve, hogy a megszünt Neo FM frekvenciáját utólag a Dankó és a Kossuth rádió sugárzására használták föl; ezzel is egyébként a Class FM piaci esélyeit javították, amiről lehet tudni, hogy kinek az érdekeltségébe tartozik. Erre mondta egyébként összességében egy médiaelemző - ami itt történt az utóbbi években és 2013-ban is -, hogy egy normális országban örülni kellene annak, hogy a közszolgálati rádiók teret nyernek, csak sajnos Magyarország nem normális ország, és voltaképpen semmi más nem történik, mint a jobboldali érdekeltségű média térnyerése. Ráadásul utólag még a frekvenciadíjakat is sikerült csökkenteni, így voltaképpen az államot egyfajta bevételkiesés is érte.

Az már csak apró finomság a beszámolóban - és ez kevésbé az elnök asszonyt érinti, mint inkább a kormánypárti képviselőket -, hogy a Norvég Civil Alap is megjelenik ebben a beszámolóban. Itt a kormány egyes tagjaitól hallottuk elégszer az utóbbi egy-két hónapban, hogy voltaképpen a Norvég Alapból itt valamiféle országellenes szervezkedés történik, meg elherdálják a közjavakat, és a beszámolóban is, ha valaki fellapozza, olvashatja, hogy egyébként például a Médiatanács is kap támogatást. Rá is kérdeztem a bizottsági ülésen, el is mondták, hogy egy médiaszabályozási konferenciát tartottak, teljesen rendben valónak tartják ezt, és én magam is abszolút el tudom ezt a választ fogadni. Értelemeszerűen ennek megfelelően a Médiatanács sem a közpénzek elherdálója, ha ezt a részét nézzük a beszámolóban, meg nem az ország ellen szervezkedett nyilván ezen a konferencián. Tehát picit finomabban kellene valószínűleg fogalmazni, amikor a kormány egyértelműen a Norvég Alapból működő civil szervezeteket támadja például.

Végül a beszámoló kapcsán egy dolog járt még folyamatosan a fejemben, nevezetesen: a kiegyensúlyozottság biztosításának követelménye, amire itt Novák képviselőtársam elég hosszasan utalt. Ugye, a médiaszolgáltatásokra vonatkozó tájékoztatási kritériumok törvényi szabályozása szerint a kiegyensúlyozottság biztosítása kiemelt jelentőségű. A hírmű-

sorokra vonatkozóan a beszámoló külön taglalja ezt a problémát.

A közmédiát néha néző és hallgató állampolgárként merült fel bennem a kérdés, hogy ez vajon miként érvényesül a közmédiában. Persze költői a kérdés, a bevezetőben erre már utaltam. Ez legfeljebb azért fájó, mert 70-80 milliárdot költünk egyébként erre, hogy például a közmédiában valamilyen szinten kiegyensúlyozott legyen a tájékoztatás, de ez nem nagyon valósul meg, és a Médiatanács ezt nem is nagyon tudja kierőszakolni vagy megkövetelni például a közmédiától. Persze következmények nélküli ország vagyunk, úgyhogy nagyon már meg sem lepődünk ezen.

A beszámoló is említi - egyébként, ha itt a kiegyensúlyozott tájékoztatásnál tartunk -, hogy a megjelenések száma és hossza alapján készítenek statisztikákat, függetlenül a tartalomtól. Tehát ezek az arányok például, amelyeket Novák képviselőtársam hosszasan emlegetett, a megjelenések száma alapján történnek, miközben nyilván sokkal érdekesebb lenne, ha a tartalmat is valahogy vizsgálnánk.

(18.20)

Persze ez alapvetően módszertani kérdés, és ez engem mint társadalomkutatót érdekel, de valószínűleg érdemes lenne esetleg erről valamiféle alapkutatót indítani vagy alkalmazott kutatót indítani, ha már van saját kutatóműhelyük, hogy hogyan lehetne ezt jobban megtenni.

Összességében azt lehet mondani a beszámoló alapján, hogy a Médiatanács - de mondhatjuk úgy is, hogy a mór - megtette kötelességét, de sajnos el nem megy, továbbra is itt marad, továbbra is be van betonozva, továbbra is torzítani fogják a médiapiacot, és továbbra is nézhetetlen közmédiát fognak gyártani a segedelmükkel. Ennek megfelelően értelemszerűen mi nem fogjuk elfogadni ezt a beszámolót az Együtt részéről.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok hozzászólási szándékot, így az általános vitát lezárom.

Most a két előterjesztés zárszavának ismertetésére kerülhet sor.

Megkérdezem Karas Monika Zsuzsanna asszonyt, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa elnökét, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Karas Monika Zsuzsanna: Igen, röviden.)* Igen, akkor ön é a szó. *(Dr. Karas Monika Zsuzsanna felmegy a pulpitusra.)*

DR. KARAS MONIKA ZSUZSANNA, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának elnöke: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Nagyon-nagyon röviden a felvetett kérdésekre szeretnék reflektálni.

Szakács képviselő úr föltette a költői kérdést, hogy mikor emeli fel a szavát a Médiatanács bizonyos ügyekben. Azt kell mondjam, hogy ott, ahol bejelentés érkezik, ott fölemeli a szavát a Médiatanács, ott az eljárást megindítja és lefolytatja, például a példaként említett M1 Híradóban történt véleménynyilvánítással kapcsolatban is folyamatban van az eljárás a Médiatanács előtt.

Kettős mércét is emlegetett a képviselő úr. Azt egészen bizonyosan mondhatom, hogy ahol indul eljárás, ott ugyanolyan elvek mentén bírálja el a Médiatanács, akármilyen tárgykörben indult ez az eljárás, tehát semmilyen kettős mércét a Médiatanács nem alkalmaz.

Ugyancsak Szakács képviselő úr említette, hogy nagyon elfogytak a helyi médiaszolgáltatók. Meg kell nyugtassam, hogy a médiaszolgáltatók nem tűntek el, 38 földfelszíni helyi analóg televízióból 37 pályázott a „DIGI 2013” fantázianevű pályázaton, amire a Médiatanács 312 millió forintot osztott ki. Esetenként 8 millió forintot lehetett nyerni, ez a digitális átállás költségeit, azt gondoljuk, illetve úgy tudjuk, hogy médiaszolgáltatóként szinte teljes egészében fedezi.

Az analóg adók száma évről évre csökken, de ezek a médiumok nem tűnnek el, hanem átváltak kábeles platformra. Akiknek nem szerződésük van, hanem az NMHH hivatala - tehát nem a Médiatanács - nyilvántartásba veszi őket, számuk hozzávetőlegesen 450, tehát 450, itt kell tehát keresni a földfelszínről önként lejtött médiaszolgáltatókat. Döntésüket legtöbbször az motiválta, hogy kábelben sokkal több előfizetőhöz és hatékonyabban juthatnak el.

Novák képviselő úr említette a bírságok csökkenését, valamint hiányolta a Médiatanács bírságot, szankcionáló tevékenységét. Igen, azt kell mondjam, hogy ez egy döntés, és a Médiatanács nem bűnüldöző arculatot és nem a szankcionáló, nem bírságot hatóság arculatát kívánja fölvenni, hanem együttműködésre ösztönözni a médiaszolgáltatókat, amit úgy ítélünk meg egyébként, hogy abszolút sikeres, hiszen egyre inkább követik a jogszabályokat a médiaszolgáltatók.

Igen, van egy fokozatosság a bírságolásban. Az együttműködésre ösztönzésnek az első lépcsőfoka, hogy amikor úgymond az első botlás adódik egy médiaszolgáltatónál, akkor a felhívás jogkövetkezményét alkalmazzuk. Egyébként ezt a törvény teremti meg. Tehát ahogy többször hangsúlyoztam, a Médiatanács nem jogalkotó, hanem jogalkalmazó szerv, tehát a felhívást követően az ismételt jogsértéseknél emelkedik a bírság mértéke.

Szabó képviselő úrnak pedig azt tudom mondani, amit a bizottságban Koltay András Médiatanács-tag már elmondott, hogy a Norvég Alappal kapcsolatos szerződés valóban szerepel a Médiatanács beszámolójában, azonban egyetlenegy fillért sem fizetett a Norvég Alap a Médiatanácsnak, a Médiatanács saját finanszírozásában rendezte meg azt a bizonyos konferenciát.

Nagyjából és röviden ennyit írtam föl, és ezekre kívántam reflektálni. Megköszönöm a vita során elhangzott valamennyi hozzászólást és kérdést is, számunkra ez mindig hasznos, hiszen mind a pozitív, mind a kevésbé pozitív hozzászólás egyfajta visszajelzés a munkánkról és fontos iránymutatás a közösen megvalósítandó céljaink felé.

Ismételten kérem tehát a tisztelt Házat, hogy a Médiatanács beszámolóját majd elfogadni szíveskedjék. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Halász János úrnak, a Kulturális bizottság előadójának, hogy reflektáljon a vitára.

HALÁSZ JÁNOS, a Kulturális bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim véleményét nyugalommal és türelemmel végighallgattam, véleményüket tiszteletben tartom, de egyikőjük véleményét sem osztom az ellenzéki padosorokból.

A bizottsági ülésen is folytattunk egy vitát hasonló szerkezetben, melynek végén a bizottság betervezte azt a javaslatot, amelyről most itt tárgyalunk, amely szerint javasoljuk, hogy fogadjuk el ezt a beszámolót. Mindezt tettük azért is, és szavaztunk a javaslatunk mellett, mert ott a bizottsági vitában is elnök asszony a fölmerült kérdésekre, a beszámoló kiegészítése után a felmerült kérdésekre is értően és alaposan válaszolt. Most itt a Házban is ugyanez történt. Egy kicsit hosszabb volt, talán még alaposabb volt a vita, olyan képviselőknél is, akik nem tagjai a bizottságnak, volt alkalmuk hozzászólni. Én úgy érzem, elnök asszony most is válaszolt a kérdésekre, azokra a fölmerült aggályokra, amelyeket megfogalmaztak képviselőtársaim. Véleményem szerint ezek kielégítő, megnyugtató válaszok voltak, és továbbra is azt tudom mondani, amit a vita elején, hogy kérem a tisztelt Házat a javaslat, a beszámoló elfogadására.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel a napirendi pontok tárgyalásának a végére értünk, és következnek a **napirend utáni felszólá-**

lások. Elsőként Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót: „Családbarát országgyűlési működést szorgalmaz a Jobbik” címmel.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Már az az egy-kettő, aki még itt van. Azért a jegyzőkönyv érdekében rögzítsük, hogy az MSZP-től, LMP-től már senki, a KDNP-től sem, a Fidesz padosoraiban még egy képviselő azért ül *(Dr. Szakács László jelentkezik és visszatül a helyére.)*, örülök, ha esetleg ő végigvárja a beszédemet, de lehet, hogy a végére ő is el fog távozni, pedig valóban családbarát országgyűlési működést szeretnénk szorgalmazni. *(Halász János visszatül a helyére.)*

Az Országgyűlés Házbizottságának múlt heti ülésén az Országgyűlés Népesedéspolitikai albizottságának elnökeként a Jobbik nevében kezdeményeztem is egy ilyen családbarát működés kialakítását, főként a plenáris viták éjszakába nyúlása helyett a csütörtöki és pénteki ülésnapok bevezetését, általánosabbá tételét, hiszen a politikusi álláshalmazás idén októberi megszüntetésével, én azt gondolom, végre elvárható, hogy a hét második felében is bejárjanak munkahelyükre a képviselők.

Kövér László a Házbizottságban válaszában a Fideszre hárította a jövőbeli döntés felelősségét - meglátjuk, hogy erre hogyan fognak reagálni -, bár azt gondolom, házelnök úrnak is nyilvánvalóan van komoly felelőssége ebben, sőt leginkább neki, hogy milyen javaslattal, milyen napokra kívánja összehívni az ülést.

Az Országgyűlés esetében nyilvánvaló, megkérdőjelezhetetlen, a legfontosabb, hogy családbarát döntések születessenek, de azért az is szimbolikus, és sok alkalmazottat is érintő kérdés, hogy a legfőbb népképviselői szerv működése során tekintettel van-e a családokra, főként azokra a gyermekekre, akik rendszeresen nélkülözni kénytelenek szüleiket az olyan kormányzati szemlélet miatt, amit Lázár János már nem is szégyell kimondani, hogy „a Miniszterelnökség sajnos valóban nem egy családbarát munkahely”. Az ilyen üzenetek is, idézem, hogy „a Miniszterelnökségen dolgozni senkinek sem kötelező”, rendkívül károsak a többi államigazgatási szerv munkavállalóira és ezáltal hazánk demográfiai katasztrófájára nézve is.

(18.30)

Most, hogy az önkormányzati választások óta az országgyűlési képviselőség a Jobbik követelése nyomán végre főállás lett, elvárható, hogy a hét második felében is bejárjanak a munkahelyükre a képviselők. Az éjszakai viták nemcsak családellenesek, de ki is

üresedtek az alacsony létszám miatt, amit tapasztalhattunk itt most, például az előző vitában is. Egy kicsit vicces is, hogy vezérszónoklatoknak hívjuk azokat a frakciónkénti felszólalásokat, amiket utána egyetlenegy, még csak normál hozzászólás sem követett, nemhogy kétperces vagy bármilyen vita. Hát mi az, hogy vezérszónoklat, amit utána nem követ semmi?! Hát mit vezet az?! Hát semmiféle vita nem zajlott le tulajdonképpen.

És miért nem? Azért, mert ilyen késői időpontokra tesznek a kormányzat számára kellemetlen vagy akár ebben a törvénygyárban minden egyéb vitát, ami számukra nem kifejezetten fontos, hogy tévé közvetítse. Azokat a vitákat olyan időpontokra teszik, amin a képviselők nem vesznek részt. Nem vesznek részt ezeken a vitákon. Sőt, az előbbi, az gondolom, rendkívül fontos napirendi pontnál az LMP és a KDNP nem is választott magának vezérszónokot, hozzá sem szólt ehhez a kérdéshez.

Ennek oka azért a tévéközvetítések hiánya is nyilvánvalóan, hiszen ha nem közvetíti a tévé, azt tapasztaljuk, hogy komolyabb érdemi viták sem alakulnak ki. Hiszen ne legyünk álszentek, kicsi az esélye, hogy egymást meggyőzzük, sokkal inkább a tévénezők számára az érvek felsorakoztatása egy felszólalás célja sok esetben.

A csütörtöki és pénteki napközbeni ülésnapok esetében viszont a vitákat is többen követnék, akár tévéen, akár az interneten keresztül; miközben dolgozni persze lehet éjszaka is, meg is tesszük ezt. De az esti ülésezések igenis családellenesek, születések helyett válásokhoz vezetnek. Jelképes és gyakorlati probléma is, hogy a világ harmadik legnagyobb parlamentjében, itt van fodrászat és orvosi rendelő, a Képviselői Irodaházban konditerem és bankfiók is található, de pelenkázóhelyiség és szoptatószoba sehol nincsen. Pedig azokat a látogatóknak is illene biztosítani.

A múlt héten egy kormánypárti képviselő pedig már cigarettaszünetet sem szégyellt kérni bizottsági ülésen, miközben a családellenes ülésezési rend eddig sajnos nem zavarta a Fideszt, amely most elvileg hivatalosan ki kell alakítsa álláspontját, miután Kövér László rájuk hárította a döntést. Én örülnék, ha ebben a kérdésben akár most a kormány is kifejtené, hiszen lehetőséget kap erre ugyebár ezzel a szimbolikus kérdéssel kapcsolatban. Hiszen van lehetőségük reagálni napirend utáni felszólalásomra, akár Lázár Jánosnak vagy valamelyik államtitkárának is, aki nem szégyellte kimondani, hogy a Miniszterelnökség sajnos valóban nem egy családbarát munkahely. Ezt azonban nem fogadhatjuk el, ez ellen tiltakoznunk kell, és bízunk benne, hogy a kormányt is változásra fogjuk rákényszeríteni.

Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót: „Vámosszabadi és Győr továbbra sem kér a menekülttáborból” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem először kérek szót ebben a kérdésben. Mint köztudott, Vámosszabadiiban önök menekülttábor nyitottak, néhány kilométerre Győrtől, a megyeszékhelytől, ami nem várt konfliktusokat idézett elő, egy olyan helyzetet okozott, amit bizony a helyiek nagyon nehezen tolerálnak. És lássuk be, hogy ez nem az ő, nem a győrieknek és nem a vámosszabadiaknak az idegeneket esetleg nem kedvelő hozzáállásán múlik bizony, hanem azon, hogy ezek a menekültek egyáltalán nem voltak képesek beilleszkedni, egyáltalán nem voltak képesek felvenni a mi európai normáinkat, és olyan stílust képviselnek, ami számunkra elfogadhatatlan.

Persze, a Jobbik nemcsak a vámosszabadi menekülttábor ellen emelte fel a szavát, hanem minden hasonló ilyen intézmény ellen az országban. Úgy gondoljuk, hogy azokat a problémákat, amelyek odáig vezettek, hogy ezek az emberek útra keltek a világ különböző országaiból, és végül itt, Magyarországon kötöttek ki, ott helyben kell kezelni, nem pedig itt nálunk, súlyos adóforint-milliárdokért. Győrben és környékén, mint minden más településen egyébként, eddig is voltak bűncselekmények, és eddig is voltak közbiztonsági problémák, de messze nem akkora mértékben, mint amióta ez a tábor létezik. Mondhatom úgy is, hogy a környék bizony a nyugalom szigete volt.

Vámosszabadira sok fiatal pár, család költözött ki, hiszen ahogy mondtam, Győrtől néhány kilométerre van, és úgy biztosította a vidéki lét nyugalalmát, hogy közben a városi munkahelyeket könnyedén elérhették. Ehhez képest tarthatatlanná vált a helyzet. Ugyan ma még csak egymást gyilkolják a menekültek, ugye, legutóbb a kukoricatáblában találtak meg egy áldozatot, és minden embernek a halála természetesen egy felesleges tragédia, sajnáljuk; de azért engedjék meg nekem, magyar parlamenti képviselőnek, hogy mégiscsak jobban aggódjak a győri és vámosszabadi polgárok testi épségéért, és megkérdem a kormányt, hogy egy ilyen eset után nem gondolkodik-e el azon végre, amit egyébként mi évek óta követelünk, hogy a tábor, ha már egyszer itt van, zárt tábor legyen.

Szintén felháborítja a helyieket egyébként, hogy a menekültek saját eltartási költségeiket sem termelik meg, és bizony itt nemcsak az élelmiszerről van szó, amire egyébként kiváló adottságok lennének a környéken, hanem a Jobbik azt mondja, hogy elvárható lenne, hogy minden egyes költséget, ami az ő

itt-tartózkodásukkal jár, bizony megtermeljék ezek az emberek. Ugyanis itt nem valami elesett, a munkát elvégezni nem képes állapotú emberekről van szó, hanem bizony munkaképes, erejük teljében lévő menekültekről.

Szintén komoly kockázatot vélünk felfedezni itt az egészségügyi vonatkozás területén is, hiszen olyan fertőzési gócot jelenthet Vámoszabadi, amire korábban nem volt példa, és amire egyáltalán nincs felkészülve a magyar egészségügy véleményünk szerint. A helyiek kedélyét tovább borzolja az, hogy sajtóhírek szerint a kormány még ezen tábor fejlesztésében is gondolkodik. A Jobbik ezzel szemben beadott egy módosító indítványt egyébként a korábbi költségvetésekhez és az ideihez is, hogy a vámoszabadi menekülttábornak vonjuk meg a költségvetési támogatását. Ezzel is azt üzenjük, hogy a tábor megszüntetése mellett állunk ki a továbbiakban is.

És ahogy mondtam, ha már önök ilyen-olyan indokokkal nem hajlandók ezt a tábort bezárni, akkor legalább haladéktalanul tegyék zárttá, hogy ne történhessenek hasonló tragédiák. Ne történhessen meg az, ami nap mint nap megtörténik egyébként jelenleg Győr utcáin, hogy egyedülálló hölgyeket, fiatalkorúakat zaklatnak, házassági ajánlatokat tesznek folyamatosan az utcán a járókelőknek, és minő-

síthetetlen stílusban szólnak be mindenkinek, aki az útjukba kerül. Nem szeretnénk, ha ez az állapot továbbra is fennállna. Határozottan követeli a Jobbik tehát, hogy a vámoszabadi menekülttáborat zárják be. És ahogy mondtam, ha erre nem hajlandók, akkor fogják munkára az ott-tartózkodókat. Szeretnénk, ha Győr és környéke újra a nyugalom szigete lehetne. Ne okozunk saját magunknak visszafordíthatatlan károkat ezzel.

Röviden ezt szerettem volna elmondani, és remélem, hogy a kormány végre érdemben fog reagálni ezekre a felvetésekre. Ugyanis a helyieket, a civileket, azokat, akik felemelték a hangjukat ez ellen a tábor ellen, nem szokták meghallgatni, nem adnak a véleményükre. Remélem, hogy most majd másként lesz, és határozott lépésekre fogja elszánni magát végre a kormány. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ikotity István és Bangóné Borbély Ildikó képviselők visszavonták felszólalási szándékukat, így a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, reggel 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését. Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 18 óra 38 perckor ért véget.)

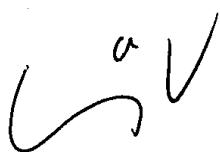
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)